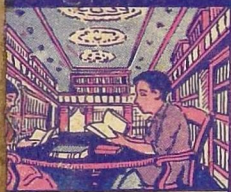
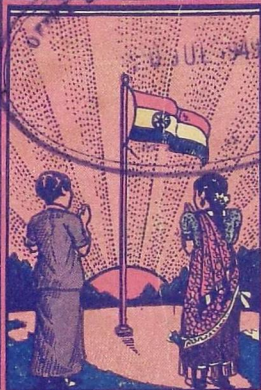

214

தேவ் தமிழ்க் கோவை

நிலையம்

பால் பண்ணை

வெள்ளை-தரோ

நடுகல்

குதிரைவழிப் படை

தமிழ்நாட்டில்

ஜேம்ஸ் குக்

TB
031 (A)
N49
133665

ASR

தேன் தமிழ்க் கோவை

முதற் கோவை

(4-ஆம் பாரத்திற்கு உரியது)

பதிப்பாளர்:

புலவர்—மா. இராசமாணிக்கனார், M.O.L., L.T.

தமிழ் விரிவுரையாளர்,

விவேகானந்தர் கல்லூரி, சென்னை.

வெளியிட்டோர்:

வேங்கடராமா அண்ட் கம்பெனி

எஸ்பிஎனேட்

::

சென்னை—1

பதிப்புரிமை]

1949

[விலை ரூ. 1-4-0

முதற் பதிப்பு 1949

Printed at the B. N. Press, Mount Road, Madras.

முகவுரை

தேன் தமிழ்க் கோவை என்னும் பெயருடன் வெளிவரும் இந்நூல் 4-ஆம் பார மாணவர்க்கு உரியது. இது கல்வித் துறையினர் அண்மையில் வெளியிட்ட பாட இயலை உளங்கொண்டு தயாரிக்கப்பெற்றது.

செய்யுள் : 4-ஆம் பாரத்தில் வாரத்தில் 4 பிரிவேளை மட்டும் தமிழ் எடுத்துப் படிப்பவர்க்குச் செய்யுட்பகுதி 400 வரிகள் இருத்தல் சாலும்-என்றும், 8 பிரிவேளை தமிழ் எடுத்துப் படிப்பவர்க்கு 600 வரிகள் தேவை என்றும் கல்வித் துறையினர் திட்டமிட்டுள்ளனர். 4 பிரிவேளை தமிழ் எடுத்துப் படிப்பவர் எல்லா மாணவருமாவர். அவருள் 8 பிரிவேளை மாணவரும் அடங்கிவிடுவர். எனவே, முன்னவர்க்குரிய செய்யுட்பகுதி (400 வரிகள்) போக எஞ்சிய பகுதிக்கு (200 வரி கட்டு)த் தனி நூல் வெளியிடுதலைவ்ட, 600 வரிகட்கு மேலாகவே, செய்யுட்பகுதி தரப்படுமாயின், ஒரே நூல் இருதிறத்தார் தேவைகட்கும் ஏற்றதாகிவிடும். மேலும் கற்பவர் - கற்பிப்பவர் விருப்பங்கட்கு ஏற்றவாறு செய்யுட் பகுதிகளைத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்ளவும் வசதி உண்டாகும். இந்த நன் னோக்கம் கொண்டே இந்நூலில் ஏறத்தாழ 750 வரிகளைக் கொண்ட செய்யுட் பகுதி தரப்பட்டுள்ளது.

உரைநடை : 4 பிரிவேளைகளில் தமிழ் வாசிப்பவர் ஓராண் டில் ஏறத்தாழ 70 (டெம்மி) பக்கங்கள் கொண்ட உரைநடைப் பகுதியையும், 8 பிரிவேளை மாணவர் 100 பக்கங்கள் கொண்ட உரைநடைப் பகுதியையும் படிக்கவேண்டும் என்பது கல்வித் துறையினர் திட்டமாகும். இதனை உளங்கொண்டே இந்நூலில் 100 பக்கங்கள் கொண்ட உரைநடைப் பகுதி தரப்பட்டுள்ளது.

குறிப்புரை : தமிழாசிரியர் பாடம் கற்பிக்கத் தொடங்கு முன்னர் மாணவரே பாடப் பகுதியைப் படித்து ஒருவாறு பொருளுரை உதவிசெய்யும் பொருட்டுச் செய்யுட்களுக்குரிய குறிப்புரைப் பகுதி நூலின் இறுதியில் இடம்பெற்றுள்ளது.

நுற்றி : இந்நூலில் தம் செய்யுட் பகுதிகளையும் உரை நடைப் பகுதிகளையும் சேர்த்துக்கொள்ளுமாறு இசைவு தந்தருளிய ஆசிரியர்க்கும் அவற்றை வெளியிட்ட பெருமக்கட்கும் எனது உளமார் நன்றி உரியது.

வேண்டுகோள் : தமிழ் வளர்ச்சியைத் தம் வளர்ச்சி எனக் கருதும் தமிழ்ப் புலவர் பெருமக்கள் இந்நூலைக் கண்ணுற்று ஆதரவளிக்குமாறு வேண்டுகின்றேன்.

விவேகானந்தர் கல்லூரி, }
சென்னை.

மா. இராசமாணிக்கம்

இசைவு தந்த அறிஞர்கள்

செய்யுள்

1. ஆசிய ஜேஷத் —புதுமைப் பதிப்பகத்தார்,
காரைக்குடி.
2. பாஞ்சாலி சபதம்
தேசிய கீதம் —பாரதி பிரசுராலயத்தார்,
திருவல்லிக்கேணி.
3. ஊனகம், தமிழியக்கம் —பாரதி தாசன் அவர்கள்.
4. மனோமனியம் —சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்
கழகத்தார், சென்னை.

உரை நடை

1. நல் நிலையம் —திரு. S. வையாபுரிப்பிள்ளை
அவர்கள், B.A., B.L.
2. நவநீதி கதைகள் —திரு. A. S. பஞ்சாபகேச ஐயர்
அவர்கள், M.A., I.C.S.
நேஷனல் பப்ளிஷிங் கம்பெனியார்.
3. இலக்கியத் தோற்றம்,
இரட்டைப் புலவர் —திரு. மணி. கோடசுவர முதலியார்
அவர்கள், (B.A., L.T., தலைவர்,
மாபூக் கல்லூரி, சிகந்தராபாது.
4. சுவாமி இலங்கைச் செலவு —தமிழ்ப் பெரியார் திரு. வி. க.
அவர்கள்.
5. கிராமக் கைத்தொழில் —பேராசிரியர் J. S. பொன்னையா
அவர்கள், M. A., அமெரிக்கக் கல்
லூரி, மதுரை.
6. தலைமைப் பேருரை —திரு. க. மு. வே. நடராசனார்,
B. Sc. (Hons), சென்னை.
7. சித்பழம் கலை வார்ப்பு —திரு. J. M. சோமசுந்தரம் பிள்ளை
அவர்கள், B. A., B. L.
8. வள்ளல் ஆய்-அண்டரன் —திரு. சிவ. குப்புசாமிப் பிள்ளை
அவர்கள்.
9. அறுவைக் காணுதல் —பேராசிரியர் T. P. நவரீத
கிருஷ்ணன் அவர்கள், M.A.
அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம்.
10. கிராமப் பேருரைநாடம் —திரு. நேமம் நா. நடராசன்
அவர்கள், M.A., விவேகானந்தர்
கல்லூரி, சென்னை.
11. விவேகானந்தர் கருதல் —நேஷனல் பப்ளிஷிங் கம்பெனியார்,
சென்னை.
12. பால் பண்ணை —திரு. மா. இராத்தாகிருஷ்ண பிள்ளை
அவர்கள், B.A., B.L. முன்னாள்
மேயர், சென்னை.

உள்ளூற

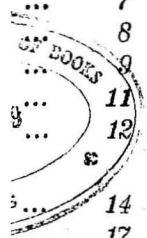
எண்

, பொருள்

பக்கம்

செய்யுள்

I. வாழ்த்து		
1.	கடவுள் வாழ்த்து	... 1
2.	தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து	... 2
II. இயற்கை அழகு		
1.	மீனாக்ஷி அம்மை குறும்	... 2
2.	மழைத் தாரையும் அருவியும்	... 3
3.	கானகம்	... 4
4.	செங்கதிர் மறைவு	...
5.	சேர நாட்டு வளம்	...
6.	ஆற்று வளம்	...
7.	மருத வளம்	... 5
III. அறவுரை		
1.	சிறுபஞ்ச மூலம்	... 6
2.	ஆசாரக் கோவை	... 7
3.	ஏலாதி	... 8
4.	நாலடியார்	... 9
5.	பழமொழி	... 11
6.	திருக்குறள்	... 12
IV. கதை		
1.	ஆசிய ஜோதி	... 14
2.	பாஞ்சாலி சபதம்	... 17
3.	மனோன்மனீயம்	... 19
4.	குசேல உபாக்கியானம்	... 23
5.	நளவெண்பா	... 28
6.	வில்லி பாரதம்	... 32
7.	தேம்பாவணி	... 35
V. சிறு நூல்கள்		
1.	நால்வர் நான் மணிமாலை	... 37
2.	அற்புதத் திருவந்தாதி	... 38
3.	தேசிய கீதங்கள்	... 39
4.	தமிழ் இயக்கம்	... 40
VI. பலகவைப் பாக்கள்		
1.	கலைசைச் சிலேடை வெண்பா	... 41
2.	சிட்டூக் கவி	... 41

உரைநடை

1.	பழந்தமிழ் உரைநடை	...	43
2.	நூல் நிலையம் திரு. S. வையாபுரிப் பிள்ளை அவர்கள், B.A., B.L.	...	46
3.	நவநீதிக் கதைகள் திரு. A. S. பஞ்சாபகேச ஐயர் அவர்கள், M.A., I.C.S.	...	50
4.	இலக்கியத் தோற்றம் திரு. மணி - திருநாவுக்கரசு முதலியார் அவர்கள்	...	53
5.	மணிமேகலைக் காட்சி புலவர் - மா. இராசமாணிக்கம் அவர்கள், M.O.L., L.T.	...	57
6.	எனது இலங்கைச் செலவு திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார் அவர்கள்	...	61
7.	இரட்டைப் புலவர் திரு. மணி - திருநாவுக்கரசு முதலியார் அவர்கள்	...	67
8.	கிராமக் கைத்தொழில்கள் திரு. J. S. பொன்னையா அவர்கள், M.A.	...	71
9.	தலைமைப் பேருரை நாவலர் - பண்டித - ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் அவர்கள்	...	76
10.	சிற்பமும் கலைவாழ்வும் திரு. ஜே. எம். சோமசுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள், B.A., B.L.	...	80
11.	வள்ளல் ஆய்-அண்டிரன் திரு. சிவ. குப்புசாமிப் பிள்ளை அவர்கள்	...	87
12.	பிஸாரோவும் 'பெரு'நாடும் புலவர் - மா. இராசமாணிக்கம் அவர்கள், M.O.L., L.T.	...	93
13.	அணுவைக் காணுதல் பேராசிரியர் டி. பி. நவநீதிகிருஷ்ணன் அவர்கள், M.A.	...	100
14.	கிராமப் பொருளாதாரம் திரு. நேமம் நா. நடராஜன் அவர்கள், M.A.	...	107
15.	விவேகானந்தர் கடிதம் திரு. P. இராமநாதன் அவர்கள், M.A.	...	115
16.	பால் பண்ணை திரு. மா. இராதாகிருஷ்ண பிள்ளை அவர்கள், B.A., B.L.	...	124
17.	இந்தியாவில் புதைபொருள் ஆராய்ச்சி புலவர் - மா. இராசமாணிக்கம் அவர்கள், M.O.L., L.T.	...	132

தேன் தமிழ்க் கோவை

முதற் கோணை

I. வாழ்த்து

1. கடவுள் வாழ்த்து

1. வானாகி மண்ணாகி வளியாகி ஒளியாகி
ஊனாகி உயிராகி உண்மையுமா யின்மையுமாய்க்
கோனாகி யானெனதென் றவரவரைக் கூத்தாட்டு
வானாகி நின்றாயை யென்சொல்லி வாழ்த்துவனே !
2. யாவையும் எவருந் தானாய் அவரவர் சமயந் தோறும்
தோய்விலன் புலனைந் துக்கும் சொலப்படான் உணர்வின்
ஆவிசேர் உயிரி னுள்ளால் யாதுமோர் பற்றி லாத [மூர்த்தி
பாவனை யதனைக் கூடில் அவனையும் கூட லாமே.
3. கோடையிலே இளைப்பாற்றிக் கொள்ளும்வகை கிடைத்த
குளிர் தருவே ! தருநிழலே ! நிழல்கனிந்த கணியே !
ஓடையிலே ஊறுகின்ற தீஞ்சுவைத்தண் ணீரே !
உகந்ததண்ணீ ரிடைமலர்ந்த சுகந்தமண மலரே !
மேடையிலே வீசுகின்ற மெல்லியபூங் காற்றே !
மென்காற்றில் விளைசுகமே ! சுகத்திலுறும் பயனே !
ஆடையிலே எனைமணந்த மணவாளா ! பொதுவில்
ஆடுகின்ற அரசே ! என் அலங்கலணிந் தருளே.
4. எல்லோரும் இன்புற் றிருக்க நினைப்பதுவே
அல்லாமல் வேறொன் றறியேன் பராபரமே !

2. தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து

1. நீராரும் கடலுடுத்த நிலமடந்தைக் கெழிலொழுஞ்சூர்
சீராரும் வதனமெனத் திகழ்பரத கண்டமீதில்
தக்கசிறு பிறைநுதலும் தரித்தநறுந் திலகமுமே
தெக்கணமு மதிற்சிறந்த திரவிடநற் றிருநாடும்
அத்திலக வாசனையோல் அனைத்துலகும் இன்பமுற
எத்திசையும் புகழ்மணக்க இருந்தபெருந் தமிழணங்கே !
2. பல்லுயிரும் பலவுலகும் படைத்தளித்துத் துடைக்கினுமோர்
எல்லையறு பரம்பொருள்முன் இருந்தபடி இருப்பதுபோல்
கன்னடமும் களிதெலுங்கும் கவின்மலையா ளமும்துளுவும்
உன்உதரத் துதித்தெழுந்தே ஒன்றுபல ஆயிடினும்,
ஆரியம்போல் உலகவழக் கழிந்தொழிந்து சிதையாவுள்
சீரிளமைத் திறம்வியந்து செயல்மறந்து வாழ்த்துதுமே !

II. இயற்கை அழகு

1. மீனாட்சி அம்மை குறம்

பொதியமலைச் சிறப்பு

1. திங்கள்முடி சூடுமலை தென்றல்விளை யாடுமலை
தங்கமுயல் சூழுமலை தமிழ்முனிவன் வாழுமலை
அங்கையற்கண் அம்மைதிரு அருள்சுரந்து பொழிவதெனப்
பொங்கருவி தூங்குமலை பொதியமலை என்மலையே.
2. மந்தமா ருதம்வளரும் மலைஎங்கள் மலையே ;
வடகலைதென் கலைபயிலும் மலைஎங்கள் மலையே ;
கந்தவேள் விளையாடும் மலைஎங்கள் மலையே ;
கனகநவ மணிவிளையும் மலைஎங்கள் மலையே ;
இந்தமா நிலம்புரக்கும் அங்கயற்கண் அம்மை
இன்பமுறந் தென்பொதிய மலையெங்கள் மலையே.
3. சிங்கமும்வெங் களிற்றுமுடன் விளையாடும் ஒருபால் ;
சினப்புலியும் மடப்பிணையும் திளைத்திடுமங் கொருபால் ;
வெங்கரடி மரையினெடும் விளையாடும் ஒருபால் ;
விடஅரவும் மடமயிலும் விருந்தயரும் ஒருபால் ;

அங்கணமர் நிலம்கவிக்கும் வெங்கவிகை நிழற்கீழ்
அம்பொன்முடி சூடுமெங்கள் அபிடேக வல்லி
செங்கமலப் பதம்பரவும் சும்பமுனி பயிலும்
தென்பொதிய மலைகாண்மற்(று) எங்கள்மலை அம்மே!

குறவர் தொழில்

4. செழுங்கொடியின் விழுந்தவள்ளிக் கிழங்குகல்லி எடுப்போம்;
குறிஞ்சிமலர் தெரிந்துமுல்லைக் கொடியில்லைத்துத்
தொடுப்போம்;
பழம்பிழிந்த கொழுஞ்சாறும் தேறலும்வாய் மடுப்போம்;
பசுந்தழையும் மரவுரியும் இசைந்திடவே உடுப்போம்;
செழுந்திணையும் நறுந்தேனும் விருந்தருந்தக் கொடுப்போம்;
சினவேங்கைப் புலித்தோலின் பாயலிற்கண் படுப்போம்;
எழுந்துகயற் கணிகாலில் விழுந்துவினை கெடுப்போம்;
எங்கள் குறக் குடிக்கடுத்த இயல்பிதுகாண் அம்மே!

குறவர் குடி இருப்பு

5. புல்வாயின் பார்வையெவெம் புலிப்பார்வை இணங்கும்;
புதுத்திணைகல் உறற்பாறை முன்றில்தொறும் உணங்கும்;
கல்விடரில் வரிவேங்கை கடமானோடு உறங்கும்;
கருமலையில் வெள்ளருவி கறங்கிவழிந்(து) இறங்கும்;
சில்வலையும் பல்வாரும் முன்றிறப்பில் தூங்கும்;
சிறுதுடியும் பெருமுரசும் திசைதொறும்நின் நேங்கும்;
கொல்லையில்தான் பிணையும்இளம் பிடியும்வினை யாடும்;
குறிச்சிஎங்கள் குறச்சாதி குடிஇருப்ப(து) அம்மே!

2. மழைத்தாரையும் அருவியும்

புள்ளி மால்வரை பொன்னுல கிடத்தெடுத்த துய்த்தல்
உள்ளி வான்விடும் வடமெனத் தாரைகள் ஒழுக
வெள்ளி நீந்தொடர் விசித்ததைப் பிடித்தெனச் சூழத்
துள்ளி வீழுயர் தூங்கிய அருவியின் தோற்றம்.

3. கானகம்

1. முட்புதர்கள் மொய்த்ததரை எங்கும்—எதிர்
முட்கருங் கற்களும்நெ ருங்கும்—மக்கள்
இட்டடி யெடுத்தெடுத்து
வைக்கையிலே கால்களில்த டுக்கும்—உள்ளடுங்கும்.
2. கிட்டிமர வேர்கள்பல கூடும்—அதன்
கீழிருந்து பாம்புவிரைந் தோடும்—மர
மட்டையசை வால்புலியின்
குட்டிகள்போய்த் தாய்ப்புலியைத் தேடும்—பின்வாடும்.
3. நீள்கிளைகள் ஆல்விழுதி னோடு—கொடி
நெய்துவைத்த நற்சிலந்திக் கூடு—கூர்
வாளெயிற்று வேங்கையெலாம்
வால்சுழற்றிப் பாயவருங் காடு—பள்ளம்மேடு.
4. கேளொடும் கிளம்பிவரும் பன்றி—நிலம்
கீண்டுகிழங் கேயெடுத்த தன்றி—மிகு
தூளிபடத் தாவுகையில்
ஊளையீடும் குள்ளநரி குன்றில்—புகும் ஒன்றில்.
5. வானிடையோர் வானடர்ந்த வாறு—பெரு
வண்கிளை மரங்களென்ன வீறு—நல்ல
தேனடை சொரிந்ததுவும்
தென்னைமரம் ஊற்றியதும் ஆறு—இன்பச் சாறு.
6. கானிடைப் பெரும்பறவை நோக்கும்—அது
காணிடையே காலிகளைத் தூக்கும்—மற்றும்
ஆனினம் சுமந்தமடி
ஆறெனவே பால்சுரந்து தீர்க்கும்—அடை ஆக்கும்.

4. செங்கதிர் மறைவு

வையம் பகல்இழப்ப வானம் ஒளிஇழப்பப்
பொய்கையும் நீள்கழியும் புள்இழப்பப்—பையவே
செவ்வாய அன்றில் துணை இழப்பச் சென்றடைந்தான்
வெவ்வாய் விரிகதிரோன் வெற்பு.

5. சேர நாட்டு வளம்

அள்ளல் பழனத் தரக்காம்பல் வாயவிழ
வெள்ளந்தீப் பட்ட தெனவெரீஇப்—புள்ளினந்தம்
கைச்சிறகால் பார்ப்பெடுக்கும் கவ்வை உடைத்தரோ
நச்சிலைவேல் கோக்கோதை நாடு.

6. ஆற்று வளம்

கல்லார் கவிபோல் கலங்கிக்கலை மாண்ட கேள்வி
வல்லார் கவிபோல் பலவான்துறை தோன்ற வாய்த்துச்
செல்லாறு தோறும் பொருள்ஆழ்ந்து தெளிந்து தேயத்(து)
எல்லாரும் வீழ்ந்து பயன்கொள்ள இறுத்த தன்றே.

7. மருத வளம்

சேல்உண்ட ஒண்க னூரில் திரிகின்ற செங்கால் அன்னம்
மால்உண்ட நளினப் பள்ளி வளர்த்திய மழலைப் பிள்ளை
கால்உண்ட சேற்று மேதிக் கன்றுள்ளிக் கணைப்பச் சேரர்ந்த
பால்உண்டு துயிலப் பச்சைத் தேரைதா லாட்டும் பண்ணை.

III. அறவுரை

1. சிறுபஞ்சமூலம்

கற்றவர் - கல்லாதவர்

1. தேவரே கற்றவர் கல்லாதார் தேருங்கால்
பூதரே முன்பொருள் செய்யாதார் — ஆதரே
துன்பமிலேம் பண்டு யாமே வனப்புடையேம்
என்பார் இருகால் எருது.

ஒருவர்க்கு ஒன்றே எளிது

2. வான்குருவிக் கூடரக்கு வால்உலண்டு கோல்தருதல்
தேன்புரிந் தியார்க்கும் செயலாகா - தாம்புரிஇ
வல்லவர் வாய்ப்பன என்னார்ஓ ரோவொருவர்க்கு
ஒல்காதோர் ஒன்று படும்.

பெண்டிர் சிறப்பு

3. வருவாய்க்குத் தக்க வழக்கறிந்து சுற்றம்
வெருவாமை வீழ்ந்துவிருந் தோம்பித் - திருவாக்கும்
தெய்வதையும் எஞ்ஞான்றும் தேற்ற வழிபாடு
செய்வதே பெண்டிர் சிறப்பு.

கடமை உணர்வு

4. தான்பிறந்த இல்நினைந்து தன்னைக் கடைப்பிடித்துத்
தான்பிற ரால்கருதற் பாடுணர்ந்து - தான்பிறரால்
சாவ எனவாழான் சான்றோரால் பல்யாண்டும்
வாழ்க எனவாழ்தல் நன்று.

அறிவுடையார் - அறிவில்லார்

5. பூத்தாலும் காயா மரமும்உள ; நன்றறியார்
மூத்தாலும் மூவார்நூல் தேற்றாதார் - பாத்திப்
புதைத்தாலும் நாரூத வித்துள ; பேதைக் (கு)
உரைத்தாலும் செல்லா துணர்வு.

2. ஆசாரக் கோவை

காலைக் கடமைகள்

1. வைகறை யாமம் துயில்எழுந்து தான்செய்யும் நல்லறமும் ஒண்பொருளும் சிந்தித்து வாய்வதில் தந்தையும் தாயும் தொழுதெழுக என்பதே முந்தையோர் கண்ட முறை.

நீராடும் நீர்மை

2. நீராடும் போழ்தில் நெறிப்பட்டார் எஞ்ஞான்றும் நீந்தார் உமியார் தினையார் வினையாடார் காய்ந்த தெனினும் தலைஒழிந் தாடாரே ஆய்ந்த அறிவின் அவர்.

மாலையில் செய்யத் தகாதவை

3. அந்திப் பொழுது கிடவார் நடவாரே உண்ணார் வெகுளார் விளக்கிகழார் முன்அந்தி அல்குண்(டு) அடங்கல் வழி.

எப்போதும் செய்யத் தகாதவை

4. ஈடரிடைப் போகார் சுவர்மேல் உமியார் இடர்எனினும் மாசணி கீழ்தம்மேற் கொள்ளார் படைவரினும் ஆடை வளியுரைப்பப் போகார் பலரிடை ஆடை உதிராரே என்றும் கடனறி காட்சி யவர்.

தத்தமக்குத் தக்கன செய்தல்

5. உடைநடை சொற்சோர்வு வைதல்இந் நான்கும் நிலைமைக்கும் கல்விக்கும் ஆண்மைக்கும் தத்தம் குடிமைக்கும் தக்க செயல்.

ஆசிரியரிடம் மாணவர் ஒழுகும் முறை

6. நின்றக்கால் நிற்க அடக்கத்தால் என்றும் இருந்தக்கால் ஏவாமை ஏகார் பெருந்தக்கார் சொல்லிந் செவிகொடுத்துக் கேட்டக மீட்டும் வினாவற்க சொல்லிந் தக்க கால்.

சொல்லும் முறை

7. விரைந்துரையார் மேன்மேல் உரையார் பொய்யாய
பரந்துரையார் பாரித் துரையார் ஒருங்கெனைத்தும்
சில்எழுத்தி னாலே பொருள் அடங்கக் காலத்தால்
சொல்லுக செவ்வி அறிந்து.

வாழ்க்கைத் திறம்

8. துன்பத்துள் துன்புற்று வாழ்தலும் இன்பத்துள்
இன்ப வகையால் ஒழுகலும்—அன்பிற்
செறப்பட்டார் இல்லம் புகாமை இம்மூன்றும்
திறப்பட்டார் கண்ணே உள.

பொன்போல் போற்றத் தக்கன

9. தன்உடம்பு தாரம் அடைக்கலம் தன்உயிர்க்கென்(று)
உன்னித்து வைத்த பொருளோ(டு) இவைநான்கும்
பொன்னினைப்போற் போற்றிக் காத்துய்க்க; உய்க்காக்கால்
மன்னிய ஏதம் தரும்.

கடமை கடைப்பிடித்தல்

10. நந்தெறும்பு தூக்கணம்புள் காக்கை என்றிவைபோல்
தங்கருமம் நல்ல கடைப்பிடித்துத்—தங்கருமம்
அப்பெற்றி யாக முயல்பவர்க்கு(கு) ஆசாரம்
எப்பெற்றி யானும் படும்.

3. ஏலாதி

நல்லனவே செய்க

1. இளமை கழியும்; பிணிமூப்(பு) இயையும்;
வளமை வலிஇவை வாடும்; உளநாளால்
பாடே புரியாது பால்போலும் சொல்லினாய்!
வீடே புரிதல் விதி.

எய்னை ஒழிக்க வழி

2. வாளுஞ்சான் வன்கண்மை அஞ்சான் வனப்பஞ்சான்
ஆளுஞ்சான் ஆய்பொருள்தான் அஞ்சான்—நாள்ளஞ்சாக்
காலன் வரவொழிதல் காணின், வீடெய்திய
பாலின்தூல் எய்தப் படும்.

அன்பர்க்குரிய ஆறு குணங்கள்

3. சாதல் பொருள்கொடுத்தல் இன்சொல் புணர்வுவத்தல்
நோதல் பிரிவில் கவறலே—ஓதலின்
அன்புடையார்க் குள்ளன ஆறு குணமாக
மென்புடையார் வைத்தார் விரித்து.

உத்தமன்

4. களியான்கள் உண்ணான் களிப்பாரைக் காணான்
ஓளியான் விருந்திற் குலையான்—எளியாரை
எள்ளான்சுத் துண்பானேல் ஏதமில் மண்ஆண்டு
கொள்வான் குடிவாழ்வான் கூர்ந்து.

மறுமைப்பேறு பெறத் தக்கவர்

5. தாய்இழந்த பிள்ளை தலைஇழந்த பெண்டாட்டி
வாய்இழந்த வாழ்வினார் வாணிகம்—போய்இழந்தார்
கைத்துண் பொருள்இழந்தார் கண்ணிலவர்க் கீயந்தார்
வைத்து வழங்கி வாழ்வார்.

4. நாலடியார்

கருமி

1. உண்ணான் ஒளிநீருன் ஓங்குபுகழ் செய்யான்
துன்னருங் கேளிர் துயர்கலையான் — கொன்னே
வழங்கான் பொருள்காத் திருப்பானேல் அ ஆ
இழந்தான்என் றெண்ணப் படும்.

இளமையிலும் அறம் செய்க

2. 'மற்றறிவாம் நல்வினை யாம்இனையம்' என்னது
கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா(து) அறம்செய்ம்மின் ;
முற்றி இருந்த கனிஓழியத் தீவளியால்
நற்காய் உதிர்தலும் உண்டு.
3. புல்நுனிமேல் நீர்போல் நிலையாமை என்றெண்ணி
இன்னினியே செய்க அறவினை; — இன்னினியே
நின்றான் இருந்தான் கிடந்தான்தன் கேள்அலறச்
சென்றான் எனப்படு தலால்.

அறத்தின் பயன்

4. உறக்கும் துணையதோர் ஆலம்வித்(து) ஈண்டி-
இறப்ப நிழற்பயந் தாஅங்கு — அறப்பயனும்
தான்சிறி தாயினும் தக்கார்கைப் பட்டக்கால்
வான்சிறிதாப் போர்த்து விடும்.

துன்புருதவர்

5. அறிவ (து) அறிந்தடங்கி அஞ்சவ (து) அஞ்சி
உறுவ (து) உலகுவப்பச் செய்து — பெறுவதனால்
இன்புற்று வாழும் இயல்புடையார் எஞ்ஞான்றும்
துன்புற்று வாழ்தல் அரிது.

வினையின் வலிமை

6. பல்ஆவுள் உய்த்து விடினும் குழக்கன்று
வல்லதாம் தாய்நாடிக் கோடலை ;—தொல்லைப்
பழவினையும் அன்ன தகைத்தேதன் செய்த
கிழவனை நாடிக் கொளற்கு.

கற்றவர்—கல்லாதவர்

7. பல்லான்ற கேள்விப் பயன்உணர்வார் வியவும்
கல்லாதார் வாழ்வ(து) அறிதிரேல்,—கல்லாதார்
சேதனம் என்னும்அச் சேறகத்(து) இன்மையால்
கோதென்று கொள்ளதாம் கூற்று.

உண்மை உறவினர் யாவர் ?

8. காலாடு போழ்தில் கழிகினைஞர் வானத்து
மேலாடு மீனீற் பலராவர் ;—ஏலா
இடர்ஒருவர் உற்றக்கால், ஈர்ங்குன்ற நாட !
தொடர்புடையேம் என்பார் சிலர்.

அறநெறி இலக்கணம்

9. ஆவே(று) உருவின ஆயினும் ஆபயந்த
பால்வே(று) உருவின அல்லவாம் ;—பால்போல்
ஒருதன்மைத் தாகும் அறநெறி ; ஆபோல்
உருவு பலகொளல் ஈங்கு.

பெரியவர் நட்பும் சிறியவர் நட்பும்

10. பெரியவர் கேண்மை பிறைபோல நானும் வரிசை வரிசையா நந்தும் ;—வரிசையால் வானூர் மதியம்போல் வைகலும் தேயுமே தானே சிறியார் தொடர்பு.

5. பழமொழி

குலவித்தை கல்லாமல் வருதல்

1. 'உரைமுடிவு காணான் இளமையோன்' என்ற நரைமுது மக்கள் உவப்ப—நரைமுடித்துச் சொல்லால் முறைசெய்தான் சோழன் ; குலவிச்சை கல்லாமற் பாகம் படும்.

கல்லாரிடம் கட்டுரைத்தல் போல்லாது

2. கல்லா தவரிடைக் கட்டுரையின் மிக்கதோர் பொல்லாத தில்லை ஒருவற்கு ;—நல்லாய் ! இழுக்கத்தின் மிக்க இழிவில்லை ; இல்லை ஒழுக்கத்தின் மிக்க உயர்வு.

கல்லார் புன்சொல்

3. அகலம் உடைய அறிவுடையார் நாப்பண் புகலரியார் புக்கவர் தாமே—இகலினால் வீண்சேர்ந்த புன்சொல் விளம்பல் அதுவன்றோ பாண்சேரிப் பலகிளக்கும் ஆறு.

தன் சொல்லே தன்னைத் துயர்ப்படுத்தும்

4. பொல்லாத சொல்லி மறைந்தொழுகும் பேதைதன் சொல்லாலே தன்னைத் துயர்ப்படுத்தும் ;—நல்லாய் ! மணலுள் முழுகி மறைந்து கிடக்கும் நுணலும் தன் வாயால் கெடும்.

கெட்டார்க்கு நண்பர் இன்மை

5. முட்டின்(று) ஒருவர் உடைய பொழுதின் கண் அட்டிற்றுத் தின்பவர் ஆயிரவர் ஆபவே ; கட்டிலர்தார் மார்ப ! கலியூழிக் காலத்துக் கெட்டார்க்கு நட்டாரோ இல்.

தாம் நலனடையத் தாமே காரணம்

6. எமக்குத் துணையாவார் வேண்டும்என் றெண்ணித் தமக்குத் துணையாவார்த் தாம்தெரிதல் வேண்டா ; பிறர்க்குப் பிறர்செய்வ துண்டோமற் றில்லை ; தமக்கு மருத்துவர் தாம்.

செல்வர் வறிஞராயினும் தாழார்

7. நாடறியப் பட்ட பெருஞ்செல்வர் நல்கூர்ந்து வாடிய காலத்தும் வட்குப்பவோ?—வாடி வலித்துத் திரங்கிக் கிடந்தே விடினும் புலித்தலையை நாய்மோத்தல் இல்.

அரசன் அன்பே பகைவரையும் வெல்லும்

8. மறுமனத்தன் அல்லாத மாநலத்த வேந்தன் உறுமனத்தன் ஆகி ஒழுகின்—செறுமனத்தார் பாயிரம் கூறிப் படைதொக்கால் என்செய்ப ஆயிரம் காக்கைக்கோர் கல்.

அற்பரிடம் அதிகாரம் கொடார்

9. உடைப்பெருஞ் செல்வத் துயர்ந்த பெருமை அடக்கமில் உள்ளத்தன் ஆகி—நடக்கையின் ஒள்ளியன் அல்லான்மேல் வைத்தல் குரங்கின்கைக் கொள்ளி கொடுத்து விடல்.

தம் வலி இல்லார் புகழ் எய்தார்

10. வன்சார்(பு) உடையர் எனினும் வலிபெய்து தஞ்சார்(பு) இலாதாரைச் தேகுன்றல் ஆகுமோ? மஞ்சுகும் சோலை மலைநாட! யார்க்கானும் அஞ்சுவார்க் கில்லை அரண்.

6. திருக்குறள்

கல்வி

1. எண்என்ப ஏனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டும் கண்என்ப வாழும் உயிர்க்கு.
2. தொட்டனைத்(து) ஊறும்; மணற்கேணி ; மாந்தர்க்குக் கற்றனைத்(து) ஊறும் அறிவு.

கேள்வி

3. செல்வத்துள் செல்வம் செவிச்செல்வம் ; அச்செல்வம் செல்வத்துள் எல்லாம் தலை.
4. நுணங்கிய கேள்வியர் அல்லார் வணங்கிய வாயினர் ஆதல் அரிது.

அறிவுடைமை

5. எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.
6. அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார் ; அறிவிலார் என்னுடைய ரேனும் இலர்.

சிற்றினம் சேரமை

7. நிலத்தியல்பால் நீர்திரிந் தற்றுகும் மாந்தர்க்கு(கு) இனத்தியல்ப தாகும் அறிவு.
8. மனத்தானும் மாந்தர்க்கு(கு) உணர்ச்சி ; இனத்தானும் இன்னான் எனப்படும் சொல்.

அன்புடைமை

9. அன்பிலார் எல்லாம் தமக்குரியர் ; அன்புடையார் என்பும் உரியர் பிறர்க்கு.
10. அறத்திற்கே அன்புசார்(பு) என்ப அறியார் ; மறத்திற்கும் அஃதே துணை.

தெரிந்து செயல் வகை

11. ஆக்கம் கருதி முதல்இழக்கும் செய்வினை ஊக்கார் அறிவுடையார்.
12. எண்ணித் துணிக கருமம் ; துணிந்தபின் . எண்ணுவம் என்ப(து) இழுக்கு.

ஆள்வினை உடைமை

13. தாளாண்மை என்னும் தகைமைக்கண் தங்கிற்ப்றே வேளாண்மை என்னும் செருக்கு.
14. முயற்சி திருவினை ஆக்கும் ; முயற்றின்மை இன்மை புகுத்தி விடும்.

சொல் வன்மை

15. விரைந்து தொழில்கேட்கும் ஞாலம் நிரந்திரிது
சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின்.
16. இணரூழ்த்து நாளு மலரணையர் கற்ற(து)
உணர விரித்துரையா தார்.

வினைத் தீட்பம்

17. சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிய ; அரியவாம்
சொல்லிய வண்ணம் செயல்.
18. எண்ணிய எண்ணியாங்(கு) எய்துப ; எண்ணியார்
திண்ணியர் ஆகப் பெறின்.

அடக்கம் உடைமை

19. அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும் ; அடங்காமை
ஆர்இருள் உய்த்து வீடும்.
20. யாகாவார் ஆயினும் நாகாக்க ; காவாக்கால்
சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு.

IV. கதை

[அரண்மனையிலிருந்து வெளிப்பட்டுச் சென்ற புத்தர் வழி நடந்த களைப்பால் சோர்ந்து கிடந்தார். அவரைக் கண்ட ஓர் இடைச் சிறுவன், தான் தாழ்ந்த குலத்தினனாதல்பற்றி, தன் கலயத்தில் பால் கறந்து அவருக்குக் கொடுக்கத் தயங்கினான். பிறப்பினால் உயர்வு தாழ்வுகள் பாராட்டலாகாது என்று புத்தர் அவனுக்குப் போதித்த வரலாறு இதனால் கூறப்படுகின்றது.]

1. ஆசிய ஜோதி

புத்தரும் ஏழைச் சிறுவனும்

புத்தர் மயங்கி வீழ்தல்

1. புண்ணிய மூர்த்தி புத்தமா முனிவன்
உண்மையை உணர்ந்திவ் வுலகினி லென்றும்
அழியா இன்பம் அடையும் அவாவினால்
மன்னர் வாழ்வையும் மறுத்தவ னாகித்
தந்தையை மறந்து தனயனைத் துறந்து

மங்கை அசோதை மதிமுகம் நீத்து
 நள்ளிர வதனில் நன்னகர் நீங்கி
 உண்ணும் உணவும் உறக்கமும் இன்றி
 இரவும் பகலும் இடைவிடா தெங்கும்
 நடந்து மெலிந்து நலிவுற் றெருநாள்
 வேனில் வெய்யிலில் வெந்தெரி கானலில்
 கைகால் தளர்ந்து கண்களும் மூடி
 மூச்சும் அடங்கி முகமும் வெளிற்றி
 உயிரும் உடம்பில் ஊச லாட
 விஞ்சிய மயக்கால் வீழ்ந்து கிடந்தனன்.

சிறுவன் காணுதல்

வேறு

2. ஆடுகள் மேய்த்துவரும்—ஒருவன்
 ஆயர் குலச்சிறுவன்
 வாடிக் கிடந்தவனைச்—செல்லும்
 வழியின் மீதுகண்டான்.

அவன் செயல்

3. வையகம் வாழ்ந்திடவே—பிறந்த
 மாதவச் செல்வன்முகம்
 வெய்யிலில் வெந்திடாமல்—தழைகள்
 வெட்டி யருகில்நட்டான்.
4. தெய்வ குலத்திவனை—எளியேன்
 திண்டலும் ஆகாதினிச்
 செய்வதும் யாதெனவே—சிறிது
 சிந்தை தயங்கிநின்றான்.
5. உள்ளந் தெளிந்துடனே—வெள்ளாடு
 ஒன்றை யழைத்துவந்து
 வள்ளல் மயக்கொழிய—மடுவை
 வாயில் கறந்துவிட்டான்.
6. நட்ட தழைகளெல்லாம்—வளர்ந்து
 நாற்புற மும்கவிய
 கட்டிய மாளிகைபோல்—வனத்தில்
 காட்சி யளித்தஅம்மா.

7. பூவொடு காய்கனியும்— தளிரும்
பொலிந்து நிரம்பியங்கே
மேவு பலமணிகள்—இழைத்த
விதானமும் ஆன அம்மா.
8. ஐயனை இவ்வுலகம்—காணுதற்கு
அரியவோர் தெய்வமெனக்
கைகள் தொழுதுநின்றான்—சிறுவன்
களங்க மிலாவுளத்தான்.

புத்தர் எழுந்து பால் கேட்டல்

9. நிலத்திற் கிடந்தஐயன்—மெல்ல
நிமிர்ந்து தலைதூக்கிக்
“கலத்தினி லேகொஞ்சம்—பாலைக்
கறந்து தருவாய்” என்றான்.

சிறுவன் மறுத்தல்

10. “ஐயையோ! ஆகா தெ”ன்றான்—சிறுவன்
“அண்ணலே! யானும்உனைக்
கையினால் தீண்டவொண்ணா—இடையன் ஓர்
காட்டு மனிதன்;” என்றான்.

புத்தர் அறிவுறுத்தல்

11. உலகம் புகழ்பெரியோன்—இந்த
உரையினைக் கேட்டந்நாள்
அலகில் கருணையினால்—சொன்ன
அமுதமொழி இதுவாம்:
12. “இடர்வ ரும்போதும்—உள்ளம்
இரங்கி டும்போதும்
உடன்பி றந்தவர்போல்—மாந்தர்
உறவு கொள்வரப்பா!
13. “ஓடும் உதிரத்தில்—வடிந்து
ஓழுகும் கண்ணீரில்
தேடிப் பார்த்தாலும்—சாதி
தெரிவ துண்டோ? அப்பா!

14. “ எவர் உடம்பிரிலும்—சிவப்பே
இரத்த நிறமப்பா !
எவர் விழிநீர்க்கும்—உவர்ப்பே
இயற்கைக் குணமப்பா !
15. “ நெற்றியில் நீறும்—மார்பில்
நீண்ட பூணூலும்
பெற்றிவ் வுலகுதனில்—எவரும்
பிறந்த துண்டோ? அப்பா !
16. “ பிறப்பி னால்எவர்க்கும்—உலகில்
பெருமை வாராதப்பா!
சிறப்பு வேண்டுமெனில்—நல்ல
செய்கை வேண்டுமப்பா!
17. “ நன்மை செய்பவரே—உலகம்
நாடும் மேற்குலத்தார் ;
தின்மை செய்பவரே—அண்டித்
தீண்ட ஒண்ணாதார்.”
சிறுவன் பால் தருதல்
18. நிலத்து யர்ஞானி—இவை
நிகழ்த்தி, “ என் தம்பீ !
கலத்தி னிலேகொஞ்சம்—பாலைக்
கறந்து தா” என்றான்.
19. ஆயர் சிறுவனும்—கலத்தில்
அளிக்க வாங்கியுண்டு
தாயி னும்இனியன்—கொண்ட
தளர்ச்சி நீங்கினனே.

2. பாஞ்சாலி சபதம்

சபையில் திரௌபதி நீதி கேட்டு அழுதல்

விம்மியழுதாள் : “ விதியோ? கணவரே !
அம்மி மிதித்தே அருந்ததியைக் காட்டியெனை
வேதச் சுடர்த்தீமுன் வேண்டி மணஞ்செய்து
பாதகர்முன் இந்நாட் பரிசுழிதல் காண்பீரோ?”
ஓ என்றாள். விஜயனுடன் ஏறுதிறல் வீமனுமே

- குன்ற மணித்தோள் குறிப்புடனே நோக்கினார்.
 தருமனுமற் றுங்கே தலைகுனிந்து நின்றிட்டான்.
 பொருமி யவள் பின்னும் புலம்புவாள்:—“வான்சபையில்
 கேள்வி பலவுடையோர், கேடிலா நல்லிசையோர்,
 10வேள்வி தவங்கள் மிகப்புரிந்த வேதியர்கள்,
 மேலோர் இருக்கின்றார், வெஞ்சினமென் கொள்கிலரோ?
 வேலோர் எனையுடைய வேந்தர் பிணிப்புண்டார் ;
 இங்கிவர்மேற் குற்றம் இயம்ப வழியில்லை.
 மங்கியதோர் புன்மதியாய்! மன்னர் சபைதனிலே
 15என்னைப் பிடித்திழுத்தே யேச்சுக்கள் சொல்லுகறாய்.
 நின்னை எவரும் ‘நிறுத்தடா’ என்பதிலர்.
 என்செய்கேன்?” என்றே இரைந்தமுதாள்; பாண்டவரை
 மின்செய் கதிர்விழியால் வெந்நோக்கு நோக்கினாள்.
 மற்றவர்தா முன்போல் வாயிழந்து சீர்குன்றிப்
 20பற்றைகள்போல் நிற்பதனைப் பார்த்து, வெறிகொண்டு,
 “தாதியடி தாதி!” யெனத் துச்சா தனன்அவனைத்
 தீதுரைகள் கூறினான். கர்ணன் சிரித்திட்டான்.
 சகுனி புகழ்ந்தான். சபையினோர் வீற்றிருந்தார்.
 தகுதியுயர் வீட்டுமனுஞ் சொல்லுகின்றான்:

வீட்டுமாராயன் சொல்வது

“தையலே!

- 25குதாடி நின்னை யுதிட்டிரனே தோற்றுவிட்டான்;
 வாதாடி நீயவன்றன் செய்கை மறுக்கின்றாய்.
 சூதிலே வல்லான் சகுனி; தொழில்வலியால்,
 மாதரசே, நின்னுடைய மன்னவனை வீழ்த்திவிட்டான்.
 மற்றிதனில் உன்னை யொரு பந்தயமா வைத்ததே
 30குற்றமென்று சொல்லுகறாய். கோமகனே, பண்டையுக்
 வேத முனிவர் விதிப்படி நீ சொல்லுவது
 நீதமெனக் கூடும்; நெடுங்காலச் செய்தியது;
 ஆனோடு பெண்முற்று நிகரெனவே அந்நாளில்
 பேணிவந்தார். பின்னாளில் இஃது பெயர்ந்துபோய்
 35இப்பொழுதை நூல்களின் யெண்ணாங்கால், ஆடவருக்
 கொப்பில்லை மாதர். ஒருவன்தன் தாரத்தை
 விற்றிடலாம்; தானமென வேற்றுவர்க்குத் தந்திடலாம்;

முற்றும் விலங்கு முறைமையன்றி வேறில்லை.
தன்னை யடிமையென விற்றபின் னுந்தருமன்
40நின்னை யடிமையெனக் கொள்வதற்கு நீதியுண்டு.
செல்லு நெறியறியார் செய்கையிங்குப் பார்த்திடிலோ
கல்லு நடுங்கும்; விலங்குகளும் கண்புதைக்கும்.
செய்கை நீதியென்று தேர்ந்தாலும், சாத்திரந்தான்
வைகு நெறியும் வழக்கமுநீ கேட்பதனால்,
45ஆங்கவையு நின்சார்பில் ஆகா வகையுரைத்தேன்.
திங்கு தடுக்குந் திறமிலேன்" என்றந்த
மேலோன் தலைகவிழ்ந்தான்.

3. மனோன்மனீயம்

இரண்டாம் அங்கம்

3-ஆம் களம்

இடம் : திருவனந்தையிற் சேரன் அரண்மனை.

காலம் : காலை.

புருடோத்தமனும் பலதேவனும்

சேவகன் : எழுதரு மேனி யிறைவ! நின் வாயிலில்
வழுதியின் தூதுவன் வந்துகாக் கின்றான்.

புரு : யாரவன்?

சேவ : பேர்பல தேவனென் றறைந்தான்.

புரு : (தனதுள்) சோரன்!

(சேவகனை நோக்கி) வரச்சொல்.

(தனதுள்) தூதேன்? எதற்கிக்

கயவனைக் கைதவன் அனுப்பினான்?

நயந்தி துணர்ந்து நடட்டிலன் போன்மே.

[பலதேவன் வர]

பலதேவன் : மங்கலம், மங்கலம்! மலய மன்னவ!

பொங்கலைப் புணரிசும் புவிபுகழ் சுமக்கத்

தன்தோள் தாரணி தாங்க வெங்கும்

ஒன்னார் தலையொடு திகிரி யுருட்டிக்

குடங்கை யணையிற் குறும்பர் தூங்க

இடம்பார்த் தொதுங்குந் தடமுற் றத்து
வேம்படு திருநெல் வேலிவீற் றிருக்கும்
வேம்பார் ஜீவக வேந்தன் விடுத்த
தூதியான். என்பே ரோதில்அவ் வழுதியின்
மந்திரச் சிகாமணி தந்திரத் தலைவன்,
பொருந்தலர் துணுக்குறு மருந்திறற் சூழ்ச்சியன்
குடிவேல் திரன்மகன்—

புரு : (தனதுள்)

மடையன்.
வந்ததென் ?

பலதே : அப்பெரு வழுதி யொப்பறு மாநகர்
நெல்லையிற் கண்டு புல்லா ரீட்டமும்
அரவின தரசும் வெருவி ஞெரேலெனப்
பிறவிப் பௌவத் தெல்லையும் வறிதாம்
ஆணவத் தாழ்ச்சியும் நாண அகழ்வலர்
தொட்டஞ் ஞானத் தொடர்பினு முரமாய்க்
கட்டிய மதிர்கணங் காக்க வியத்து
எட்டி யழுத்தி யீழுக்கும் புலன்களின்
யந்திரப் படைகள் எண்ணில வியற்றி

புரு : வந்த அலுவலென் ?

பலதே :

மன்னவா ! நீயாள்

வஞ்சிநா டதற்குத் தென்கீழ் வாய்ந்த
நன்செய்நா டென்றொரு நாடுள தன்றே ?
எங்கட் கந்நா டுரித்தாம். அங்கு
பரவு பாடையும் வீரவுமா சாரமும்
நோக்கில் வேறொரு சாக்கியம் வேண்டா

புரு : நல்லது! சொல்லாய்.

பலதே :

தொல்லையாங் கீழமைபா

ராட்டித் தங்கோல் நாட்டி நடத்த
வல்ல மன்னவ ரின்மையால் வழுதிநாட்(டு)
எல்லையுட் புருந்தங் கிறுத்துச் சின்னாள்
சதியாய் நீயர சாண்டாய்.....

புரு :

அதனால் ?

பலதே : அன்னதன் னுரிமை மீட்க உன்னியே

முதுநக ராமெழின் மதுரை துறந்து
நெல்லையைத் தலைநகர் வல்லையி லாக்கி
ஈண்டின னாங்கே.

புரு : வேண்டிய தென்னை ?
உரையாய் விரைவில்.

பலதே : உதியனும் செழியனும்

போர்தனி புரியில் யார்கொல் பிழைப்பர் ?
பங்கமி விரவியுந் திங்களுந் துருவி
எதிர்ப்படுங் காலை, கதிர்க்கடுங் கடவுள்
மறையஇவ் வுலகில் வயங்கிருள் நிறையும்
அவரந் நிலையி லமர்ந்திடி லவ்விருள்
தவறாத் தன்மைபோல் நீவி ரிருவருஞ்
சமர்செயி லுலகந் தாங்கா தென்றே
எமையிங் கேவி யிவ்வவைக் கேற்றவை
நீதியா யெடுத்தெலா மோதி, நன் செய்நாடு
உடையார்க் குரிமை நோக்கி யளிப்பதே
கடனெனக் கழறிப் பின்னிக முன்கருத்(து)
அறிந்து மீளவே விடுத்தான்.

புரு : ஆ! ஹா!
முடிந்ததோ? இலையெனின் முற்றுஞ் செப்புவாய்.

பலதே : மேலு மொருமொழி விளம்புதும் வேந்தே!
சாலவும் நீவிர் பகைக்கிற் சகமெலாம்
ஆழ்துயர் மூழ்கலு மன்றி உங்கட்(கு)
ஏது வினையுமோ அறியேம் ஆதலின்,
அஞ்சா அரியே றன்னஜீ வகனுடன்
வெஞ்சமர் வினைத்தல் நன்றல.

புரு : (பயந்தாற்போல்) ஆ! ஆ!

பலதே : நன்செய்நா டினிமேன் மீட்டு நல்கலும்
எஞ்சவில் பெரும்புகழ்க் கேற்ற தன்றெனில்
உரைக்குது முபாயமொன் றுகிதன் மணையில்
திரைக்கட லமுதே யுருக்கொண் டதுபோல்
ஒருமலர் மலர்ந்தங் குறைந்தது. தேனுண
விரைமலர் தேடளி வீற்றிங் கிருந்தது.

அன்னவள் மன்ன! நின் அரியணை யமரில்
தென்னவன் மனமுந் திருந்தும், நன்செய்நா
டுன்னது மாகும்.

புரு : உண்மை! ஓஹோ!

வண்டு மலரிடை யணையஉன் நாட்டிற்
கொண்டு விடுவரே போலும். நன்று!
கோதறு மிருபுறக் காத லன்றியெம்
நாட்டிடை வேட்டன்மற் றில்லை. மேலும்நம்
அரியணை யிருவர்க் கிடங்கொடா தறிகுதி.

பலதே : (தனதுள்) சுரிசுழல் வதுவை போனது சுகம்! சுகம்!

புரு : ஆதலின் முடிவிலீர் யோதிய தொழிக,
நன்செய்நா டதற்கா நாடிநீ நவின்ற
வெஞ்சொல் நினைதொறும் மேலிடும் நகையே.
அடைக்கலம் என்றுநம் அமைச்சரை யடைந்து
நடைப்பிணம் போலக் கடைத்தலை திரிந்து
முடியுடன் செங்கோ லடியிறை வைத்துப்
புரவலர் பலர்வாய் புதைத்து நிற்க,
அணையர்தம் மனைவிய ரவாவிய மங்கல
நானே யிரந்து நாணந் துறந்து
கெஞ்சுமெஞ் சபையில், அஞ்சா தெமது
நன்செய்நா டதனை நாவுகூ சாமற்
பாண்டியற் களிக்க என்றுரை பகர்ந்தும்,
ஈண்டு பின்னு முயிர்ப்பது தூதுவன்
என்றபே ரொன்ற லென்றே யறிகுதி.
கருதா துணையிங் கேவிய கைதவன்
ஒருவா ரத்திற் குள்ளா யவன்முடி
யார்பகை யின்மையா லீதுகா றணிந்து
பார்வகித் தானெனப் பகரா தறிவன்.
விரித்துநீ யெம்மிடம் உரைத்த புரிசையும்,
அரிக்குநே ரென்னநீ யறைந்த அரசனும்
இருப்பரேற் காண்குவம் அவர்வலி யினையும்.
(சேவகனை நோக்கி)
அருள்வர தனையிங் கழையாய்! சேவக!

(அருள்வரதன் வர)

பலதே : (தனதுள்) சிந்தனை முடிந்தது.

அருள் : வந்தனம்! வந்தனம்!

புரு : நல்லது! செழியன் நெல்லையை நோக்கி
நாளையா மேகுவம். நமதுபோர் வீரரவ்
வேளையா யத்தமாய் வைப்பாய்.

அருள் : ஆஞ்சை.

4. குசேல உபாக்கியானம்

கண்ணனும் குசேலனும்

குசேலன் கண்ணனைக் கண்டது

1. எண்அனைக் கிலங்கு மார்பம்
ஈந்தருள் பிராணை நீல
வண்ணனைத் திகிரி சங்கம்
வலமிடம் உறக்கொண் டானை
மண்அனைத் தும்பு ரக்கும்
வாசுதே வனைம ணக்கும்
கண்ணனைத் துளவத் தாமக்
கண்ணனைக் கண்ணிற் கண்டான்.

கண்ணன் குசேலனை வணங்கித் தழுவிக்கொள்ளுதல்

2. காண்டலும் உவகை பூத்துக்
கால்விசை கொடுந டந்தான் ;
ஆண்டகை அவனுங் கண்ணுற்(று)
அணையுடைத்(து) எழுநீத் தம்போல்
நீண்டபூம் பள்ளி நீத்து
நிலவுபே ரன்பு பொங்கப்
பூண்டமா தவன்முன் சென்று
பொன்னடி வணங்கி னானால்.
3. திலகமண் தோய ஐயன்
திருவடி வணங்கிப் பின்னர்
நிலவுமெய்ப் புளகம் போர்த்து
நிறமுறத் தழுவிக் கொண்டான் ;

‘குலமறைத் தலைவன் என்றும்
கூர்ந்தமெய் நண்பன்’ என்றும்
மலர்தலை உலகம் கூறும்
வாய்மைகாத் தருளி னானே.

கண்ணன் குசேலனுக்கு முகமன் கூறுதல்

4. ‘பாக்கியம் உற்ற(து) இந்நாள் ;
பாக்கியம் உற்றதிந் நாள் ;
ஆக்கிய அறம்ப லித்த ;
ஆக்கிய அறம்ப லித்த ;
யோக்கியம் அமைந்த திந்த
மனையு(ம்)’என்றுரைத்து ரைத்துத்
தேக்கிய புகழி னான்கொண்
டாடினான். சிலைவ லேர்யே!

கண்ணன் கால் வருட, குசேலன் தன்னை மறந்து இருந்தமை

5. ‘வழிநடந்(து) இளைத்த வேடும்
மலரடி இரண்டும்’ என்று
கழிமகிழ் சிறப்ப மெல்ல
வருடினான் கமலக் கண்ணன்.
பழியில்பல் உபசா ரங்கள்
பண்ணவும் தெரியா னாகி
ஒழிவறு தவக்கு சேலன்
ஒன்றும்பே சாதி ருந்தான்.
6. ‘பித்தர்உன் மத்தர் பாலர்
பிசாசர்தம் குணத்தர் ஆவர்
நத்தவர் ஞான யோகர்’
எனமறை நவிலும் ஆற்றால்
சித்தம்விட் டகலா தையன்
திருவுருத் தியானம் செய்து
புத்தமு தூறும் இன்பில்
புணர்ந்தசை வற்றி ருந்தான்.

கண்ணன் ருசேலவீடம் பேசியவை

7. இன்னணம் இவனி ருப்ப
 இவன்வர வனைத்தும் சொல்லா
 முன்னரே உணர்ந்து கொண்ட
 முழுமுதல் கண்ணன் என்பான்
 மன்னிய உவகை பூத்து
 வழிதரு மனத்த னாகி
 அன்னவன் வதன நோக்கி
 அமையஇன் னனசொல் வானால் :
8. “ மன்னுடைய மறையனைத்தும்
 வகுத்துணர்ந்த மாதவனே,
 உன்னுடைய தரிசனத்தால்
 உடம்புபூ ரித்தனன்யான்;
 மின்னுடைய விளங்கொளியேவல்
 வேந்தருளும் தேவருளும்
 என்னுடைய பெறலரும்பே(று)
 யார்பெற்றார் ! யார்பெறுவார் !
9. “ பொன்னுள்ளான் பூமியுள்ளான்
 புந்தியுள்ளான் ஆயிடினும்
 என்னுள்ளான் ஆவனவன்
 இருந்தவர்தம் நட்பிலனேல் ?
 பொன்னில்லான் பூமியில்லான்
 புந்தியில்லான் ஆயிடினும்
 என்னில்லான் ஆவனவன்
 இருந்தவர்தம் நட்புளனேல் ?
10. “ பேயோடு பழகுறினும்
 பிறிவதரி(து) அரிதென்று
 தூயோர்கள் மொழிவரால் ;
 தூயோரும் புகழ்தூயோர்
 ஆயோர்கள் பெருநட்பை
 அருந்தவத்தால் பெறலன்றி
 ஏயோ!எண் மையிற்கிடைப்பின்
 இகழ்வரோ இகழ்வில்லார்!

11. “ முத்திக்கு வித்தாகும்
முழுதுணர்ந்தோர் பெருநட்பே,
தித்திக்கும் நாடோறும்,
தேவர்பெறற்(கு) அருந்திருவும்
சித்திக்கும் பாடிருளும்
செப்பரிதால் ; அதுநிற்க.
எத்திக்கும் புகழும்நினக்(கு)
இயன்பணம்நன் காயிற்றே ?
12. “ நின்னுடைய மனைக்கிழத்தி
நிரம்புபெரு நீர்மையளே ?
மன்னுடைய சொற்காத்துச்
சோர்விலா மாண்பினளே ?
தன்னுடைய உயிராநின்
றனைப்பேணும் தன்மையளே ?
உன்னுடைய வருவாய்க்குத்
தக்கசெல(வு) உருற்றுவளே ?
13. “ பைங்குதலை வாய்மைந்தர்
பலர்பிறக்க வேண்டுமே?
எங்குமரும் புகழுடையாய் !
எத்தனைமைந் தர்கள்பிறந்தார்?
அங்கவரைப் பேரவையோர்
அணிதரச்செய் செயலனை த்தும்.
சிங்கல்அறப் புரிந்தனையோ ?
செய்தனையோ உபநயனம் ?
14. “ ‘ இவர்தந்தை என்னோற்றான் ! ’
என்றறிஞர் உரைக்கும்வகை
இவர்கின்ற மனத்தினராய்
இருங்கலைகற் றுணர்வாரே ?
உவர்கொண்ட கடலாடை
புடைஉடுத்த உலகமெலாம்
உவர்கொண்ட குணமவர்க்குண்
டெனமொழிய உயர்வாரே ?

15. “ இருவேழமும் முன்னாளில்
 இலங்குசார் தீபமுனி
 வருகாமர் அடிவணங்கி
 மாமறைகற் றுணர்ந்திருநாள்
 பெருகார்வத் தொடும்பேசிக்
 கொண்டிருந்த பேச்செல்லாம்
 திருகார உளத்துநினைத்
 திருக்கின்ற யோசிறப்ப ?
16. “ பந்தனை அகன்ற மேலோய்,
 பற்பல நாட்குப் பின்பு
 வந்தனை, எனக்கென் கொண்டு
 வந்தனை ? அதனை இன்னே
 தந்தனை யாயின் நன்று;
 தருசவைப் பக்க ணத்தென்
 சிந்தனை நின்ற(து) ” என்றான்
 தெரிவரும் வஞ்சக் கள்வன்.
 ‘கொடு’வென்று கைநீட்டக் குசேலன் அவலைக்
 கொடுக்க வெட்கி நிற்பல்
17. ‘ திருந்தஇங் களித்தி ’ என்று
 செங்கரம் மலர்த்தி நீட்டப்
 ‘ பொழிந்தஇன் பாலுண் பான்பால்
 புளித்தகா டியைக்கொ டுத்திட(டு)
 அருந்திடென் றுரைத்தல் போலிவ்
 வவற்கொடை; ’ என்று வாளா
 இருந்தனன் குசேல மேலோன்.
 இவனுள மறிந்த கண்ணன்,
 பழங்கந்தையை வாங்கித் தேடிக் கண்ணன்
 அவல் முடிப்பைக் காணல்
18. நடலைதீர்ந் தவன்மெய்ப் போர்த்த
 நாள்பல கண்ட கந்தைப்
 படர்தலைச் சுருக்கி வாங்கிப்
 பாங்குவைத் தினிதின் ஆய்ந்து

விடலருங் கற்பு வாய்த்த
மின்னனார் வணங்கும் தெய்வம்
திடமுற முடித்து வைத்த
சிறுபொதி கண்டு கொண்டான்.
கண்ணன் அவல் தின்னல்

19. மலிதரும் அன்பின் வந்த
வண்பொதி அவிழ்த்து நோக்கி
'வலிதரும் அவற்றுள் நன்று
வாய்த்தது நமக்கி(து)' என்னு
ஓலிதரு கழற்கால் ஐயன்
ஒருபிடி அவலைக் காதல்
பொலிதர எடுத்து வாயில்
போகட்டுக் கொண்டான் மாதோ !
20. அரியஅன் பினிற்கொடுத்தல்
இழிந்ததா யினும்சி றந்த;
திரியுமன் பினிற்கொடுத்தல்
இழிந்ததே சிறந்த தேனும் ;
பெரியவர் புகழப் பட்ட
பெருந்தவக் குசேல மேலோன்
உரியஅன் பினையும் கூட்டி.
ஒருபிடி அவல்தின் றுனே.

5. நள வெண்பா

சுயம்வர காண்டம்

நீடந நாட்டுச் சிறப்பு

1. காமர் சுயல்புரளக் காவீ முகைநெகிழ்த்
தாமரையின் செந்தேன் தனையவிழப்—பூமடந்தை
தன்நாட்டம் போலும் தகைமைத்தே சாகரம்குழ்
நன்னாட்டின் முன்னாட்டும் நாடு.
நளனது செங்கோன்மை
2. சித மதிக்குடைக்கீழ்ச் செம்மை அறம்கிடப்பத்
தாதவிழ்பூந் தாரான் தனிக்காத்தான்—மாதர்
அருகூட்டும் பைங்கினியும் ஆடல் பருந்தும்
ஒருகூட்டில் வாழ உலகு.

நளன்முன் அன்னம் தோன்றல்

3. நீணிறத்தால் சோலை நிறம்பெயர, நீடியதன் தாள்நிறத்தால் பொய்கைத் தலம்சிவப்ப, -மாணிறத்தான் முன்அப்புள் தோன்று முளரித் தலைவையும் அன்னப்புள் தோன்றிறே ஆங்கு.

பெண்கள் அன்னத்தைப் பிடித்தல்

4. நாடிமட அன்னத்தை நல்ல மயில்குழாம் ஓடி வளைக்கின்ற தொப்பவே—நீடியநல் பைங்கூந்தல் வல்லியர்கள் பற்றிக் கொடுபோந்து தங்கோவின் முன்வைத்தார் தாழ்ந்து.

நளன் அன்னத்தின் அச்சம் தீர்த்தல்

5. “ அஞ்சல் மடஅனமே! உன்றன் அணிநடையும் வஞ்சி அணையார் மணிநடையும்—விஞ்சியது காணப் பிடித்ததுகாண் ” என்றான் களிவண்டு மாணப் பிடித்ததார் மன்.
6. செய்ய கமலத் திருவை நிகரான தையல் பிடித்த தனிஅன்னம்—வெய்ய அடுமாற்றம் இல்லா அரசன்சொல் கேட்டுத் தடுமாற்றம் தீர்ந்ததே தான்.

அன்னம் தமயந்தியின் பெருமை கூறல்

7. “எழுஅடுதோள் மன்னா! இலங்கிழையோர் தூண்டக் கொழுநுதியிற் சாய்ந்த குவளை—உமுநர் மடைமிதிப்பத் தேன்பாயும் மடொலிரீர் நாடன் கொடைவிதர்ப்பன் பெற்றதோர் கொம்பு.
8. “நாற்குணமும் நாற்படையா, ஐம்புலனும் நல்லமைச்சா, ஆர்க்கும் சிலம்பே அணிமுரசா,—வேற்படையும் வாளுமே கண்ணை, வதன மதிக்குடைக்கீழ் ஆளுமே பெண்மை அரசு.

[நளன் வேண்ட, அன்னம் அவன் பொருட்டுத் தமயந்திபால் தூது சென்றது. அது போன பிறகு நளன் அதன் வருகையை ஆவலோடு எதிர்பார்த்து இருந்தான்.]

நளன் வருந்துதல்

9. “இவ்வளவில் செல்லுங்கொல் இவ்வளவில் காணுங்
இவ்வளவில் காதல் இயம்புங்கொல்-இவ்வளவில் [கொல்
மீளுங்கொல்” என்றுரையா விம்மினான் மும்மதநின்(று)
ஆளுங்கொல் யானை அரசு.

அன்னம் தமயந்தியை அடைதல்

10. மன்னன் விடுத்த வடிவில் திகழ்கின்ற
அன்னம்போய்க் கன்னி அருகணைய,—நன்னுதலும்
தன்ஆடல் விட்டுத் தரிஇடம்சேர்ந்(து) ஆங்கதனை
என்னாடல் சொல்என்றாள் ஈங்கு.

அன்னம் நளனது பெருமை கூறல்

11. “அறங்கிடந்த நெஞ்சும், அருள்ஒழுகு கண்ணும்
மறங்கிடந்த திண்தோள் வலியும்,—திறங்கிடந்த
செங்கண்மால் அல்லனைல் தேர்வேந்தர் ஒப்பரோ
அங்கண்மா ஞாலத்(து) அவற்கு!”

அன்னத்தைத் தமயந்தி வேண்டுகல்

12. “வாவி உறையும் மடஅனமே! என்னுடைய
ஆவி உவந்தளித்தாய் ஆதியால்,—காவினிடைத்
தேர்வேந்தற்(கு) என்நிலைமை சென்றுரைத்தி” என்று
பார்வேந்தன் பாவை பதைத்து. [ரைத்தாள்
[சயம்வர நாளில் மன்னர் பலரும் தேவரும் நளனும் மண்ட
பத்தில் கூடி இருந்தனர்.]

மண மண்டபத்தில் நளன் இருத்தல்

13. மன்றலந்தார் மன்னர் நடுவணைய வந்திருந்தான்
கன்று குதட்டிய கார்நீலம்—முன்றில்
குறுவிழிக்கு நேர்நாடன் கோதை பெருங்கண்ணின்
சிறுவிழிக்கு நோற்றிருந்த சேய்.

தமயந்தி மண மண்டபத்திற்கு வருதல்

14. மன்னர் விழித்தா மரைபூத்த மண்டபத்தே
பொன்னின் மடப்பாவை போய்ப்புக்காள்—மின்னிறத்துச்
செய்யதாள் வெள்ளைச் சிறைஅன்னம் செங்கமலப்
பொய்கைவாய்ப் போவதே போன்று.

15. மன்னர் குலமும் பெயரும் வளநாடும்
இன்ன பரிசென்(று) இயல்அணங்கு—முன்னின்று
தார்வேந்தன் பெற்ற தனிக்கொடிக்குக் காட்டினான்
தேர்வேந்தர் தம்மைத் தெரிந்து.

தமயந்தி தீகைத்தல்

16. காவலரைத் தன்சேடி காட்டக்கண்(டு) ஈரிருவர்
தேவர் நான்உருவாச் சென்றிருந்தார் ;—பூவரைந்த
மாசிலாப் பூங்குழலாள் மற்றவரைக் காணாநின்(று)
ஊசலா டுற்றாள் உளம்.

தெய்வத்தை வேண்டல்

17. “மின்னுந்தார் வீமந்தன் மெய்ம்மரபில் செம்மைசேர்
கன்னியாள் ஆகில், கடிமாலை—அன்னந்தான்
சொன்னவனைச் சூட்ட அருள்”என்றாள் சூழ்விதியின்
மன்னவனைத் தன்மனத்தே வைத்து.

நளனை அறிதல்

18. கண்இமைத்த லால்அடிகள் காசினியில் தேய்தலால்
வண்ண மலர்மாலை வாடுதலால்—எண்ணி
நறுந்தா மரைவிரும்பும் நன்னுதலே அன்னாள்
அறிந்தாள் நளன் தன்னை ஆங்கு.

மணமாலை சூட்டல்

19. விண்ணரசர் எல்லோரும் வெள்கி மனம்சளிப்பக்
கண்ணகல் ஞாலம் கவி:கூர—மண்ணரசர்
வன்மாலை தம்மனத்தே சூட, வயவேந்தைப்
பொன்மாலை சூட்டினாள் பொன்.
20. திண்தோள் வயவேந்தர் செந்தா மரைமுகம்போய்
வெண்தா மரையாய் வெளுத்தவே ;—ஒள்தாரைக்
கோமாலை வேலான் குலமாலை வேற்கண்ணாள்
பூமாலை பெற்றிருந்த போது.

6. வில்லி பாரதம்

கன்னனது கடைநாள்

கண்ணன்—வேதியன் ஆளுன்

1. அத்தவெற் பிரண்டு விற்கிடை யெனப்போய்
ஆதவன் சாய்தல்கண் டருளி
முத்தருக் கெல்லா மூலமாய் வேத
முதற்கொழுந் தாகிய முகுந்தன்
சித்திரச் சிலைக்கை விசயனைச் “ செருநீ
யொழிகெ ”னத் தேர்மிசை நிறுத்தி
மெய்த்தவப் படிவ வேதியனாகி
வெயிலவன் புதல்வனை அடைந்தான்.

வேதியன் விரும்பிய நானம்

2. தாண்டிய தரங்கக் கருங்கட லுடுத்த
தரணியிற் றளர்ந்தவர் தமக்கு
வேண்டிய தருதி நீயெனக் கேட்டேன் ;
மேருவி னிடைத்தவம் பூண்டேன் ;
ஈண்டிய வறுமைப் பெருந்துயர் உழந்தேன் ;
இயைந்ததொன் றிக்கணத் தளிப்பாய் ;
தூண்டிய கவனத் துரகதத் தடந்தேர்
சுடர்தரத் தோன்றிய தோன்றால் !
3. என்கொண் டந்த அந்தணன் உரைப்ப,
இருசெவிக் கமுதெனக் கேட்டு,
வென்றிகொள் விசயன் விசயவெங் கணையால்
மெய்தளர்ந் திரதமேல் விழுவோன்,
நன்றென நகைத்துத், “ தரத்தகு பொருணி
நவில்லெ ” ன நான்மறையவனும்,
“ ஒன்றிய படிநின் புண்ணிய மனைத் தும்
உதவுகெ ” ன் றலுமுள மகிழ்ந்தான்.

கன்னனது கடைநாட் கொடை

4. ஆவியோ நிலையிற் கலங்கிய தியாக்கை
அகத்ததோ புறத்ததோ அறியேன் ;
பாவினான் வேண்டும் பொருளெலா நயக்கும்
பக்குவந் தன்னில்வந் திலையால் ;

ஓவிலா தியான்செய் புண்ணிய மனைத்தும்
 உதவினேன் கொள்க நீ ; உனக்குப்
 பூவில்வாழ் அயனும் நிகரலன் என்றால்
 புண்ணியம் இதனினும் பெரிதோ !

இரத்தத்தால் தத்தம்.

5. என்னமுன் மொழிந்து கரங்குவித் திறைஞ்ச,
 இறைஞ்சலர்க் கெழிலியே றனையான்
 கன்னனை யுவகைக் கருத்தினால் நோக்கிக்
 “கைப்புன லுடன்றரு கெ”ன்ன,
 அன்னவ னிதயத் தம்பின்வா யம்பால்
 அளித்தலும் அங்கையால் ஏற்றான்
 முன்னமோர் அவுணன் செங்கைநீர் ஏற்று
 மூவுல கமுமுடன் கவர்ந்தோன்.

கன்னன் கொடைவெறி

6. மல்லலந் தொடைய னிருபனை முனிவன்
 மகிழ்ந்து, “நீ வேண்டிய வரங்கள்
 சொல்லுக ; உனக்குத் தருதும்”என் றுரைப்பச்
 சூரன்மா மதலையுஞ் சொல்வான் :
 “அல்லவெவ் வினையால் இன்னமுற் பவமுன்
 டாயினு மேமெழு பிறப்பும்
 இல்லையென் றிரப்போர்க் கில்லையென் றுரையா
 இதயநீ அளித்தருள் ” என்றான்.

கண்ணன் கவிவு

7. மைத்துனன் உரைத்த வாய்மைகேட் டையன்
 மனமல ருகந்துகந் தவனைக்
 கைத்தல மலரான் மார்புறத் தழுவிக்க்
 கண்மலர்க் கருணைநீ ராட்டி,
 “எத்தனை பிறவி யெடுக்கினும் அவற்றுள்
 ஈகையுஞ் செல்வமும் எய்தி
 முத்தியும் பெறுதி முடிவில்” என் றுரைத்தான்
 மூவரும் ஒருவனா மூர்த்தி.

[வேதியன் கண்ணனான விந்தையைக் கண்ட கன்னன் கரையிலாக் களிப்பெய்தி, தான் கண்ணனை நேரில் காணப் பெற்ற பேற்றினையும், தோழற்காகத் தான் செய்த தியாகத்தையும் உரைத்து உவகை அடைந்தமை கீழ் வரும் பாக்களால் இனிது விளங்கும்.]

கன்னன் களிப்பு

8. “அருந்தழன்மா மகம்புரிந்துங் கடவுட் கங்கை
ஆதியாம் புனல்படிந்தும் அனில யோகத்
திருந்துமணி மலர் தூவிப் பூசை நேர்ந்தும்,
எங்குமா கியவுன்னை யிதயத் துள்ளே
திருந்தநிலை பெறக்கண்டும் போக மெல்லாம்
சிறுக்கியனைத் துயிருக்குஞ் செய்ய வொண்ணப்
பெருந்தவங்கள் மிகப்பயின்றும் பெறுதற் கெட்டாப்
பெரும்பயலின் றிருவருளாற் பெறப்பெற் றேனே.
9. “தருமன்மகன் முதலான அரிய காதற்
றம்பியரோ டெதிர்மலைந்து தறுக ணண்மைச்
செருவிலென துயிரனைய தோழற் காசுச்
செஞ்சோற்றுக் கடன்கழித்தேன் ; தேவர் கோவுக்(கு)
உரைபெறுநற் கவசகுண் டலமு மீந்தேன் ;
உற்றபெரு நல்வினைப்பே றுனக்கே தந்தேன் ;
மருதிடைமுன் றவழ்ந்தருளுஞ் செங்கண் மாலே !
மாதவத்தா லொருதமியன் வாழ்ந்த வாரே.
10. “வான்பெற்ற நதிகமழ்தாள் வணங்கப் பெற்றேன் ;
மதிபெற்ற திருவுளத்தால் மதிக்கப் பெற்றேன் ;
தேன்பெற்ற துழாயலங்கற் களப மார்புந்
திருப்புயமுந் தைவந்து தீண்டப் பெற்றேன் ;
ஊன்பெற்ற பகழியினு லழிந்து வீழ்ந்தும்
உணர்வுடனின் றிருநாம முரைக்கப் பெற்றேன் ;
யான்பெற்ற பெருந்தவப்பே றென்னை யன்றி,
இருநிலத்திற் பிறந்தோரில் யார்பெற் றாரே !”

7. தேம்பாவணி

நாவீதும் கோலியாத்தும்

நாவீது கோலியாத்தைக் கொல்லுவதாகக் கூறல்

1. “கைவ யத்தினாற் கருத்திடத் துடலினூங் கோங்கும்
பொய்வ யத்தினான் புகைந்தசொற் கஞ்சவ தென்னோ ?
மெய்வ யத்தினால் விழைசெய மாவதோ கடவுள்
செய்வ யத்தினாற் சிறுவனன் வெல்லுவேன்” என்றான்.

அரசன் அச்சம்

2. என்ற தண்ணல்கேட் டிவன்றனைக் கொணர்மினென்
றிசைப்பச்
சென்ற வன்னநற் சேடனை நோக்கலு, “நீயோ
பொன்ற வுன்னினும்; பொருப்பினைப் பெயர்த்தெரிந் துவமை
வென்ற திண்மையான் வெகுளிமுன் னீயெவன்?” என்றான்.

நாவீது ஆண்மையுரை

3. ஏந்த லீரடி யிறைஞ்சிய இளவலும் அறைவான்:
“காய்ந்த தோர்பகை கடுத்ததன் பவஞ்செயின் மீட்டு
வேய்ந்த தோர்படை வேண்டுமோ கடவுளைப் பகைத்து
வாய்ந்த வாண்மையை மறுத்தனை யெவன்வெலா னையா?
4. “திறங்க டுத்தகொல் சிங்கமும் உளியமும் பாய்ந்து
மறங்க டுத்ததீர் வல்லியத் தினங்களு மெதிர்த்து
கறங்க டுத்தகால் கழுத்தினை முறுக்கினான் கொன்றேன்;
அறங்கெ டுத்தவன் அவற்றினும் வலியனோ?” என்றான்.

நாவீது போர்க்களம் புருதல்

5. தெரிந்த வாய்ந்தவைஞ் சிலையொடு கவணெடுத் தெவரும்
இரிந்த பாலனை நோக்கியுள் ளத்சயித் திரங்க
விரிந்த வாசையால் வேதிய ராசியைக் கூறப்
பிரிந்த காலொலி பெருகவாங் கனைவரும் ஆர்த்தார்.

கோலியாத்தின் முழக்கம்

6. ஆர்த்த வோதைகேட் டரக்கனின் றமர்க்கெதீர் வருகப் பார்த்த பாலனைப் பழித்தெழுந் தியாவரு மஞ்சக் கூர்த்த வேலொடு குறுகவந் தகல்கரு முகிலிற் போர்த்த கோடைநாட் பேரிடி யெனவுரை செய்தான்.
7. “நீய டாவெதீர் நிற்ப தோமதம் பொழிகரிமேல் நாய டாவினை நடத்து மோகதங் கொடுநானே வாய டாபினந் துயிர்ப்பிட மறுகிரீ நுண்ணே ஆய டாவுல கப்புறத் தேகுவாய்” என்றான்.

தாவிதின் கடவுள் நம்பிக்கை

8. “வெல்லை வேல்செயு மிடலதுன் மிடலடா நானே வெல்லை யாதர வியற்றெதி ரிலாத்திறக் கடவுள் வல்கை யோடுனை மாய்த்துடல் புட்கிரை யாக வெல்செய் வே” எனு வுடைகவண் சுழற்றினன் இனையோன்.

கோலியாத்தின் விழ்ச்சி

9. கல்லை யேற்றலுங் கவணனைச் சுழற்றலும் அக்கல் ஓல்லை யோட்டலும் ஒருவருங் காண்கிலர் இடிக்குஞ் செல்லை யொத்தன சிலைநுதற் பாய்தலும் அன்னான் எல்லை பாய்ந்திரு ளிரிந்தென விழ்தலுங் கண்டார்.
10. கடையு கத்தினிற் கருமுகி லுருமொடு விழும்போற் படைமு கத்தினிற் பார்பதைத் தஞ்சவீழ்ந் தனன்றன் புடைய கத்தினிற் புணர்ந்தவா னுருவி “யென் றெய்வ முடையு ரத்தினை யுணர்மினென்” றிருஞ்சிரங் கொய்தான்.

V. சிறு நூல்கள்

1. நால்வர் நான்மணிமாலை

வெண்பா

1. மகிழ்ச்சி மிகவுண்டு போலுமெதிர் வந்து
புகழ்ச்சியொடு நீபாடும் போது—நெடுமீச்சிமலர்ச்
சந்தையினும் வண்டிரையும் தண்புகலிச் சம்பந்தா !
தந்தையினும் பால்கொடுத்த தாய்க்கு.

கட்டளைக் கலித்துறை

2. தாயிலி யாகுஞ் சிவபெரு மான்றனைத் தானெனுமோர்
கோயிலி னாரறி வாகிய நாமமுன் கொண்டிருந்த
வாயிலி னுணவ மாகுந் கபாடமு மன்றிறந்து
கோயிலி யாகிய சொல்லிறை காட்டுவ னேக்குதற்கே.

ஆசிரிய விருத்தம்

3. நோக்குறு நுதலோன் நின்னிடை விருப்பால்
நூற்பக வன்ன நுண் மருங்குல்
பார்க்கநன் மதிமுக மகளிர்தம் புலவி
மாற்றுவான் சென்றனன் என்றால்,
கோக்கலிக் காமன் வயிற்றிடைக் குத்திக்
கொண்டதே துக்கு? நீ புகலாய் ;
காக்கரு மதலை விழுங்கிய முதலை
கான்றிடத் தோன்றுநா வலனே !

ஆசிரியப்பா

4. வலமழு வுயரிய நலமலி கங்கை
நதிதலை சேர்ந்த நற்கரு ணைக்கடல்
முகந்துல குவப்ப வுகந்தமா னிக்க
வாசகன் எனுமொரு மாமழை பொழிந்த
தீருவா சகம்எனும் பெருநீர் ஒழுகி
ஒதுவார் மனமெனும் ஒண்குளம் புகுந்து

நாவெனு மதகின் நடந்து கேட்போர்
 செவியெனு மடையிற் செவ்விதிற் செல்லா
 ஷாமெனு நிலம்புக ஆன்றிய அன்பாம்
 வித்திற் சிவமெனும் மென்முனை தோன்றி
 வளர்ந்து கருணை மலர்ந்து
 விளங்குறு முத்தி மெய்ப்பயன் தருமே.

2. அற்புதத் திருவந்தாதி

1. வரனத்தான் என்பாரும் என்கமற் றும்பர்கோன்
 ருனத்தான் என்பாருந் தாமென்க—ரூனத்தான்
 முன்னஞ்சத் தாலிருண்ட மொய்யொளி சேர்கண்டத்தான்
 என்னெஞ்சத் தானென்பன் யான்.
2. யானே தவமுடையேன் என்னெஞ்சே நன்னெஞ்சம்
 யானே பிறப்பறுப்பான் எண்ணினேன்—யானேயக்
 கைம்மா ஷரிபோர்த்த கண்ணுதலான் வெண்ணீற்ற
 அம்மானுக் காளாயி னேன்.
3. ஆயினே னள்வானுக் கன்றே பெறற்கரிய
 னாயினே னஃதன்றே யாமாறு—தூய
 புனற்கங்கை யேற்றானோர் பொன்வரையே போல்வான்
 அனற்கங்கை யேற்ற னருள்.
4. அருளே யுலகெலா மாள்விப்ப தீச
 னருளே பிறப்பறுப்ப தானு—லருளாலே
 மெய்ப்பொருளை நோக்கும் விதியுடையேன் எஞ்ஞான்று
 மெய்ப்பொருளு மாவ தெனக்கு.
5. எனக்கினிய எம்மானை யீசனையா னென்று
 மனக்கினிய வைப்பாக வைத்தேன்—எனக்கவனைக்
 கொண்டேன் பிரானாகக் கொள்வதுமே யின்புற்றேன்
 உண்டே யெனக்கரிய தொன்று?

3. தேசிய கிதங்கள்

பாரத தேசம்

ராகம்—புன்னகவராளி

பல்லவி

பாரத தேசமென்று பெயர்சொல்லுவார்—மிடிப்
பயங்கொல்லு வார்துயர்ப் பகைவெல்லுவார்.

சரணங்கள்

பட்டினி லாடையும் பஞ்சி லுடையும்
பண்ணி மலைகளென வீதி குவிப்போம் ;
கட்டித் திரவியங்கள் கொண்டு வருவார்
காசினி வணிகருக் கவைகொ டுப்போம்.
ஆயுதம்செய் வோம்நல்ல காகிதம் செய்வோம் ;
ஆலைகள்வைப் போம்கல்விச் சாலைகள் வைப்போம் ;
ஔதல்செய் யோம்தலை சாயுதல் செய்யோம் ;
உண்மைகள் சொல்வோம்பல வண்மைகள் செய்வோம் ;
குடைகள்செய் வோம், உழு படைகள் செய்வோம் ;
கோணிகள்செய் வோம்இரும் பாணிகள் செய்வோம் ;
நடையும் பறப்புமுணர் வண்டுகள் செய்வோம் ;
ஞாலம் நடுங்கவரும் கப்பல்கள் செய்வோம்.
மந்திரம் கற்போம்வினைத் தந்திரங் கற்போம் ;
வாணை யளப்போம்கடன் மீனை யளப்போம் ;
சந்திரமண் டலத்தியல் கண்டு தெளிவோம் ;
சந்தித் தெருப்பெருக்கும் சாத்திரங் கற்போம் ;
காவியஞ்செய் வோம்நல்ல காடு வளர்ப்போம் ;
கலைவ ளர்ப்போம் கொல்ல ருலைவளர்ப்போம் ;
ஓவியம்செய் வோம்நல்ல ஊசிகள் செய்வோம் ;
உலகத் தொழிலனை த்தும் உவந்து செய்வோம்.

4. தமிழ் இயக்கம்

வரிப்புலியே, தமிழ் காக்க எழுந்திரு.

1. ஒண்டமிழ்த்தாய் சிலம்படியின்
முன்னேற்றம் ஒவ்வொன்றும்
உன்முன் நேற்றம் ;
கண்டறிவாய் ; எழுந்திரு நீ ;
இளந்தமிழா, கண்விழிப்பாய் ;
இறந்தொழிந்த
பண்டைநலம் புதுப்புலமை
பழம்பெருமை அனைத்தையும்
படைப்பாய் இந்நாள் ;
தொண்டுசெய்வாய் தமிழுக்குத்
துறைதோறும் துறைதோறும்
துடித்தெழுந்தே !
2. உணர்ந்திடுக தமிழ்த்தாய்க்கு
; வரும்திமை உனக்குவரும்
திமை அன்றோ ?
பிணிக் க எழுந்திருநீ ;
இளந்தமிழா, வரிப்புலியே,
பிறறை நாளுக்
கணிசெய்யும் இலக்கியம்செய் ;
அறத்தைச்செய் ; விடுதலைகொள்
அழகு நாட்டில் ;
பணிசெய்யாய் ; தமிழுக்குத்
துறைதோறும் துறைதோறும்
பழநாட் டானே !

VI. பல சுவைப் பாக்கள்

1. கலைசைச் சிலேடை வெண்பா

1. ஆவலுடன் பாவலரும் ஆறுகால் வண்டினமுங்
காவலரைச் சூழங் கலைசையே—மேவும்
அரிவையம் பாகத்தான் அரண்ஒருமுன்(று) எய்தோள்
அரிவையம் பாகத்தான் அகம்.
2. ஆயச் சிறுர்படமும் ஆர்க்குங் கடாசலமுங்
காயத் திரியுங் கலைசையே—நேயமுடன்
பைத்த பதஞ்சலியார் பார்த்துருகப் பொற்பொதுவில்
வைத்த பதஞ்சலியார் வாழ்வு.

2. சீட்டுக் கவி

[இதனை எழுதியவர் அட்டாவதானி-ஆதிசரவணப் பெருமாள் கவிராயர் என்பவர். இது காரை-இலக்குமணப்பிள்ளை என்ற பிரபுவுக்கு எழுதப் பெற்றது. இதனில் அட்டாவதானத்தைப் பற்றிய குறிப்புக்களும் புலவர் பெருமதித்துடன் தம் பெருமையைச் சொல்லிக்கொள்ளும் பகுதியும் படித்து இன்புறப் பாலன்.]

மரபுதவி ராதவன் சோமசுந் தரகுரு
மலர்ப்பதம் பரவு தாசன்

வண்டமிழ்ச் சரவணப் பெருமாட் கவிச்சகர்
வர்த்திதேர்ந் தெழுது நிருபம் :

வளர்காரை யம்பதியின் மேவுதுரை லட்சுமண
மந்திரியெதிர் கொண்டு காண்க :

வாணருக் குபகாரி நீயாகை யால்நமது
வல்லமையு மகிமை யுங்கேள் :

கருணிகர் நால்வர்க்கு நாற்கவிதை சொல்லவாய்
கனவேலு மயிலு மென்னக்

காலிலொரு கவிதையுயர் தோளிலொரு கவிதையிரு
கையிலொரு கவிதை யெழுதக்

கணக்கொரு புறஞ்சொல விலக்கொரு புறஞ்சொலக்
 காணாத திரைம றைவிலே
 கனகுது சதுரங்க மொருகுதிரை யடிசொலக்
 கன்னெல்லு முதுகி லெண்ணப்
 பரிசுபெற் றப்புதுச் சேரியிற் சென்றினிய
 பண்பரிற் சினைய வாத்தி
 பண்புள குமாரபா ரதிமதுர கவிவீர
 பத்ரகவி கொண்டா டவே,
 பாக்யனா ளந்தநா தன்சபையி லுஞ்செய்து
 பல்லக்கு வரிசை பெற்றேன் ;
 பாரகா வியங்களுந் தெரிவேன் அளப்பரிய
 பஞ்சலட் சணமும் அறிவேன் ;
 அரசரில் உயர்ந்ததுரை யாரெனிற் சேதுபதி
 யாகு மவன்மணி வாயிலில்
 அகத்திய முனிக்குமதி கங்கற்ற பேர்களா
 யாயிரங் கவிஞ ராவர் ;
 அவரிலொரு சிறுவன்யான் ; பாடவறி யேனென்
 றகற்றிவிட் டார்க ளென்னை ;
 ஆதலாற் பூமியிற் சஞ்சரித் தேனின்
 அகந்தனின் மகிழ்ந்த ருள்வையே.

1. பழந்தமிழ் உரைநடை

[இறையனார் அகப்பொருளுரை கண்ட வரலாறு]

நக்கீரர்

[உலகப் பொருள்களைத் தமிழர் அகப்பொருள், புறப் பொருள் என இருவகையாகப் பிரித்திருக்கின்றனர்; அவற்றைப் பற்றிப் பாடுவதற்கு விதிகளை வகுத்து, அவற்றை இலக்கண நூல்களாகவும் எழுதியிருக்கின்றனர். அவ்வாறெழுந்த இலக்கண நூல்களுள், இறையனார் அகப்பொருள் என்பது ஒன்று. அது பழமையான தமிழ் நூல்களுள் ஒன்றாகும். அந்நூல் தோன்றிய வரலாற்றையும் அதற்கு உரை வகுக்கப்பட்ட வரலாற்றையும் இப்பாடப் பகுதி கூறும்.

இப்பகுதி அந்நூலின் உரையிலிருந்தே எடுக்கப்பெற்றது. இது நக்கீரரது நடை என்று சிலரால் கருதப்படுகிறது. மிகப் பழைய காலத்துத் தமிழ் உரைநடைக்கு இஃது ஏற்ற தோர் உதாரணமாகும். வாக்கியங்கள் மிக்க நீளமானவை. நடை, மிடுக்கும் பொருட் செறிவும் கொண்டதாகும் என்பதை இதனைப் படிப்பதால் உணரலாம். சொற்கள் பெரும்பாலும் செந்தமிழ்ச் சொற்களாய் அமைந்திருப்பதோடு, ஓசை இனிமையும் பெற்று விளங்குவதையும் கூர்ந்து காண்க. இவ்வுரை நடையின் காலம் ஏறத்தாழக் கி. பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டு என்னலாம்.]

1. அக்காலத்துப் பாண்டியனாடு பன்னீரியாண்டு வற கடஞ் சென்றது. செல்லப் பசி கடுகலும், அரசன் சிட்டரை யெல்லாங் கூவி, “வம்மின், யான் உங்களைப் புறந்தரகில்லேன்; என் தேயம் பெரிதும் வருந்துகிறது; நீர் போய் நுமக்கறிந்த வாறு புக்கு, நாடு நாடாயின ஞான்று என்னை உள்ளி வம்மின்” என்றான். என, அரசனை விடுத்து எல்லோரும் போயினர். பின்றைக் கணக்கின்றிப் பன்னீரியாண்டு கழிந்தது. கழிந்த பின்னர், நாடு மலிய மழை பெய்தது. பெய்த பின்றை அரசன், “இனி நாடு நாடாயிற்றுகலின், நூல் வல்லாரைக் கொணர்” என்று எல்லாப் பக்கமும் ஆட் போக்க, எழுத்ததிகாரமும் சொல்லதிகாரமும் வல்லாரைத் தலைப்பட்டுக் கொணர்ந்து, “பொருளதிகாரம் வல்லாரை எங்கும் தலைப்பட்டிலேம்”

என்று வந்தார். வர, அரசனும் புடைபடக் கவன்று, “என்னை! எழுத்தும் சொல்லும் ஆராய்வது பொருளதிகாரத்தின் பொருட்டன்றே! பொருளதிகாரம் பெறேமெனின் இவை பெற்றும் பெற்றிலேம்” எனச் சொல்லா நிற்ப, மதுரை ஆல வாயில் அழல் நிறக் கடவுள் சிந்திப்பான்: “என்னை பாவம்! அரசற்குக் கவற்சி பெரிதாயிற்று; அதுதானும் ஞானத்திடைய தாகலான், யாம் அதனைத் தீர்க்கற்பாலம்” என்று இவ்வறுபது குத்திரத்தையும் செய்து மூன்று செப்பிதழகத் தெழுதி, பீடத் தின் கீழிட்டான்.

2. இட்ட பிறறைஞான்று, தேவர்குலம் வழிபடுவான் தேவர்கோட்டத்தை எங்கும் துடைத்து, நீர் தெளித்து, பூவிட்டு, பீடத்தின் கீழ்ப் பண்டென்றும் அலகிடாதான் என்று தெய்வத் தவக்குறிப்பினான், “அலகிடுவன்” என்று உள்ளங்குளிர அலகிட்டான். இட்டார்க்கு அவ்வலகிடுதும் இதழ் போந்தன. போதரக் கொண்டுபோந்து நோக்கினாற்கு, வாய்ப் புடைத் தாயிற்றோர் பொருளதிகாரமாய்க் காட்டிற்று; காட்டப் பார்ப்பான் சிந்திப்பான்: “அரசன் பொருளதிகாரம் இன்மையின் கவல்கின்றான் என்பது பட்டுச் செல்லா நின்றது உணர்ந்து நம்பெருமான் அருளிச் செய்தானாகும்” என்று தன்னகம் புகாதே, கோயில் தலைக்கடைச் சென்று நின்று, கடைகாப்பார்க்கு உணர்த்த, கடைகாப்பர் அரசற்குணர்த்த, அரசன், “புகுதருக” என்று பார்ப்பாணைக் கூவ, சென்று புக்குக் காட்ட, கொண்டு நோக்கி, “இது பொருளதிகாரம்; நம்பெருமான் நமது இடுக்கண் கண்டு அருளிச்செய்தானாகற் பாலது”, என்று அத்திசை நோக்கித் தொழுதுகொண்டு நின்று, சங்கத்தாரைக் கூவுவித்து, “நம்பெருமான் நமது இடுக்கண் கண்டு அருளிச் செய்த பொருளதிகாரம்; இதனைக் கொண்டு போய்ப் பொருள் காண்மின்” என, அவர்கள் அதனைக் கொண்டு போந்து, கனமாப் பலகை ஏறியிருந்து ஆராய்வுழி, எல்லாரும் தாம் தாம் உரைத்த உரையே நன்றென்று சில நாளொல்லாஞ் சென்றன.

3. செல்ல, “நாம் இங்ஙனம் எத்துணையுரைப்பினும் ஒருதலைப்படாது; நாம் அரசனுழைச் சென்று, “நமக்கோர் காரணிகளைத் தரல் வேண்டும்” என்று கொண்டு போந்து, அவனாற் பொருளெனப் பட்டது பொருளாய், அன்றெனப்

பட்டது அன்றாய் ஒழியக் காண்டும்” என, எல்லாரும் ஒருப் பட்டு அரசனுழைச் சென்றார். செல்ல, அரசனும் எதிர் எழுந்து சென்று, “என்னை? நூற்குப் பொருள் கண்டீரோ?” என, “அது காணுமாறு எமக்கோர் காரணிகளைத் தரல் வேண்டும்” எனப், “போமின், நுமக்கோர் காரணிகளை எங்ஙனம் நாடுவேன்! நீயிர் நாற்பத் தொன்பதினம் ராயிற்று. நுமக்கு நிகராவர் ஒருவர் இம்மையி னின்றே” என்று அரசன் சொல்லப் போந்து, பின்னையும் கனமாப்பலகை ஏறியிருந்து, “அரசனும் இது சொல்லினான்: யாங் காரணிகளைப் பெறுமாறு என்னைகொல்!” என்று சிந்தித் திருப்புழிச், “சூத்திரன் செய்தான் ஆல்வாயில் அவிர்சடைக் கடவுளன்றே! அவனையே, காரணிகளையும் தரல்வேண்டுமென்று சென்று வரங்கிடத்தும்” என்று சென்று வரங் கிடப்ப, இடையாமத்து, “இவ்வூர் உப்புரி குடிகிழார் மகனாவான் உருத்திர சன்மன் என்பான், பைங்கண்ணன், புன்மயிரன், ஐயாட்டைப் பிராயத்தான், ஒரு மூங்கைப்பிள்ளை உள்ள; அவனை அன்னன் என்று இகழாது கொண்டு போந்து, ஆசனமேல் இரீஇக் கீழிருந்து சூத்திரப் பொருளுரைத்தால், கண்ணீர் வார்த்து மெய்ம்மயிர் சிலிர்க்கும் மெய்யாயின உரை கேட்டவிடத்து; மெய்யல்லா உரை கேட்ட விடத்து வாளா இருக்கும். அவன் குமார தெய்வம். அங்கோர் சாபத்தினால் தோன்றினான்” என முக்கால் இசைத்த சூரல் எல்லார்க்கும் உடன்பாடாயிற்றாக எழுந்திருந்து, தேவர் குலத்தை வலங்கொண்டு போந்து, உப்புரி குடி கிழாருழைச் சங்கமெல்லாம் சென்று, இவ் வார்த்தையெல்லாம் சொல்லி, “ஐயனாவான் உருத்திர சன்மனைத் தரல் வேண்டும்” என்று வேண்டிக் கொண்டுபோந்து வெளியது உடையி, வெண்பூச் சூட்டி, வெண்சார் தணிந்து கனமாப்பலகை ஏற்றி இரீஇக் கீழிருந்து சூத்திரப் பொருள் உரைப்ப, எல்லாரும் முறையே உரைப்பக் கேட்டு வாளா இருந்து, மதுரை மீருதளிளநாகனார் உரைத்த விடத்து ஒரோவழிக் கண்ணீர் வார்த்து மெய்ம்மயிர் நிறுத்தி, பின்னர்க் கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார் உரைத்த விடத்து, பதந்தொறும் கண்ணீர் வார்த்து, மெய்ம்மயிர் சிலிர்ப்ப இருந்தான். இருப்ப, ஆர்ப்பெடுத்து, “மெய்யுரை பெற்றும் இந்நூற்கு” என்றார்.

2. நூல்நிலையம்

[S. வையாபுரிப் பிள்ளை அவர்கள், பி. ஏ., பி. எல்.]

அறிவினால் ஆராய்ந்து கற்றற்குரிய பொருள்கள் அளவினடங்காது பெருகியுள்ளன. அவை பற்றிய கல்வியை நமது நாட்டில் பரக்க விதைத்தற்கு அரசாங்கத்தினரே நேரில்முயன்று வருகிறார்கள். எனினும், நம்மவர்களில் நூற்றுக்கு மூன்று பேர் வீதமே எழுத்தறியும் அத்துணையளவு கல்வி பயின்றுள்ளார்கள். 40 கோடி ஜனங்களுள்ள நம் நாட்டில் நூற்றுக்கு 97 பேர்கள் எழுதவும் வாசிக்கவுந்தெரியாத நிரட்சரகுகளையிருக்கின்றனர். மேல்த் தேயங்களிற் கல்வியறிவில்லார் நூற்றுக்கு மூன்று வீதத்தினும் குறைந்திருக்க, நமது நாட்டில் அத்துணையளவர்கவே கற்றோர்கள் இருக்கின்றனர். நமது தேசமக்களை இருள்போற் சூழ்ந்திருக்கும் இவ்வறியாமையைப் போக்குதற்கு, அரசாங்கத்தினரும் கல்வி மிக்க நல்லறிஞர்களும் கூடி ஒன்றுபட்டுத் தீவிரமாக முயற்சி செய்ய வேண்டுவது இன்றியமையாததாகின்றது. இம்முயற்சியில் இருதிறத்தாரும் ஒருங்கு போற்றுதற்குரிய பெருங் கருவியாயுள்ளது நூல்நிலையப் பிரசாரம்.

நகரங்களிலும் கிராமங்களிலும், ஆங்காங்குள்ள மக்களின் தகுதிக்கும் அளவிற்கும் ஏற்றவாறு பலதிறப்பட்ட நூல்களையும் தொகுத்து வைத்து, வேண்டியோர்க்கு வேண்டுஞ் சமயத்து எளிதினுதவிக்க கல்வி யறிவைப் பரவச் செய்வதே நூல்நிலையப் பிரசாரத்தின் முக்கிய நோக்கம். அறிவு பெருகி வளர்தற்கு நூல்களைக் காட்டினுஞ் சிறந்த கருவி இல்லையென்றே கூறலாம். 'ஆசானுரைத்தது அமைவரக் கொளினும் காற்கூறல்லது பற்றலனாகும்' என்றார் பவணந்தியாரும். ஆசிரியரது துணை பெரிதும் வேண்டத்தகுவதும் போற்றத்தகுவதுமாகவே யுள்ளது. எனினும், உண்மைக் கல்வி யெனப்படுவது கற்கும் மாணவன் நூல்களைத் தானே ஓதியுணர்ந்து தானே சிந்தித்து ஆராய்ந்து துணிவதன் பயனாகவே அமையுமென்பது யாவர்க்கும் ஒப்ப முடிந்ததாம். ஆகவே தாமே ஓதியுணர்தற்குரிய நூல்கள் மக்களிடையே பரவப் பரவ, கல்வியும் பரவி, அஞ்ஞானமும் அகன்றொழியும் என்பது கூறவேண்டா.

நூல்நிலையங்கள் இக்காலத்தே புத்தம் புதிதாக ஏற்பட்டன என்று நினைத்தல் தவறு. கடைச்சங்க நூல்களனைத்தும் தொகை நூல்களாகவுள்ளன. புலவர்கள் பற்பலர் பாடியன வற்றைத் தனி நூலாகத் தொகுத்த காரணத்தாலே இப்பெயர் வழங்குதலாயிற்று. கடைச்சங்க நூல்களிற் பெரும்பாலான வற்றைத் தொகுத்தான் இன்னனென்றும் தொகுப்பித்தான் இவ்வரசனென்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. இங்ஙனம் தொகை நூல்கள் எழுந்தனவாயின் புலவர்கள் பலர் பாடிய நூல்கள் ஓரிடத்தே அரசர் முதலியோராற் போற்றிவைக்கப் பெற்றிருந்தனவென்பது உண்மையாகக் கொள்ளக் கூடியதே. இவ்வகை நூல் நிலையங்கள் விளங்கிய இடமே சங்கம் என வழங்கப் பெற்றதென்று கொள்ளுதல் பொருத்த முடையதாகத் தோன்றுகிறது. கடைச்சங்க காலம் கி. பி. முதல் அல்லது இரண்டாம் நூற்றாண்டென்பர். அக்காலமுதற்கொண்டே தமிழ்நாட்டில் நூல்நிலையங்கள் உள்ளனவாகுமென்னுந்துணிபு ஒப்புக்கொள்ளத் தகுந்ததே. அரசர்களும், சைனசங்கத்தவரும், தேவாலய கர்த்தர்களும் நூல் நிலையங்களமைத்துப் போற்றிவந்தார்கள். கி. பி. 5-ஆம் நூற்றாண்டில் வச்சிரநந்தியின் சங்கம் இருந்தமை நன்கறியப்பட்டதே. தேவாரம் என்னுந் தெய்வப்பாடல்கள் சிதம்பரமாகிய திருக்கோயிலுள்ளே சேமித்து வைக்கப்பெற்றிருந்தனவென்பது பிரசித்தம். சீவக சிந்தாமணிக் காலமாகிய 9-ஆம் நூற்றாண்டிலுறுதியிற் சங்க மொன்றிருந்ததும் ஆராய்ச்சியாளர் அறிவர். மடாதிபதிகள் தத்தம் மடங்களிலே நூல்களைத் தொகுத்து வைத்துப் போற்றிவந்தமையும் யாவரும் உணர்ந்ததே. தஞ்சை அரண்மனையைச் சார்ந்த சரஸ்வதிமஹால் கலைவாணரது உள்ளத் தைக் கொள்ளுகொள்ளுஞ் சிறப்பு மிக்கதொரு நூல்நிலையமாக இன்றுவரை விளங்கி வந்திருக்கின்றமை நாம் கண்கூடாகக் கண்டதே. எனவே, மக்களால் நூல்களின் ஆவசியகம் உணரப்பெற்ற மிகப் பழைய காலத்தொட்டே நூல்நிலையங்கள் தமிழ்நாட்டில் உள்ளனவென்று கொள்ளுதல்வேண்டும்.

ஆனால், முற்காலத்திலிருந்த நூல்நிலையங்கட்கும் தற் காலத்தில் நிறுவப்பெறும் நூல்நிலையங்கட்கும் மிகப் பெரிய தொரு வேறுபாடு உண்டு. நூல்கள் இறந்துபடாமற் காத்தற்பொருட்டு ஓரிடத்துத் தொகுத்து வைத்தலே முற்

காலத்து நோக்கமாயிருந்தது. பெரும்பாலும் பண்டைநூல்களே இவ்வாறு போற்றி வரப்பெற்றன. இந் நூல்நிலையங்களில் ஒவ்வொன்றும் யாரேனு மொருவருக்குத் தனிப்பட வுரியதாயிருந்தது. நூல்கள் தவறிவிடாம லிருத்தற்பொருட்டும் பழுதுபடாம லிருத்தற்பொருட்டும் கடினமான நியமங்கள் கையாளப்பட்டு வந்தன. நிலையங்களிலிருந்து நூல்களைப் பெரும்பாலும் இரவல் கொடுப்பதே இல்லை. பொது ஜனங்கள் இவற்றைச் சிறிதும் பயன் கொள்ளத்தகாத முறையில் இந்நியதிகள் அமைந்தன. தற்காலத்து வேண்டப்படும் நூல்நிலையங்களின் நோக்கம் முற்றிலும் வேறுகவுள்ளது. பொதுமக்கட்குப் பயன்பட்டு அவர்களது கல்வி அபிவிருத்தியாகவேண்டுமென்பதே இவற்றின் முக்கியமான தனிப் பெரு நோக்கம்.

இந்நோக்கத்தினை முற்றுவித்தற்குரிய உபாயங்களெல்லாம் நூல்நிலையப் பிரசாரத்திற்கு உரியனவேயாகும். பொது ஜனங்கள் அனைவரது உள்ளத்தையுங் கவருமாறு, நகரம், ஊர், சிற்றூராதி பலவிடங்களிலும் நூல்நிலையங்கள் அமைக்கப் பெறுதல் வேண்டும். மக்களின் விருப்பத்தையும் சௌகரியத்தையும் தகுதியையும் நோக்கி அவர்களுக்கு வேண்டும் புத்தகங்களைக் கொடுத்துதவுதல் வேண்டும். பரந்துபட்ட அறிவின் பல்வேறு பகுதிகளைப்பற்றிப் புதுப்புது நூல்கள் வெளிவர வெளிவர, அவற்றையெல்லாம் பொது ஜனங்களிடையே பரக்க விதைத்தல் வேண்டும். கல்வி யறிவு இன்றியமையாத தாகு மென்பதை வற்புறுத்திக் கூறி, அதனை யடைதற்குச் சாதனமாகுங் கருவி நூல்களைக் குறித்து உபந்நியாசங்கள் செய்துவரல் வேண்டும். சுருங்கக்கூறின், அரசியல் நெறிப்பட்ட ஒரு நாட்டிற் பலதிறத்தாரும் உத்தம வாழ்வு வாழ்வதற்கு வேண்டப்படும் கல்வியறி வனைத்தையும் நூல்கள்மூலம் உதவுதற்குப் பலவகையாலும் முயற்சி செய்வதே நூல்நிலையங்கள் மேற்கொள்ளுதற்குரிய தனிப்பெருங் கடமையாகும்.

இந் நூல்நிலையங்கள் பலதிறத்தனவாயிருத்தல் வேண்டும் என்பது வெளிப்படை. குழந்தைமுதல் முதியோர் வரையுள்ள அனைவர்க்கும் கல்வி யூட்டுதற்கான நூல்நிலையங்கள் ஆயிரக்கணக்காக அமைக்கப் பெறுதல்வேண்டும். இவைகளே

யன்றிக் கல்வித் துறைகள் பலவற்றிற்குத் தனித்தனியே உரிய நூல்நிலையங்களும் மிகப் பலவாக நிறுவப்பெறுதல் வேண்டும். மேலும், பற்பல கல்வித் துறைகளிலும் ஆராய்ச்சிக்கெனத் தனியாயமைந்த நூல்நிலையங்கள் பல ஸ்தாபிக்கப் பெறுதல் வேண்டும். பிற்கூறிய இரண்டுவகை நூல்நிலையங்களும் சர்வ கலா சங்கங்களாலும் கலாசாலைகளாலும் நிறுவப்பெற வேண்டுவனவென்பது கூறாமலே அமையும்.

நமது நாட்டிற் பெரிதும் வேண்டப்படுவதாகும் பிற தொரு நூல்நிலைய வகையை இங்கே விசேடித்துக் கூறுதல் அமைவுடைத்தென்று எண்ணுகிறேன். அங்கங்கே கிடைப் பனவாகிய ஏட்டுப் பிரதிகளைத் தொகுத்துப் போற்றிப் பாது காத்தற்கெனத் தனி நூல்நிலையங்கள் பல முற்பட நிறுவ வேண்டுவது மிகப் பெரியதோர் ஆவசியகமாம். இக் கடமையை நாம் வெகுகாலமாக மறந்துவிட்டோம். எத்தனையோ அரிய நூல்கள் பாதுகாக்கப் பெறாது அழிந்தொழிந்து போயின. நம்முடைய முன்னோர்கள் ஈட்டிவைத்துள்ள பெறற்கருஞ் செல்வங்களை நமது மடமையாலும் மடிமையாலும் பாழ்ப்போக விடுவதாயின், தமிழ் மக்கள் என்னும் உயரிய பெயர்க்குத்தான் நாம் தகுதியுடையராவோமோ! இன்னுஞ் சிறிது காலத்தில் இப்போது கிடைக்கும் ஏட்டுச்சுவடிகள் தாமும் இறந்து போய்விடுமன்றோ! அதற்குமுன் அவைகளை அங்கங்கே சேகரித்து வைத்து நகர்ப் பொதுவிடங்களில் நூல் நிலையங்கள் அமைத்துச் சுவடிகள் பழுதுபடாவண்ணம் காப் பாற்றி வருதல் நமது பெருங் கடமையாகும். இம்முறையில் அரசாங்கத்தினர் எடுத்துவரு முயற்சி ஒரு சிறிதும் போதா தென்பதை விசனத்துடன் வற்புறுத்திக் கூறவேண்டிய திருக் கிறது. மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம் இம்முயற்சியின்கண் பெரி தும் உழைத்துவருகின்றது. எனினும் முயற்சியினளவு போதியதெனக் கருதக்கூடவில்லை. வருடத்துக் கொருமுறை அளவற்ற ஏட்டு நூல்கள் நெருப்பினும் நீரினும் அழிவெய்து வதைக் கண்டு வைத்தும் நாம் வறியேயிருத்தல் அழகன்று. நம்முடைய முன்னோர்கள் இயற்றிவைத்துள்ள அரிய நூற் செல்வங்களைப் பரிபாலிப்பதன்கண் நாம் மேற்கொள்ள வேண்டுங் கடமையை இனிமேலும் உணர்ந்து உரியவாறு முயன்று வருவோமாக.

மேலே விவரித்தன போன்ற நூல்நிலையங்கள் நாடெங்கும் நிரம்புதல் வேண்டும். நமது நாட்டிலே நீடித்துக் குடிக்கொண்டிருக்கும் அறியாமையைக் கால்தரிக்கவொட்டாது வெருட்டுதல் வேண்டும். அறிவுச் சுடரின் பேரொளி நாடெங்கும் பரந்து வீசுதல் வேண்டும். அறிவின் வழித்தாய் ஒற்றுமை மிகுதல் வேண்டும். அறிவு சிறந்து ஒற்றுமை மிக்கு நம்மவர்கள் நல்லின்ப நெறியிலே நின்றல் வேண்டும்.

3. நவநீதிக் கதைகள்

(திரு. A. S. பஞ்சாபகேச ஐயர் அவர்கள், M.A., I.C.S.)

1. புத்திசாலிச் சிறுவன்

ஒரு கிராமத்தில் இரண்டு சிறுவர் மூன்றாவது பாரத்தில் வாசித்து வந்தனர். இருவருக்கும் சுமார் பன்னிரண்டு வயது தானிருக்கும். ஒரு நாள் பையனுக்குக் கடையில் சாமான் விற்கும் குமாஸ்தா வேலை யாகிவிட்டதென்றும், மாதம் ஒன்றுக்கு ஐந்து ரூபாய் சம்பளமென்றும், அதனால் அந்தப் பையன் படிப்பை விட்டுவிட்டானென்றும் தெரிந்துகொண்டு, அந்த ஊரார் அதிக வியப்படைந்தனர். 'என்ன புத்திசாலித் தன்ம!' என்று அக்கிராமத்தார் சந்தோஷப்பட்டனர். தன் மகன் அவனுடைய சிநேகிதனைவிட அதிக புத்திசாலி யென்று அந்தப் பையனுடைய தாய் பெருமை பேசிக்கொண்டாள்.

'உன் சிநேகிதனைப் பாரடா! இளம் பருவத்திலேயே அவன் சம்பாதிக்கத் தொடங்கிவிட்டான்! நீயோ நம் திரவியத்தையெல்லாம் செலவு செய்துகொண்டிருக்கிறாய்,' என்று மற்றவன் தாய் சொன்னாள்.

'தாயே, சற்றுப் பொறு. அவசரப்படாதே! யார் புத்திசாலி யென்பது பிறகு தெரியும்,' என்று சொல்லிவிட்டு அந்தப் பையன் சும்மா இருந்தான்.

இருபது வருஷங்கள் பறந்தோடின. புத்திசாலிப் பையன் கடையில் புத்து ரூபாய் சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டிருந்தான். அவனுடைய சிநேகிதனோ, எம். ஏ. பரீட்சையில் தேறி, பட்டம் பெற்று, மாதம் ஒன்றுக்கு இருநூற்றைம்பது ரூபாய் சம்பள முடைய உத்தியோகஸ்தனானான்.

அந்த உத்தியோகஸ்தன் ஒரு தடவை தன் சிநேகித னிருந்த கடைவழியாகச் செல்ல நேர்ந்தது. அவன் சிநேகிதன் கண்களில் நீர் பெருகக் கடைக்குள்ளே சென்று மறைந்து கொண்டு, தனக்குள் பின் வருமாறு சொல்லிக்கொண்டான் : 'சில வருஷங்களுக்கு முன்பு என்னை இந்த ஊரெல்லாம் அதிக புத்திசாலியென்று கொண்டாடிற்று. என்னுடைய அசட்டுத் தனம் இப்போது தெரிகிறது. நான் இளம்பிராயத்தில் வாழ்க்கையில் இறங்கிவிட்டேன். இவ்வுலக வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய கல்வியறிவைப் பெறாமல் நான் சம்பாதிக்கத் தொடங்கியதின் பயனை இப்போது அனுபவிக்கிறேன்!' என்று மனம் நொந்தான். நொந்து என்ன பயன்? ஒரு நாள் புத்தி சாலித்தனத்துக்கு வாழ்நாள் முழுவதும் கஷ்டம் பயனாயிற்று.

2. ஒருநாள் வாழ்வு போதுமா?

தென்னிந்தியாவிலுள்ள ஒரு பிரதான நகரத்தில் குழந்தை களை ஆதரிப்பதற்கென்று பிரத்தியேகமாக ஒரு ஸ்தாபனத்தை ஏற்படுத்தினர். குழந்தைகளைக் குளிப்பாட்டி, வாரத்திற் கொருமுறை அவர்களுக்குப் பிஸ்கோத்துகளும் பாலும் கொடுக்க ஏற்ற வசதிகள் செய்யப்பட்டிருந்தன. அந்தச் சிசு ஸம்ரக்ஷண சாலைக்குத் தலைவராயிருந்த பெரிய சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர் ஒருவர் அந்த ஸ்தாபனத்தைக் குறித்து அதிகப் பெருமை கொண்டிருந்தார். பரம ஏழைகளாயிருக்கும் சிறு குழந்தைகளின் தாய்மார்கள் தம்மைப் புகழ்ந்து பேசிக் கொண்டிருப்பார்கள் என்று அவர் நினைத்தார். குழந்தைகளை ஆதரித்துக் காப்பாற்றும் அச் சங்கத்தினரிடம் அந்த ஏழை மக்கள் அதிக விசுவாசத்துடனிருக்கக் கூடுமென்று சங்க அங்கத்தினரும் நினைத்திருந்தனர். அவர்கள் நன்றியறிதலை அறிந்துகொள்ள வேண்டுமென்னும் எண்ணத்துடன், அச் சங்கத்தின் தலைவர் ஒருவர் ஒரு நாள் மாறு வேடத்துடன் சிசு ஸம்ரக்ஷண சாலைக்குச் சென்றார். பல குழந்தைகள் குளிக் கும்போது சந்தோஷத்துடனிருப்பதையும், அதிக ஆத்திரத் துடன் பிஸ்கோத்துகளைத் தின்றுகொண்டும் பாலைக் குடித் துக்கொண்டும் இருப்பதையும் அவர் கண்டார்; ஒரு குழந்தை யின் தாயிடம் சென்று, 'இந்தச் சிசு ஸம்ரக்ஷண சாலையினால் உங்களுக்கு ஏதாவது நன்மையுண்டா?' என்று கேட்டார்.

‘எனக்கு இந்த ஏற்பாடு சிறிதேனும் பிடிக்கவில்லை’ என்று அந்தக் குழந்தையின் தாய் சொன்னாள்.

‘ஏன் பிடிக்கவில்லை?’ என்று ஆச்சரியத்துடன் தலைவர் கேட்டார்.

அவள், ‘இந்த ஸ்தாபனத்தை நடத்துபவர்களுக்குச் சிறிதேனும் அறிவில்லை. எங்கள் குழந்தைகளைச் சோப்புத் தேய்த்து எங்களால் குளிப்பாட்ட முடியுமா? அவைகளுக்குப் பிஸ்கோத்தும் பாலும் வாங்கிக் கொடுக்கும் சக்தி எங்களுக்கு இருக்கிறதா? இந்த ஸ்தாபனம் வாரத்திற் கொருமுறை குழந்தைகளுக்கு இவைகளைக் கொடுப்பது போதுமா? மற்ற ஆறு தினங்களிலும் பிஸ்கோத்துக்காகவும் பாலுக்காகவும் குழந்தைகள் அழுது எங்கள் பிராணனை வாங்கிவிடுகின்றன. நீங்கள் எங்களுக்குச் சகாயம் செய்யக்கூடிய மார்க்கம் இதுவன்று. எப்போதும் எங்களுடைய குழந்தைகளுக்கு எங்கள் வீடுகளில் கொடுக்கும் சாதாரண உணவையே கொடுப்பதனால்தான் எங்களுக்கும் எங்கள் குழந்தைகளுக்கும் இந்த ஸ்தாபனம் உண்மையான உதவி செய்வதாகும். அக்காலம் எப்போது வருமோ, அப்போதுதான் இத்தகைய ஸ்தாபனங்களினால் பொது ஜனங்களுக்கு நன்மை ஏற்படும்,’ என்று கூறினாள்.

3. தரும சத்திரம் செய்த அநீதி

பழைய காலத்தில் ஒரு தனவந்தனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட சத்திரம் ஒன்றில், வழக்கமாக ஒருவன் சாப்பிட்டுத் தன் காலத்தைக் கழித்துவந்தான். அவனுக்கு அறுபது வயதானதும் பலம் குன்றிப்போய்விட்டது. அப்போது பணம் இல்லாததால் சத்திரத்தை மூடிவிட்டனர். அவனுக்குச் சம்பாதிப்பதற்கோ, சக்தி இல்லை; சம்பாதிக்கும் வழியும் தெரியாது. அவனுக்குத் தருமம் கொடுப்பவரும் இல்லாமற் போயினர். ஆகவே, அவன் பட்டினி கிடக்க நேர்ந்தது.

‘தருமம் பாழாய்ப் போயிற்று! தருமம் செய்பவர்களென்றும், போஷகர்களென்றும் சொல்லிப் பெருமை யடித்துக் கொள்பவரெல்லாம் உண்மையில் ஜன சமூகத்தின் விரோதிகளே என்பதில் சந்தேகமில்லை. அவர்களால் பலர் பிழைக்க

வழி தெரியாமல், இருந்த இடத்திலேயே சோம்பேறிகளாய்க் கிடந்து தமது வாழ்க்கையின் பயனை அடையாமல் இறந்து போகின்றனர். தங்களுக்குப் பெயரும், புகழும், மோகமும் சம்பாதித்துக்கொள்ள ஆசை கொண்டு, அவர்கள் எங்களைப் போன்ற மனிதர்களின் வாழ்க்கையைப் பாழாக்கிவிடுகிறார்கள். அவர்கள் எங்களைப் பவி கொடுத்து விடுகிறார்களென்று சொல்வதிலும் தவறில்லை. தருமத்தின் பெயரால் அவர்கள் செய்கின்ற செய்கைகளை மனித பவி யென்றே சொல்லலாம். என்னுடைய புத்தி மழுங்கிப் போகும்படி இந்தச் சத்திரம் செய்துவிட்டது. எனக்கு வயதாகிப் பலம் குன்றிப்போன சமயத்தில், என்னை இந்தச் சத்திரம் கைவிட்டுவிட்டது. இப்போது நான் தவிக்கிறேன். மண் குதிரையை நம்பி ஆற்றி விறங்கிய கதைபோல் என் வாழ்க்கை ஆகிவிட்டது. இந்தத் தரும சத்திரம் என்னுடைய சத்துருவாய் வந்து வாய்க்க வேண்டுமா? இந்தத் தரும சத்திரத்தை ஸ்தாபித்தவன் என் சாபத்தை ஏற்றுக்கொள்ளட்டும்' என்று அந்த மனிதன் துக்கத்துடன் கூறினான்.

4. இலக்கியத் தோற்றம்

(திரு. மணி. திருநாவுக்கரசு முதலியார் அவர்கள்)

காரணம் இன்றிக் காரியம் என்றும் நிகழ்வதில்லை. உலகில் நடைபெறுந் தொழில்கள் எல்லாம் ஒரு காரணத்தை யுடையனவே. அங்ஙனம் இலக்கியங்கள் தோன்றும்போது ஒரு காரணமின்றித் தோன்றா. ஆதலின் அவற்றின் காரணங்கள் இவை யிவை என ஆராய்தல் வேண்டும். அவ்வாராய்ச்சியினால் இலக்கியத் தன்மைகள் பல நமக்கு இனிது புலனாதலோடு அவற்றின் பல்வேறு வகைப்பட்ட பாகுபாடுகளின் காரணமும் நன்கு விளங்கும். ஆதலின், அவ்விவக்கியங்களின் தோற்றத்தைக் குறித்த காரணங்களையும் வாழ்க்கையிலேயே நாம் கண்டறிதல் வேண்டும். இக் குறிக்கோளை வைத்துக்கொண்டு வாழ்க்கை நிலையைச் சிறிது ஆராய்வோம்.

ஒருவரோடு ஒருவர் கலந்து வாழ்தல் மக்களியல்பு. தனித்துறைதல் எவர்க்கும் இயலாது. துறவிகள் அகச்சார்பு, புறச்சார்பு விடுத்துத் தனித்துறைவரெனின், அவரும் ஒரு

காலத்தே மக்களோடு ஒன்றுகலந்து வாழ்ந்தவரே யாதலின், அது கொள்ளப்படாது. மக்கள் ஒருங்குகூடி வாழ்ந்தாலன்றிப் பொருளுணர்ச்சியும் அறிவு வளர்ச்சியும் உண்டாகமாட்டா என்பது திண்ணம். இத்தகைய இயல்பு வாய்ந்த மக்கள் தம் உணர்ச்சிகளையும் எண்ணங்களையும் பிறர்க்கு எடுத்துக் காட்டுவதில் விருப்பம் உடையவராகின்றனர். ஒருவர் தமது கருத்தையோ அல்லது உணர்ச்சியையோ எடுத்துக் கூற ராயின் அவருக்கு மகிழ்ச்சியும் இன்பமும் தோன்ற. எனவே, தம் உணர்ச்சிகளையும் எண்ணங்களையும் பிறர்க்குப் புகட்டி, அவர் அவற்றை அறியும் பொழுது தம்மைப் போலவே உணர்தலும் எண்ணுதலும் செய்து மகிழ்வதைக் காணுதலினும் சிறந்த இன்பம் வேறென்றுமில்லை.

ஆதலினாலேயே, ஒவ்வொருவரும் தமதுள்ளத்தைப் பிறருக்கு வெளிப்படுத்திவருதலை நாம் கண்கூடாகக் காண்கிறோம். இவ்வாறே எல்லாம் வல்ல முழு முதற் பொருளும் தன்னைத் தானே ஞாயிறு, திங்கள் முதலிய கோள்களானும் உலகத்தேயுள்ள பொருள்கள் பிறவற்றாலும் வெளிப்படுத்தி வருகின்றதென அறிவு நூல்களும் முழங்கும். அன்றியும் அவ்விறைவன் அருளையே தனக்குத் திருமேனியாகக் கொண்டு உண்மை நூல்களையும் உணர்த்துவன் என்றும் அவை மொழியும் என்க. இக்கருத்தே பற்றிச் சைவ சித்தாந்த ஆசிரியராகிய அருணாந்நி சிவாசாரிய சுவாமிகள்,

“ஆரண மாக மங்க ளருளி னுருவு கொண்டு
காரண னருளா னுகிற் கதிப்பவ ரில்லை யாகும்;
நாரணன் முதலா யுள்ள சுரர்நரர் நாகர்க் கெல்லாஞ்
சீரணி குருசந் தானச் செய்தியுஞ் சென்றி டாவே”

என்று அருளிச்செய்வாராயினர்.

இதனானே மக்கள் தம்மை வெளிப்படுத்துதற்கு விரும்பும் விழைவு மிகுதி இலக்கியத் தோற்றத்திற்கு ஒரு காரணம் என்பது பெறப்பட்டது.

இனி, மக்கள் தம் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துதலோடு பிறர் எண்ணங்களையும் உணர்ச்சிகளையும் அறிந்துகொள்வதில் விருப்புடையவராகவும் அவர் வாழ்க்கையிலே நிகழ்வனவற்றை

நோக்கி இன்புறுதலும் துன்புறுதலும் காணப்படுதலின், அவர்க்குத் தம்மை யொழிந்த பிறரிடத்துள்ள பற்றும் புலப்படும். இப்பற்றுக் கோடு காரணமாகவே காதைகள், வரலாறுகள் முதலியவற்றைக் கூறும் இலக்கியங்கள் தோன்றும் என்பது 'முத்தமிழ்ப் புலமையும் வித்தகக் கல்வியும் வல்ல' இளங்கோவடிகள் கண்ணகி வரலாற்றைக் குன்றக் குறவர் கூறக் கேட்ட துணையானே அக்கற்பரசியின் நிலைமையை நினைந்து, நெஞ்சம் குழைந்துருகி, அவர்தம் வாழ்க்கையினால் அறிந்து கொள்ள த்தக்க பொருள்களை மூன்று கூறாக வகுத்து எடுத்துக் கொண்டு உலகுக்குப் பயன்படுமாறு ஒரு நூலியற்று வல் என்றெண்ணி,

“ அரசியல் பிழைத்தோர்க் கறங்கூற் றுவதூஉம்
உரைசால் பத்தினிக் குயர்ந்தோ ரேத்தலும்
ஊழ்வினை யுருத்துவந் தூட்டுமென் பதூஉம்
குழ்வினைச் சிலம்பு காரண மாகச்
சிலப்பதி கார மென்னும் பெயரால்
நாட்டுது மியாமோர் பாட்டுடைச் செய்யுள்”

என்று மொழிந்தருளியதை நோக்கும் போது அவர்க்குப் பிற மக்களிடத்துள்ள அன்புஇன்னதெனப் புலப்படும். அதுவே சிலப்பதிகாரம் என்னும் நூலாக வெளிப்பட்டது காண்க. இங்ஙனமே மக்களிடத்தே இருக்கும் பற்றே காரணமாகவும் இலக்கியங்கள் எழும் என்க. பற்றென்றே உயர்ந்த நிலையில், அன்பென்னும் மிக உயர்ந்த நிலையில், அருள் என்றும் பெயர்பெறும் என்பது கண்டு கொள்க.

இனி, மக்கள் தாம் வாழும் இந் நிலவுலகத்தேயுள்ள பொருள்களில் தமக்குக் குறையாகக் காணப்படுவனவற்றை எண்ணி யெண்ணி வருந்தி, இக் குறைபாடுகள் அனைத்தும் நீங்கி யிருக்கும் உயர்ந்த நிலைகளை நினைத்துக்கொண்டு இன்புறுதலைக் காண்கின்றோம். அங்ஙனம் மேன்மேலும் நினைத்தலினால் அவர் மனம் தாழ்ந்த நிலையினின்றும் விலகி மேளோக்கிச் செல்லும்; செல்லவே, அறிவும் அன்பும் ஓங்க இன்புறுவர். இவ்வின்பத்தைப் பிறரும் எய்துவான் நூலியற்றுவராதலின் மனோபாவனையாலும் இலக்கியங்கள் தோன்றும் என்பது

உணரப்படும். இதனைன்றே, 'இல்லது, இலியது, நல்லது, புனைந்துரை' எனப் புலவரால் நாட்டப்பட்ட ஒழுக்கம் நான்கு எனப் பிறரும் கூறுவராயினர் என்க. இதுபற்றியே 'யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்' என்றருளிச் செய்தார் தவச் சக்கரவர்த்தியாகிய திருமுல நாயனரும்.

இனி, நமக்கு இயற்கையாகவுள்ள மற்றொரு தன்மையும் உற்று நோக்கப்படும். அஃதாவது, நமக்கு ஒழுங்கு, வரையறை, அழகு, பயன் முதலியவற்றிலுள்ள இன்ப உணர்ச்சியேயாம். இவ் வுணர்ச்சி காரணமாக இலக்கியங்கள் செய்யுள் வடிவமாகவே முதல் முதல் எங்குந் தோன்றின; எதுகை, மோனை முதலிய நயங்களாலும், ஓசையினிமை, சொற்செறிவு, பொருளமைதி முதலியவற்றுலுஞ் சிறந்திருப்பன அவையேயாதலின் என்க. நாம் கண்டும் கேட்டும் நுகர்ந்தும் உள்ள பொருள்களைப் பிறர்க்கு உணர்த்துங்கால் நமக்குப் பிறந்த இன்ப உணர்ச்சியைப் பிறருள்ளத்தும் பிறப்பிக்க வேண்டுமாயின், சில பல வழிகளைக் கைக்கொள்ள வேண்டுவது இன்றியமையாததாகும். அவ்வழிகளுள் பல யாப்பியல், அணியியல் முதலியவற்றால் நமக்கு விளங்குகின்றன. அவை பண்டைச் சான்றோர் கைப்பற்றிய திறங்களை நன்குணர்ந்து நமக்கு எடுத்திசைக்கின்றனவன்றி வேறல்ல. ஆகவே சொல்வடிவம், பொருளமைப்பு, ஓசையொழுக்கு முதலியன அமைந்திருத்தல் இலக்கியங்களுக்கு இன்றியமையாத பண்பாகும் என்பதும் துணியப்படும். இவற்றில் மக்களுக்குள்ள இன்ப உணர்ச்சி காரணமாகவும் இலக்கியங்கள் உதிக்கும் என்பதும் அறியப்படும்.

இவ்வாறெல்லாம் இலக்கியங்கள் தோன்றுமென்பது தெளியப்பட்டமையான் அவை தோன்றும் முறை பற்றியே அவற்றின் பாகுபாடும் கொள்ளப்படும். முதன்முதற் கூறிய காரணமே பற்றி அகப்பொருள் - புறப்பொருளைப்பற்றிய செய்யுட்கள் தோன்றின. இரண்டாவது கூறிய காரணம் பற்றியே சிலப்பதிகாரம், சீவகசிந்தாமணி, மணிமேகலை, பெரிய புராணம் முதலிய காதை நூல்கள் வெளிப்பட்டன. மூன்றாவது கூறிய காரணம். பற்றியே கோவை, கலம்பகம் போன்ற புனைந்துரை நூல்கள் எழுந்தன. நான்காவது கூறிய

காரணம் அனைத்திற்கும் பொது. அஃது எல்லாவற்றிலும் பரவியிருப்பது. ஆதலின் அதனைப்பற்றி எடுத்துக் கூறவேண்டுவதில்லை. எங்ஙனம் வாழ்க்கையில் பல தன்மைகள் கலந்து கிடக்குமோ அங்ஙனமே இலக்கியங்களிலும் இத்தன்மைகள் பல்வும் கலந்து கிடக்குமென்பதுணர்க. இப்பகுதிகளை அறிந்து இலக்கியங்களைக் கற்பதனால் மிகுதியும் பயன் விளையும் என்னும் கருத்துப்பற்றியே இக்கட்டுரை எழுதப்பட்டது.

5. மணிமேகலைக் காட்சி

(புலவர் மா. இராசமாணிக்கம் அவர்கள், M. O. L., L. T.)

மலர்வனம் புகுந்த காதை

மாதவி வயந்த மாலையிடம் கூறிய கோவலன்-கண்ணகி செய்திகளைக் கேட்ட மணிமேகலை, கர்மங்களாகிய காரணங்கள் தத்தம் பயனைக் கொடுத்தற்குத் தோற்றும் (ஏது நிகழ்ச்சி) பருவம் வந்ததால் உள்ளகம் வெதும்பினான். அவளது கண்ணீர் கண் வனப்பழித்துக் கீழிறங்கி, அவள் கட்டிக்கொண்டிருந்த மாலையை நீராட்டியதை மாதவி கண்டு, தாமரை தன்மதி சேர்ந்தாற் போலத் தன் காமர் செங்கையால் அவள் கண்ணீர் துடைத்தாள்; “தூய மலர் மாலை நின் கண்ணீர் பட்டு மாசுற்றது. ஆதலின், நீயே மலர்வனம் சென்று வேறு மலர்களை எடுத்து வா” என்றாள்.

அவ்வளவில் அங்கிருந்த சூதமதி என்னும் பார்ப்பனப் பெண், “குரவற்குற்ற கொடுத்துயர் கேட்டுத் தலியாத் துன்பம் தலைத்தலை எய்து, மணிமேகலைதன் மதிமுகம் வாடியது. இவள் கண்கள் துயர நீரைச் சிந்தின. இவள் வருத்தத்தைக் காண நான் வருந்துகின்றேன். பெண்கள் தலிப் போதல் தவறு. நான் தலிப் போந்த தவறுடைச் செயலால் அடைந்த தீமை கொடிது. நான் மணிமேகலையுடன் மலர்வனம் செல்வேன்.

சோலைகளின் வரலாறுகள்

“இம்மாநகரில் சோலைகள் பல உள. ஆயினும் அவற்றுள் பல நாம் அணுகுதற்கு உரியவை அல்ல. இலவந்திகை என்னும் சோலை அரசற்குரியது. அதில் யந்திரவாவி இருக்கின்றது.

அச் சோலையில் அரசன் உழையோர் இருப்பார். ஆதலின் அச் சோலையில் நாம் செல்லல் இயலாது. அடுத்தது உய்யான வனம். அதில் மனிதரால் விரும்பப்படாது தேவரால் மட்டும் விரும்பப்படும் வண்டுகள் மொய்க்கப் பெறாத மலர்களையுடைய மரங்கள் நிறைந்துள்ளன. அவை, வாடாத பூமாலைகளைத் தூக்கி நின்றலால், 'இவ்வனம் பாசக் கயிற்றையுடைய பூதங்களால் காக்கப்படுகின்றது போலும்!' என்று எண்ணி அறிவுடையோர் அவ் வனத்தை அடையார். கதிரவன் சூட்டால் சிறகுகளை இழந்த 'சம்பாதி' இருந்த *சம்பாதி வனமும் காவிரிப் பாவையின் தாதையாகிய கவேர முனிவன் பெயர் கொண்டு விளங்கும் கவேர வனமும் மனிதர் செல்லத் தக்கவை அல்ல. அவற்றுள் மக்களைத் தீண்டி வருத்தும் தெய்வம் உண்டு என்பர். ஆதலால் அறிந்தோர் அவண் செல்லார். எஞ்சி இருப்பது உவ்வனம் ஒன்றே. அஃது,

‘அருளும் அன்பும் ஆருயிர் ஓம்பும்
ஒருபெரும் பூட்கையும் ஒழியா நோன்பின்
பகவன தாணையில் பன்மரம் பூக்கும்’

இயல்புடையது. அங்குப் பளிக்கறை மண்டபம் ஒன்று உண்டு. அது தன்னுட் புகுவார் செய்யும் ஓசையை வெளிச் செல்ல விடாது; உருவத்தை மட்டுமே வெளிக் காட்டும்.

பீடத்தின் பெருமை

“அம் மண்டபத்துள் மாணிக்கச் சோதி பரந்த புத்தனது பதும் பீடம் உண்டு. அப் பீடத்தில் இடப்படும் அரும்புகள் மலரும்; பல ஆண்டுகள் கழியினும் அதில் இடப்பட்ட மலர்கள் வாடா; அவற்றில் வண்டுகள் மொய்யா. அதன் பெருமை அறியத் தருவது: ஒரு தெய்வத்தின் அடிகளைத் துதித்தவராய் மலர்களைப் புத்த பீடத்திற் சேர்ப்பின், அம்மலர்கள் அப் பீடத்தினின்று நீங்கி அக்குறிப்பிட்ட தெய்வத்தின் அடிகளிற் சென்று சேரும். ஓர் எண்ணமும் இன்றிப் பீடத்தில் இடப்

* சம்பாதி—சடாயுவின் உடன் பிறந்தவன்; காவிரிப் பூம்பட்டினத்திற்குப் பக்கத்திலுள்ள சம்பாதி புரத்து (புள் இருக்கும் வேளூர்) ஈசனை இச் சம்பாதி வனத்திலிருந்தே பூக் கொண்டுவந்து பூசித்தான் போலும்! அதனாற் போலும் இவ்வனம் 'சம்பாதி வனம்' எனப் பெயர் பெற்றது!

படும் மலர்கள் பல ஆண்டுகள் ஆயினும் அவ்விடத்தைவிட்டு நீங்கா. 'இதன் காரணம் என்னை?' எனிற் கூறுவேன், கேள்: 'செய்யும் கருமங்கள் மனத்திற் பொருந்தாத போதும் அவை பலிக்கும்' என்னும் விரதிகள் துன்புறவும், 'மனத்தோடு கூடாத வழிக் கருமங்கள் பலியா' என்போர்க்கு எடுத்துக் காட்டாகவும் மலரை இட்டுக் காட்டற்கு மயன் என்னும் தெய்வத் தர்சனல் இப்பீடம் செய்யப்பட்டது.

“இப்பெருமை பொருந்திய உவவனத்திற்கே மணிமேகலை போதற்கு உரியவள். நானும் அவளொடு சென்று மீள்வேன்” என்றான்.

தெருக் காட்சிகள்

பின்னர் மணிமேகலையும் சுதமதியும் புறப்பட்டனர். அவர்கள் சென்ற வழிகளில் பல காட்சிகள் கண்டனர்.

(1) களிமகள் காட்சி: உறியிலே வைத்த குண்டிகையை உடையவனும் நுண்ணிய பிரம்பை உடையவனும் சினாலயத்தில் இருப்பவனும் உடை நீத்தவனும் காணாத உயிர்களிடத்தும் இரக்கம் செலுத்துபவனும் ஆகிய சமணன் ஒருவன் புழுதிபடிந்த மேனியனாய் மெலிந்த உடம்போடு வருந்துதலையுடைய யானைபோல தெருவில் வந்துகொண்டிருந்தான். கட்டுடியன் ஒருவன் அவனை அடைந்து, “அடிகளே, உம் மலரடி தொழுதேன். இம் மதுவை உண்ணும்; உண்டால், காற்றுப்புகாத அறையிற் புகுந்தவர்போல அழுக்குடை உடம்பிற் புகுந்து அல்லலுறும் உமதுயிர் அவ்வருத்தம் ஒழிந்து மிக்க இன்பத்தை அடையா நிற்கும்,” என்றான். கள்ளும் ஊனும் கடிந்தவனாகிய அந்நோன்பி சீலம் இல்லாதவரொடு வாயாற் பேசலும் தக்கதன்றாதலின் அவனை அப்புறம் செல்லுமாறு கையை அசைத்துச் சைகை செய்தான். களிமகள் செல்லானாய், “தெங்மின் கொழுமடலில் விளைந்த இத்தேறலின்கண் கொலையும் உண்டோ? இதனை உண்டு தெளிந்து இந்த யோகத்தின் உறுபயனைக் காணின், பின்பு என்னைக் கையால் அகற்றுவீர்; இதனை ஒரு முறையேனும் உண்பீர்” என்று குளுற்று இரந்து பின்சென்றான். அவனைத் தொடர்ந்து சென்றது ஒரு கூட்டம்.

(2) பீத்தன் செயல்: மையலுற்ற ஒருவன் அலரிமாலை யால் கட்டிய தோள்களை உடையனாய், எருக்கமாலை அணிந் தவனாய், உடல்முழுதும் திருநீற்றைப் பூசிக்கொண்டு, பலரோ டும் பொருத்தமற்ற சொற்களைப் பேசி, அழுதலும் விழுதலும் அரற்றலும் கூவலும் தொழுதலும் எழுதலும் ஓடலும் ஒதுங்கி நின்றலும் நிழலொடு சினத்தலும் போல்வன செய் தான். பலர் அவன் செயலை இரக்கத்துடன் பார்த்து நின்றனர்.

(3) பேடிக் கூத்து: இது பெண் இயல்பு மிகுந்து ஆண் இயல்பு கலந்த பேடிக் கோலம் இட்டு ஆடும் கூத்து; சுருங்கிய மோவாய்க்கட்டை, பூங்குழல், பவளச் செவ்வாய், தவள வாள்நகை, நெடுங்கண், வெண்தோடு, கருங்கொடிப் புருவம், அழகிய நுண்ணிய இடை, காந்தள் மலர் போன்ற செங்கை, வட்டுடை முதலியவற்றோடு விளங்கியது அப் பேடிக் கோலம். அப்பேடிக் கூத்துத் திருமால் மகனான காமன் தன் இளவலாகிய (வாணசுரன் மகளான உழையின் பாற் காதல் கொண்டு வாணனால் சிறைப்படுத்தப்பட்ட) அந் திருத்தனை மீட்டற் பொருட்டுச் சோ நகரத்து ஆடிய ஆடல். இவ்வாடலைக் கண்டு பலர் வீதியில் நின்றுகொண்டிருந்தனர்.

(4) ஓவியங் காண்போர்: புகாரிலிருந்த அயல் நாட்டு வணிகர் கட்டிய மாடங்களில் சிற்பாசாரியரால் தீட்டப்பட் டிருந்த வானவர் முதலிய உருவங்கள் கண்டோர் கண்களைக் கவர்ந்தன. அவற்றைப் பலர் கண்டு நின்றனர்.

(5) சிறுவர் விளையாட்டு: விழாச் செய்து முடித்த வீதி யில் செல்வ மகளிர் சிலர் கூடி நின்றனர்; நின்று பொன் நாணிற் கோத்த நன்மணிக்கோவையும், ஐயவி அப்பிய நெய் யணிந்த மயிர் முடியும், செவ்வாய்க் குதலையும், சொட்டு நீரால் நனைக்கப்பட்ட ஐம்படைத் தாலியும், விளங்கும் பூணும் உடைய இளம்புதல்வரை முத்துவடம் தாழவும், மணிக் கோவை அசையவும், பொன் தேரின்மீதுள்ள யானையில் ஏற்றி வைத்தனர்; வைத்து, “ஆலமர் செல்வன் மகன் விழாவிற் குக் கால் கொள்ளலைக் காண்க” என்று கூற அதனைக் கண்டு பலர் நின்றனர்.

அவ்வேளையில் மணிமேகலை, செந்தளிர்ச் சேவடி நிலத்தை வடுச் செய்யாவாறு மென்னடை நடந்து, உவவனம் நண் ணினள்.

சோலைக் காட்சி

அவ்வனத்தில் குராமரம், வெண்கடப்ப மரம், குருந்த மரம், கொன்றை மரம், மஞ்சாடி மரம், மகிழ மரம், வெட்சி மரம், நாரத்தை மரம், சுரபுன்னை மரம், புன்னை மரம், குட்டிப் பிடவம் என்னும் கொடி, செம்முல்லைக் கொடி, தாழைச் செடி, வெட்பாலை மரம், மூங்கில், அசோக மரம், செருந்தி மரம், வேங்கை மரம், சண்பக மரம், இலவ மரம் முதலியன இருந்தன. அவை, தத்தம் மலர்களைப் பரப்பி வித்தகர் இயற்றிய விளங்கிய கைவினைச் சித்திரச் செய்கைப் படாம் போர்த்ததுபோலத் தோன்றின. சதமதி அவ்வுவனத்தைத் தொழுது காட்ட, மணிமேகலை அதனுள் மலர் கொய்யப் புகுந்தாள்.

6. எனது இலங்கைச் செலவு

[திரு. வி. கலியாணசுந்தர முடலியார் அவர்கள்]

‘இலங்கைச் செலவு’ என்னுந் தலைப்பை நோக்கியதும் சிலர் ‘இலங்கைக்குச் சென்று திரும்பியதற்கு நேர்ந்த செலவு போலும்’ என்று சினைக்கலாம். ஈண்டுச் ‘செலவு’ என்னுஞ் சொல்லைப் பொருட்செல வென்னும் பொருளில் பெய்தேனில்லை; தரை-நீர்ச் செலவு என்னும் பொருளில் அச் சொல்லைப் பெய்தேன். இந்நாளில், செலவு என்னுஞ் சொற்குப் பதிலாகப் பெரிதும் ‘யாத்திரை’ என்னுஞ் சொல் ஆட்சி பெற்றிருக்கிறது. பண்டைத் தமிழ் நூல்களில் செலவு என்னுஞ் சொல்லே ஆட்சி பெற்றிருத்தல் காணலாம். ‘செங்கோன் தரைச் செலவு’ என்று பெயர் தாங்கிய ஒரு தமிழ் நூலுண்மையும் கவனிக்கற்பாலது.

நாங்கள் கப்பலினின்றும் இறங்கி, இலங்கைப் புகைவண்டியில் ஏறினோம். வழிநெடுகப் பசுமை உமிழும் மலைகளின் செறியும், சூழலும், நிரையும், அணியும் உள்ளத்தைக் கவர்கின்றன. முகிற் குழாங்கள் மூண்டெழுந்து படிப்படியே அசைந்தும் ஆடியும் ஓடியும் மலைமுகடுகளிற் சூழ்ந்து தவழ்ந்து பாகை போல் பொலியுங் காட்சியும்—அம்மலைகளின் உடல் புலனாகா வாறு பசும்பட்டுப் போர்த்தாலெனப் பொழில்கள் துதைந்துள்ள அழகும்—புலன்களை ஒன்றச் செய்கின்றன. மலையுச்சி

யினின்றும் தரைவரை, நிரை நிரையாகச் சரிந்தும் செறிந்தும் நிற்கும் தெங்கின் பெருக்கும், அவ்வாறே தெங்கைவிட்டுப் பிரியாது அணித்தே புடைகுழ்ந்து நிற்கும் கமுகின் உயர்வும் அவைகளுடன் நீக்கமின்றி வாழ்க்கைத் துணையெனச் சுற்றிச் சுற்றிப் பின்விக் கிடக்கும் கான்பரந்த செடிகொடிகளின் ஈட்டமும், வானுலகேறப் பச்சைப்படாம் விரித்த படிகளெனத் திகழ்கின்றனவோ என்றும் ஐயுறலாம். புகைவண்டி அப் பசுமை நிலத்தில் பறந்தோடுவதை நோக்குழி, அது பச்சை மரகத மலையைக் கிழித்தோடும் அம்பெனத் தோன்றுகிறது. பசுமைக்காட்சி யில்லாத இடனும் உண்டோ? கண்ணுக்கும் மனத்துக்கும் இனிமையூட்டும் பசுமையின் பெற்றியை என்னென்றுரைப்பேன்!

புகைவண்டியின் விரைவில், இடையிடை யோடுந் சிற்றருவிகளின் தோற்றம், பசிய வானில் மின்னொளி தோன்றி மறைவதுபோலப் புலப்படுகிறது. பச்சைப் பசங்கடலில் சிறு சிறு திவுகள் நிலவுவதை மான, கூரை வேய்ந்த சிறு சிறு குடில்கள் நிலவுகின்றன. அக் குடில்களின் நடுவண் ஆடவர் மகளிர் குழந்தைகள் காளை மயில் கன்றுகளென நிற்கின்றனர். அவ்வீட்டமும், இக் கூட்டமும் இயற்கையோ டியைந்த இன்பமாகப் பொலிகின்றன. ஆங்காங்கே சிற்சில இடங்களில் இக் கால நாகரிகக் கட்டிடங்களும் புலனாகின்றன. அவைகளைக் காணுந்தோறும் காணுந்தோறும் பொல்லா அரக்கர் குழுவைப் பார்ப்பதுபோன்ற நிகழ்ச்சி உள்ளத்துறமற் போகாது. கூரை வேய்ந்த வீடுகள் இயற்கையோடியைந்து இன்பூட்டுவது போலப் பெரும்பெரும் மாடிகள் இயற்கையோடியைந்து நிற்பினும் இன்பூட்டுவதில்லை.

இந்நிலையில், வண்டி, குறித்த காலத்துக்கு இரண்டரை மணிநேரங் கடந்து, நிலையம் சேர்ந்தது. சேர்ந்ததும், கொழும்பிலுள்ள 'இந்திய வாலிபர் சங்க' நேயர்கள், ஆண்டுப் போந்து, 'தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி' என்று ஒருவர் முழங்க, மற்றவர், "எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி" என்று எதிரொலிபோல் முழங்க, எங்களை வரவேற்றார்கள். செயற்கை வெம்மையில் வீழ்ந்து வருந்திக்கொண்டிருந்த எனதுள்ளம் தமிழ்மறைமீது ஓடிற்று. 'தென்னாட்டவர்க்குச் சிவனாக

விளங்குவோனே, எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவனாக விளங்குகிறான்' என்று எண்ணி எண்ணி, அம்மறை அருளிய மாணிக்க வாசகனரை உள்ளத்தால் போற்றிப் போந்தேன். எனது எளிய வாழ்வுக்கும் எனது மனத்துக்கும் இனியதாய் வெளியில் போந்துங் கடற்காட்சி நல்கவல்லதாயுள்ள ஓர் இன்ப நிலையத்தில் வதியுமாறு அன்பர்கள் என்னையும் நண்பரையும் விடுத்தார்கள்.

கொழும்பிற் கணித்தாயுள்ள வெள்ளவத்தையில் நாங்கள் தங்கியிருந்தோம். நாங்கள் சென்ற காலம் ஆடி வேல்விழாக் காலம். கதிர்வேற் பெருமான் வெள்ளித் தேர்மீது இவரந்து, கொழும்பினின்றும் வெள்ளவத்தைக்கு எழுந்தருளி அடியவர்க் கருள்செய்கிறார்.

அவ்விழாவில் முருகப்பெருமானைப் போற்றாத குலத்தாரில்லை. எல்லாச் சமயத்தாரும் சாதியாரும் காணிக்கை செலுத்தி நெற்றியில் திருநீறணிந்து செல்கின்றனர். 'முருகக் கடவுள் தமிழ்க்கடவுள்' என்பது அவ்விழாவில் நன்கு தெரிகிறது. பல சமயக் கொள்கையுடைய தமிழ் மக்கள் அனைவரும் முருகக்கடவுளை வழிபடுதல் கருதத்தக்கது. நமது தென்னாட்டில் வேறு மதம் புகுந்த தமிழ்மக்கள் முருகக் கடவுளை வழிபடுகிறார்களில்லை. இலங்கைத் தமிழ் மக்கள் முருகன் வழிபாட்டில் ஒன்றி நிற்கிறார்கள்.

கொழும்பு 'இந்திய வாலிபர் சங்கத்'தின் ஆண்டுவிழாவில் தலைமை வகிக்கவே யான் அழைக்கப்பட்டேன். அவ் விழா அழகியதொரு கொட்டகையில் நடைபெற்றது. எனக்குச் சங்கச் சார்பாக வழங்கப்பெற்ற நன்மொழியில் சங்கத்தார் என்மாட்டுள்ள முழு அன்பையும் காட்டியிருக்கிறார். அவர்க்கு நன்றிகூறுமுகத்தான், அந் நன்மொழியைத் தழுவியே எனது முன்னுரைக் கடனாற்றினேன். 'அம் முன்னுரைக்கண் இந்தியாவில் பல குறைகள் இருக்கின்றன என்றும்—அவை (1) பெண்ணை அடிமைப் படுத்தியிருத்தல், (2) மக்களுள் பிறப்பால் உயர்வு தாழ்வு கொண்டமை, (3) பிறப்பில் தீண்டாமை வகுத்தது, (4) கருத்து வேற்றுமைக்கு மதிப்புக் கொடாமை, (5) பொறாமை என்பன என்றும்...பேசி, அவைகளைப் பீடிகையாகக் கொண்டு, சுமார் ஒன்றரை மணிநேரம் சொற்

பொழிவு நிகழ்த்தினேன். இந்திய இளைஞர் உலகில் அவ்வைம்பெருங் குறைகள் இருத்தல் ஆகாதென்றும், அக்குறை பாடுகள் உள்ளமட்டும் இந்தியா உரிமைபெறல் அரிதென்றும், அவைகளை அன்பு வழி நின்று களைய இளைஞர்கள் முயலல் வேண்டுமென்றும் இளைஞர்களுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்து கொண்டேன்.

இலங்கை வாசிகளில் பெரும்பான்மையோர் சிங்களவரே. அவருள் ஆங்கிலம் பயின்ற ஆண்மக்களும் பெண்மக்களும் ஐரோப்பிய நடை உடை பாவனைகளைக் கொண்டிருத்தலால் அவர் உடைப் பற்றி ஒன்றுங் கூறவேண்டுவதில்லை. ஐரோப்பிய நாகரிகத்தில் தோயாத சிங்களவ ஆண்மகன் மிக வலியனாய், கூரிய நோக்குடையனாய்க் காணப்படுகிறான். அவன் முகத்தில் சாந்தம் காணும். அவன் எளிய உடையே அணிகிறான். பலர் மயிரைக் கோலிக்கட்டி, வளைந்த தந்தச் சீப்பைச் செருகியிருக்கின்றனர். பெண்மகள் மிகத் திண்மையாயிருக்கிறாள். அறிவு விளக்கம் புலப்படவில்லை. அவள் தன் அரையில் நான்கு முழத் துண்டையும், மார்பு மறைய ஒரு கஞ்சுகத்தையும் அணிந்திருக்கிறாள். மற்ற மேலாடை ஒன்றுமில்லை. பின்னின்று பார்த்தால் ஆண்மகனுக்கும் பெண் மகளுக்கும் வேற்றுமை தோன்றாது.

நாங்கள் கொழும்பினின்றும் கண்டிக்குப் புறப்பட்டோம். எங்களை வழி கூட்டி அனுப்பப் போந்த அன்பர்களோடு நாங்கள் பேசிக்கொண்டிருந்தமையால், எங்கட்குச் செயற்கை வெம்மை புலனாகாமலிருந்தது. வண்டி புறப்பட்டதும் அவ் வெம்மைக் கொடுமை வருத்தத்தொடங்கிற்று. சிறிது நேரத்துக்குள் இயற்கையன்னை காட்சி வழங்கினாள். அவ்வழியின் இயற்கை வளத்தை என்னென்று சொல்வேன்! ஸ்ரீநகர், டார்ஜிலிங், ஆல்ப்ஸ் முதலிய இடங்களிலுள்ள இயற்கை வளங்களைப் பற்றிக் கேள்வியுற்றிருக்கிறேன்; நூல்கள் வாயிலாகப் படித்து மிருக்கிறேன்; அவைகளை நேரே கண்டதில்லை. கண்டிக்குச் செல்லும் வழிநெடுக இயற்கை யன்னையின் திருவோலக் கமன்றி வேறென்ன இருக்கிறது? எங்கணும் மலைகள் - மலைத்தொடர்கள் - மலைச் சூழல்கள்; எங்கணுஞ் சோலைகள் - சாலைகள் - செடிகள் - கொடிகள் - பைங்கூழ்கள்; எங்கணும்

அருவிகள் - ஆறுகள் - நீர் நிலைகள்—இவை யாவும் ஒன்றோடொன்று கலந்து அளிக்குங் காட்சி யன்றோ கடவுட்காட்சி? நூற்றுக் கணக்கான குற்றாலங்கள்—நூற்றுக் கணக்கான பாபநாசங்கள் - ஆண்டுள்ளன. மலைகள் எத்துணை எத்துணை விதமாகக் காட்சி வழங்குகின்றன! சில இடங்களில் மலைகள் படிப்படியாக இழிந்து இடைவெளியிட்டு இவர்த்து நிற்குந் தோற்றம் இயற்கை ஊசல்போல விளங்குகிறது. சில இடங்களில் மலைகள் சிங்கம் எழுந்து நின்று பாயவருந் தோற்றத்தை வழங்கிக்கொண்டு நிற்கின்றன. சில இடங்களில் அவை செய்கரைபோல் நேர்மையாக நிற்கின்றன. பசுமை நிலவாத மலைப்பாங்கரே காணோம். தெங்கும் கமுகும் ரப்பர் மரங்களும் ஒரு பெரும் பசங்கடல் பொங்கிவருதல் போல் காணப்படுகின்றன. சில இடங்களில் நாலாப் பக்கங்களிலும் மலைகுழந்து நிற்ப, அவைகளினின்றும் பொழியும் அருவி அவைகளினடியில் நீரரண் என ஓடித் திகழ, நடுவண் பச்சைப் பசேலென வான்பயிர் தலையசைத்து நிற்கும் அழகைக் கண்டு கண்டு உவந்தேன். பசிய மலைச் சோலைகளைப் பார்க்குந்தோறும் பார்க்குந்தோறும் இயற்கை இன்பவாழ்வு உள்ளத்தில் தோற்றமுற நிற்கும். இப்பொழுது ஐரோப்பியத் தோட்டக் காரரும் மற்றவரும் இப் பசங் காடுகளைப் பண்படுத்திப் பொருளீட்டுந் துறை கண்டிருக்கின்றனர். நம் முன்னோர் அவ் வியற்கை நிலையங்களிடை வதிந்து, இயற்கையின் வாயிலாக இறைவனைக் காணும் எளிய வாழ்வு நடாத்தினர். நாங்கள் பசுமைபொங்கும் மலைகளைப் பார்த்துக்கொண்டே கண்டி சேர்ந் தோம். நிலையத்தருகே கண்டித் தமிழ்மக்கள் அன்போடு எங்களை வரவேற்றார்கள். நாங்கள் 'தமிழக' நிலையத்தில் தங்கியிருந்தோம். ஆங்குச் 'சைவம்', 'தமிழ் வரலாறு' என்னும் இரண்டு சொற்பொழிவுகள் நடைபெற்றன. ஆங்குள்ள தமிழர், தமிழ் மனத்தோடு எங்களுடன் உறவாடினர் என்று சுருங்கச் சொல்லி மேலே செல்கிறேன்.

கண்டி, கண்டு இன்புறத்தக்க இடங்களில் ஒன்று. கண்டியை இயற்கைக்குடில் என்று கூறுவது மிகையாகாது. கண்டியிலுள்ள விவசாயக் கல்லூரி, தோட்டம் முதலியவற்றைக் கண்டோம். அத்தோட்ட வனப்பை வருணிக்கப்புகுந்தால் இக் கட்டுரை வருணனை யுரையாகவே முடியும். இயற்கை

அரசியின் உறையுளெல்லாங்கண்டு, பின்னர்ப் பொளத்தமடம்-கலாசாலை-கோயில்-முதலிய அறநிலையங்களுக்குச் சென்றோம். மடத்தில் பெரிய பொளத்த குருவைப் பார்த்து உரையாடப் போனோன். அவர்க்குத் தமிழுந் தெரியவில்லை; ஆங்கிலமுந் தெரியவில்லை. அவர் ஆணைப்படி பொளத்த வித்தியாலயம் போந்து, ஆண்டுள்ள ஓர் ஐரோப்பியர்பால் உரையாடினோன். அவர் பொளத்த நூல்களில் பேராராய்ச்சியுடையவர் என்பது, அவரது அன்பார்ந்த பேச்சால் தெரிய வந்தது. உரையாடலால் நாங்கள் ஒருமை முடிவே பெற்றோம்.

கண்டியின் பலதிறக் காட்சி கண்டு, அன்பர்கள்பால் விடைபெற்று, யாழ்ப்பாணம் நோக்கினோம். யாழ்ப்பாணத்தின் இயற்கை வளம் நமது தென்னாட்டு இயற்கை வளத்திற்கு அரண் செய்வது. இலங்கையின் மற்றப் பகுதியின் இயற்கை வளம் யாழ்ப்பாணத்தில் இல்லை. புகையிலைப் பெருக்குக் குறிக்கத்தக்கது. கொழும்பு வழியிலும் கண்டி வழியிலும் தெங்கின் பசுமை கண்ணுக்கு விருந்தளித்தது. யாழ்ப்பாணத்திலோ அத் தென்னங் கீற்றுகளின் வேலிகள் கண்ணைக் கவர்த்துநின்றன. யாழ்ப்பாணத்தில் சொற்பொழிவுகள் பல நிகழ்ந்தன. ஒரே நாள் நான்கிடங்களில் சொற்பொழிவு நிகழ்தலும் நேர்ந்தது. பல கல்லூரிகளிலும் சொற்பொழிவுகள் நடைபெற்றன. கல்லூரிகளில் எனதுள்ளத்தைக் கவர்த்து ஸர். பொன்னம்பலம் இராமநாதன் பெண்மக்கள் கல்லூரி. அக் கல்லூரியைப் பெருஞ்சிதம்பரமாக மனத்தால் தொழு தேன். தமிழும் சைவமும் ஆண்டிருந்து புத்துயிர் பெறும் என்னும் உறுதியும் எனக்குத் தோன்றிற்று.

யாழ்ப்பாணக் குடிமக்கள் தமிழர்; வேளாளர்; சைவர். அவர் நமது தமிழ் நாட்டினின்றும் அவண் குடிபுகுந்தவர். அவருடன் போந்த வேறு சிலருமிருக்கின்றனர். தாய் நாட்டின் நினைவு தோன்ற ஆண்டுள்ள தமிழ்மக்கள் சில இடங்களுக்குத் திருநெல்வேலி, பட்டுக்கோட்டை முதலிய பெயர்களைச் சூட்டியிருக்கிறார்கள். யாழ்ப்பாணத் தமிழ்மக்கள் எங்கள்பால் காட்டிய அன்பு என்றும் மறக்கற்பாலதன்று. தென்னாட்டுத் தமிழ்மக்களுக்கும் தங்கட்கும் இடையறாத் தொடர்பிருத்தல் வேண்டுமென்று கூறாத அன்பர்களில்லை.

7. இரட்டைப் புலவர்

[திரு. மணி. திருநாவுக்கரசு முதலியார் அவர்கள்]

இற்றைக்குச் சற்றேறத்தாழ நானூற்றைம்பது ஆண்டு கட்டு முன்னர்ச் சோழ வளநாட்டின்கண் ஆயிலந்துறை என்னும் ஊரிலே செங்குந்தர் மரபிலே இருவர் தோன்றினர். இவ்விருவரும் ஒருவரையொருவர் எவ்வாற்றினும் ஒத்திருந்தமையானும், ஒருங்கு சேர்ந்து செய்யுள் பாடிவந்தமையானும் இரட்டையர் என வழங்கப்பட்டனர். இவர்தம்முள் ஒருவர் முடவர்; மற்றவர் குருடர். முன்னை வினைப்பயனாலே கால்முடம் பட்டாரேனும் அறிவான் முடம்பட்டிலர் முடவர். முகக்கண் ஒழிந்தும் அகக்கண் விளங்கப் பெற்றார் குருடர். இவ்விருவருக்கும் முதுசூரியர் என்றும், இளஞ்சூரியர் என்றும் முறையே பெயர் வழங்கலாயின. முடவர், குருடர் தோள்மீது இவர்து அவருக்கு வழி காட்டுவர். குருடர் முடவரைச் சுமந்து செல்வர். இவ்விருவரும் உறவின் முறையால் ஒருவருக்கொருவர் அம்மான் சேயாகவும், அத்தை மகனாகவும் அமைந்தனர். இவர், திருவருட்செல்வம் பெற்றவராய்க் கல்விவளம் பழுத்த இனிய செந்தமிழ்ப் பாக்களை முயற்சியும் உழைப்புமின்றி எளிதாகப் பாடிய காரணத்தாலே தெய்வப் புலவர் எனவும் சிறப்பித்தோதப் பெறுவர்.

இப்புலவர் தமது சமயமாகிய சைவ சமயத்திலே பெரும் பற்றும் அன்பும் உடையராய்த் திகழ்ந்தனர். தமது வாழ்நாள் முழுவதும் சிறந்த திருத்தலங்களுக்குச் சென்று, ஆங்காங்குக் கோயில்கொண்டெழுந்தருளியுள்ள அருட்பெருங் கடவுளைப் பலவாறு கனிவு தோன்றப் பழிச்சுதலும், தனிவு தோன்ற உள்ள முருகிச் சிந்தித்தலும், பணிவுதோன்றத் தலையாரக்கும் பிட்டு வணங்குதலும் ஆகிய இவற்றையே அரும்பெருந் திருப்பணியாகக் கொண்டு வாழ்ந்து வந்தனர். அக்காலத்துச் செந்தமிழ் நாட்டிலே வதிந்த செல்வரை யணுகி, அவர்மீது அரிய பெரிய தமிழ்ச் செய்யுட்களைப் பாடிப் பரிசு பெற்று அதனால் வாழ்ந்து வந்தனர். ஒவ்வொரு பாட்டையும் இருவரும் கலந்தே பாடுதல் இவருக்கு இயல்பு. ஒவ்வொரு நூலையும் இருவரும் சேர்ந்தே பாடி முடிப்பர். ஒரு பாட்டில் அரைப் பகுதியை ஒருவர் பாடி முடிக்க, மற்ற அரைப் பகுதியைக்

கருத்துப் பிறழாது சொல் வகையும் ஒப்ப, ஒருவரே பாடியது போலத் தோன்றுமாறு மற்றவர் பாடி முடிப்பார். இப்பரிசு எவரானும் பாராட்டப்படுமென்பதில் ஐயமுண்டோ? உறுப் பானும் புலத்தானுங் குறைபாடுடைய மக்கள் கல்வி கற்றலே அருமை! அதனினுங் கவி பாடுவதென்றால் அஃது அருமையினும் அருமை யன்றோ! அங்ஙனம் பாடுங் கவிகளும் சொற் சுவை பொருட்சுவை செறிந்திருத்தல் எல்லாவற்றினும் அருமையாதலை மறுப்பார் யாவர்? இதனால் இவர் கற்றார் கல்லாதார் ஆகிய எல்லாரானும் நன்கு மதிக்கப்பட்டுத் தெய்வப் பாவலர் என்னும் புகழுரையும் பெற்று, இனி துறைவாராயினர்.

இவ்வருவரும் சிவத்தல யாத்திரை செய்து போதருங் கால், ஒருநாள் பூலோக கைலாயம் எனப் புகழ்பெற்ற சிதம்பரத் துக்குச் சென்று, ஆண்டு, பொன்னம்பலத்தே வீற்றிருக்கும் இன்னமுதை இரு கண்களாலும் பருக விழைந்து, கோயிலுக்கு வழிக்கொண்டனர். அப்போது இடைவழியில் செல்வயிக் குடைய ஒருவன், ஆடை அணிகள் மட்டு மிதமின்றி அணிந்து போதலை முடவர் கண்ணுற்றுப் பரிசிலைக் கருதி, அவனைப் புகழ்ந்து முதலிரண்டடி தொடுத்துப் பாடக் குருடர் பின் னிரண்டடி பாடி முடித்து நின்றனர். அவிழ்ச்சுவையேயன்றித் தமிழ்ச்சுவை யறியாத அச்சீமான் செல்வச்செருக்கால் நிமிர்ந்து நெடுமரம்போல் நின்றான். அத்தகைமையைக் கண்ட முடவர்,

மூடர்முன்னே பாடல் மொழிந்தால் அறிவரோ

ஆடெடுத்த தென்புலியூர் அம்பலவா!—

என்று துவங்கிப் பாடினார். அக்குறிப்பினை அறிந்த குருடர் கவிப்பொலிவைக் காணற்குரிய கண் அச்செல்வறியில்லை என்பதை உணர்ந்து,

—ஆடகப்பொற்

செந்திருவைப் போலணங்கைச் சிங்காரித் தென்னபயன்

அந்தகனே நாயகனானால் ?

எனக் கூறி முடித்தனர். அப்பாட்டைக் கேட்டார் பலர் அதன் பொருளை வியந்து, அச்செல்வனுக்கு இவர்தம் அருமை பெருமைகளை எடுத்துரைத்தனர். அதன் பின்னர், அவனும் தனது குற்றத்தை யுணர்ந்து அவரை உபசரித்து, வேண்டும் பரிசிலளித்துக் கொண்டாடினார்.

பின்னொருகால் இரட்டையர் சிவராசதானியாகிய மதுரைமா நகரஞ் சென்று, ஆலவாயின் அவர்சடைக் கடவுளைத் தரிசிக்க விழைந்து, பொற்றாமரைத் தீர்த்தத்தில் நீராடப் புக்கனர். அப்போது முடவர் கரையின்மேல் அமர்ந்திருந்தனர். குருடர் படித்துறையில் இறங்கித் தமது ஆடையைத் துவைத்து அலசும்பொழுது, அது கையினின்றும் நழுவி விட்டது. நழுவிய ஆடையைத் தேடித் தண்ணீரைத் தடவித் தடவி நண்பர் தவித்ததைக் கண்ணுற்ற முடவர்,

அப்பிலே தோய்த்திட்டடுத்தடுத்து நாமதனைத்
தப்பினால் நம்மையது தப்பாதோ?

எனக் கூறி மைத்துனக் கேண்மையான் எள்ளி நகையாடினர்.
அது கேட்ட குருடர் நாணி,

—அப்படியே

ஆனாலும் கந்தை; அதிலுமோர் ஆயிரங்கண்;
போனால் துயர்போச்சுப் போ.

என்று இயம்பினார். அது கேட்ட முடவர்,
கண்ணு யிரமுடைய கந்தையே ஆனாலும்
தண்ணூர் குளிரையுடன தாங்காதோ?

என்று மீண்டுஞ் செப்பக் குருடர்,

—எண்ணதீர்;

இக்கலிங்கம் போனாலென்? ஏகலிங்க மாமதுரைச்
சொக்கலிங்கம் உண்டே துணை.

என்று விடையிறுத்தனர். உடனே அவ்வாடை காற்றால் உந்தப்பட்டுக் கரை சேர்ந்தது. பின் இருவரும் சொக்கலிங்கப் பெருமானையும் அங்கயற்கண்ணியையும் தொழுது மீண்டு, அத்தலத்தின்கண் சின்னாள் வதிவாராயினர்.

இரட்டையர் ஒருகால் ஆசகவி பாடுவதில் தமக்கிணை தாமேயாகிய காளமேகப் புலவரைச் சந்தித்து அவருடன் கமலாலயம் எனச் சீர்த்திபெற்ற திருவாரூரை அடைந்து, தியாகராயப் பெருமானை முருகி வளர்ந்த அன்போடு வணங்கினர். அப்போது குருடர் சிவபெருமானைப் பாவால் பரவ நினைந்து,

நாணென்றால் நஞ்சிருக்கும்; நற்சாபங் கற்சாபம்;
பாணந்தான்...

என்ற அளவில் அவருக்கு நாத்தடைப்பட்டது. முடவருக்கும் அதனை முடிக்கச் சீர் வரவில்லை. இருவரும் ஆழ்ந்து சிந்திக்கத் தலைப்பட்ட அளவில், அவ்வேளை அருகே யிருந்த காளமேகப்புவவர் உடனே, *“மண்தின்ற பாணமே” என்றனர். இச்சீர் எழுந்த மாத்திரையானே முடவர்,

தாணுவே!

சீராரூர் வாழுஞ் சிவனே! சிரிப்பன்றே

நேராரூர் செற்ற நிலை.

என்று கூறி வெண்பாவை நிரப்பினர். பின்னர், இரட்டையரும் காளமேகப் புலவரும் ஒருவரோடொருவர் அளவளாவி,

‘உவப்பத் தலைக்கூடி யுள்ளப் பிரிதல்

அனைத்தே புலவர் தொழில்,’

என்னுந் தமிழ் மறையின்படி, மிக்க வருத்தத்துடன் பிரிவாராயினர்.

சில்லாண்டுகள் சென்றபின்பு, இரட்டையர் திருவாணைக் காவிற்ருச் சென்று திருக்கோயில் வழிபாடு புரிந்து, காளமேகப்புவரைக் காண விழைந்து அவரகத்துக்குச் சென்றனர்; அப்போது அங்குள்ளார் அன்றுதான் அவர் சிவபெருமான் திருவடி நீழலை அடைந்தாரெனவும், அப்போது தான் அவரது யாக்கை சுடலைக்குக் கொண்டு போகப்பட்டதெனவும் இயம்பக் கேட்டு, நடுக்கடலிற் கவிழ்ந்த கலம்போல் வருந்திச் சுடலைக்கு விரைந்து சென்றனர். ஆண்டுப் பிணம் வேதலைக் கண்டு மீளாத் துயருற்று,

ஆசு கவியால் அகில உலகெங்கும்

வீசு புகழ்க்காளமேகமே—பூசரா

விண்தின்ற செந்தழலில் வேகுதே ஐயையோ!

மண்தின்ற பாணமென்ற வாய்.

என்று பாடிப் புலம்பினர்.

இளமையிலே கவி பாடுந்திறன் வாய்ப்பப்பெற்று, கலம்பகம், உலா முதலிய சிறந்த பிரபந்தங்களைப் பாடி முடித்த செந்தமிழ்ப் புலவராகிய இரட்டையர் இருவரும் சிறிதுகாலஞ் சென்றபின் ஒருங்கே செம்பொருளின் அம்புயத்தாள் சேர்ந்தனர்.

* உலகமுண்ட திருமால்.

8. கிராமக் கைத்தொழில்

[திரு. J. S. பொன்னையா அவர்கள், M. A.]

சென்னை மாநகர வீதிகளில் நீங்கள் சென்றால், நம் முன்னோர் பார்த்திராத அநேக அரும்பெருங் காட்சிகளைக் காணலாம். வீதிகளில் இரு பக்கங்களிலும் பார்ப்போர் கண்களைக் கவரத்தக்க வீதமாய் அலங்கரிக்கப்பட்டுப் பலவிதமான விலையுயர்ந்த சாமான்கள் விற்கப்படும் பல பல கடைகள் விளங்கும். ஒரு பக்கத்தில் விரைந்து செல்லும் சிறிதும் பெரிதுமான மோட்டார் வண்டிகளையும், இன்னுமொரு பக்கத்தில் இருப்புப் பாதைகளின்மேல் பெருங்கூச்சலிட்டு விரைந்து செல்லும் புகை வண்டிகளையும் மின்சார வண்டிகளையும் கண்டு மகிழலாம். இவை மட்டுமா! ஆகாயத்திற் பறவைகள் பறந்து திரிதல்போல மனிதர் ஏறிச் செல்லும் ஆகாயவிமானங்களும், ஆயிரக் கணக்கான மைலுக்கப்பாலுள்ள நாடுகளில் நடக்கும் வர்த்தமானங்களை யெல்லாம் சில மணி நேரங்களில் தெரிந்துகொள்ளுவதற்காக அமைக்கப்பட்டிருக்கும் ஆகாய வசனி (Wireless) ஸ்தாபனங்களும், நீராவிபின் ஆற்றலால் பெருங்கடலையும் கடந்து செல்லும் சுப்பல்களும், 'அம்மம்! இவற்றை இயற்றியவர் மனிதரோ, பூதமோ!' என அதிசயிக்கக் கூடிய இவை போன்ற இன்னும் பல காட்சிகளும் அங்கே உண்டு. மேலும், மிகப் பெரிய நெசவுத் தொழிற் சாலைகளையும் வேறு பல தொழிற்சாலைகளையும் அங்கே காணலாம்.

இவ்விநோதங்களையெல்லாம் சென்னையின்கண் மட்டுமன்றி, பம்பாய், கல்கத்தா போன்ற பெரிய நகரங்களிலும், மதுரை, அலகபாத்து, பெஷாவர் முதலான சிறிய நகரங்களிலும் காணலாம். ஆயினும், இத்தகைய நகரங்கள் நமது தேசத்தில் மிகச் சிலவே. 1931-ஆம் வருட ஜன சங்கியைக் கணக்கின்படி இந்தியாவிலுள்ள நகரங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 2575; இந்நகரங்களில் வசிக்கும் மக்கள் தொகை, சுமார் 3 கோடியே 89 லக்ஷம் (11%).

எனவே, மேல் நாடுகளான இங்கிலாந்து ஜெர்மனி முதலான தேசங்களின் நகரங்களுடனும் நகர மாந்தர் தொகைகளுடனும் ஒப்பிட்டு நோக்குமிடத்து இந்தியாவிலுள்ள நகரங்

களின் தொகையும் நகரவாசிகள் தொகையும் மலைக்கும் மடுவுக்கும் உள்ள ஏற்றத் தாழ்வுடையனவாகும்.

ஆனால், நமது இந்தியா தேசத்தில் தேனடையிலுள்ள சிற்றறைகள் போலச் சுமார் ஏழு லக்ஷம் கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றில் வசிப்போர் சுமார் 32 கோடி. மாந்தர் ஆவர்; இந்திய மக்களில் நூற்றுக்குத் தொண்ணூறு பேர் கிராம வாசிகள் ஆவார்கள். இந்தியாவிலுள்ள கிராம வாசிகளின் தொகை உலக முழுதுமுள்ள மக்கட்டொகையில் ஐந்திலொரு பங்காகும்! கிராமங்களே இந்தியாவின் உயிர் நிலை எனவும், கிராமவாசிகளே இந்திய மக்கள் எனவும் கூறுதல் மிகையாகாது. இக்கிராமங்களிற் காணக்கிடப்பன மின்சார வண்டிகளும் ஆகாய விமானங்களும் தொழிற்சாலைகளும் அல்ல; வயல்களும், தோட்டங்களும், ஆடு மாடுகளுமேயாம்.

இன்று நமது கிராம வாழ்க்கை சிதைந்து, வேளாண்மை தாழ்வுற்று, மக்களின் பொருளாதார நிலை எவ்விதத்திலும் இரங்கத்தக்கதா யிருந்துவருகின்றது. நமது கிராமப் பொருளாதாரத் துறையிலுள்ள குறைகளை நீக்கக் கைத்தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும். 'இத்தகைய கைத்தொழில்கள் யாவை? அவற்றை எங்ஙனம் வளர்ப்பது?' என்பன பற்றி இக் கட்டுரையில் காண்போம்:

பழைய நகரக் கைத்தொழில்கள்: பண்டைக்காலத்திற் பெருஞ்சிறப்பு எய்தியிருந்து இப்பொழுது அழிந்து கிடக்கும் கைத்தொழில்களிற் பெரும்பாலான நகரக் கைத்தொழில்களே யாம். அவற்றுள் பஞ்சு, பட்டு முதலியவைகளைக் கையால் நூல் நூற்று ஆடைகளை நெய்வதும், கல், மரம், வெண்கலம், வெள்ளி, பொன் முதலியவற்றால் வேலைப்பாடமைந்த பணிகளைச் செய்வதும் ஆகிய இவைகள் தலைசிறந்து நின்றன. இக்கைத்தொழில்கள் பெரும்பாலும் முக்கிய தலைநகரங்களிலும் பெருங்கோவில்கள் உள்ள இடங்களிலுமே நடைபெறலாயின. இத்தொழில்களில் ஈடுபட்டிருந்தவர்களும் பெரும்பாலும் நகர வாசிகளே ஆவார்கள்.

பண்டைக் கிராமக் கைத்தொழில்கள்: ஆயினும், கிராமங்களிலும் கையால் நூல் நூற்றல், துப்பட்டி, கம்பளி முதலியன

நெய்தல், விவசாயிக்குரிய சிறிய கருவிகளைச் செய்தல், மனைக்கு வேண்டும் சட்டிபாணை முதலிய பாண்டங்களைச் செய்தல், சர்க்கரை எண்ணெய் போன்ற உணவுப் பொருள்களை ஆக்கல் ஆகிய பல சிறு கைத்தொழில்களும் நடைபெற்றுவந்தன. தங்கள் வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத பொருள்களைச் செய்வதற்கே பண்டைக் கிராம மக்கள் கைத்தொழில்களை மேற்கொண்டிருந்தார்களே அன்றி, இவற்றால் தங்கள் வருவாயைப் பெருக்கிப் பெருத்த ஊதியம் பெற்றார்கள் இல்லை என்ற உண்மையை நாம் இவ்விடத்து நன்கு உணர்தல் வேண்டும்.

கையால் நூல் நூற்றலும் நெய்தலும் : நம் பண்டைக் கைத் தொழில்கள் எல்லாவற்றுள்ளும் தலை சிறந்து விளங்கியவை கையால் நூல் நூற்றலும் நெய்தலுமேயாம். கைப்பணியாய்ச் செய்யப்பட்ட பருத்தியாடைகளும் பட்டாடைகளும் மேல் நாடுகளுக்கெல்லாம் ஏற்றுமதியாயின. ஆனால், மேனாட்டார் இப்பொழுது இயந்திரக் கருவிகளினால் செய்யப்பட்ட துணிகளை நமது தேசத்திற்குள் இறக்குமதி செய்து, அவற்றை மிகக் குறைந்த விலைக்கு விற்பதனால், இத்தொழில் சிறிது சிறிதாக அழிவுறுகிறது. இக்கைத்தொழிலாளர் பலரும் பிழைப்பற்று, நிலத்தைச் சார்ந்து வயிறு வளர்க்கும் பயிர்த் தொழிலாளராக மாறுகின்றனர்.

எனினும், கைநெசவுத் தொழிலின் ஒரு பாகம் இன்னும் சிற்சில இடங்களில் சில பிரிவினரால் நடத்தப்பட்டுவருகிறது. நமது தேசத்திற் செலவழியும் மொத்தத் துணியில் கைநெசவுத் துணி மூன்றிலொரு பாகமாக விளங்குவதே இத்தொழிலின் இற்றைச் சிறப்பையும் புலப்படுத்தும் ; எஞ்சிய இரண்டு பாகங்களில் ஒரு பாகம் நமது தேசத்தில் நிறுவப்பட்டுள்ள நெசவாலைகளிலும், மற்றொரு பாகம் பிற நாட்டாருடைய நெசவாலைகளிலும் உற்பத்தியாக்கப்படுவனவாம். இக்கைத் தொழில் இன்னும் நீடித்து வருவதற்குக் காரணம், பிற நாட்டுத் துணிக்கு இறக்குமதி வரி விதித்திருப்பதும், நமது தேசத்திலுள்ள ஆலைத்தொழில் திறமையுடன் நடைபெறுமையும், நமது தேச மக்களின் உடைப் பழக்கம் பெரும்பாலும் மாறு திருப்பதும் ஆகும். இம்மூன்று காரணங்களும் ஒத்து உதவி புரியும் வரை கைநெசவுத் தொழிலுக்குப் பழுதில்லை.

கைந்நெசவுக்குப் பின் வைத்து எண்ணப்படும் வேறொரு முக்கிய கிராமக் கைத்தொழில் கையால் நூற்றலாம். ஒழிந்த நேரங்களில் கிராம விவசாயிகள் நூல் நூற்றுச் சிறிதுபொருள் பெறலாம். அகில பாரத சர்க்கா சங்கத்தின் ஆதரவின் கீழ் இப்பொழுது 5000 கிராமங்களில் நூற்போர் சங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால், கடந்த இரண்டாண்டுகளாக இந்நூல் உற்பத்தி குறைவுபட்டு வருகிறது. இத்தொழில் ஒன்றினால் மட்டும் நமது கிராமப் பொருளரிலை உயர்ந்துவிடும் என எண்ணுவது கூடாது.

பழைய கிராமக் கைத்தொழில்களை உயிர்ப்பித்தல் : அங்ஙனமாகவே, நமது பண்டைக் கிராமக் கைத்தொழில்களை உயிர்ப்பித்து, நம் கிராமங்களிலுள்ள குறைகளைப் போக்கிவிடலாம் என்பதும் இயலாத வீண் ஆசையேயாம். நெற்குற்றல், வெல்லம் செய்தல், செக்காட்டல், கயிறு திரித்தல் ஆகிய இத்தகைய பழங்கைத்தொழில்கள் தனி நிலைக் கிராம வாழ்க்கைக்கே ஏற்றவை. இயந்திரங்களின் போட்டி மிகுந்து வரும் இக்காலத்தில் இத்தகைய கைத்தொழில்களை உயிர்ப்பித்தாலும் இவற்றை இலாபத்துடன் நடத்த முடியாது. மேலும், இவற்றால் நிலத்தைச் சார்ந்து பிழைப்போரின் தொகையும் குறைந்து விடாது. ஆயினும், சிற்சில கிராமங்களில் சுண்ணாம்பு செய்தல், விளையாட்டுக் கருவி இயற்றல் போன்று சிறப்பாக உள்ள கைத்தொழில்களை விருத்தி செய்தால், அவை அவ்வக் கிராம வாசிகளுக்குச் சிறிதளவில் பயனளிக்கும். இத்தகைய சேவையை ஆற்றப் பல சங்கங்களும் பெருமக்கள் பொருளுதவியும் இருத்தல் நலம்.

புதிய கிராமக் கைத்தொழில்கள் : பண்டைக் கிராமக் கைத்தொழில்களுக்குப் புத்துயிரளித்துப் போற்றுவதுடன், புதிய பொருளாதார மாறுதல்களினால் எழுந்துள்ள புதிய கைத்தொழில்களையும் நாம் சிறப்பாக ஆதரிக்க வேண்டும். இப்பொழுது நமது தேசத்தின் பல பாகங்களிலும் நிறுவப்பட்டுள்ள அரிசியாலை, பஞ்சாலை, சர்க்கரை யாலை, எலும்புத்தூள் தொழிற்சாலை, நெருப்புக் குச்சி, சோப்பு முதலியன செய்வதற்கு ஏற்பட்டுள்ள தொழிற்சாலைகள் ஆகிய பலவற்றால்

கிராம வாசிகளிற் சிலர் சில மாதங்களிலேனும் வேலை கிடைக்கப்பெற்று வயிறு வளர்த்து வருகின்றனர்.

மேலும், காசிதம், பென்சில், கண்ணாடிப் பொருள்கள், விளையாட்டுக் கருவிகள் முதலியன உற்பத்தியாக்கத் தக்க சிறிய இயந்திரத் தொழிற்சாலைகள் பலவற்றையும் நாம் அமைக்க வேண்டும். ஜெர்மனி தேசத்தில் இத்தகைய சிறிய கைத்தொழிற்சாலைகளின் மூலமே அத்தேச மக்களில் ஐந்தில் இரண்டு பகுதியினருக்கு வேலை கிடைத்திருக்கிறதென அறிகிறோம். இத்தகைய சிறிய கைத்தொழிற்சாலைகள் இத்தேசத்தில் நிறுவப்படவும் வளர்ச்சியுறவும் வேண்டுமாயின், ஜெர்மனியிலிருந்தும் ஐப்பானிலிருந்தும் இப்பொழுது இறக்குமதியாக்கப்படும் இச்சிறு கைத்தொழிற் பொருள்களின் மேல் உயர்ந்த காப்பு வரிகள் விதிக்கப்படவேண்டும். மேலும், நம் தானியங்கள், பழங்கள், கிழங்குகள் முதலியவற்றிலிருந்தும், நெடுநாள் வைத்துண்ணக்கூடிய உணவுப் பொருள்களை இக்கால முறைப்படி தயாரிக்கத் தக்க சிறிய தொழிற்சாலைகளை அமைக்கலாம்.

பெரிய தொழிற்சாலைகள் : அன்றியும் பெரிய இயந்திரத் தொழிற்சாலைகளும் நமது தேசத்தில் பெருகவேண்டும். இப்பொழுது சென்னை, பம்பாய், கல்கத்தா, கான்பூர், நாக்புரி ஆகிய மிகச் சில தலைநகரங்களில் மட்டும் நூலாலைகளும், நெசவாலைகளும் சர்க்கரையாலைகளும் நிறுவப்பட்டுள்ளன. இவற்றால் சுமார் 20 லக்ஷம் மக்களுக்கு வேலை கிடைக்கிறது. இவர்களனைவரும் கிராம வாசிகளே என்ற உண்மையையும் நாம் நன்குணர வேண்டும். ஆலைகளால் நம் கிராமங்களுக்குக் கேடுகளே விளைகின்றன எனக் கூறுவது இழுக்கு. நமது தேச மக்களின் வருவாயும் வாழ்க்கை நிலையும் உயர்ந்து, காசிதம் துணி போன்ற இப்பொருள்கள் மிகுதியான அளவில் வாங்கப்படுமேல், இத்தகைய தொழிற்சாலைகள் இப்பொழுதுள்ளதை விடப் பன்மடங்காகப் பெருக வழி ஏற்படும்.

9. தலைமைப் பேருரை*

(நாவலர்-பண்டித ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் அவர்கள்)

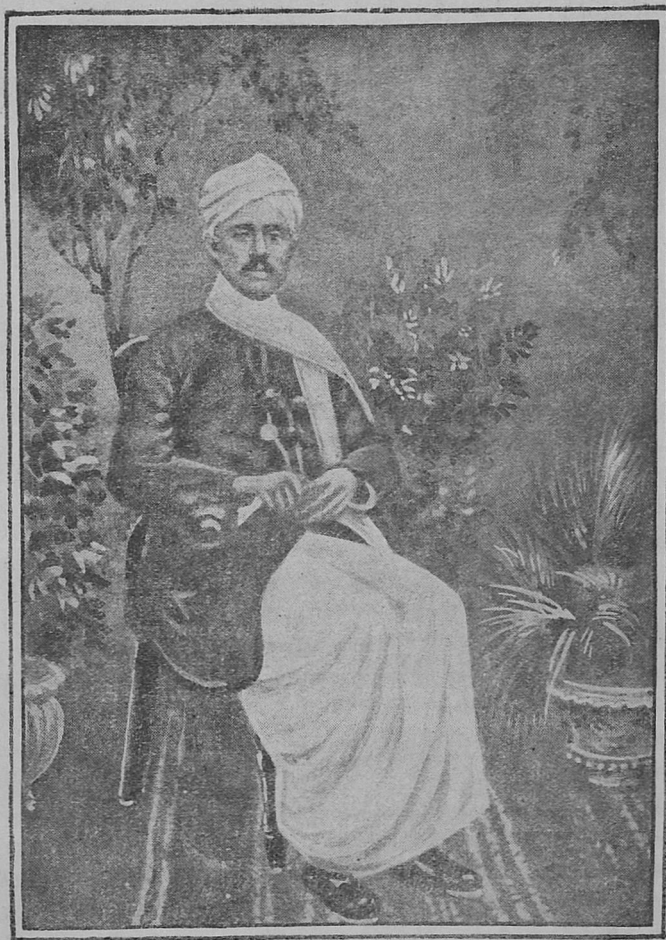
[நாட்டார் தமிழ்க்கழக ஆண்டு விழாக்கள் பலவற்றில் தலைமை தாங்கிப் பேருரை ஆற்றியுள்ளார். அவை அனைத்துமே படித்துப் பயன்பெறத் தக்கவை. அவற்றுள் ஒன்று மாதிரிக்காக இங்குத் தரப்பட்டுள்ளது. இதனைப் படித்து இன்புறுக.]

தமிழின்பால் உள்ள அன்பு மிகுதியால் இங்குக் கூடியிருக்கும் உடன்பிறப்பாளர்களே! உங்களால் இக்கூட்டத்திற்குத் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்ற யான் வழக்கம் போல் முன்னுரையாகச் சில பேசவேண்டும் என்றும் பேசவேன் என்றும் நீங்கள் விரும்புவதும் எதிர்பார்ப்பதும் இயல்பே. இச்சங்கத்தின் பெயரையே பற்றுக் கோடாகக் கொண்டு, எனக்குத் தோன்றும் கருத்துக்கள் சிலவற்றை இப்பொழுது வெளியிட விரும்புகின்றேன்.

தமிழின் பெருமை

இக்கழகம் 'கம்பர் செந்தமிழ்ச் சங்கம்' எனப் பெயரிடப் பெற்று வழங்கி வருகிறது. செந்தமிழ் என்பது யாது? ஆன்றோர் பலரும் நம் தமிழ் மொழியின் பெயர் கூறும்பொழுது செந்தமிழ், பைந்தமிழ், இன்றமிழ், மென்றமிழ், வண்டமிழ், ஒண்டமிழ் என்று இங்ஙனம் சிறந்த அடைமொழிகளோடு சேர்த்துரைப்பது வழக்கமாக உள்ளது. அவ்வடைமொழிகள் எல்லாம் தமிழின் சிற்பில சிறப்பியல்புகளைக் குறிப்பனவாகவுள்ளன. 'செந்தமிழ்' என்பது 'திருந்திய தமிழ்' என்னும் பொருளுடையதாகும். தமிழ் மொழியானது நெடுங்காலத்திற்கு முன்பே திருத்தமான நிலையை அடைந்துள்ளது. திருத்தமாவது இலக்கண வரையறை செய்யப்பெற்றுப் பெரும்பாலும் அவ்விதிகளுக்கு இணங்கி நடைபெற்று வருவது. மொழியானது ஆதியில் வழக்கும் செய்யுளுமாக வளர்ச்சியுற்று வரும்பொழுது அவற்றின் சொற்கள் இடந்தோறும்

*இது 1936-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 21, 23-ஆம் நாட்களில் குழித்தலைக் கம்பர் செந்தமிழ்ச் சங்கத்தின் 11-ஆம் ஆண்டு விழாவின் போது நாட்டார் அவர்கள் தலைமை தாங்கிப் பேசிய தலைமைப் பேருரை.

நாவலர் - பண்டித - ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார்

நாள்தோறும் வடிவு திரீந்தும் பொருள் வேறுபட்டும் செல்வது இயல்பு; ஆதலின் அவற்றை அங்ஙனமே விட்டுவிடின் எண்ணிறந்த மாறுதல்கட்கு உட்பட்டு முன்பின் தொடர்பு இன்றி ஒழியும். இதனைக் கருதி அக்காலத்து நன்மக்களின் வழக்கினையும் செய்யுளினையும் நன்கு ஆராய்ந்து பேரறிஞர்கள் இலக்கணம் வகுத்தனர். தென் இந்திய மொழிகளில் தமிழ் ஒன்றே நெடுங் காலமாக இலக்கண வரம்புடையது. அதனாற்றான் அஃது எப்பொழுதும் உருச்சிதையாது வழங்கி வருகின்றது.

இலக்கியம்

தமிழ் மொழியிலே பண்டை இலக்கியங்களாக விளங்குவன கடைச் சங்கப் புலவர்கள் இயற்றிய (1) எட்டுத்தொகை, (2) பத்துப் பாட்டு முதலியன. அவை இற்றைக்கு ஏறக்குறைய ஆயிரத் தெண்ணூறு ஆண்டுகட்கு முற்பட்டவை. தொல்காப்பியம் என்னும் தமிழ் இலக்கணம் அவற்றிற்குப் பல நூறு ஆண்டுகட்கு முற்பட்டது. அந்தால் வழக்கும் செய்யுளும் ஆராய்ந்து முந்துநூல் கண்டு இயற்றப் பெற்றது என்பது கூறப்படுகிறது. தொல்காப்பியர் தமக்கு முன்னர் இலக்கண ஆசிரியர் பலர் இருந்தனர் என்பதைத் தமது நூலிற் பல இடங்களில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இவற்றை நோக்க, பழந் தமிழ் செந்தமிழாகத் திருத்தமுற்றதும் எத்தனையோ பல ஆயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்பு என்பது பெறப்படும்.

கம்பர் பெருமை

இனி, இச்சங்கத்தின் பெயரோடு தொடர்புற்றுள்ள கம்பர் என்னும் புலவர் பெருமானைப்பற்றிக் காண்போம்: அவர் பெயர் அறியாதார் நாட்டில் இவர். 'கல்வியிற் பெரியர்' என்றும், 'கவிச் சக்கரவர்த்தி' என்றும் யாவரும் அவரைப் பாராட்டுவர். அவரது கவிபாடும் ஆற்றலைக் குறித்துக் 'கம்பன் வீட்டுக் கட்டுத்தறியும் கவிபாடும்' என் ஒரு பழமொழியும் வழங்கி வருகின்றது. அவரது இத்தகைய பெருமைக்குக் காரணம், அவர் இயற்றிய இராமாயணம் என்னும் ஒப்பற்ற பெருங்காவியமே ஆகும்.

கம்பர் தமிழ்ப் பற்று

கம்பர் தம் தாய்மொழியாகிய தமிழில் பெரும் பற்றுக் கொண்டவர் என்பதை அவர் பாடிய இராமாயணச் செய்யுட்களால் அறியலாம்.

அகத்தியர் தமிழை வளர்த்தவர் என்ற கதையை மனத்திற்கொண்டு அவர் அம்முனிவரைக் குறிக்கும் இடங்களில் “தழற்புரை சுடர்க்கடவுள் தந்த தமிழ் தந்தான்” என்றும், “நீண்ட தமிழால் உலகை நேமியின் அளந்தான்” என்றும், “என்று முள தென்தமிழ் இயம்பியிசை கொண்டான்” என்றும் கூறுகின்றார். அவர் “செவ்விய மதுரஞ் சேர்ந்த நற்றமிழ்” என்று தமிழின் இனிமையையும் திருந்திய தன்மையையும் பாராட்டுகின்றார்; கோதாவிரியாற்றையும் பம்பைப் பொய்க்கையையும் வருணிக்கும் இடங்களில் செந்தமிழ்ச்சான்றோர் இயற்றிய கவிதைகளை உவமையாகக் கூறுகின்றார்; சீதாபிராட்டியையும் “செஞ்சொற் கவியின்பம்” என்று கூறி மகிழ்கின்றார். இவற்றிலிருந்து தமிழின் சுவையும் சான்றோர் கவியும் அவர் உள்ளத்தை எவ்வளவு கொள்ளைகொண்டுவிட்டன என்பது புலனாகின்றது.

தமிழ் நாட்டிலிடத்தும் கம்பர்க்குள்ள பற்று மிகுதியாகும். அவர் கோசல நாட்டைக் கூறும்பொழுது, “காவிரி நாடன்ன கழனி நாடு” என்றும், கங்கை யாற்றைக் கூறும் பொழுது “தெய்வப் பொன்னியே பொருவுங் கங்கை” என்றும் கூறியுள்ளவை அவரது நாட்டின் பற்றை நன்கு விளக்குகின்றன அல்லவா?

உலகிற் பல மொழிகளிலும் உள்ள காவியங்களைக் கற்றுணர்ந்த அறிஞர் சிலர் பிறவற்றைவிடக் கம்பராமாயணமே சுவையின் விஞ்சியுள்ளது எனப் புகன்றுள்ளனர். இதனால் கம்பர் தமது காவியத்தால் தமிழுக்குப் பெருமை தந்துள்ளார் என்பது பொருந்தும் அல்லவா? ஒன்பது வகைச் சுவையும் * ஒருங்கு பெய்து வைத்த பரத்திரம் போன்ற கம்பராமாயணத்தைக் கற்றுக் கவிச்சுவையை நுகர்ந்து இன்புறு

* நகை, அவலம், இளிவரல், வியப்பு, அச்சம், வீரம், வெகுளி, உவகை, சமனிலை என்பன.

தலும், அதில் வந்துள்ள நன்மக்களின் பண்புகளை அறிந்து பயன் எய்துதலும் யாவார்க்கும் கடனாகும்.

சங்கங்கள்

அன்பர்களே ! இதுவரை செந்தமிழ் இன்னது என்பதையும் கம்பருக்கும் தமிழுக்கும் உள்ள இயல்பினையும் கம்பரது பெருமையையும் ஒருவாறு கூறினேன். இனிச் 'சங்கம்' என்பது குறித்துச் சில செய்திகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். பண்டை நாட்களில் சமயத்தைப் பரப்புதற்கும் மொழியை வளர்ப்பதற்கும் சங்கங்கள் இருந்தன. தமிழை வளர்ப்பதற்கென்று முன்பு மூன்று சங்கங்கள் நடைபெற்றன. அதனாலேயே நம் தமிழானது 'சங்கத் தமிழ்' என்றும் வழங்குகிறது. தமிழ்மொழி பழைய நாட்களில்தான் மிக உயரிய நிலையில் இருந்தது. பின்பு காலத்துக்குக் காலம் அதன் பொலிவு சிறிதே குறைந்து வந்தது. பாட்டுக்களின் உண்மைத்தன்மை குறைந்து எல்லாவற்றையும் மிகைப்படுத்திக் கூறுதல் என்ற பொய்மை மிகுந்தது. நம் தமிழ் வளம்பெற வேண்டுமாயின், சங்ககாலப் புலவரது உண்மையுரைக்கும் நெறியைக் கடைப்பிடிக்கவேண்டும். அதற்குப் பழைய இலக்கிய இலக்கண ஆராய்ச்சி தேவையாகும். சில ஆண்டுகளாக 'வித்துவான்' தேர்வு, 'பண்டிதர்' தேர்வு இவை குறித்துத் தொல் காப்பியப் பயிற்சியும் சங்க இலக்கியங்களின் பயிற்சியும் ஏற்பட்டுவருதல் மகிழ்ச்சிக்கு உரியது. எனினும் ஊர்தோறும் சங்கங்கள் நிறுவி, தமிழை வளர்த்தற்கு யாவரும் முயலுதல் வேண்டும். நம் முன்னோர்களைப் பற்றியும் மொழியைப் பற்றியும் பெருமிதமான உணர்ச்சி உண்டாகுமாறு பேசுவதும் எழுதுவதுமே தமிழர் செய்கையாதல் வேண்டும்.

10. சிற்பமும் கலைவாழ்வும்

[திரு. ஜே. எம். சோமசுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள் பி. ஏ., பி. எல்.]

ஆண்டவன் திருவருளினாலே மக்களுக்குக் கிடைத்துள்ள பலவகையான செல்வங்களுள் சிற்பக்கலை பழமையும் பயனும் உடையதாகும். சிற்பம் என்பது மண்ணினாலும், கல்லினாலும், உலோகங்களினாலும், தந்தம், எள்பு முதலிய வேறு பொருள்களினாலும் சிற்பி கண்ணினூற் கண்டவற்றையும், கருத்தினூற் கொண்டவற்றையும் உருவகப்படுத்திக் காண்பிப்பதேயாகும். இக்கலை தனித்து நின்றலும் உண்டு; கோயில், அரண்மனை முதலிய கட்டிடங்களிற் சார்ந்து அழகு படுத்தலும் உண்டு. மிக மிகப் பழைய நாட்களிலேயே, அதாவது, விலங்குகளிலிருந்து ஒரு சிறிது மக்கள் உயர்வு பெற்றுக், குளிருக்கும் வெயிலுக்கும் ஒதுங்கி நின்ற மர நிழலையும் புதர் மறைவையும் விட்டு, இயற்கைக் குகைக்குள் புகுந்து வாழ எண்ணிய நாட்களிலேயே, சிற்பக்கலை தோன்றியது என்னலாம். அப்பழங் குகைகளிலே காணப்பெறும் காட்டு விலங்குகளின் உருவங்கள் கீறப்பெற்ற பாறைகளும் எலும்புத் துண்டுகளுமே இதற்குத் தக்க சான்று பகர்வனவாம்.

இவ்வாறு தொடங்கிய சிற்பக்கலையானது, காலப்போக்கில், மக்களது உள்ள வளர்ச்சிக்கும், அவர்களுக்குக் கிடைத்த கருவிகளின் நுட்பத்திற்கும் ஏற்றவண்ணம் வளர்வதாயிற்று. அஸீரியா, எகிப்து முதலிய பழ நாகரிகம் பெற்ற நாடுகளில், இக்கலையானது, இறந்த பெரியார்களை நினைவுகூர்தற்கும், புலன்களாற் காணமுடியாத தெய்வத் தன்மையை ஒருவாறு உருவளவில் காண்பிப்பதற்கும் பயன்பட்டு வந்தது. பிறகு கிரேக்க தேசத்தில் நாம் இப்பொழுது பார்க்கக்கிடைக்கும் ரீயஸ், ஜூனோ, மினர்வா முதலிய தெய்விக உருவங்களையும், அக்ரா பொலிஸ் பெரு மண்டபங்களையும் காணுமிடத்து இக்கலை மிகவும் உயர்ந்த நிலையை அடைந்திருந்ததென்று அறியலாம். இவர்கள் இயற்கையை ஒட்டியே இக்கலையைப் பயின்றும் போற்றியும் வந்தார்கள். 4-ஆம் நூற்றாண்டில் அலெக்ஸாண்டர் இறந்தபின் இத்தாலி தேசத்து ரோமாபுரியில் இக்கலை ஆதரிக்கப்பெற்று வந்தது; பின் 12-ஆம் நூற்றாண்டுவரை

கண்வளர்ந்திருந்தது ; 13-ஆம் நூற்றாண்டில் பிரான்ஸிலும், அதுமுதல் 15-ஆம் நூற்றாண்டுவரை ஐரோப்பாவிலுள்ள பல நாடுகளிலும் அழகுபெற வாழ்ந்து வந்ததென்று சரித்திரம் கூறுகிறது.

நமது பரத கண்டத்திலோ, வட இந்தியாவில், கிரேக்கர்களது தொடர்பு நேர்ந்த பின்பு அமைக்கப் பெற்றன வென்று கருதக் கூடிய சில சலவைக் கற்சிலைகளே இப்போது கிடைப்பன. ஆயினும், சிற்பக்கலை மிகப் பழைய காலங்களிலே தக்கவாறு ஆதரிக்கப்பெற்று வந்திருக்கிறதென்னும் செய்தியைப் பாஸ்கவியின் பிரதிமா-நாடகத்திலிருந்து அறியலாம். பரதன் தந்தை இறந்த செய்தியை, அரண்மனையிலே சிலாருபங்களைத் தொகுத்து வைத்திருக்கும் பிரதிமாக் கிருகத்தில் இருந்த தசரதன் உருவச்சிலையைக் கண்ணுற்றே தெரிந்துகொண்டான் என்று அக்கவிஞர் கூறுகின்றார். இதிலிருந்து இறந்த பெரியோர்களின் உருவங்களைக் கல்லாற் செய்வித்து வைக்கின்ற முறை பழங்காலத்தில் நம் நாட்டில் வழக்கத்தில் இருந்ததென ஊகிக்கலாம். கனிஷ்க மன்னருடைய சிதைந்த சிலையும், புத்தப் பெருமானுடைய சிலைகளும், இந்திய கிரேக்க சிற்பக்கலைக்கு நினைவுக்குறிகள் ஆகும்.

தென்னாட்டிலே காணப்பெறும் சிலைகள் சில இத்தொகுப்பில் சேர்க்கக்கூடியவை எனினும், தக்க ஆதாரமின்மையின் துணிந்து கூற இயலவில்லை. திருப்புல்லாணியில் ஒரு மரநிழலில் நிற்கும் அகத்திய முனிவரது உப்புச உருவம் (Bas-Relief) இத்தொகுப்பில் சேர்க்கக் கூடுமோ எனக் கருதுகின்றேன். இச்சிலையைத் தக்கவாறு பாதுகாத்தல் பொதுவாகத் தமிழ்மக்களது கடமையே எனினும், சிறப்பாக இராமநாதபுரத்து அரசருக்கும், அரசாங்கத்துப் பழங்கலைக் காப்பாளர்* களுக்கும் உரியதென எண்ணுகிறேன்.

தமிழ் நாட்டில், பழங்காலங்களிலே, இறந்த வீரர்களுக்கு வீரக்கல்லும், கற்புடைய மகளிர்க்கு மகாசதிக்கல்லும் நமும்

*(Department of Archaeology)

வழக்கம் இருந்து வந்தது. முற்காலத்திலே ஒருவீரன் இறந்த இடத்தில் நினைவுக்குறியாக ஒரு வெறுங் கல்லையே நட்டு வந்திருக்கக்கூடுமென்று நாம் கருதலாம். பிறகு அவ்வீரனது பெயரையும், அவனுடைய செயலையும் அக்கல்லில் எழுதினார்களெனத் தெரிகிறது.

“கெடுவி னல்லிசை சூடி
நடுகல் லாயினன் புரவல
னெனவே”

என்றும்,

“.....பெயர் பொறித்து
இந்நட்டனரே கல்லும்”

என்றும் புறத்திலும்,

“பேரும் பீடும் எழுதி
அதர்தொறும்,
பீலி சூட்டிய
பிறங்குநீல நடுகல்”

என்று அகத்திலும் குறிப்பிட்டிருப்பது இதனைத் தெளிவாக்கும். பெயர், செயல் முதலியவற்றை எழுதிக் கல் நடுவதோடு அமையாமல், உருவத்தையே அமைக்கும் வழக்கமும் பிறகு உண்டாயிற்று. கண்ணகியின் உருவத்தைச் சேரன் செங்குட்டு

நடுகல்

வன் கல்லாற் செய்வித்துக் கோயில் எடுப்பித்தான் என்பது சிலப்பதிகாரத்திலிருந்து தெரிவதோடு, பிற மன்னர்களும் அதைப் பின்பற்றினார்களென்றும் தெரிகிறது. உருவத்தைக் கல்லில் ஆக்கவைத்தல் என்னும் வழக்கம் இருந்துவந்தது என்பதை மேற்குறித்த செய்தி நன்கு தெரிவிக்கின்றது.

இக்காலத்தில் நம் தமிழகத்தில் மிகுதியாகக் காணப் பெறுவன, திருக்கோயில்களுள் எழுந்தருளியுள்ள தெய்வத்திருவுருவங்களும், அடியார் திருவுருவங்களும், அரசர் முதலிய

பெரியாருடைய உருவச்சிலைகளும், கோயிலை அழகுபடுத்துவன வாசிய பலவகைச்சுவையும் கதையும் தழுவிய ஓவியங்களுமே யாம். நம் தமிழ் மக்கள் ஆண்டவனை வழிபடுகின்ற முறை களைப் பெரும் பிரிவாகப் பிரிப்போமானால், உருவ வழிபாடு, அருவ வழிபாடு, அருவுருவ வழிபாடு என மூன்றனுள் அடக் கலாம். நாம் காணும் (1) கடவுள் விக்கிரகங்கள், (2) தில்லை நடராஜர் திருநடனம் புரியும் வெளி, (3) இலிங்க ரூபம் என்பவை முறையே அம் மூன்றையும் தெரிவிப்பன. இத் திருவுருவங்களை அமைக்குங்கால் சிற்பிகள் அழகையும் கலை யுணர்ச்சியையும் கருதுவதோடு மாத்திரம் நிற்கவில்லை. தெய்வ வழிபாட்டின் தத்துவங்களை உணர்ந்தும் பொருட்டு, வேதங்களிலும் கணக்கற்ற மந்திரங்களிலும், சிற்ப நூல்களிலும் சொல்லிய விதிகளை யொட்டியே இவை ஆக்கப்பெற்று வந்தன. சிற்பக் கலைஞன் இவ்வுருவங்கள் தெய்வத்தை அணுகும் சாதனங்களென மதித்தான்; எங்கும் நிறைந்த பரம்பொருளை, யோகியர், முனிவர், அனுபூதி பெற்றவர்கள் தங்கள் தங்கள் தியான மந்திரங்களின் மூலமாய் உணர்ந்த வற்றைத் தானே அனுபவித்து அவற்றிற்கு அவர்களால் விதிக்கப்பெற்ற இலக்கணங்களினின்றும் அணுவளவேனும் பிறழாமற் செய்வித்தான்.

மாஸிட உருவங்களைச் சிற்பங்களாக அமைப்பதை வட நாட்டில் சுக்கிர நீதிரம் போன்ற நூல்கள் விலக்கியிருப்பினும், தென்னிந்திய சிற்பத்தில் நாம் இவைகளை மிகுதியாகக் காண்கிறோம். திருச்சிராப்பள்ளிமலைக் குடைவரைக் கோயிலில் மகேந்திரவர்மன் வடிவமும், தாராசுரத்தில் இரண்டாம் இராஜராஜன் உருவமும், மதுரைக் கோயிற் புதுமண்டபத்தில் திருமலை நாயக்கரின் சிலையுருவும், இராமேசுவரத்தில் சேதுபதி மன்னரின் உருவங்களும் உள்ளன. மற்றும், நாம் சைவ வைணவ ஆச்சாரியர்களுடைய உருவங்களையும் பலவிடங் களிற் காண்கின்றோம்.

கோயில்களும் மாளிகைகளும் சிற்பத்தால் அணிபெற்றன என்பதைப் பத்துப்பாட்டு, சிலப்பதிகாரம் முதலிய பழைய தமிழ் நூல்களாலும், அடியார்களுடைய திருவாக்குகளாலும் அறியலாகும். திருவாதவூரடிகள் திருக்கோவையாரின்கண்,

‘சிற்பந் திகழ்தரு திண்மதில்’ எனக்கூறும் அருமைத் திருவாக்குத் தமிழ் மக்களுக்கு நினைவு இருக்கும். சிற்பந் திகழாத புறமதில்கள் வெறும் சுவர்கள் அளவினவேயன்றி அழகுள்ளனவல்ல என்றும், புறமதில்களிலிருந்து பிரிந்து தனித்து நிற்கும் சிற்பங்கள் உயர்வின்றி நாளடைவில் இழிந்த நிலையை அடைந்து விடுகின்றன என்றும், இரண்டும் கலந்து நிற்பனவே அழகும் உயர்வும் மாட்சியும் உடைய தோற்றத்தைத் தருகின்றன என்றும் மேனாட்டுச் சிற்ப ஆராய்ச்சிவல்லு நராயத் திகழ்ந்த ரஸ்கின் (Ruskin) சொல்லுவது இங்கே கருதற்பாலது.

தெய்வத் திருவுருவங்களின் சிறப்பு, தனித்து நிற்பதொன்றாகும். திருச்சிற்பம்பலத்துத் திருநடனம் செய்யும் அம்பலவாணரது திருவுருவத்தைக் கண்ணால் கண்டு களித்துக் கனிந்த திருநாவுக்கரசு சுவாபிகள் உளங்கனிந்து பாடிய,

“குளித்த புருவமும் கொவ்வைச்செவ் வாயிற் குயிண்சிரிப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம்போன் மேனியிற் பால்வெண்ணீறும்
இனித்த முடைய வெடுத்தபொற் பாதமும் காணப்பெற்றால்
மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவ தேயிந்த மாநிலத்தே.”

என்னும் பதிகம் நம் மனத்தை உருக்கி இறைவன் திருவுருவத்தை எப்படி நம் உள்ளத்தில் வைத்தல் வேண்டுமென்பதை உணர்த்துவதாகும்.

தென்முகக் கடவுளாகிய தஷ்டிரமூர்த்தியின் உருவத்தில் காணும் சின்முத்திரை சைவசித்தாந்தத்தின் உண்மைப் பொருளை உணர்த்துகின்ற தென்பதையும் யாவரும் அறிவர். இயல்பாகவே பாசங்களோடு கூடியிருக்கும் பசுவாகிய உயிரானது அவற்றை விட்டு விலக எண்ணி ஒரு சிறிது பிரிந்த அள்விலேயே, பதியானவர் தாமே வந்து ஆட்கொள்ளும் முறைமையைக் குறிக்கும் குறிப்பையும், மும்மலங்களின் தன்மையை மூன்று விரல்களாற் காட்டுகின்ற தெளிவையும் உற்றுநோக்குவார்க்கு எவ்வளவு எளிதில் அச் சின்முத்திரை அறிவுறுத்துகின்றது!

நம் திருக்கோயில்களின் அமைப்பும், அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் திருவுருவங்களும், கருத்துடன் நோக்குவாருக்கு

எத்தனையோ அரிய சமய உண்மைகளை எடுத்தோதும் ஆசிரியர் களாகத் திகழ்கின்றன.

சண்டிசப்பதம்—கங்கைகொண்ட சோழேச்சரம்

தமிழலகத்தில் இலங்கும் சில அருமையான சிற்பங்களை இங்கே கூற விரும்புகிறேன். கலங்கள் இலங்கும் கடல்மல்லையி

லுள்ள பல்லவர் காலத்து ஏழு ரதக் கோயில்களும், பாண்டி நாட்டில் மதுரையிலும், ஆஷ்டையார் கோயிலிலும் (திருப்பெருந் துறை), சோழ நாட்டில் தஞ்சாவூர், கங்கை கொண்ட சோழேச்சரம், தாராசரம், சிதம்பரம், நீரங்கம் முதலிய இடங்களிலுமுள்ள திருக் கோயில் உருவங்களும், கொங்கு நாட்டில் கெட்டிமுதலி என்ற பெருமகன் ஏவலால் செதுக்கப்பெற்ற அரிய உருவங்களை யுடைய தாரமங்கலம், தாடிக்கொம்பு, திருச்செங்கோடு, பேரூர், பெரிய பள்ளையம் முதலியவற்றிலுள்ள சிற்பங்களும் உலகம் நிற்கும்வரை அழியாப் புகழை எய்துவனவாகும்.

இவைகளைத் தமிழ்மக்கள் கண்டு களிப்பதனை ஒரு வீரத மாக அனுசரிப்பார்களாக. மேனாட்டு ஆசிரியர்கள் இவை களைக் கண்டு அடைந்த வியப்பை நாமும் அடைய வேண்டும். ஆங்குள்ள சிற்பங்கள் உயிருள்ளனவாய்ப் பார்ப்போர் மனத் தைப் பரிசுத்தப்படுத்துவனவாய் உள்ளன.

இக்காலத்தில் சிற்பக்கலை பழங்கோயில்களைப் புதுப்பிக்கும் இடங்களிலும், புதிய உருவச் சிலைகளை நாட்டும் இடங்களிலுமே பயிலப் பெறுவதாயிற்று. பழங்கோயில் புதுப்பிக்கின்ற வர்கள் ஆகம விதிகளை யொட்டியும், முன்னுள்ள வேலைகளைப் பின்பற்றியுமே சிற்பத்தைப் பயன்படுத்துகின்றார்கள். கால உணர்ச்சியைக் காட்டக்கூடிய சிற்பங்கள் ஒன்றுமில்லை யென்றே கூறலாம். உருவச்சிலை நாட்டும் சிற்பங்களெல்லாம் மேனாட்டினரிடமிருந்து கற்றுக்கொண்ட முறையிலேதான் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன.

மக்கள் உள்ளத்தையும் எண்ணங்களையும் பலவகையாக உயர்வுபடுத்தி வளர்த்துவந்த சிற்பக்கலையானது, இந்நாட் களில் அத்தகைய பயன்களைத் தாராமல் கண்ணுறங்கி வருவது கண்டு நாம் நாண்மடைய வேண்டும்.

நம் நாட்டின் இயல்பை யொட்டியும், பண்டை நாட்களில் வளர்ந்து வந்த முறைகளைப் பின்பற்றியும், உயர்ந்த பண்புகளை உள்ளத்தில் ஊக்கிவைப்பதே தன் முதற்கடமை எனக்கொண் டும் சிற்பக்கலை நம்மிடை மீண்டும் வளரத் தொடங்க வேண் டும். அப்போது எவ்வளவோ உயர்ந்த பண்புகளெல்லாம் நம் மிடம் தோற்றும்; நம் வாழ்க்கை செம்மைப்படும் என்பதில்

யாதோர் ஐயமும் இல்லை. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கிரேக்க நாட்டில் அக்கால நிலைக்கும் நாட்டு நிலைக்கும் ஏற்றவண்ணம் எழுந்த சிலைகளைத் தாழ்ந்த முறையில் பின்பற்றிப் பொது நிலயங்களில் வைப்பதற்கு நம்மவர் பொருளைச் செலவழிக்கின்றனர்; அப்பொருளை, நம் நாட்டு நிலைக்கேற்ப இக்கலையை வளர்க்கச் செலவிடுவோமானால் எவ்வளவு உயர்வாக இருக்கும்! கண்ணுக்கு அணியாகவும், கருத்திற்கு உணவாகவும், நம் எண்ணுகக் கெல்லாம் ஏற்ற இன்ப ஊற்றாகவும் நம் சிறப்பக்கலை வளரும் வண்ணம் எல்லாம் வல்ல இறைவனையும், நம் மக்களையும் வேண்டி நிற்கின்றேன்.

11. வள்ளல் ஆய் - அண்டிரன்

[திரு. சீவ. சூப்புசாமி பிள்ளை அவர்கள்]

இயல்—1. காட்சி—3.

இடம் :—பாடிநகர்.

காலம் :—மாலைப்போது.

உறுப்பினர் :—வேள் ஆய் - அண்டிரன், நற்குடிவேள், திருமேனி, இளந்திரையன்.

ஆய்வேள், தன்மீது படையெடுத்துவந்த கொங்கவின் சிறுமை நோக்கி இகழ்தலும் பின்பு தன் படைத்தலைவனுக்குப் பரிசு வழங்கலும்

ஆய்வேள் :—(போர்க்கோலம் புனைந்து தனியே நின்று) உலகம் மகிழ உயர்நலஞ் சுரக்கும் உண்மைப் பொருளே! பெருங்கருணைப் பெருமானே! என்னே இவ்வுலகத்தின் மாண்பு! நீர்க்குமிழியன்ன இளமையும், நெடுந்திரை போன்ற செல்வமும், நீரின் எழுத்தாகும் உடலும் என்றும் அழிவுறா தனவென் மயங்கலாகுமோ? 'நேற்று வாழ்ந்து மகிழ்ந்த ஒருவன் இன்று உயிரற்றுப் போனான்' என்ற பெருமை யொன்றையே பேரணியாக இப்பூவுலகு பூண்டிருப்பதைத் தெளிவுறத் தெரிந்தும், ஒருநாளும் அதை நோக்காது வாழ் நாட்கள் யாவும் வீணட்களாகச் செலவிடுவது நன்றாகுமா? நாக்குற, கண்கழல, காதடைக்க, மேலுயிர்ப்பெழுந்து காலன் திசை நோக்கி வருந்து நாள் கூடுமுன், வீட்டுநெறி

நாடி நல்வினையில் உள்ளத்தை ஊன்றாது, என்றும் அழிவுறும் இழி பொருள்களிலேயே கருத்தை யூன்றி மானம், மறுமைப் பயன் இவற்றை எள்ளளவும் உள்ளத்திற் கொள்ளாது உண்டு, உடுத்து, உயிர்த்து உறங்கும் ஒருவன், உலகெலாங்கட்டி ஆளினும்—ஓ! அஃது ஒரு பேராகுமா? அறவினையால் பெற்ற ஒன்றினையே உளமுலவப்பக் கொண்டு, நல்வினை ஒம்பி, அவ்வினை கடிந்து, வறியாரைப்புரந்து வாழுகின்றவனன்றோ எத்தகைய தாழ்ந்த மரபிற் பிறந்தவனாயினும், உயரிய தகுதியும் உலகு போற்றற்குரிய புகழும்படைத்த பெருமகனாவான்? அவனானரோ புயலும் பூமிசைப் பொழிகின்றது! மாநிலமும் தழைக்கின்றது! (அமைதியுடன் குனிந்து சற்று உலாவல்) அருட்குணக் குன்றே! யான் எந்நாளும் அக்கொங்கனுக்கு ஒரு தீங்கும் கருதியதில்லையே! முன்பு ஒருநாள், இந் நாட்டினின்று மணமிக்க சந்தனப் பேழைகளும் களிற்றுக் கொம்புகளும் பிறவும் அவன் விழைந்தவாறே போதும் போதுமென அவா அடங்கிப் புகலுமளவும் நான் கொடுத்தபோது, 'ஆய் நாட்டு மன்னன் என் தாய்நாட்டுத் தோழன்' என வாயார வாழ்த்திய அவ்வரசனுக்கு இப்போதுற்ற கேடுதான் என்னையோ? உள்ளத்தில் கள்ளமும், உதட்டில் வெல்லமும் கொண்டுள்ள அவ்வுச்சகனும் ஒரு நாட்டு மன்னனும்! ஆம்! ஆம்!! ஊழ்வினையை வெல்ல யாரால்தான் ஆகும்! (உடைவாளை உருவிச் சினத்தால் பற்களைக் கடித்தல்) பேய்மகனே! ஆய்நாட்டு அண்டிரனது ஆண்மை மிக்க போர்த்திறனை நன்கு அறியாது இவண் போருக்கு எழுந்தனையா? கூற்றுவனும் என் வலிமைக்கு ஆற்றாது தோற்றுக் காற்றெனப் பறப்பானெனில், மெல்லிய னாகிய நீ எற்கு எம்மாத்திரம்? நன்று! நன்று!! (அமைதியுறல்) எனது படை இதுகாறும் பகைஞருடன் போரிற் கை கலந்திருக்கும். இன்னும் ஒரு நாழிகைக்குள் எனக்கு வெற்றிச் செய்தி கிட்டாதாயின், யானே அவண் சென்று எனது மாற்ற லர்தம் உயிரைக் கூற்றெனக் குடிப்பேன். (புறத்தே நோக்கி) எங்கே எனது அமைச்சர்? (அமர்தல்.)

நற்குடிவேள் :—(வந்து ஆய்முன் வணங்கி) என் தலைவ! யான் இங்கேயே இருந்தேன். பொறுத்தருள்க! தங்கள் சிற்றம் தணிவதாக! பெரும்! நம் படைகள், வீர முழக்கத்துடன் போர்க்களஞ் சென்றபோது, நமக்கு ஒன்றன்பின் ஒன்றாகத்

தொடர்ந்து, நன்னிமித்தங்கள் பல தோன்றின. மேலும், என்றுமில்லாத ஒருவகை எனது உள்ளத்துள்ளே பொங்கிக் கரைபுரண்டெழுகின்றது. இக் குறிகளால் நாம் வெற்றி பெறுவோம் என்று தோற்றுகிறது.

ஆய்வேள் :—நன்று, அமைச்ச! அவ்வாறே ஆகுக. நீ, ஏதேனும் நம் மாற்றலின் நிலையினை உணர்ந்தாயோ?

நற்குடிவேள் :—பெரும! ஒரு சிறிது அறிவேன். அருளுடன் செவி சாய்த்துக. 'கொங்கு மன்னன் ஆய்நாட்டைப்பற்ற ஆயத்தமாயுள்ள' என்ற செய்தி நமக்குக் கிட்டியவுடன் நம் ஒற்றன் திருமேனியை அவனது படைத்திறனை அறிந்து வருமாறு அனுப்பினேன். அவன் கொங்கு நாட்டிற் சென்று உளவறிந்து, அப்படைஞர் நம் எல்லையை அணுகுதற்கு ஆறு நாட்களின் முன்னரே என்னிடமும் தானைத் தலைவர் இளந்திரையனாிடமும் யாவும் விளங்கக் கூறினன். அஃதாவது, 'கொங்கர்' நமது படையைவிடப் பதின்மடங்கு பெரிய படையைப் பெற்றிருப்பினும் அப்படைத் தலைவனையும், அணிமுதல்வனையும் நம் தானைத் தலைவர்களுடன் ஒப்பிடின் மலைக்கும் மடுவுக்கும் உள்ள வேற்றுமை உண்டு' என்றனன். மேலும், 'கொங்கரது காலாட்படையை அணிவகுத்துள்ள முறை, நம் வீரர் அதற்குள் எளிதிற்புகுந்து சிதறடிக்கக் கூடியவாறுளது' என நம் படைத்தலைவரும் இன்று செய்தி அனுப்பியதோடு, 'தாங்கள் எதற்கும் அஞ்சவேண்டுவதில்லை; வெற்றி நமதே' என்ற உறுதிமொழியும் விடுத்துள்ளார்.

ஆய்வேள் :—நன்று, அமைச்ச! நீ கூறியது எமக்கு அளவிறந்த மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. நம் படைஞர் மிக்க ஊக்கத்துடன் போர்முனையில் நின்று செருவாற்றும் திறம் பெற்றவர் என்ற உறுதி எமக்கு இருப்பினும், நாம் நேரே அவர்களது திறனைக் காணாது இங்கிருக்க உளம் இசையவில்லை. புறப்படுவாய்! நாம் இருவரும் போர்க்களஞ் சென்று, நமது படைத்தலைவரும் அவரது துணைத்தலைவரும் வீரத்துடன் பகைஞரைத் தாக்கிப் போர்புரியுமாறு ஊக்குவிப்போம்.

நற்குடிவேள் :—பெரும! தாங்கள் கூறுவதும் நலனே. தங்கள் திருவுளப்படியே புறப்படுவோம்.

ஆய்வள்ளல் :—நற்குடிவள்ளால்! நாம் போர்க்களஞ் செல்லுமுன் நம் வெற்றிச்செல்வியாய வீரமாதேவியையும் நம் குலக்கடவுளாய முருகவேளையும் நமக்கு வென்றியும் புகழும் அருளுமாறு வழிபட்டுப் பரவுவோம்.

நற்குடிவேள் :—அண்ணலே! அவ்வாறே தொழுவோம். (தொழுகின்றனர்.)

ஆயும் அமைச்சனும் தலைவணங்கி நிமிர்தல்

நற்குடிவேள் :—ஆ! பெரும! நம் ஒற்றன் திருமேனி, அதோ ஓடி வருகின்றான். அவனது வேகத்தை நோக்கின் வெற்றிக்குறி தோற்றுகிறது. (ஒற்றன் ஓடிவந்து இருவர்முன் வணங்க) வருக, திருமேனி! நமக்குக் 'கனி' தானே?

திருமேனி :—'கனி' தான், பெரும! (ஆயை நோக்கி) தங்கள் இணையடி என் முடிமேலாக்கி அருள்க. நாம் கனி கொள்வதற்குக் காய் பெறுவதில்லையே. நமது படை வீரார்க்குக் 'காய்' என்னுஞ் சொல் 'செருக்களஞ் சென்று பகைஞர் கெடுமாறு சினத்தியால் சுட்டெரி' என்ற பொருள் பயக்குமேயன்றி வேறென்றுண்டோ?

ஆய்வள்ளல் :—ஒற்ற! நன்று கூறினாய். நின் நற்செய்தி என்ன? போர் நிகழ்ச்சி எவ்வாறுளது?

திருமேனி :—எம் குலநலம் காக்குங் கொற்றவ! நம் படைகள் இன்று கொங்கரோடு கைகலந்த அளவில், ஊழிப் பெருநாள்போல எங்கும்பேரொலியும் பெரு முழக்கமும், கேட்டவர் நெஞ்சம் திடுக்கிடுமாறு எழுந்தன. மேலும், நாற்றிசையிலும் 'பிடி, தொடு' என்பாரும், 'வெட்டு, குத்து' என்பாரும், 'அடி, பிடி' என்பாருமாகத் தோன்றினர். தரையில் எள் விழவும் இடமின்றிப் படைகள் ஒன்றோடொன்று கலந்து பீணைந்து போர் புரிந்தன. மலைகளும் மலைகளும் பொருதாற் போலத் தேர்ப்படைகள் மலைந்தன. முகிற் கூட்டங்கள் மின்னிப் பெரு முழக்கத்துடன் பொழிவது போன்று, யானைப் படைகள் தம் வெள்ளிய கொம்புகளால் பகைவர்களைக் குத்தி வீரமுழக்கஞ் செய்து மும்மதம் பெருக்கின. பெருங்கடலிற் புரண்டோடும் பேரலைகளையொப்ப நம் குதிரைகள் மாற்றலர் தம் படைக் குழுவில் தாவிப்பாய்ந்து சமர் முறுக்கின. கடல்

மடை திறந்தாற் போல நம் வில்லேருழுவர், சீற்றத்துடன் அம்புகளை வாரி இறைத்துப் பகைவரின் வலிமையை ஒடுக்கி அழித்தனர். பெரும! இவை யாவும் ஒரு நொடிப்பொழுதில் நிகழ்ந்தன. ஒருமுறை கண்மூடித் திறப்பதற்குள் எத்தனை தலைகள் உருண்டன! அந்தோ! சொல்லொணாது. ஆய்நாட்டாரின் வலிமையை இப்போது நன்குணர்ந்துள்ளார்கள் அக் கொங்கர்கள். அவர்கள் வலியிழந்து புறங்காட்டி ஓடிய ஓட்டம் மறக்கமுடியாத ஒரு காட்சி. இனிமேல் அவர் நம்மைத் தலையெடுத்து நோக்கார்; நாம் இருக்கும் திசைநோக்கித் தலை வைத்தும் சாயார். இத்துணைச் சிறுபொழுதில் அக் கொங்கு மன்னன் நம் படைக்கு ஆற்றாது தோற்று எஞ்சிய படையுடன் ஓடுவான் என்று நான் கனவிலும் கருதவில்லை. தீவினையின் விளைவு! போர் என்றால் பொரிகடலை எனக் கருதி வந்தான் போலும்!

ஆய்வள்ளல்:—போதும் நின் விளக்கம். தம் நிலையில் தாழ் பவர் இவ்வாறுதான் இழிவுற நேரும். நம்பால் நண்பனாக நடித்து, உண்ட வீட்டுக்கு இரண்டகம் செய்த கொங்கன் நல்ல பரிசு பெற்றான். விதியை மதியால் வெல்லலாகும் எனினும் ஊழ்வினை உருத்து வந்து ஊட்டுமாயின் அதனைத் தடுக்க எவரால்தான் ஆகும்? நன்று ஒற்ற! நம் படைத்தலைவர் இளந்திரையனை இவண் விரைவில் அழைத்து வருக.

திருமேனி:—பெரும! அவ்வாறே கொணர்கின்றேன். (வணங்கிச் செல்லல், படைத்தலைவன் வருதல்.)

இளந்திரையன்:—(வணக்கத்துடன்) ஆய்குடிப் பெரு வள்ளலே! வணக்கம். நம் பகைஞன் கொங்கர்வான், இனி நம் நாட்டின் பெயரைக் கேட்ட அளவிலேயே நடுநடுங்கி வெய்துயிர்த்து அஞ்சம் நிலையில், இன்று புறங்காட்டித் தோற்றோடினான். பெரும! இவை யாவும் நம்மிறைவன் திருவருளாலேயே நிகழ்ந்தன.

ஆய்வள்ளல்:—இளந்திரை! நின் வீரச்செயல் எம்மைப் பெரிதும் களிக்கச் செய்கின்றது. நீயன்றே இந்நாட்டினைப் புரக்கும்வீரன்! நம்நாட்டின் பகைஞர் இனி ஆய்குடிப்படையெனில், தம் அடிவயிற்றில் பெருநெருப்பை யன்றே கொள்வர்?

‘இளந்திரை’ என்றால் ‘இடியொலி கேட்ட நாகம்’ போன்றல்லவோ அஞ்சுவர்? நமது பெருமை, தாய் நாட்டுப்பற்று, ஆய் குடிவேள் மரபின் உயர்வு இவற்றிற்காக நீ புரிந்த அரும் பெருந் தொண்டினைப் போற்றுகின்றோம். இன்று முதல் நினக்கு அரச அவைக்கண் இருக்க ஓர் அரியணையும், வெளியே செல்லுங்கால் பொற்பல்லக்கு, ஈச்சோப்பி, நளி முரசு, கனிற்றுப் படை முதலிய விருதுகளும் தந்தனம். மேலும் இன்றுமுதல் நின்பெயர் ‘கொங்குக் கூற்றன்—தமிழ்வேள் இளந்திரை’ என அமைவதாக. நமது ஆய்குடித் தோன்றல்—வீரமாச் செல்வன்—கொங்குக் கூற்றன்—தமிழ்வேள் இளந்திரை, எமது கொற்றவையாகிய வீரமாதேவியின் அருளாலும், எங் குலக்கடவுள் குமரவேளின் கருணையாலும், நாளும் புகழ் பரப்பி நலம் படைத்து நீடு வாழ்க. (யாவரும்) வாழ்க! வாழ்கவே!

ஆய்மன்னன், இளந்திரையனுக்கு முத்துமலை சூட்டி,
தனக்கு அருகே இட்ட அரியணை மீதேற்றல்.

இளந்திரையன் :—எனது ஆயும் ஐயனும் ஆசானும் அரசனும் ஆண்டவனுமாய அண்ணலே! தங்கள் பூங்கழல் எந் நாளும் என் தலைக்கு அணியாகுக. தாங்கள் அடியேனுக்கு அருளிய இத்தகைய பெரும்பேற்றைப் பெறுதற்கு உரிய பெற்றி வாய்ந்த பேரறிஞர்கள் பலர் இவண் இருக்கவும், என் பாலுற்ற பேரன்பினால் என்னையும் ஒரு பொருளாக்கி ஏற்ற முந் தோற்றமு மளித்தீர்கள். இதற்கு யான் எழுமையும் நன்றியறிவுடையேனாவேன். (அவையோரை நோக்கி) பேரன்பர்களே! பெருங்குடி மக்களே! எளியன் இன்று நிகழ்ந்த பேரீல் பகைவரை வென்று ஆய்நாட்டு வீரக்கொடி உயர்த்திய செயல்-ஈண்டுள்ள வீரப் பெரு மணிகளாகிய படையணித் தலைவர்களது துணைவலியின்றி யாகுமா? ‘ஒருவர் உழைக்க மற்றொருவர் திணைக்க’ என்பதுபோல உங்கள் பெரு முயற்சியால் யான் பெருமை பெற்றேன். இப்பேறு அனைத்தும் எனது துணைவர்களாகிய படைத்தலைவர்கட்கே உரியதாகும். எவர் எவ்வாறு போர் புரியினும், நமது மன்னன் காட்சிக் கெளரியையு, கடுஞ் சொல்லறியானாய் நீதிநெறி யுணர்ந்து, மக்கட்கு எவ்வகைத் துன்பமும் நேராது புரந்து, வேண்டுவார்க்கு வேண்டுவன

முகமலர்ச்சியுடன் அளித்து, செங்கோல் செலுத்தி, தளர்ச்சி யுற்ற குடிகளைத் தக்கவாறு பேணி, அற்றார்க்கும் அலந்தார்க்கும் அருள் செய்தலால் வீரமாதா வேறெவரையும் கருதாது, வேள்-ஆய் மன்னனையே என்றுத் தன் காதல் தீருமகனாகக் கொண்டு இலங்குகின்றான். இத்தகைய நல்வேந்தன் பன்னலமும் துய்த்துப் பல்லாண்டு வாழக் குறிஞ்சிக் கிழவனாய் குமரனைப் பரவுவோமாக. (உயர்ந்த குரலில்) வாழ்க நம் மன்னர்! வாழ்க நம் நாடு!

[யாவரும்—வாழ்க, வாழ்கவே.]

12. பிஸாரோவும் 'பெரு' நாகும்

(புலவர் மா. இராசமாணிக்கம் அவர்கள், M. O. L., L. T.)

கொலம்பஸ் அமெரிக்காவைக் கண்ட பிறகு ஐரோப்பியர் அப்பரந்த நாட்டைப் பற்றி நன்கு அறிய முயன்றனர்; அதனால் ஐரோப்பிய அரசுகளான பிரான்ஸ், பிரிட்டன், ஸ்பெயின், போர்ச்சுகல் முதலியன திறமை மிக்க தத்தம் மாலுமிகளை அனுப்பி, உள்நாடுகளைக் கண்டறிய முயற்சி செய்தன. வட அமெரிக்காவைக் கண்டு குடியேறியவருள் ஆங்கிலேயரே முதலிடம் பெற்றனர். தென் அமெரிக்காவை நன்கு ஆராய்ந்து குடியேறியவருள் ஸ்பெயின் நாட்டவரே முதலிடம் பெற்றனர். ஆயின், அம்முயற்சியில் அவர்கள் பட்ட இன்னல்கள் அளவிடற்கரியன. தென் அமெரிக்காவின் ஒவ்வொரு பகுதியையும் கண்டறிய ஸ்பெயின் நாட்டு ஆராய்ச்சியாளர் கொண்ட முயற்சி சிறிதன்று. அம்முயற்சியில் உயிரிழந்தார் பலர்; வெற்றி பெற்றோர் சிலரேயாவர். அவருள் பெரு நாட்டைக் கண்டறிந்து ஸ்பெயின் நாட்டாரை அங்குக் குடியேறச் செய்த பிரான்ஸிஸ்கோ பிஸாரோ என்பவர் ஒருவராவர்.

பிஸாரோ ஸ்பெயின் நாட்டில் எளிய தாய் தந்தையர்க்குப் பிறந்தவர்; போதிய கல்வி கற்க வசதியற்றவர்; அதனால் ஒரு செல்வருடைய பன்றிகளை மேய்த்துப் பிழைக்கலானார். அப்பொழுது அவர் அமெரிக்காவைப் பற்றிப் பலவாறு கேள்வியுற்றார்; 'அமெரிக்கா பொன் விளையும் நாடு' என்று மாலுமிகள் கூறக் கேட்டார்; அதனால் அங்குச் சென்று தம் வறுமையை ஒழிக்க விரும்பினார்; அமெரிக்கா செல்லத்

தம்மிடம் பொருள் இல்லையே என ஏங்கினார் ; கப்பல் தலைவர் களைக் கண்டு தம் விருப்பத்தைத் தெரிவித்தார். ஒவ்வொரு வரும் அவரைக் காசின்றிக் கப்பலில் ஏற்றிச் செல்ல மறுத்தனர். இறுதியில் அவர்மீது இரக்கம் கொண்ட பல்போவா என்ற கப்பல் தலைவர் அவரைத் தம் கப்பலில் ஏற்றிக்கொண்டார் ; அவரைப் பல இடங்கட்கும் தம்முடன் அழைத்துச் சென்றார். பிஸாரோ சில ஆண்டுகள் அவருடன் இருந்து புதிய இடங்களைக் காணும் பேறு பெற்றார் ; கப்பலை ஓட்டும் பயிற்சி பெற்றார் ; பிரயாணிகளை ஆபத்துக் காலங்களில் எவ்வாறு நயம்படப் பேசி அமைதி அடையச் செய்வது என்று அறிந்தார் ; சுருங்கக் கூறின், ஒரு பயணக் குழுவின் தலைவராக இருந்து ஒரு நாட்டைக் கண்டறியும் திறமை பெற்றார்.

பிஸாரோ வட அமெரிக்காவிற்கும் தென் அமெரிக்காவுக்கும் இடையிலுள்ள பனாமா நாட்டை அடைந்தார் ; அப்பொழுது அந்நாட்டில் ஸ்பெயின் மக்கள் குடியேறி இருந்தனர் ; அவர்கள் குடியேற்றத்தைத் தடை செய்த சுதேசிகளை ஒடுக்க ஸ்பெயின் நாட்டுப் போர் வீரர்கள் அங்குச் சென்றிருந்தனர். அவருள் அல்மக்ரோ என்பவர் ஒருவர். அவர் பிஸாரோவுக்கு நண்பரானார். கிருஸ்தவப் பாதிரியார் ஒருவரும் பிஸாரோவுடன் நெருங்கிப் பழகினார். பிஸாரோ பனாமாவில் இருந்த பொழுது, 'தேன் அமெரிக்காவில் பொன் மிகுந்த பகுதிகள் பல உண்டு. அவற்றுள் 'பெரு' என்பது ஒரு நாடு. அங்குச் சுதேசிகள் மிகுந்த நாகரிகத்துடன் வாழ்கின்றனர்' என்னும் செய்தியைக் கேள்வியுற்றார். தாம் கடல் வழிச் சென்று அப் பொன்னாட்டைக் கண்டறிய வேண்டும் என்று மனவுறுதி கொண்டார் ; அதனைப் பாதிரியாருக்கும் அல்மக்ரோவுக்கும் தெரிவித்தார். அந்த யோசனையை மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்ற அவ்விருவரும் பிஸாரோவுக்கு வேண்டிய பொருளுதவி செய்தனர்.

ஒரு கப்பல் கட்டப்பட்டது. நாடு கண்டறியும் வேட்கையால் நூறு பேர் கூடினர். பிஸாரோ அவர்கட்குத் தலைவரானார். கப்பல் 1524-ஆம் ஆண்டு நவம்பர்த் திங்கள் 24-ஆம் நாள் பனாமாவை விட்டுத் தென் அமெரிக்காவின் மேற்குக் கரை ஓரம் தெற்கு நோக்கிப் புறப்பட்டது. அல்மக்ரோ ஒரு

பொருள்களை உதவினர்; பின்னர் பிலாரோ புறப்பட்டுத் தென் அமெரிக்காவின் மேற்குக்கரை ஓரமாகவே தம் கப்பலைச் செலுத்திக்கொண்டு சென்றார்; கரையில் தீவுகள் காணப்படுகின்றனவா என்று உற்று நோக்கிக்கொண்டே சென்றார். சில வாரங்கள் கழிந்தன. ஒரு நாள் புயல் காற்று வீசியது. அதனால் கப்பல் தத்தளித்தது. பிலாரோ தம் ஆட்களுக்கு ஆறு தல் கூறிக்கொண்டே கப்பலைச் செலுத்திக்கொண்டு சென்றார். புயற்காற்று அடங்கியது. ஆயின், குடிநீர் குறைந்து விட்டது; உணவுப் பொருள்களும் குறைந்தன. அதனால் பிலாரோ கப்பலைக் கரையோரம் செலுத்தி, ஓர் இடத்தில் இறங்கினார்.

கப்பலில் இருந்தவர் கரையில் இருந்த காட்டிற்குள் நுழைந்தனர்; அத்திக்காய்களைப் பறித்துத் தின்றனர். பாவம்! அவர்கள் உடனே வாந்தியெடுத்து மயக்க முற்று விழுந்தனர். பிலாரோ அவர்கள் மயக்கத்தைத் தெளிவித்து அங்கே இருக்கச் செய்து, காட்டிற்குத் தம் ஆட்கள் சிலருடன் சென்றார்; காட்டிற்குள் ஒரு சிற்றூரைக் கண்டார்; அவ்வூரார் பிலாரோ முதலிய வெள்ளையரைக் கண்டதும் ஓடிவிட்டனர்; பிலாரோ அவர்களிடம் சென்று இனிய முகத்துடன் தம் அருகில் வருமாறு குறிப்பிட்டார். அவர்கள் அச்சமின்றி வந்தனர். அவர்கள் கைகளிலும் கால்களிலும் கனத்த பொற்காப்புகளை அணிந்திருந்தனர். 'ஆ! பொன் விளையும் நாடு இதுதான்!' என்று பிலாரோ கூறி வியந்தார்; பின்னர்க் கரைக்குச் சென்றார். அவர் சில நாட்கள் தங்கிப் பிரயாணத்தைத் தொடங்குவதற்குள் மயக்கமுற்ற பிரயாணிகளுள் சிலர் இறந்தனர். சிலர் காய்ச்சல் கண்டு இறந்தனர்; பிலாரோ எஞ்சியவருடன் பிரயாணத்தைத் தொடர்ந்து நடத்தலானார்.

பிலாரோ கடற்கரையை உற்று நோக்கியபடியே சென்றார்; சிறிது தூரம் சென்றபிறகு கரையோரமாக ஊர்கள் இருக்கக் கண்டார்; அவற்றுள் ஒன்றன் ஓரமாகக் கப்பலை நிறுத்தி அப்பகுதியை ஆராய விரும்பினார். அதனால் அனைவரும் கப்பலை விட்டு இறங்கினர். சிலர் கரையில் தங்கினர்; சிலர் ஊரை நோக்கிச் சென்றனர். அவ்வூர் மக்கள் போர்த் தொழிலில் வல்லவர்கள். அவர்களுட் சிலர் முன்னோக்கிச்

சென்ற வீரரைத் தாக்கினர்; வேறு சிலர் கரையில் தங்கிய வரை எதிர்த்தனர். ஸ்பெயின் வீரர்கள் துப்பாக்கிகளைக் காட்டி ஊராரை வெருட்டினர். எனினும் பிஸாரோவுக்குக் கவலை மிகுந்தது. பனாமா சென்று போர்வீரர் பலரை உடனழைத்துக்கொண்டு மேற்கொண்டு செலவைத் தொடங்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்தார்; பனாமா மீண்டார்.

சில மாதங்களுக்குப் பிறகு பனாமாவிலிருந்து இரண்டு கப்பல்கள் புறப்பட்டன; ரூயிஸ் என்ற சிறந்த மாலுமி கப்பலோட்டினார். போர் வீரர் நூற்றுவர் கப்பலில் இருந்தனர்; போர்க் கருவிகள் குவிக்கப்பட்டிருந்தன. கப்பல்கள் நேரே தெற்கு நோக்கிச் சென்றன. பிஸாரோ தாம் முன்னர் ஆராய்ந்த இடத்தைத் தாண்டித் தெற்கே சென்றார்; அங்கோர் ஊரைக் கண்டு கரையேறினார். மாலுமிகள் அவரைப் பின் தொடர்ந்தனர்; ஊராரிடம் அன்பாய்ப் பேசினார்; அவர்களுட் சிலர் அணிந்திருந்த பொன் வளையல்களைக் கேட்டுப் பெற்றுக் கொண்டனர்.

பின்னர்ப் பெரு நாட்டைக் கண்டு அங்கு ஏற்படும் போரைச் சமாளித்து வெற்றி பெறத்தக்க போர்வீரர் பலரையும் மிகுதியான உணவுப் பொருள்களையும் கொண்டு வருவதாகக் கூறி அல்மக்ரோ பனாமா சென்றார்; ரூயிஸ் தனியே பெருநாடுவரை கடலிற் சென்று மீள்வதாகக் கூறித் தெற்கு நோக்கிச் சென்றார். பிஸாரோ, சான்ஜுவன் ஆற்றங்கரையில் தங்கித் தம் ஆட்களுடன் உள் நாட்டுப் பகுதியை ஆராயலானார்; அடர்ந்த காடுகள், முதலைகள் நிறைந்த ஆறுகள், பெரும் பாறைகள் இவற்றைக் கடந்து பல பகுதிகளைச் சென்று கண்டார். அங்கங்குச் சுதேசிகளின் எதிர்ப்பு வன்மையாக இருந்தது. பிஸாரோவின் ஆட்களில் சிலர் ஓர் ஆற்றிற் படகு விட்டுச் சென்ற போது படகு கவிழ்ந்து இறந்தனர்.

தெற்கே சென்றிருந்த ரூயிஸ் மீண்டு வந்தார்: "நும்பிஸ் என்னும் கடற்கரை நகரத்திலிருந்து சுதேசிகள் பெரிய கப்பலைச் செலுத்திக்கொண்டு வந்தனர். நான் அவருடன் பழகி நட்புக் கொண்டேன்" என்றார். பின்னர் அல்மக்ரோவும்

பழைமாவிலிருந்து வீரர்களுடனும் உணவுடனும் மீண்டார். அனைவரும் புறப்பட்டுத் தெற்கு நோக்கிச் சென்றனர்; கரை ஓர ஊர்கள் பலவற்றைப் பார்த்தனர்; அவ்வூர் மக்கள் சிறந்த போர்வீரர்கள் என்பதை அறிந்தனர்; கார்க்கோடுத் தீவில் சில நாள் தங்கி மீண்டும் சென்றனர்; தும்பிஸ் என்னும் பேரூரை அடுத்த ஒரு தீவில் இறங்கினர். அங்கு அவர்கள் உணவுப் பொருள்களைச் சுதேசிகளிடமிருந்து மிகுதியாக வாங்கிக்கொண்டனர்; பின்னர் பெரு நாட்டின் கரையோரம் சென்று கப்பல்களை விட்டு இறங்கினர். தும்பிஸ் நகரம் பெரு நாட்டைச் சேர்ந்ததேயாகும்.

ஐரோப்பியர் அடி எடுத்து வைப்பதற்கு முன்னர்த் தேன் அமெரிக்காவில் வெவ்வேறு வகைப்பட்ட எண்பது மொழிகளைப் பேசிய மக்கள் இனத்தவர் வாழ்ந்துவந்தனர். ஆனால் அவருள் சிலரே மிக்க நாகரிகத்துடன் வாழ்ந்துவந்தனர். அவருள் குறிப்பிடத் தக்கவர் நமது பிஸாரோவால் வெல்லப்பட்ட 'டெரு' நாட்டில் வாழ்ந்த இன்கர் என்பவர் ஆவர்.

இன்கர் என்பவர் கதிரவன் வழிபாட்டினர். அவர்கள் கதிரவன் மக்கள் என்று தம்மைக் கூறிக்கொள்வது வழக்கம். தங்கள் மரபுக்கு முதல்வன் சூரியனுடைய மகன் என்பது அவர்களுடைய நம்பிக்கை. அம் முதல்வன் முதல் பிஸாரோவுக்கு இன்கர் அடிமைப்படும் வரை பதினமூவர் அரசர்களாக இருந்தனர் என்று இன்கர் கூறுகின்றனர். இன்கர் நகரங்களில் உயர்ந்த கற் கட்டிடங்கள் காணப்பட்டன; அகன்ற—பெரிய லீயத்தகு சாலைகள் அமைந்திருந்தன; ஒருவகைச் சமதர்ம ஆட்சி அவர்களிடையே நிலவியிருந்தது. இன்கர் கட்டிடத் திறமையிலும் ஆட்சித் திறமையிலும் பெயர் பெற்றிருந்தாற் போலவே உழவுத் தொழிலிலும் மிக்க முன்னேற்றம் பெற்றிருந்தனர்; வாழை, அன்னாசிப்பழம், உருளைக்கிழங்கு, மக்காச்சோளம் முதலியவற்றை நன்கு பயிரிட்டுவந்தனர்; அல்பாகா, இலாமா என்னும் ஆடுகளின் மயிரால் நெய்யப்பட்ட மெல்லிய ஆடைகளை அணிந்திருந்தனர்; பருத்தி ஆடைகளையும் நெய்து பயன்படுத்தி வந்தனர். அவர்கள் வாணிகத்திலும் சிறந்திருந்தனர்.

சாதாரண இன்கர் எழுதவோ படிக்கவோ அறியாதவர். ஆயின் அவர்தம் புரோகிதர்கள் அவ்விரண்டினையும் அறிந்திருந்தனர். இன்கர் பலவகை மணிகளைச் செய்வதிலும் அவற்றை மாலைகளாகக் கோத்து அணிவதிலும் மிக்க விருப்பமுள்ளவர். அவர்கள் பொன் நகைகளையும் அணிந்துவந்தனர். அவர்களுடைய அரசனிடம் பொன் கட்டிகள் குவிந்திருந்தன. அவன் குடிகளால் கண்கண்ட கடவுளாக வணங்கப்பட்டான். இவ்வளவு சிறந்த நாகரிகத்தில் வாழ்ந்த இன்கர் கள்ளம் கபடு அற்றவர். அதனால் அவர்கள் தமக்கு முற்றும் புதியவர்களான பிஸாரோவையும் அவர் வீரர்களையும் அன்புடன் வரவேற்று உணவு அளித்து உபசரித்தனர்.

இன்கர் மகள்

பிஸாரோ அவர்களது செல்வ வளத்தைக் கண்டார்; அந்நாடு முழுவதும் சுற்றிப் பார்த்தார்; அவர்களது அன்பிற்கு உருகினார்; ஆயினும், அவர்களை அடிமைப்படுத்தி அந்நாட்டைத் தம் நாட்டவர் கைப்பற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்பினார். அவர் ஸ்பெயின் நாட்டரசரிடம் சென்று தாம் கண்டவற்றைக் கூறிப் பல கப்பல்களில் போர் வீரர்களை ஏற்றிக் கொண்டு வந்து, பெருநாட்டைக் கைப்பற்றினார். உரிமையுடன் வாழ்ந்திருந்த இன்கர் மரபினர் அடிமைகள் ஆயினர்.

13. அணுவைக் காணுதல்

(பேராசிரியர் டி. பி. நவநீதகிருஷ்ணன் அவர்கள், எம். ஏ.)

அணுக்களைப் பற்றியும், அணுக்களின் உள்ளமைப்பைப் பற்றியும் விஞ்ஞானிகள் எப்பொழுதும் பேசிக்கொண்டே யிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களில் யாரும் அணுக்களை நேரே பார்த்ததில்லை. சிறிய பொருளைப் பெரிதாக்கிக் காட்டும் மைக்ரோஸ்கோப்புகளைக் கொண்டும் அணுக்களைக் கண்டவரல்லர். 'அப்படியானால் அணுக்கள் இருப்பது மட்டும் உண்மைதான் என்று ஏன் அவர்கள் சொல்லவேண்டும்? இன்னும், அணுக்களினுள்ளிருக்கும் பாகங்களைப் பற்றியும் ஏன் நேரே பார்த்தவர்கள் போல் அவர்கள் பேசுகிறார்கள்?' என்ற கேள்விகளைக் கேட்பது நியாயந்தான். தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆவலுடன் ஆசையாய்க் கேட்கிறவர்களுக்குப் பதில் சொல்ல விஞ்ஞானிகள் கடமைப்பட்டவர்கள். ஏதோ சிறிதளவு விஞ்ஞானம் படித்த தைரியத்தால், எனக்குத் தெரிந்த வரையில் அக்கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்ல முயல்கிறேன்.

முதலில் எந்தப் பொருளும் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவை விடச் சிறியதாய்விட்டால், அதனை நேரே கண்ணால் பார்க்க முடியாதென்பது நாமெல்லாம் அறிந்ததே. கண்ணால் பார்க்க முடியாதவற்றை மைக்ரோஸ்கோப்பில் வைத்துப் பார்க்கலாம். ஆனால் மைக்ரோஸ்கோப் கொண்டும் மிகச் சிறிய பொருள்களைப் பார்க்க முடியாது. ஓர் அளவுக்குக் குறைந்துபோனால், எவ்வளவு நல்ல மைக்ரோஸ்கோப்பும் பயன்படாது. ஏன்? ஒளியென்பது அலைகளாலானது என்று நீண்டகாலத்திற்கு முன்பே விஞ்ஞானிகள் கண்டுபிடித்தார்கள். அலைகளில் சிற்றலைகளும் உண்டு; பேரலைகளும் உண்டு; அப்படியே ஒளி அலைகளிலும் உண்டு. அலைகளின் நீளங்கள் வேற்றுமைப்படுவதே, பல நிறமான ஒளிகள் உள்ளதற்குக் காரணம் என்பதும் விஞ்ஞானிகளுக்குத் தெரியும். ஒரு வஸ்துவை நேராகவோ மைக்ரோஸ்கோப் கொண்டோ பார்க்கவேண்டுமானால், அவ்வஸ்துவின்மீது படும் ஒளியின் துணையால் நாம் அதைப் பார்க்கிறோம். அப்படிப்படும் ஒளியின் அலை நீளத்தைவிட

வஸ்துவின் அளவு சிறியதாயிருந்தால் அல்து இருப்பதே தெரியாது. கண்ணிற்குப் பார்வைதரும் ஒளியின் அலைநீளம் மிகுந்த அல்லது வயலட் ஒளியின் அலை நீளத்தைவிடக் குறைந்திருக்கக் கூடாது. இந்நீளத்தைவிடக் குறைந்த நீளமான அலைகளுடனுள்ள ஒளி ஒரு வஸ்துவின்மீது படுமானால், அவ்வஸ்து இருப்பதே கண்ணுக்குத் தெரியாது. அவ்வஸ்து இருட்டில் இருப்பதுபோலவே இருக்கும். வயலட் ஒளியின் அலை நீளம், சமாராக, இலக்ஷத்தி விருபங்கு அங்குலமே. இதைவிடச் சிறியதான வஸ்துவை எவ்வளவு நுட்பமான மைக்ரோஸ்கோப்பின் வழியேயும் கண்ணால் பார்க்கமுடியாது. அப்படியிருந்தும் அணுக்கள் இருப்பது நிச்சயம் என்று ஏன் வீஞ்ஞானிகள் சொல்கிறார்கள் ?

வீஞ்ஞானத்தில் எப்பொழுதும் ஒரு முறையுண்டு. ஏதாவதோர் இயற்கைச் சம்பவத்தைப் பார்த்தபோது, அதைப்பற்றிப் பல அளவைகள் செய்து, பார்த்திராத சில அம்சங்களும் உண்டு என்று வைத்துக்கொண்டு கணிதம் முதலிய வற்றையும் உதவியாய்க்கொண்டு, பார்த்த சம்பவத்திற்குக் காரணம் சொல்வது அம்முறையாம். அதற்கு 'தியரி' அல்லது 'கொள்கை' யென்பார்கள்; அக்கொள்கை முறையை யொட்டி வேறு சில சம்பவங்கள் நடைபெறலாம் என்று ஞானதிருஷ்டியால் கண்டதுபோல் சொல்வார்கள். பல வீஞ்ஞானிகள் அப்படி நேரிடுகின்றனவா வென்பதைச் செய்து பார்ப்பார்கள். அப்படிச் செய்து பார்ப்பதற்குச் 'சோதனைசெய்தல்' என்பது பெயர். வீஞ்ஞானிகள் சோதனைகளைச் செய்து அளவுகள் எடுப்பார்கள்; தாம் எடுத்த அளவைகள், கொள்கை விதி முறையை யொட்டிக் கணக்கிடப்பட்டவற்றுடன் ஒத்திருந்தால் கொள்கை சரியென்று அங்கீகரிக்கப்படும்; பார்க்கப்படாத அமிசங்களும் இருப்பதாகக் கொள்ளப்படும். ஆனால் பல்லாயிரக் கணக்கான சோதனைகள் செய்த பிறகே, கொள்கை முழு அங்கீகாரம் பெறும். அளவைகள் ஒத்திராவிட்டால், கொள்கை தவறென்று உடனே தள்ளிவிடப்படும். இம்மாதிரி முறையில் அணுக்களின் உண்மை அறியப்படும். பெளதிக வீஞ்ஞானத்தில் பல பகுதிகள் உண்டு. ஒன்றில் பதார்த்தங்களின் குணங்களைப் பற்றிச் சொல்லப்படும்; மற்றொன்றில் சூட்டைப் பற்றிச் சொல்வார்

கள்: இப்படியே ஒளி, ஒலி, காந்தம், மின்சாரம் என்ற பல பகுதிகள் உண்டு. இப் பல பகுதிகளின்பாற்பட்ட சோதனை களினின்று கிடைத்த அளவைகளைக்கொண்டு பெற்ற முடிவு களைக் கணக்குப் போட்டு, ஓரளவான இடத்தில் எவ்வளவு அணுக்கள் இருக்கவேண்டும் என்று விஞ்ஞானிகள் கண்டுபிடித் தார்கள். அப்படிக்கண்டுபிடித்ததில் கிடைத்த எண் தொகை கள் ஏறத்தாழ ஒன்றாயிருந்தன. அதனால் கொள்கை சரி யென்று ஏற்பட்டது. எண் தொகையும், அணுக்கள் வைக்கப் பட்ட இடத்தின் அளவும் தெரிந்ததால் ஓர் அணுவின் அளவு என்னவென்று கணக்கிட முடிந்தது. அந்த அளவு ஊதா ஒளியின் அலை நீளத்தைவிடக் குறைந்து இருந்தது. அத னால் அணுக்களை நேரேயாவது, கண்ணோக்கும் கருவிகளா லாவது பார்க்க முடியாதென்பது ஏற்பட்டது. ஆனாலும் மற்றச் சோதனைகள் பலவற்றால் கிடைத்த அளவுகளும் அணுக்கள் உள்ளனவெனும் தொகையால் கணக்கிடப்பட்ட அளவுகளும் ஒத்திருந்தன. ஆதலால், அணுக்கள் நிச்சயமாய் உள்ளனவென விஞ்ஞானிகள் சொன்னார்கள்; பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு முடியும்வரையில் அப்படியே சொல்லிவந்தார்கள்; இவ்விருபதாம் நூற்றாண்டில் அணுவைப் பார்த்துவிட்டார் கள். 'அணுவிருப்பது வெறும் கொள்கை அன்று; அதைக் காட்டலாம்' என்று பத்திரிகைகளில் பிரசுரம் செய்யப் பட்டன. இதைப் படித்த பலர், ஏதோ அபூர்வமான மைக் ராஸ்கோப்பால் அணுவைக் கோலிக் குண்டுபோல நம் கண் களால் நேரே பார்க்கலாம் என்று நினைத்துக்கொண்டார்கள். அப்படி அணுக்களை நேரே பார்க்க என்றும் முடியாது என்ப தனை மேலே விளக்கியுள்ளோம். விஞ்ஞானிகள் அணுக்களைப் பார்த்துவிட்ட தென்பது வேறு வகையில் ஆகும். அவ்வகை என்ன என்பதைப் பற்றி இனிச் சொல்கிறேன்:

வயலட் ஒளியின் அலை நீளத்தைவிடச் சிறிதான வஸ்துவைப் பார்க்க முடியாதென்பதற்குக் காரணம், நமது கண் வயலட் ஒளியின் அலை நீளத்தைவிடக் குறைந்த அலை நீளமுள்ள ஒளியைக் காணமுடியாதென்பதே என்பது மேலே கூறப்பட்டது. இதனால், வயலட் ஒளியின் அலை நீளத்தைவிடக் குறைந்த அலை நீளங்கொண்ட ஒளியே இவ்வுலகத்திலில்லை

என்று நினைத்துவிடக் கூடாது. அப்படிப்பட்ட ஒளிகள் பல வற்றை விஞ்ஞானிகள் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். அவ்வாறான ஒளிகள் உள்ளனவென்பதைப் போட்டோ படம் பிடித்துக் காட்டுகிறார்கள். சாதாரணமாகப் போட்டோ எடுக்கும்போது படம் ப்ளேட்டில் விழுவதற்குக் காரணம் வயலட் ஒளி. ஆனால் வயலட் ஒளியைவிடக் குறைந்த அலை நீளமுள்ள ஒளி விழுவதாலும் படம் எடுக்கக் கூடிய விசேஷமான ப்ளேட்டுகளைச் செய்ய விஞ்ஞானிகளால் முடிந்தது. அவற்றைக்கொண்டு கண்ணால் பார்க்க முடியாத வஸ்துக்களையும் போட்டோ பிடிக்கலாம். வயலட் ஒளியைவிட அலை நீளம் குறைவான ஒளியால் அவ்வலை நீளத்தைவிடப் பெரிதான வஸ்துக்களில் படும்படி செய்து போட்டோ எடுப்பதால், அவ்வஸ்துக்கள் இருப்பது போட்டோவில் தென்படும். விஞ்ஞானிகள் அணுக்களைக் கண்டோம் என்று சொல்வது இம் முறையில்தான். அவர்கள், வயலட் ஒளியின் அலையின் நீளத்தைவிடச் சிறிய அலை நீளங்களுடனுள்ள எக்ஸ் கதிர்கள், காமாக் கதிர்கள் என்பவற்றைக் கண்டு பிடித்தார்கள். அவற்றின் அலை நீளம் சுமாராய் நூறு கோடியிலேயே அங்குலமாம். அஃதாவது வயலட் ஒளியின் அலை நீளம் இவற்றை விட ஐயாயிரம் மடங்கு பெரிது. இப்படிப்பட்ட புதுவகையான ஒளிகளைக் கொண்டு, அவர்கள் அணுக்களுள்ளதைப் புலப்படுத்துவதான போட்டோ படங்களை எடுத்துள்ளனர். ஆகையால், அணுக்களைக் காணலாம் என்பதற்கு அர்த்தம், அணுக்களினால் விளைந்த போட்டோ படங்களைப் பார்க்கலாம் என்பதே ஆகும்.

அணுவைப் பார்ப்பதைப்பற்றி இவ்வளவு கூறிய பிறகு, 'அணுவென்பது என்ன? அதைப்பற்றி விஞ்ஞானிகள் ஏன் இவ்வளவு ஆராய்ச்சிகள் செய்யவேண்டும்?' என்று கேட்கலாம். இப்படி ஆராய்ச்சிகள் செய்வதே விஞ்ஞானம் என்று பதில் சொல்லலாம். உலகத்தில் இயற்கையில் என்ன வென்னவோ விசேஷங்கள் நடக்கின்றன. அவற்றிற்குக் காரணம் அறிந்துகொண்டு பெற்ற அறிவை முறைப்படுத்துவதே விஞ்ஞானம். உலகத்தில் பல வஸ்துக்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் அவை ஒவ்வொன்றும் தனிப்பட்ட வஸ்துவாய் இல்லை. சில வஸ்துக்களைச் சூடாக்கும்போதோ, உடைக்கும்

போதோ, மின்சாரம் ஊடே அனுப்பும்போதோ, இன்னும் பலவற்றைச் செய்யும்போதோ, அதன்முன் வேறேயானவை யென்று கருதப்பட்ட வஸ்துக்கள் கிடைக்கின்றன; வேறான வஸ்துக்கள் அகப்படுகின்றன. இதையே முறையாய்ச் சோதனை ரீதியாய்ச் செய்து, ரசாயன விஞ்ஞானிகள் இவ்வல கத்திலுள்ள வஸ்துக்களை யெல்லாம் தொண்ணூற்றிரண்டு மூல வஸ்துக்கள் அல்லது எலிமென்ட்ஸ்களால் செய்துவிட லாம் என்பதைக் கண்டுபிடித்தார்கள். இப்படி அவர்கள் சொல்லும் போது, எல்லா வஸ்துக்களிலும் உள்ள மூல வஸ்துக் களைக் கண்டுபிடித்துவிட்டார்கள் என்றாவது, மூல வஸ்துக் களைக் கொண்டு எல்லா வஸ்துக்களையும் செயற்கையால் செய்ய அறிந்துவிட்டார்கள் என்றாவது நினைக்கக் கூடாது. அவர்கள் பல வஸ்துக்களை முறித்து அவற்றிலுள்ள மூலவஸ்துக் களைப் பெற்றார்கள்; பல வஸ்துக்களை மூல வஸ்துக்களைக் கொண்டு ஆக்கினார்கள்; பலவற்றிற்கானது எல்லாவற்றிற்கும் பொருத்தமானதே யென்றும், எல்லா வஸ்துக்களையும் மூல வஸ்துக்களைக் கொண்டு செயற்கையாய்ச் செய்யமுடியும் என்றும், எல்லா வஸ்துக்களையும் பகுத்து அவற்றிலுள்ள மூல வஸ்துக்களைப் பெறலாமென்றும் விளக்கினார்கள். இப்பொழுது செய்ய முடியாத வஸ்துக்களையும், இப்பொழுது பிரிக்க முடியாத வஸ்துக்களையும் முயற்சி செய்து, புது வகைகளைக் கண்டு பிடித்து வழிக்குக் கொண்டுவந்துவிடலாம் என்று ரசாயன நிபுணர்கள் கூறுகின்றனர். இப்படி அவர்கள் தாம் கண்டு பிடித்த தொண்ணூற்றிரண்டு எலிமென்ட்ஸ்களுக்கு மேலும் அநேக மூல வஸ்துக்கள் இருக்கலாம். ஆனால், மிக்க அபூர்வ மாய் இருப்பதால்தான் அவை நமக்குக் கிடைக்கவில்லை; இனி மேல் கிடைக்கலாம் என்றும் அவர்கள் சொல்கிறார்கள்.

மூல வஸ்துவொன்றைத் துண்டாக்கிக்கொண்டே போனால் அது தூளாகின்றது. அப்பொழுது ஒவ்வொரு தூளையும் தனியாய்ப் பார்க்க முடியாது. இருந்தாலும் எப் படியோ அதில் ஒரு தூளை யெடுத்து இன்னும் பொடி செய்தால், கடைசியாக நொறுக்க முடியாத சின்னஞ்சிறு தூள் கிடைக்கும். அதுவே அணு ஆம். அது தன் மூலவஸ்துவின் இலக்கணங்கள் எல்லாவற்றுடனும் இருக்கும்; ஆனால் அளவு

மட்டும் சிறிதாயிருக்கும். அதன் அளவு எவ்வளவா யிருக்குமென்று, விஞ்ஞானிகள் எப்படித் தம் சோதனைகளினின்று கணித்தார்கள் என்பதைப்பற்றி முன்பே சொன்னேன். அச்சிறிதான வஸ்துவை நேரேயாவது, மைக்ரோஸ்கோப் கொண்டாவது பார்க்க முடியாவிட்டாலும், அது இருக்கின்றது என வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். ஏனென்றால், ரசாயன விஞ்ஞான முறையை யொட்டிச் செய்யப்பட்ட சோதனைகளினின்று பெறப்பட்ட முடிவுகளுக்கு, அணுக்கள் உள்ளனவெனக் கொண்டு காரணம் சொல்லி விளக்க முடிந்தது. அதனால் அவர்கள், அணுக்களைப் பார்க்க முடியாவிட்டாலும், அணுக்கொள்கையில் திடநம்பிக்கையுடனிருந்தார்கள். அணுக்கொள்கை, அணுவே வஸ்துக்களின் மிகச் சிறிதான பகுதியென்றும், ஒரு மூல வஸ்துவின் அணுவை வேறொன்றாய் மாற்ற முடியாது என்றும் கூறுவது. நான் மேலே கூறியவாறு பின்னர்ச் செய்யப்பட்ட சோதனைகளால், அணுக்கள் மீது கதிர்கள் பட்டுச் சிறியதாய்ப் போட்டோ படம் எடுக்க முடிந்தபோது, விஞ்ஞானிகள் அணுவைக் கண்டு விட்டனர் என்று பத்திரிகைகள் விளம்பரம் செய்துவிட்டன.

ஆனால், இவ்விருபதாம் நூற்றாண்டு ஆரம்பமானதி லிருந்து செய்யப்பட்ட ஆராய்ச்சிகள் பலவற்றினின்று பெற்ற முடிவுகளுக்கு, மேலே சொன்ன அணுக்கொள்கையைக் கொண்டு காரணம் சொல்ல முடியாமற் போயிற்று. அம் முடிவுகளை விளக்குவதற்கு, அணுவைவிடச் சிறிய வஸ்துக்கள் அணுக்களில் இருக்க வேண்டுமென்பது ஏற்பட்டது. ஒரு மூலவஸ்துவின் அணு சில சமயங்களில் பலமான அதிர்ச்சிக் குட்பட்டபோது, வேறொரு மூலவஸ்துவின் அணுவாய் மாறலாம் என்றும் ஏற்பட்டது. இவற்றைப்பற்றி விவரமாய்ச் சொல்லவேண்டுமானால் கதை நீண்டுகொண்டே போகும். அவற்றைக் குறிப்பிடுவதுடன் நிறுத்திக்கொள்கிறேன். இவ் விஷயங்களைக் கண்டுபிடித்த பிறகு, அணுக்கொள்கையைத் திருத்தியமைக்க வேண்டியதாயிற்று. புது அணுக்கொள்கை தோன்றியது. புது அணுக்கொள்கையின் பகுதியாய்ப் பழைய அணுக்கொள்கை இப்பொழுதுள்ளது. பழைய அணுக்கொள்கை முழுவதும் பிழையானது என்று சொல்வதற்கில்லை.

ஏனென்றால் புது அணுகுகொள்கையை அனுசரிக்க வேண்டிய சந்தர்ப்பங்கள் அடிக்கடி ஏற்படுவதில்லை. அவற்றிற்கான பலமான கிளர்ச்சிகள் அடிக்கடி ஏற்படுவதில்லை. ஆகையால் சாதாரணமாய்க் காணப்படும் விஷயங்களை விளக்குவதற்குப் பழைய அணுகுகொள்கையே போதும். 'விஞ்ஞானமே தலைகீழாய்விட்டது,' என்று கொட்டையெழுத்துக்களில் பத்திரிகைகளில் இதைப்பற்றி மேல்நாடுகளில் பிரசாரம் செய்தார்கள். அப்பத்திரிகைகளில் போடப்பட்டபடி புதுக்கொள்கை ஏற்படும் போது பழைய கொள்கை தப்பாய் விடுவதில்லை. புதுக் கொள்கை பழைய கொள்கையையும் தன்னுள் அடக்கிக் கொள்ளும்.

14. கிராமப் பொருளாதாரம்

[திரு. நேமம். நா. நடராஜன் அவர்கள், எம். ஏ.]

முன்னுரை:—நம் நாடு உரிமைபெற்றுள்ளது; ஆனால் நம் நாட்டின் பொருளாதார அமைப்பில் ஒவ்வொரு பகுதியும் சீர்திருத்தி அமைக்க வேண்டும் நிலையிலேயே இருக்கின்றது. ஆலைத்தொழில் சீரமைப்புக்காகவும், வாணிக முன்னேற்றத்திற்காகவும், பல திட்டங்கள் வெளிவந்திருக்கின்றன. இங்கிலாந்து நாட்டில் ஏறத்தாழ 150 ஆண்டுகளுக்கு முன் ஏற்பட்ட 'தொழிற் புரட்சி'¹ போல நம் நாட்டிலும் ஒன்று ஏற்பட வேண்டுமது இன்றியமையாதது என்று பலர் நினைக்கின்றனர். அண்மையில் பல பொருளாதார முன்னேற்றத் திட்டங்கள் வெளியாக்கப்பட்டுள்ளன. நம் புதிய அரசாங்கமும் பல புதிய திட்டங்களை வகுக்க முயலுகிறது. பொருளாதாரச் சீர்திருத்தங்களுக்கு இன்று ஏற்பட்டுள்ள அவசரமும் அவசியமும் இதற்குமுன் என்றும் இருந்தில. கிராமப் பொருளாதார முன்னேற்றத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் எல்லாச் சீர்திருத்தங்களும் செய்யப்பட வேண்டும். நம் நாட்டில் செல்வம் ஈட்டும் துறைகளில் முதல் துறை பயிர்ந்தொழிலே ஆகும். வீவசாயத்தையும் கிராமத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் புதிய சமுதாயம் ஏற்படுத்த வேண்டும். கிராமங்களின் செல்வ நிலை உயர்ந்தால்தான் நாடு முன்னேற்றம் அடைய முடியும் என்பதை நாம் நன்கு உணர வேண்டும்.

பயிர்த்தொழிற் சீர்திருத்தத்தின் தேவை:—பிற நாடுகளைவிட நம் நாட்டில் பயிர்த்தொழிற் சீர்திருத்தம் மிகவும் முக்கியமானது. நம் நாடு பயிர்த்தொழிலாளர் மிகுள்ள நாடு. பெரும்பான்மையோர் உழவை யொட்டியே வாழ்க்கை நடத்துகின்றனர். நூற்றுக்குத் தொண்ணூறு பேர் கிராமங்களில் வாழ்கின்றனர். மேலும் நம் நாட்டில் உழவு ஒரு தொழில்மட்டும் அன்று. அது தொன்றுதொட்டு வரும் ஒரு வாழ்க்கை முறை ஆகும். நீண்டகாலமாகவே, நம் நாட்டில் பிற தொழில்களைவிட உழவுக்கு மிகுந்த மதிப்பு உண்டு. நம் நாட்டின் கலை, பண்பாடு ஆகியவையும் பயிர்த்தொழிலாகிய உழவை ஒட்டியே வளர்ந்திருக்கின்றன. பயிர்த்தொழில்தான் சிறப்புத் தொழில்; அத்தொழிலாளரே சிறப்பானவர்கள் என்பது நம் முடைய பழங்காலக் கருத்துக்களில் ஒன்றாகும்.

“ உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்; மற்றெல்லார் தொழுதுண்டு பின்செல் பவர் ”

என்ற வள்ளுவர் வாக்கே இதற்குச் சரியான சான்று ஆகும். ஆனால் இன்று உழவுத்துறையில் மிகுந்த கவனமும் இரக்கமும் போதிய அளவு காட்டப்படவில்லை என்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. நாட்டில் பெரிய உணவுத் தட்டுப்பாடு இன்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. அயல் நாடுகளிலிருந்து மிகுதியான உணவு இறக்குமதி செய்வதற்கு வேண்டும் பொருள் நம்மிடம் இல்லை. இந்த நெருக்கடியைத் தீர்ப்பதற்குத் தக்க பயிர்த்தொழில் திட்டத்தை அரசாங்கம் வகுக்க வேண்டும்.

இப்பொழுது நம் நாட்டு வருவாயைப்² பகிர்ந்துகொள்ளுவதில், ஆலைத்தொழில் முதலாளிகள், வணிகர், அரசாங்க அலுவலர் முதலியோர் முதலிடம் பெறுகின்றனர். எஞ்சியுள்ள சிறிதளவு தொகையே உழவர்களுக்குக் கிடைக்கிறது. ஒரு தொழில் துறை மற்றொரு தொழில் துறைமீது ஆதிக்கம் செலுத்தும் வகையில் அமைந்துள்ள இப்பொருளாதார அமைப்பை மாற்ற வேண்டும். பயிர்த்தொழில், கைத்தொழில், வாணிகம், அலுவல் (உத்தியோகம்) என்னும் நான்கு முயற்சிகளும் சம நிலையை அடைய வேண்டும் என்று நமது மாகாண முதல் அமைச்சர் கனம் ஓ. பி. இராமசாமி ரெட்டியார் அவர்கள்

கூறுகிறார்கள். அவர்கள் இதனை விளக்கி ஒரு சிறு நூல் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். முயற்சிகள் எல்லாம் சமநிலையை அடைய வேண்டும் என்பதே அவர்களுடைய தொழிற் சமநிலைக்³ கோட்பாட்டின் கருத்தாகும். மக்களுள் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர் இருப்பது போலத் தொழில்களுள் உழவு தாழ்த்தப்பட்ட தொழிலாக இருந்துவருகிறது. இந்த நிலையை மாற்ற வேண்டுமென்று தேவையை யாரும் மறக்கவோ மறுக்கவோ முடியாது.

இத்தகைய அடிப்படைத் தொழிலான உழவினை எப்படி வளரச் செய்யலாம் என்று நாம் யோசிக்க வேண்டும். இக்காலத்தில் பயிர்த் தொழில் மிகப் பழைய கால முறைகளை ஒட்டியே நடந்துவருகிறது. துண்டு நிலப் பகுதிகள், கிராமக் கடன் சமை, குடியானவனின் அறியாமை, இயற்கையில் நிகழும் மாறுதல்கள் முதலிய பல துன்பங்கள் இத்தொழிலில் இருக்கின்றன. இவற்றால் சிறந்த முறையில் இத்தொழிலை நடத்துவதற்கு எப்போதும் ஒரு பெரிய முட்டுக்கட்டை ஏற்பட்டு வந்திருக்கிறது. சீர்திருத்தங்கள் செய்யும் பொழுது ஒரு சிறப்பு உண்மையை நாம் மறக்கக் கூடாது. நம் நாட்டில் பயிர்த் தொழில் வழக்கங்கள், குத்தகை, வார முறைகள், மற்ற வசதிகள் முதலியன மாகாணத்திற்கு மாகாணம், ஜில்லாவிற்கு ஜில்லா, கிராமத்திற்குக் கிராமம் மாறுபடுகின்றன. ஆகையால் நம் நாட்டிலுள்ள பலவகையான மாறுபட்ட நிலைமைகளை அறியாமல் ஐரோப்பா, அமெரிக்கா ருஷ்யா முதலிய நாடுகளில் செய்யப்படும் முறைகளை நாம் அப்படியே பின்பற்றக் கூடாது. நாம் அவற்றைச் சிறந்த வழிகாட்டியாகக் கொள்ளலாம். இனி, நாம் செய்ய வேண்டும் கிராமப் பொருளாதாரச் சீர்திருத்தங்களைச் சற்று லீரிவாக ஆராயலாம்.

துண்டு நிலச் சாகுபடி :- நிலங்கள் மிகச் சிறிய பாகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுத் தனித்தனியாக உழப்பட்டு வருகின்றன. இதுவே நமது பயிர்த் தொழிலின் இலாபமின்மைக்கு ஒரு சிறப்புக் காரணம் ஆகும். மிகப் பெரிய பண்ணைகள் அமைக்க இயலாவிடினும், பண்ணைகள் ஓர் அளவுக்குக் குறைவாக இருக்கலாகாது: அஃது ஓர் அளவுக்குக் குறுகினால், அதி

லிருந்து குறைந்த இலாபமும் அடைய முடியாது. பண்ணைகள் இவ்வாறு துண்டுகளாகப் பிரிக்கப்படுவதற்கும் இந்து, முகம்மதிய வாரிசுச் சட்டங்களே சிறப்புக் காரணம் என்னலாம். பெரிய பண்ணைகள் இரண்டு மூன்று தலைமுறைகளில் சிறிய பண்ணைகளாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன. நிலத்தின் மேல் உள்ள மக்கள் நெருக்கம், துணைத் தொழில்கள்⁴ இல்லாமை, வாரிசுச் சட்டங்கள், நிலமிருப்பதால் சமூகத்தில் நிலவும் மதிப்பு என்பன அனைத்தும் சேர்ந்து இந்த நிலைமையை உண்டாக்கியுள்ளன. நமது மாகாணத்தில் மொத்த குடும்பங்களில் நூற்றுக்கு ஐம்பது பேர் ஏறத்தாழ இரண்டு ஏக்கர் நிலம் பெற்றுள்ளனர். பத்து ஏக்கர் நிலத்திற்கு மேல் உள்ளவர்கள் நூற்றுக்குப் பத்துப் பேருக்கு மேல் இல்லை. இவ்வாறு இலாபமற்ற பல துண்டு நிலப் பகுதிகள் இருக்கின்றன. கூட்டுறவு முறையால், பஞ்சாபிலும் நடுமாகாணத்திலும் பல துண்டு நிலப் பகுதிகள் ஒன்று சேர்க்கப்பட்டுப் பெரிய பண்ணைகளாகச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. தக்க வழிகளால் துண்டு நிலப் பகுதிகளை ஒன்று சேர்த்து இலாபம் தரக்கூடும் பண்ணைகளாகச்⁵ செய்ய வேண்டுமது ஒரு சிறப்புச் சீர்திருத்தமாகும். மேலும் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு மேல் வயல்களைப் பிரிப்பதைத் தடை செய்யச் சட்டம் இயற்ற வேண்டும். அத்துடன் ஒருவன் எவ்வளவு நிலம் மிகுதியாக⁶ வைத்துக்கொள்ளலாம் என்பதையும் வரையறுக்க வேண்டும். பம்பாய் மாகாணத்தில் அரசாங்கத்தார் இதுபற்றி எண்ணி வருகின்றனர். ரயத்வாரி முறையில் சீர்திருத்தங்கள் செய்யும் பொழுது இதனை மறக்கக் கூடாது. ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு மேலுள்ள நிலங்களைத் தனிப்பட்டவரிடமிருந்து அரசாங்கத்தார் வாங்கி மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கலாம்.

கிராமக் கடன் சூமை :—இந்தியாவில் உள்ள கிராமக்கடனின் முழுத்தொகை 1500 கோடி ரூபாய்க்கு மேலுள்ளது. நம் சென்னை மாகாணத்தில் உள்ள கிராமக்கடனின் முழு அளவு 218 கோடி ரூபாய்க்குக் குறைவில்லை. உழவுப் பொருள்களின் விலைகள் ஏறியிருப்பதால், கடனின் சூமை இப்பொழுது சரியாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் பொருளாதார மந்தம்⁷ ஏற

4 Subsidiary Industries.

5 Economic Holdings.

6 Maximum Holdings.

7 Economic Depression.

பட்டுப் பொருள்களின் விலைகள் விழுந்தால், கிராமக் கடன் சமைய மிகுதியாகும். இக்கடன் சமையக்குப் பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றுள் குடியானவரது ஏழ்மை நிலையே சிறப்புக் காரணம் ஆகும். படிப்பின்மையால் கணக்கு வைத்துக் கொள்ளும் பழக்கமும், சேமித்து வைக்கும் வழக்கமும் அவர்களிடம் இல்லை. அவர்கள் சாதாரண காலங்களில் எளிய வாழ்வைக் கைப்பற்றி வந்தபோதிலும், திருமணம் முதலிய சிறப்புக் காலங்களில் கணக்கின்றிக் கடன் வாங்கிச் செலவு செய்கின்றனர். மேலும் கடன் பல தலை முறைகளாக இருந்து வருகிறது. நம் நாட்டு உழவர்கள் கடனிலே பிறந்து, கடனிலே வாழ்ந்து, கடனிலே இறக்கின்றனர். கடன் எளிதில் கிடைப்பதும், நம்முடைய சட்ட முறைகளும் இச்சமையை மிகுதிப்படுத்துகின்றன. கொடுக்கல் வாங்கல் செய்பவருடைய முறைகளும், மிகுந்த வட்டியும் கடன்களின் தொகைகளை மிகுதிப்படுத்துகின்றன. சென்னை அரசாங்கத்தார் அண்மையில் உழவர் கடன் நிவாரணச் சட்டத்தை⁸ திருத்தியிருக்கின்றனர். கிராமக் கடன் நிவாரணமும் கூட்டுறவு முறைகளும் வேண்டும் அளவு முற்போக்கு அடையவில்லை. நில அடமான பாங்குகள்⁹, கூட்டுறவு இலாகா¹⁰ ஆகியவற்றின் உதவியைக் கொண்டு கடன் ஒழிப்புக்கான வழிகள் ஆராயப்படவேண்டும் என்பது நமது கருத்து. உழவர்க்குப் போதுமான பண உதவி செய்யப் படவேண்டும்.

துணைத் தொழில்கள் :— நம் நாட்டில் குடியானவர்களுக்கு ஆண்டு முழுவதும் வேலை இல்லை. நிலத்திலிருந்து கிடைக்கும் வருமானம் குறைவானது. அதனால் கிராமங்களில் வறுமை தாண்டவமாடுகிறது. தகுந்த முறையில் உழவுக்குரிய துணைத் தொழில்களைத் திட்டமிட்டு வளர்ச்சி செய்யின் உழவர்க்கு வேண்டும் வேலையும் இலாபமும் கிடைக்கும். கரும்புச்சாறு பிழிந்து வெல்லம் செய்தல், எண்ணெய் ஆட்டுதல், பருத்தியிலிருந்து கொட்டையை நீக்குதல், பாய்கள், கூடைகள், மேஜை நாற்காலி, தோல் சாமான்கள் முதலியன செய்தல் போன்ற பல கைத்தொழில்கள் கூட்டுறவு முறையில் அமைக்க

8 Madras Agriculturist's Relief Act.

9 Land Mortgage Banks. 10 Co-operative Department.

கப்படவேண்டும். இவ்வமைப்புக்கு வேண்டும் பண உதவியைக் கூட்டுறவு சங்கங்கள் செய்யவேண்டும். அரசாங்கமும் தக்க முறையில் போதுமான உதவியளிக்க வேண்டும்.

கால் நடைகளின் வளர்ச்சி:— உழவிற்குக் கால் நடைகள் தேவை. ஐரோப்பா, அமெரிக்கா முதலிய நாடுகளில் கால் நடைகள் வளர்ச்சி மிகுதியாகக் கவனிக்கப்படுகிறது. நம் நாட்டில் கால் நடைகள் தக்க முறையில் வளர்க்கப்படுவதில்லை. ஆயின் நம் நாட்டில் எப்பொழுதும் கால் நடைகளை நாம் செல்வமாகக் கருதி வந்திருக்கிறோம். நாம் அவற்றுக்குரிய மேய்ச்சல், தீனி வசதிகளை மிகுதிப் படுத்தவேண்டும். உயர்தரமானவையும் உடல் வளம் உள்ளவையுமான கால் நடைகளை வளர்க்க வேண்டுவது நமது கடமையாகும்; தொத்து நோய்களை அடியோடு அகற்றுவதற்கு வேண்டும் விலங்கு மருத்துவக் கூடங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

நீர்ப்பாசனம்:—வயல்கட்குத் தண்ணீர் உதவுவதில் நீண்ட காலமாகவே நமது நாட்டில் பல திட்டங்கள் இருந்திருக்கின்றன. அவற்றுள் ஏரிகள், கிணறுகள், அணைக்கட்டுகள், கால்வாய்கள் என்பன சிறப்பானவை. இவை நன்கு பாதுகாக்கப்படவேண்டும்; இவற்றுடன் வருங்கால நலனுக்குரிய புதிய நீர்த்தேக்கத் திட்டங்கள் தேவையாகும். இந்திய அரசாங்கத்தார் இத் துறையில் மிகுந்த கவனம் செலுத்திவருகின்றனர். நமது சென்னை மாகாணத்து அமைச்சர் கனம் பக்தவத்சலம் அவர்கள் புதிய நீர்த்தேக்கத் திட்டங்களைத் தொடங்கும் முயற்சியில் மிகுந்த கவலை காட்டி வருதல் பாராட்டத்தக்கது. பல ஆண்டுகளாகக் கவனிக்கப்படாத இத் துறை இப்பொழுது திடீரென்று எல்லோராலும் ஆராயப்பட்டு வருகிறது. நீர்ப்பாய்ச்சலுக்குரிய நிலங்களை மிகுதிப்படுத்தினால் பஞ்சங்களின் அச்சம் அகலும். அமெரிக்காவில் நிறுவப்பட்டிருக்கும் டென்னிசி பள்ளத்தாக்குத் திட்டம்¹¹ போன்ற பல திட்டங்கள் இந்தியாவில் நிறைவேற்றப்படவேண்டும். இராமபாதசாகர், துங்கபத்திரை, கிருஷ்ணா, பெண்ணையாறு நீர்த்தேக்கத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டின், இம்மாகாணத்தின் பயிர்த்தொழில் மிகுதிப்படும்; அதன் வாயிலாகப் பொருளாதார நிலை மிகவும்

உயரும் என்பதில் ஐயமில்லை. உணவுப் பொருள்கள் வளர்ச்சிக்கு இத்திட்டங்கள் தேவையாகும். நம் நாட்டிலுள்ள இயற்கை வளங்களை நன்கு பயன்படுத்தி அளவுக்கு மேற்பட்ட உணவுப் பொருள்களை உண்டாக்க வேண்டும். இவை நிறைவேறின், இப்பொழுது போல் அயல் நாடுகளுக்குச் சென்று உணவுப் பொருள்களுக்காக மடிப் பிச்சை கேட்க வேண்டும் தேவை ஏற்படாது.

நிலவரிச் சீர்திருத்தம்:—நிலவரி மிகவும் பிற்போக்கான முறையில் விதிக்கப்படுகிறது. இப்பொழுது நடைமுறையில் இருக்கும் நிலவரியின் சமை மிகுதியாகும். இதை மாற்ற வேண்டுவதின் தேவையைப் பற்றி நாம் சொல்ல வேண்டுவதில்லை. இதற்குப் பதிலாக, நிலத்தின் பரப்பு, வளமை முதலிய வற்றைக் கவனித்து ஒரு சிறு வரி விதிக்கப்பட வேண்டும். மேலும் பயிர்த் தொழில் வருமானத்தின் மீது படிப்படியாய் உயரும் வருமான வரி ¹² விதிக்கப்பட வேண்டும். ஐமீந்தாரிகளை ஒழித்து, ரயத்வாரி முறையைப் புகுத்திய பிறகு இந்தப் பயிர்த்தொழில் வருமான வரியைச் சென்னை அரசாங்கத்தார் விதிப்பார்கள் என்று நம்புகிறோம்.

குத்தகை, வர முறைகள்:—நம் சென்னை மாகாணத்தில் ரயத்வாரி முறையிலுள்ள நிலங்கள் விரிவாகப் பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள ஜில்லாவுக்கு ஜில்லா வாரம், குத்தகை முறைகள் வேறுபடுகின்றன. பொதுவாக நம் மாகாணத்தில் ஏறக்குறைய 4000-க்கு மேற்பட்ட கிராமங்களில் ஆராய்ச்சி விசாரணை ¹³ நடத்தியதிலிருந்து வார விகிதங்கள், குத்தகை முறைகள் கூடுமளவு நியாயமாகவும் நிலையாகவும் உள்ளன என்பது தெரிகிறது. பெரும்பாலான நிலங்களை அவற்றின் உரிமையாளரே பயிர் செய்துவருகின்றனர். வெள்ளத்தாலும் பருவ மழையின்மையாலும் அடிக்கடி நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இது நில உரிமைக்காரர்கள், குத்தகை—வாரக்காரர்கள் ஆகிய எல்லோருக்கும் துன்பத்தை உண்டுபண்ணுகிறது. இச் சமயங்களில் அரசாங்கத்தார் செய்யும் சிறிதளவு வரிக் குறைவு போதாது. வரி நீக்கம் செய்வதில் அரசாங்கத்தார் தாராளமான கொள்கையைப் பின்பற்ற வேண்டுமென்பது நமது

கருத்து. அமெரிக்காவில் இருப்பது போல், ஒரு விரிவான பயிர்த் தொழில் பாதுகாப்புத் திட்டம் ¹⁴ ஒன்றை நிறுவ வேண்டும்.

உழவுத் தொழிலாளர் :—நிலமில்லாத உழவுத் தொழிலாளர் நமது மாகாணத்தில் உள்ள எல்லாக் கிராம மக்களிலும் 15 சதவிகிதத்திற்கு மேல் இல்லை. இவர்கட்குப் போதிய கூலி தரப்படாமையின், இவர்தம் கிளர்ச்சி நமது மாகாணத்தில் மிகுதிப்பட்டுவருகிறது. அதனை ஒடுக்க வேண்டுமாயின், இவர்களுக்கு நியாயமான கூலி விகிதங்கள் வரையறுக்கப்பட வேண்டும். கூலி விகிதங்களை வரையறுக்கும் பொழுது, நாம் பயிர்த் தொழிற் செலவுகளை மறக்கக் கூடாது. நம் நாட்டில் “பயிர்த்தொழில் பருவ கால மழையில் ஒரு சூழாட்டம்.” ¹⁵ உழவரின் வருமானம் அதிருஷ்டத்தைப் பொறுத்திருக்கிறது. மேலும் நல்ல விளைச்சல் இருந்து, பொருள்களும் நல்ல விலைக்கு விற்கப்பட்டால்தான், நிலக்கிழவர்களால் மிகுதியான கூலி விகிதங்கள் கொடுக்க முடியும். கூலி விகிதங்களை வரையறுக்கும் பொழுது இந்தச் செய்திகளை நாம் மறக்கக் கூடாது. ஆனால் தொழிலாளர்களுக்குத் தேவைப்படும் குறைந்த அளவு வாழ்க்கை வசதிகளை வழங்க வேண்டுவது சமூகத்தின் கடமையாகும். புரட்சி மனப்பான்மையை ஒழித்து, எவ்வகை வேறுபாட்டையும் மறந்து, பயிர்த் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள எல்லோரும் விளைச்சலைப் பெருக்க முயற்சிக்க வேண்டும். இது ஒரு பெரிய நாட்டுத் திருப்பணியாகும்.

மற்ற முறைகள் :—விதைகள், நல்ல உரம் முதலியன நல்ல முறையில் உழவர்க்குக் கொடுக்கப்படவேண்டும். உழவர் தம் சரக்குகளை விற்பதில் பலவித இடைஞ்சல்களுக்கும் வஞ்சனைகளுக்கும் உட்படுகின்றனர். சரியான முறைகளைக் கையாண்டால்தான் விளைபொருள்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கும். இப்பொழுதுள்ள குறைகளை நீக்கவும், உழவர்களுக்குப் பொருளுதவி செய்யவும், அவர்தம் சரக்குகளுக்கு நல்ல விலைகள் கிடைக்கவும், கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்கள் ¹⁶ ஏற்படுத்தப்பட

14 Crop Insurance

15 Agriculture is a gamble in the Monsoon

16 Co-operative Marketing Societies

வேண்டும். இங்ஙனம் ஏறத்தாழ இருநூறு சங்கங்கள் நமது மாகாணத்தில் இருக்கின்றன. விளைபொருள்களை லாபகரமாக விற்பதற்கு எல்லா வழிகளிலும் அரசாங்கத்தார் உதவி செய்ய வேண்டும். மேலும் நம் நாட்டில் கூட்டுறவு¹⁷ அயல் நாடுகளிலிருக்கும் அளவு முறையில் இல்லை. ஆகையால் அதன் அடிப்படைக் கொள்கைகளில் திருத்தம் செய்ய வேண்டுவது தேவையாகும்.

பள்ளிகளில் பயிர்த் தொழில், குடிசைத் தொழில்கள் ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட கல்வி கற்பிக்கப் படவேண்டும். அத்துடன் சமூக, கலாசார வளர்ச்சிக்கான விவரங்களும் கற்பிக்கப்படலாம். வருங்காலத்தில் பள்ளிகளில் தொழிற் கல்வி மிகுதியாகப் போதிக்கப்படவேண்டும். மாணவர்களை அந்தந்த மாகாணப் பயிர்த்தொழில் சார்பான துணைத் தொழில் துறைகளில் பழக்குவிக்க வேண்டுவது இன்றியமையாதது. நாம் நமது பயிர்த்தொழிற் கல்விமுறையை முழுவதும் சீர்திருத்தி அமைக்க வேண்டும். புதிய முறைகளைப் பின்பற்றுவதற்குத் தக்கவாறு உழவர்க்கும் போதிய கல்வி கற்பிக்கப்பட வேண்டும். மனித சக்தியைக் கவனிக்காத பயிர்த்தொழில் தொடர்பான எந்தச் சீர்திருத்தமும் வெற்றி பெற முடியாது. நமது மாகாணத்தில் இப்பொழுது மதுவிலக்கு முற்றிலும் நடைமுறைக்கு வந்துவிட்டது. இதனால் உழவர், சமூக-பொருளாதாரத் துறைகளில் முன்னேற அரிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. உழவர்கள் இதனை நன்கு பயன்படுத்திக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறோம்.

முடிவுரை :—நாம் பலவகைச் சீர்திருத்தங்களைப் பற்றி மேலே கூறியுள்ளோம். துண்டு நிலங்களை ஒன்றுபடுத்தல், நிலவரிச் சீர்திருத்தம், நில நீதி மன்றங்களை அமைத்தல், நீர்ப் பாசன வசதிகளைப் பெருக்குதல், கிராமக் கல்வியைப் பரப்புதல், விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிக்கு ஊக்கமளித்தல் போன்ற துறைகளில் அரசாங்கத்தார் சட்டங்களை இயற்றி ஊக்கமாகப் பங்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். மேலும், கிராமச் சீர்திருத்தத்தில் சுயநலமின்றிப் பொதுநலச் சேவையில் ஆர்வம் கொண்ட ஆண்களும் பெண்களும் செய்யும் தொண்டு சிறப்பானதாகும்.

இத் துறையில் காந்தி யடிகளின் ஆக்க வேலைகளைச் செய்ய விரும்பும் கிராமத் தொண்டர்கட்கு அரிய வாழ்ப்புக் கிடைத்திருக்கிறது. இவர்களுடைய ஊக்கத்துக்கும், உழைப்புக்கும் எந்தச் சட்டமும் இணையாகாது. நம் இந்திய நாட்டின் கோடிக்கணக்கான உழவரது வருங்கால வாழ்க்கையின் உயர்வும், முன்னேற்றமும் தந்நலமற்ற தொண்டர்களின் ஊக்கத்தையும் அரசியலார் தரும் ஆக்கத்தையும் பொறுத்திருக்கிறது. உழவர்கள், உழவுத் தொழிலாளர்கள் ஆகிய எல்லோரும் தம்மைத் தாமே உயர்த்தும் முயற்சியில், சமுதாயத்தின் பொதுநன்மையையும் மனதில் வைத்துக்கொண்டு வேலை செய்யவேண்டும். அனைவரது நலத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ள கிராம சமுதாயத்தை நிறுவ முடியும் என்பதுதான் காந்தியடிகள் காட்டிய வழி. இதுதான் நமது நாட்டின் அமைதிக்கும் மக்கள் வாழ்க்கைக்கும் ஏற்றது. இதுதான், நமது நாட்டின் பண்பாட்டையும் ஓட்டியிருக்கிறது. இப்பொழுது நமக்குக் கிடைத்திருக்கும் உரிமையை நாம் நன்கு பயன்படுத்திக் கொண்டு, உயர்ந்த குறிக்கோள்களைக் கொண்ட ஒப்பற்ற ஒரு சமுதாயத்தை அமைக்கப் பாடுபடுவோம். இறைவன் இன்னருள் புரிவானாக!

15. விவேகானந்தர் கடிதம்

(நிருவாளர் P. இராமநாதன் அவர்கள், M. A.)

யோக்க ஹாமா,
ஐதலை 10, 1893.

அன்புள்ள ஐயா,

எனது நீண்ட பிரயாணத்தில் அடிக்கடி உங்கட்குக் கடிதம் எழுதாமல் இருந்ததைப் பற்றி மன்னிக்கும்படி வேண்டுகின்றேன். ஒவ்வொரு நாளும் ஓய்வில்லை; சிறப்பாக மூட்டை முடிச்சகளைப் பற்றிக் கவலைப்படாத—எடுத்தறியாத என்னைப் போன்றவர்க்கு இப்பிரயாணத்தில் அவற்றைப் பாதுகாப்பதே பெரிய தொல்லையாக இருக்கிறது. நான் ஒரு குடும்பி என்ற முறையில் இருக்க வேண்டுபவனாகிறேன். இங்ஙனம் இருத்தல் எனது நேரத்தைக் கொள்ளுகொள்கிறது. இஃது உண்மையில் எனக்குத் தொல்லையாகத்தான் இருக்கிறது.

நாங்கள் பம்பாயிலிருந்து புறப்பட்டுக் கொழும்புத் துறை முகத்தை அடைந்தோம். எங்களை ஏற்றிச் சென்ற கப்பல் அத் துறைமுகத்தில் ஒரு நாள் முழுவதும் தங்கி இருந்தது. நாங்கள் நகரத்தைக் காண விழைந்து கப்பலைவிட்டு இறங்கினோம்; நகரத்தின் பல தெருக்கள் வழியே நடந்தோம். நாங்கள் பார்த்தவற்றுள் இப்பொழுது நினைவிற்கு வருவது அழகிய பௌத்த விஹாரம் ஒன்றுதான். அங்கு நிர்வாண (முத்தி) நிலையை அடையத் தரும் பரிபக்குவ நிலையில் புத்த பகவான் உருவச்சிலை அமைக்கப்பட்டிருந்தது. அது மிகவும் அழகிய வேலைப்பாடமைந்த சிலையாகும்.

நாங்கள் அடுத்தபடி தங்கிய துறைமுகம் பீனாங்கு என்பது. அது மலேயாத் தீபகற்பத்திலிருந்து பிரிந்து கடலில் நீண்டிருக்கும் நிலப்பகுதியாகும். அங்குள்ள மக்கள் மலேயா நாட்டு முஸ்லிம்கள். அவர்தம் முன்னோர் பண்டைக் காலத்தில் கடற்கொள்ளைக் கூட்டத்தினர் ஆவர். பண்டைக் காலக் கப்பல்களில் பீரங்கிகள் இல்லை. ஆயின், இக்காலக் கப்பல்கள் ஆயுதம் தாங்கிகள் ஆதலால், கொள்ளைக்கூட்ட மரபினர் தம் பண்டைத் தொழிலை விட்டு அமைதியான வாழ்க்கை வாழ்ந்து வருகின்றனர். நாங்கள் பீனாங்கிலிருந்து சிங்கப்பூருக்குச் செல்லும் பொழுது 'சமத்ரா' தீவின் பகுதிகள் சில கண்ணெதிரே பட்டன. கப்பற் கொள்ளைக் கூட்டத்தினர் வாழ்ந்த இடங்கள் சிலவற்றை எங்கள் கப்பல் தலைவர் எங்கட்குக் காட்டினார். சமத்ராவில் உள்ள மலை முகடுகள் எங்கள் பார்வையைத் தம்பால் இழுத்தன.

சிங்கப்பூர் மலேயா நாட்டுத் தலைநகரம் ஆகும். அங்குப் பலவகை அரிய செடி - கொடி - மரங்களைக் கொண்ட காட்சிச் சாலை ஒன்று இருக்கின்றது. 'பிரயாணிகள் கை' எனப்படும் விசிறி போன்ற இலைகளைக் கொண்ட செடிகள் ஏராளமாகக் காண்கின்றன; ரொட்டிப் பழமரங்களும் மிகப் பலவாக இருக்கின்றன. சென்னையில் மாமரங்கள் மிக்கிருத்தல் போல இங்கு மங்குஸ்தான்² பழங்கள் மிகுந்து காண்கின்றன. இங்குள்ள மாம்பழங்கள் ஒப்பற்றவை. இங்குள்ள மக்கள், சென்னை மாகாண மக்களைப்போல் ஒரே அளவுள்ள உஷ்ணப்

பிரதேசத்தில் இருப்பினும் அவ்வளவு கரிய நிறம் உடையவர் அல்லர். சிங்கப்பூரில் அழகிய பொருட் காட்சிச்சாலை ஒன்றும் இருக்கின்றது.

அடுத்தது ஹாங்காங்.³ இங்குள்ளவர் சீனர். இங்கு எல்லாவகைத் தொழில்களையும் நடத்துபவர் சீனரே; வாணிகம் செய்பவரும் சீனரேயாவர். ஒரு கப்பல் துறைமுகத்தை அடையுமாயின், நூற்றுக்கணக்கான சிறிய-பெரிய படகுகள் வந்து கப்பலை வளைத்துக்கொள்கின்றன. அவை பிரயாணிகளை நகரத்திற்கு அழைத்துச் செல்லவே அவ்வாறு வந்து சூழ்கின்றன. ஒவ்வொரு படகிலும் படகோட்டி தன் குடும்பத்துடன் வாழ்கிறான். அவன் குடும்பத்துக்கெனப் படகில் தனி இடம் உண்டு. படகில் இரண்டு சக்கான்கள் உண்டு. ஒன்றைக் கையாலும் மற்றொன்றைக் காலாலும் அசைத்துப் படகைச் செலுத்தவேண்டும். இவ்வேலையைப் பெரும்பாலும் படகோட்டியின் மனைவியே செய்வது வழக்கம். அவள் முதுகில் குழந்தை ஒன்று துணியால் கட்டப்பட்டிருக்கும். சீனத்தாய் எந்தத் தொழிலைச் செய்யும் பொழுதும் அக்குழந்தை அவ்வாறே முதுகில் கட்டப்பட்டு அமைதியாக இருத்தல் வியப்பைத் தருவதாகும். ஹாங்காங் துறைமுகத்திற்குள் படகுகளும் நீராவிப் படகுகளும் கூட்டங்கூட்டமாக வருதலும் போதலும் காணத்தக்க ஒரு காட்சியாகும். தாயின் முதுகில் கட்டப்பட்டுள்ள பிள்ளைக்கு அரிசி அடை கொடுத்து விட்டாற் போதும்; அஃது அமைதியாக அதனை அரைத்துக் கொண்டு இருக்கும்; பிற காட்சிகளைப் பார்த்துக் களித்தலில் அதற்கு விருப்பம் இல்லை. இந்தியப் பிள்ளைகள் தளர்நடைப் பருவத்தில் தள்ளாடும் பொழுது, அதே வயதுடைய சீனப் பிள்ளை அமைதியாக வேலை செய்யப் போதலைக் காணல் வருந்தத்தக்க காட்சியாகும். அச்சீனமகன் வாழ்க்கையின் தேவையை அவ்விளம்பருவத்திலேயே கற்றுக்கொண்டான் போலும்! சீனரது கொடிய வறுமையே இதற்குக் காரணம். ஏறத்தாழ இந்தியரும் இங்ஙனமே வறுமை வாழ்வு வாழ்கின்றனர். அவ்வறிய நிலை, அவர்களை வறுமையைத் தவிர வேறு எதனையுமே எண்ணாதபடி செய்கின்றது.

விவேகானந்த அடிகள்

ஹாங்காங் மிக்க அழகு பொருந்திய நகரம். அது மலை மீதும் மலைச் சரிவுகளிலும் அமைந்துள்ளது. மலை உச்சிக்குக் கீழிருந்து போய்வர மின்சார வண்டி வசதியுண்டு. அவ்வண்டி கம்பியாலும் நீராவிவின் சக்தியாலும் நடமாடுகின்றது. நாங்கள் மூன்று நாள் ஹாங்காங்கில் தங்கி இருந்தோம்; பின்னர், அங்கிருந்து எண்பது கல் தொலைவில் உள்ள கான்ட் டன்⁴ நகரத்திற்கு ஆற்று வழியே (படகில்) சென்றோம். அடடா! என்ன சுறுசுறுப்பான போக்கு வரவு! ஆற்று நீர் மறைப்புண்டதோ என்று எண்ணத்தக்கவாறு எண்ணிறந்த படகுகள் போகின்றன-வருகின்றன. அவற்றுள் பல, சாமான் களை ஓரிடத்திலிருந்து பிறிதோர் இடத்திற்கு ஏற்றிச் செல்வனவாகும். நூற்றுக்கணக்கான பிற படகுகள் வீடுகளாகப் பயன்படுகின்றன; அவற்றுட் பல பெரியவையாகவும் பார்க்க அழகு பொருந்தியவையாகவும் இருக்கின்றன. சில படகுகளில் உள்ள வீடுகள் இரண்டு மூன்று அடுக்குகளை உடையன; சுற்றிலும் தாழ்வாரம் உடையன. இவ்வீடுகளை 'மிதக்கும் மாளிகைகள்' என்று சொல்லத் தடையுண்டோ?

சீன அரசாங்கத்தார், அந்நியர் இருத்தற்கென்று விடுத்தள்ள நிலப்பகுதியில் நாங்கள் சென்று தங்கினோம். ஆற்றின் இரண்டு கரைகளிலும் எங்களைச் சுற்றியுள்ள இடம் முழுவதும் (பல கல் தொலைவுவரை) பெரிய நகரமாகக் காணப்படுகிறது. மக்களுடைய ஓசையும் சாமான்களைத் தள்ளும் ஓசையும் படகுகளைச் செலுத்தும் ஓசையும் செவிகளைத் துளைக்கும். அக் கான்ட்டன் நகரம் சுறுசுறுப்புக்கு இடமானது; நெருக்கமுள்ள மக்கள் தொகையைக் கொண்டது. எனினும், அது வெறுக்கத்தக்க நகரமாகும். என்னை? அஃது இந்திய நகரம்போல அசுத்தங்கள் நிறைந்த நகராசுமா? எனின், இல்லை. அசுத்தமான பொருள் எதனையும் வீணாகப்போகுமாறு சீனர் விடுவதில்லை. சீனன் ஒருபோதும் குளிப்பதில்லை என்று சபதம் செய்துள்ள போலும்! சீனர் நீராடுதல் இல்லை. ஒவ்வொரு வீட்டின் அடிப்பகுதி கடையாகக் காண்கிறது; மேற்பகுதியிற்றான் மக்கள் குடி இருக்கின்றனர். தெருக்கள் மிகவும் குறுகலானவை. ஒரு மனிதன் கை வீசிக்கொண்டு

நடந்தால் அவன் கைகள் இரண்டு பக்கங்களிலும் உள்ள கடைகளைத் தொட்டுத்தான் தீரும். தெருக்களில் பத்தடிக்கு ஒரு இறைச்சிக் கடையைக் காணலாம். நாய் இறைச்சியையும் பூனை இறைச்சியையும் விற்கும் கடைகளும் இருக்கின்றன. மிகவும் எளிய சினரே நாய் அல்லது பூனை இறைச்சியை உண்பர்.

சீனப் பெருமாட்டிகளை வெளியிற் காணல் இயலாது. வட இந்தியாவில் இந்துப் பெண்களுக்குள்ள அந்தப்புர வாழ்க்கை இப்பெருமாட்டிகட்கும் உண்டு. தொழிலாளர் பெண்களையே வெளியிற் காண இயலும். அப்பெண்களுடைய பாதங்கள் உங்கள் மிகச்சிறிய குழந்தையின் பாதத்தை விடச் சிறியதாகவுள்ளது வியப்பைத் தருகிறது. அப்பெண்கள் மெய்யாகவே நடக்கிறார்கள் என்று சொல்லுவதைவிட நொண்டி நடக்கிறார்கள் என்று கூறுதல் பொருத்தமானது.

நான் சினர் கோவில்கள் பலவற்றைக் காணச் சென்றேன். அவற்றுள் மிகப் பெரியது சினநாட்டு முதல் அரசர்க்கு அர்ப்பணம் செய்யப்பட்டது ஆகும். அங்குப் புத்தர் பெருமானுடைய சிலை நடுநாயகமாக வைக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் அடியில் முன்சொன்ன சின முதல் அரசர் உருவச்சிலை அமைந்துள்ளது. அவற்றைச் சுற்றிலும் பௌத்த சமயத்தை முதன் முதல் தழுவிய ஐஞ்ஞாறு பௌத்த சீடர்களின் உருவச்சிலைகள் வைக்கப்பட்டுள்ளன. அவை அனைத்தும் மரத்தால் இயன்றவை ; அழகிய வேலைப்பாடு கொண்டவை.

நாங்கள் காண்டன் நகரிலிருந்து மீண்டும் ஹாங்காங் சென்றோம் ; அங்கிருந்து ஜப்பானை அடைந்தோம் ; நாங்கள் முதன் முதல் சென்று சேர்ந்த துறைமுக நகரம் நாகசகி⁵ என்பது. நாங்கள் கப்பலைவிட்டு இறங்கி நகருக்குட் சென்றோம். என்ன நேர்மாறான காட்சி ! ஜப்பானியர் மிகவும் தூய்மையாக இருக்கின்றார்கள். ஒவ்வொரு இடமும் சுத்தமாகவும் ஒழுங்காகவும் காணப்படுகிறது. எல்லாத் தெருக்களும் இயன்றவரை அகலமாகவும் நேராகவும் பதப்படுத்தப்பட்டனவாகவும் இருக்கின்றன. அவர்களுடைய வீடுகள்

கூண்டுகளைப்போல் காண்கின்றன. ஒவ்வொரு நகரத்தின் அல்லது கிராமத்தின்பின் பச்சைக் கம்பளம் போர்த்தாற் போன்ற பசிய மரம் - செடி - கொடிகளைக் கொண்ட அழகிய குன்றுகள் நகரத்தை அல்லது கிராமத்தை அணி செய்கின்றன. ஐப்பான் அழகுக்கு இருப்பிடம் என்னலாம். ஐப்பானியர் குட்டை உருவினர்; அழகிய மேனியுடையவர்; வியப்பூட்டும் தோற்றம் கொண்டவர். அவர்களுடைய நடை, உடை, பாவனைகள் நம் கவனத்தை ஈர்ப்பன. பெரும்பாலும் ஒவ்வொரு வீட்டின் பின்புறமும் அழகிய தோட்டம் இருக்கின்றது. அதனில் செய்களும், புல் மேடைகள், பூச்செடிகள், மருந்துச் செடிகள் முதலியன காண்கின்றன.

நாங்கள் நாக்கசி என்னும் நகரத்திலிருந்து கோபே என்னும் துறைமுகத்தை அடைந்தோம். நான் ஐப்பானில் உள்ள உள்நாட்டுக் காட்சியைக் காண விழைந்து, கப்பல் பிரயாணத்தை இத்துடன் முடித்துக்கொண்டேன்; கோபேயிலிருந்து பல ஊர்களைப் பார்த்துக்கொண்டே யோக்கஹாமா சேரலாம் என்று முடிவுசெய்தேன்.

நான் உள்நாட்டுப் பிரயாணத்தில் மூன்று பெரிய நகரங்களைக் கண்டேன். அவை ஓசாகா,⁶ கியோடோ,⁷ டோக்கியோ⁸ என்பன. ஓசாகா என்பது பொருள்களை உற்பத்தி செய்யும் பெரிய தொழிற்சாலை நகரமாகும்; கியோடோ என்பது ஐப்பானின் பழைய தலைநகரம். டோக்கியோ என்பது இப்பொழுதுள்ள கோநகரம் ஆகும். இந்நகரம் கல்கத்தாவைப்போல இரு மடங்கு பெரியது; இரு மடங்கு ஜனத்தொகையும் கொண்டதாகும். இங்கு அநுமதிச் சீட்டு இன்றி எந்த வெளி நாட்டானும் உள்நாட்டுப் பிரயாணம் செய்ய விடப்படுவதில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஐப்பானியர் இன்றைய தேவைகளை நன்கு உணர்ந்தவராகக் காண்கின்றனர். அவர்களிடம் துப்பாக்கிகளைத் தாங்கி நன்கு பயிற்சி பெற்ற படைவீரர் இருக்கின்றனர். அத்துப் பாக்கிகளும் அந்நாட்டுப் படைத் தலைவர் ஒருவர் கண்டுபிடித்தனவேயாகும். அவர்கள் தொடர்ச்சியாகத் தங்கள் கப்பற்

படையைப் பெருக்கிப் பலப்படுத்தி வருகின்றனர். ஜப்பான் எஞ்சினியர் ஒருவர் ஒரு மைல் நீளமுள்ள புழையை மலையீற் குடைந்திருப்பதை நான் கண்டேன்.

தீப்பெட்டி செய்யும் தொழிற் சாலைகள் பார்க்கத் தக்கவை; ஜப்பானியர்தமக்கு வேண்டும் பொருள்கள் அனைத்தையும் தம் தாய் நாட்டிலேயே செய்ய விழைகின்றனர். ஜப்பானியக் கப்பல்கள் ஓய்வின்றி ஜப்பானுக்கும் சீனாவுக்கும் பிரயாணம் செய்கின்றன. அவை விரைவில் பம்பாய்க்கும் யோக்கஹாமாவுக்கும் பிரயாணம் செய்ய விழைகின்றன.

நான் பல கோவில்களைச் சென்று பார்வையிட்டேன். ஒவ்வொரு கோவிலிலும் பழைய வங்க மொழி எழுத்துக்களில் வடமொழி மந்திரங்கள் சில எழுதப்பட்டுள்ளன. குருமாருட் சிலரே வடமொழி படித்துள்ளனர். ஆயினும் அவர்கள் மிக்க அறிவுடையவர்கள் ; இக்காலத்திற்குத் தேவையானவற்றை நன்கறிந்துள்ளனர். நான் ஜப்பானியரைப்பற்றி நினைப்பன யாவும் இச்சிறிய கடிதத்தில் எழுதமுடியவில்லை. ஆண்டு தோறும் நம் இந்திய இளைஞர் சிலரேனும் ஜப்பானுக்கு வந்து போகவேண்டும் என்பது எனது அவா. உயர்வுக்கும் நல்ல வற்றிற்கும் இந்தியா தாயகமானது என்பது ஜப்பானியர் எண்ணமாக இருக்கிறது.

ஆனால், நீங்களோ—இந்தியராகவுள்ள நீங்களோ—வாழ் நாள் முழுவதும் பயனற்றவற்றைப் பேசும் வீணர்களாக இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள்? ஜப்பானுக்கு வாருங்கள் ; இம்மக்களைப் பாருங்கள் ; வீடு திரும்பி வெட்கித் தலை குனியுங்கள். நீங்கள் வெளி நாடு சென்றால் உங்கள் ஜாதி கெட்டுவிடும் என்று எண்ணும் அறிவீனர்களாக இருக்கிறீர்கள். நூற்றுக் கணக்கான ஆண்டுகளாக வளர்க்கப்பட்ட மூட நம்பிக்கைகளை மேன்மேலும் வளர்த்துக்கொண்டும், தீண்டாமையைப்பற்றி நூற்றுக்கணக்கான வருடங்களாக வாதம் செய்துகொண்டும் நாட்களை வீணை கழிக்கின்றீர்கள் ; பல நூற்றாண்டுகளாக வளர்க்கப்பட்டுவந்த சமூகக் கொடுமையால் மனித இனத்தை உங்கட்கு அப்பாற்பட்டதாகச் செய்து விட்டீர்கள். என்ன செய்கிறீர்கள்? இப்பொழுது என்ன செய்துகொண்டு இருக்கிறீர்கள்? கையில் புத்தகங்களுடன்

கடற்கரையில் உலாவிக்கொண்டு —மேனாட்டு ஆசிரியன்மார் அறிந்தோ, அறியாமலோ எழுதியுள்ள சில செய்திகளை மனப் பாடம் செய்துகொண்டு முப்பது ரூபாய் கூலி வரும் குமாஸ்தா வேலைக்காக அல்லது சட்ட நிபுணர் பதவிக்காக நீங்கள் படும் பாடு பரிதவிக்கத் தக்கது. இதுதானே இந்திய இளைஞரது வாழ்க்கையின் உயர்ந்த நோக்கம்? இங்ஙனம் படித்த மாணவனுடைய கால்களைச் சுற்றிக்கொண்டு அவனுடைய பிள்ளைகள் பசிப்பிணியால் இடும் இரைச்சலோ கொடிது! கொடிது!! உங்களுடைய புத்தகங்களையும் பட்டவுடைகளையும் பட்டத் தாள்களையும்⁹ பிறவற்றையும் மூழ்கடிக்கக் கடலில் நீர் இல்லையா? இங்கு வாருங்கள்; மனிதராக இருங்கள்; முன்னேற்றத்திற்கு எப்பொழுதும் தடையாகவுள்ள புரோகிதர்களைப் புறக்கணியுங்கள். அவர்கள் உள்ளத்தை மாற்ற முடியாது; அவர்கள் உள்ளம் ஒருபோதும் விரியாது. அவர்கள், சென்ற பல நூற்றாண்டுகளாக இருந்து வரும் மூட நம்பிக்கை—கொடுமை இவற்றினின்றும் தோன்றியவர்கள். அதனால் முதலில் புரோகிதத்தையே சமூகத்திலிருந்து களைந்து எறியுங்கள்; வாருங்கள்; மனிதராகுங்கள். உங்கள் குறுகிய வளைகளிலிருந்து வெளியே வாருங்கள்; நெடுந் தொலைவு சுற்றிப் பாருங்கள்; பிறநாடுகள் எவ்வாறு முன்னேறிச் செல்லுகின்றன என்பதைக் கவனியுங்கள். நீங்கள் உங்களைப்போல் உள்ள மனிதரை நேசித்தீர்களா? உங்கள் நாட்டை நேசித்தீர்களா? நேசிப்பதாயின், வாருங்கள். நாம் உயரிய நோக்கங்கட்காக உழைப்போம்: பின்னால் திரும்பிப் பார்க்க வேண்டா; உங்கள் உயிர்க்கு இலியரானவர் அழுதாலும் பின்னோக்கம் வேண்டா; முன்னோக்கமே வேண்டற்பாலது!

இந்தியா, கோடிக்கணக்காகவுள்ள தன் மக்களில், குறைந்தது ஆயிரம் பேருடைய தியாகத்தை விரும்புகிறது. அந்த ஆயிரம் பேரும் மனிதத் தன்மையும் தியாகவுள்ளமும் உடையவராக இருத்தல்வேண்டும். எளியவர்மேல் இரக்கம்—அவர்களது பசித்தவயிற்றுக்கு உணவு—அறியாமை இருவில் ஆழ்ந்துள்ள மக்கட்கு அறிவு—உங்கள் முன்னோரால் விலங்கு நிலைக்குக் கொணரப்பட்டுத் தாழ்நிலையில் உள்ள

ஏழைமக்களை மனிதராகச் செய்யும் முயற்சி— இவை அனைத்தும் இன்று வேண்டற்பாலன. இவற்றைச் செய்யத் தந்நலமற்ற—நிரம்பிய அறிவுபெற்ற இளைஞர் எத்துணையரைச் சென்னை மாகாணம் வழங்குதல் கூடும்? அமைதி, ஆரவாரம் இன்மை, நிதானமான தொண்டு இவையே வேண்டற்பாலன. பத்திரிகைகளில் பெயரை விளம்பரப்படுத்தும் ஆடம்பர வேலை வேண்டா.

உங்கள் அன்புள்ள,
விவேகானந்தன்

16. பால் பண்ணை

(திருவாளர் மா. இராதாகிருஷ்ண பிள்ளை அவர்கள், பி. ஏ., பி. எல்.)

மக்களின் உணவுப் பொருள்களில் மிகச் சிறந்தது பால். பாலை அமிழ்தமென்று பல நாட்டவரும் மதிக்கின்றார்கள். சேக்கிழாரின் 'அமுத மதுரப் பால்' என்னும் சொற்றொடர் இவ்வண்மையை நினைவூட்டுகிறது. உடல் வளர்ச்சிக்கும், நோயற்ற வாழ்வுக்கும் பெருந்துணையாக இருப்பது பால். ஆகையால் தான் "பாலும் நெய்யும் உணலுற்றார், பாரில் கொடிய பிணியற்றார்" என்று ஓர் அறிஞர் சுருங்கச் சொல்லி இருக்கிறார்.

இக்கால உணவு ஆராய்ச்சி நிபுணர்களும், பால் மிகச் சிறந்த உணவு என்ற உண்மையை எடுத்துக் காட்டுகிறார்கள். அதிலும் சிறப்பாகக் குழந்தைகளுக்கும், கர்ப்பம் தரித்த பெண்டிருக்கும், முதியோருக்கும், நோயாளிகளுக்கும் பால் மிக இன்றியமையாத உயர்ந்த உணவுப் பொருளாகும். அரிசியைச் சிறப்பு உணவாகக் கொண்டுள்ள நம் மாகாண மக்களுக்குப் பால் இன்றியமையாத உணவுப் பொருளாகும். ஏனென்றால், அரிசி உணவினால் கிடைக்காத சிறந்த உணவுச் சத்துக்கள் பல, பாலை உண்ணுவதால் கிடைக்கின்றன. எனவே, நம் மாகாண மக்கள் வேறு சில மாகாணத்தாரை விடச் சிறப்பாகப் பால் குடிக்கவேண்டும். பாலில் கொழுப்புச் சத்துச் சிறப்பாகக் காணப்படுகிறது. குழந்தைகளின் வளர்ச்சிக்குத் தேவையான வைட்டமின் ஏ-யைப் பாலிலிருந்து எளிதில் பெறமுடியும்.

பற்கள், எலும்புகள் என்பவைகளின் வளர்ச்சிக்குத் தேவையான கால்சீயமும், பாஸ்பரஸும் பாலில் காணப்படுகின்றன. இந்தக் காரணத்தினால், பால் குழந்தைகளின் சிறந்த உணவாக விளங்குகிறது. பாலில் உள்ள கொழுப்புச் சத்துக்கள் எளிதில் செரிக்கக் கூடியவை. ஆதலின், பால் முதியோருக்கும் நோய்வாய்ப்பட்டவருக்கும் கூடச் சிறந்த உணவாக மதிக்கப்படுகிறது. பாலிலுள்ள கொழுப்புப் பகுதியைப் பிரித்தெடுத்து, வெண்ணெயாகவும் நெய்யாகவும் நம் நாட்டினர் உண்டுவருகிறார்கள். நெய்யிலும் வெண்ணெயிலும் மிகச் சிறப்பான வைட்டமின் ஏ காணப்படுவதால் அவையும் சிறந்த உணவுப் பொருளாகின்றன. வெண்ணெயும் நெய்யும் அல்லாமல் பாலிலிருந்து மேலும் பெறப்படும் மோர், தயிர் ஆகிய பொருள்களும் மிக நல்ல உணவுப் பொருள்களாகும். பாலில் காணப்படும் உடல் வளர்ச்சிச் சத்துக்களான புரோட்டீன்கள் மோரிலும் தயிரிலும் மிகுதியாக இருக்கின்றன. எனவே, பாலும் பாலின் திரிபுகளான தயிர், மோர், நெய், வெண்ணெய் ஆகிய பொருள்களும் மிகச் சிறந்தவைகளாக நம் முன்னோர்களால் கொண்டாடப்பட்டிருக்கின்றன. அவையே 'ஆன் ஐந்து' அல்லது 'பஞ்சகல்யம்' எனப்படுவன. அவை கடவுளர்க்குக் கூட உகந்தவை என்று நம் முன்னோர்கள் மதித்தார்கள். "நூலால் நன்றா நினைமின்கள் நோய் கெடற்பாலாம் ஐந்துடன் ஆடும் பரமனார்" என்னும் அப்பர் சுவாமிகளின் வாக்கு இதற்கொரு சான்றாகும்.

மக்களின் உடலுக்கு உறுதியாகும் பாலைத் தந்து உதவி செய்யும் பசுக்களை நம் நாட்டினர் பெரிதும் அன்புடன் பேணி வந்திருக்கிறார்கள். இன்றுங் கூடப் பசுவைத் தெய்வமாகக் கொள்வோர் நம் நாட்டில் பலர் உண்டு. மணிமேகலை என்னும் பழைய தமிழ்க் காவியத்தில் காணப்படும் சில அடிகள், அந்தக் கால மக்கள் பசுக்களை எவ்வாறு பாராட்டி வந்தார்கள் என்பதை விளக்குகின்றன:

"விடுநில மருங்கில் படுபுல் ஆர்ந்து
நெடுநில மருங்கின் மக்கட்கு எல்லாம்
பிறந்தநாள் தொட்டுஞ் சிறந்ததன் தீம்பால்
அறந்தரு நெஞ்சொடு அருள்சரந்து ஊட்டும்"

பசு என்னும் அந்த நூலின் அடிகள் நினைவில் இருக்கத்தக்கவை.

அன்றியும், நம் நாட்டில் அழகுத் தெய்வமாகவும் மகிழ்ச்சித் தெய்வமாகவும் கொண்டாடப்படும் கண்ணபிரானே ஆக்களையும் அவற்றின் இனங்களையும் காத்தான் என நூல்கள் முழங்குகின்றன.

“குன்றெடுத்து ஆநீரை காத்தபிரான்
கோவலனுக்கு முழல் ஊதிக்
கன்றுகள் மேய்த்துத்தன் தோழரோடு
கலந்துடன் வருவானைத் தெருவில் கண்டு”

என்னும் பெரியாழ்வார் திருமொழியினால், அம்மணிவண்ணன் ஆநீரைகளையும் அவற்றின் கன்றுகளையும் மிக்க அன்புடன் மேய்த்துக் காத்துப் போற்றிய அருமை விளங்குகிறது.

முன்காலத்தில் மாத்திரமன்று ; இக்காலத்திலும் மாடு கன்றுகளைச் செல்வமாகவே நம்மவர் கருதுகிறார்கள். விவசாய நாடாகிய நமது நாட்டில், பால் தொழிலே இன்றைக்கும் சிறப்பான தொழிலாக விளங்குகிறது. டாக்டர் வரைட் என்னும் நிபுணரின் கணக்குப்படி சுமார் 70 கோடி மணங்குப்பால் இந்தியாவில் உண்டாகிறது. ஆகையால், இந்த நாட்டில் கிடைக்கும் பாலின் மதிப்புச் சுமார் 500 கோடி ரூபாய் என்று அவர் கணக்கிடுகிறார். முக்டெஸார் என்னுமிடத்தில், இம்பீரியல் வெட்டரினெரி ரீஸர்ச் இன்ஸ்டிடியூட்டின் டைரக்டரான மிஸ்டர் எப். வேர் என்பவர் பால், பாலால் தயாராகும் பொருள்கள் இவைகளின் மதிப்புக் குறைந்தது 540 கோடி ரூபாயர்வது இருக்கும் என்று மதிப்பிட்டிருக்கிறார். டாக்டர் அக்ராயிட் சுமார் 2 கோடியே 20 லட்சம் டன் பால் உண்டாகிறது என்று கணக்கிட்டிருக்கிறார். இம்பீரியல் கவுன்ஸில் ஆப் அக்ரிகல்சரல் ரீஸர்ச்சின் மந்திரக்குழு அண்மையில் வெளியிட்ட அறிக்கையில், 2 கோடியே 30 லட்சம் டன் பால் இந்த நாட்டில் கிடைக்கிறது என்னும் கணக்கு இருக்கிறது. இந்தப் புள்ளி விவரங்களிலிருந்து பால் தொழில் நம் நாட்டின் மிகச் சிறப்பான தொழில் என்பது விளங்குகிறதன்றோ ?

உலகத்திலேயே அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளுக்கு அடுத்த படியாக நிற்பது, நம் நாட்டில் கிடைக்கும் பாலின் மொத்த அளவுதான். அமெரிக்காவைத் தவிர மற்ற நாடுகளெல்லாம் நம்மைவிடக் குறைவாகத்தான் பாலைத் தருகின்றன.

இந்திய நாடானது, இங்கிலாந்து, ஸ்காட்லாந்து நாடுகளை விட நான்கு மடங்குப் பாலையும், டென்மார்க் நாட்டைவிட ஐந்து மடங்கு பாலையும், ஆஸ்திரேலியாவைவிட ஆறுமடங்குப் பாலையும் நியூஜீலாந்தைவிட ஏழுமடங்குப்பாலையும் மொத்தத்தில் தருகிறது.

நம் நாட்டு மொத்தப்பாலில் 100க்கு 50 விகிதம் கிடைப்பது எருமைப் பால் ஆகும்; நூற்றுக்கு 44 விகிதம் பசுவின் பால் கிடைக்கிறது; நூற்றுக்கு 3 விகிதம் ஆட்டுப்பால் கிடைக்கிறது.

நமது நாட்டில் மக்கள் தொகை மிகுதியாக இருப்பது போலவே, விலங்குகளின் எண்ணிக்கையும் மிகுதியாக இருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் அவைகளால் நமக்குச் சிறப்பான பயன் கிடைக்கவில்லை.

ஐரோப்பா, ருஷ்யா முதலிய நாடுகளில் எவ்வளவு கறவை மாடுகள் இருக்கின்றனவோ அவ்வளவு மாடுகள் நம் நாட்டில் இருக்கின்றன. ஆனால், அங்கே அந்த மாடுகள் தருகிற பாலில் 5-இல் ஒரு பங்குதான் நம்முடைய மாடுகள் தருகின்றன. கானடா நாட்டில் கிடைக்கும் பாலைப்போல் நான்கு பங்கு பால்தான் இந்தியாவில் கிடைக்கிறது. ஆனால், அதற்காகக் கானடா நாட்டைவிட 18 பங்கு மாடுகளை இந்தியா படைத்து வளர்க்கிறது. இதிலிருந்து நம்முடைய மாடுகளின் கறவை மிகக் குறைவாக இருக்கின்றதென்பது விளங்குகிறதன்றோ? டாக்டர் வரைட் கணக்கிட்டிருக்கிறபடி, ஒரு கறவை மாடு ஓராண்டில் இந்த நாட்டில் சராசரி 600 பவுண்டு பாலைத் தருகிறது; அதாவது நாள் ஒன்றுக்கு 4 முதல் 6 பவுண்டு பால் கொடுக்கிறது. இம்பீரியல் கவுன்சில் ஆப் அக்ரிகல்சரல் றீஸர்ச்சின் மந்திரக் குழுவினர் ஒரு மாடு ஆண்டில் 750 பவுண்டு பால் கறக்கிறது என்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். மற்ற நாட்டுக் கறவையுடன் இதை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், நம் நாட்டு மாடுகள் மிகக் குறைந்த அளவில் பாலைத் தருகின்றன என்பது புலனாகிறது. அமெரிக்காவிலே மாடு ஒன்றுக்கு ஆண்டில் ஏறத்தாழ 4 ஆயிரம் பவுண்டு பாலும், எகிப்தில் 2500 பவுண்டு பாலும், நியூஜீலாந்தில் 5 ஆயிரம் பவுண்டு பாலும் கிடைக்கின்றது. மாடு ஒன்றுக்கு 4 ஆயிரம் 5 ஆயிரம் பவுண்டு பால் எங்கே?

600, 700 பவுண்டு பால் எங்கே? எவ்வளவு வேறுபாடு பாருங்கள்! நம் நாட்டு மாடுகளின் பாலைப் பெருக்கவேண்டுவது எவ்வளவு இன்றியமையாதது என்பதை எண்ணிப் பாருங்கள்.

ஆனால், நம் நாட்டுப் பாலின் தன்மை சற்று உயர்வாக இருப்பது நமக்கு ஓரளவு ஆறுதலைத் தருகிறது. இந்தியப் பசுப் பாலில் உள்ள கொழுப்புச் சத்து ஐரோப்பியப் பசுப் பாலில் உள்ள கொழுப்புச் சத்தைவிட நூற்றுக்கு 25 முதல் 50 பங்கு வரையில் மிகுதியாக இருக்கிறது. எருமைப்பாலிலோ இரண்டத்தனை மிகுந்த கொழுப்புச் சத்து நம் நாட்டில் காணப்படுகின்றது. நம் நாட்டு மாடுகள் தரும் பாலின் அளவு மிக்க குறைவாய் இருந்தாலும், அதிலுள்ள கொழுப்புச் சத்து மிகுதியாக இருப்பது பாராட்டத்தக்கது.

நம் நாட்டு மாடுகளில் பல இனங்கள் குறைபாடு உடையனவாகக் காணப்பட்டாலும், சில நல்ல இனப் பசுமாடுகளும் அங்கங்கே இருக்கின்றன. சிந்து மாகாணத்தில் சிந்தி, தார், பர்கார் என்னும் இனங்களும், பஞ்சாப்பில் சத்திவால் என்னும் இனமும், கத்தியவாரில் கிர் என்னும் இனமும், சென்னை மாகாணத்தில் ஒங்கோல் இனமும் நல்ல பால் தரும் பசு இனங்கள் ஆகும்.

எருமை மாடுகளிலே பஞ்சாப், ஐக்கிய மாகாணம், இராஜ புதனம், வடசிந்து ஆகிய மாகாணங்களில் உள்ள முர்ரா அல்லது டெல்லி எருமையும், கத்தியவாரிலுள்ள ஜபாராபாடி என்னும் வகையும், குஜராத்திலுள்ள குர்த்தி அல்லது சரோட்டா என்னும் இனமும், மேஹசானா என்னும் இனமும் நல்ல பால் தரும் இனங்களாகும். இந்தச் சில நல்ல இன மாடுகள் மற்ற நாட்டு நல்ல இன மாடுகளைப் போல் நிறையப் பால் தருகின்றன. 1931-ஆம் ஆண்டில் ஓர் இந்தியப் பால் பண்ணையில் ஒரு பசு 8,829 பவுண்டு பால் கொடுத்ததாகக் கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. இங்கிலாந்திலே வாணிக முறையில் நடத்தப்படும் பால் பண்ணையில் 7,000 பவுண்டு பால் ஒரு மாட்டிலிருந்து ஓராண்டிற் கிடைத்தாற் போதும் என்று எண்ணுகிறார்கள். ஆகவே, நல்ல இன மாடு, இந்தியாவிலும், இங்கிலாந்துக்குக் குறையாமலே பால்தரக் கூடும் என்பது புலனாகிறது. வட இந்திய இராணுவப் பால் பண்ணை ஒன்றில் நல்ல

சத்திவால் மாடுகளைக்கொண்டு 20 ஆண்டுகட்குள் நாள் ஒன்றுக்கு மாடு ஒன்றுக்கு 5½ பவுண்டிலிருந்து 17 பவுண்டு பால் கிடைக்கும்படியாக வளர்ச்சி செய்யமுடியுமென்பதைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள்.

இந்திய மக்களின் உணவானது சத்தாகவும், சிறந்ததாகவும் இருக்கவேண்டுமாயின், இந்தியர் ஒவ்வொருவரும் இன்னும் பலமடங்கு மிகுதியான பால் உட்கொள்ளவேண்டும். 1943-ஆம் ஆண்டில் அமெரிக்காவில் உணவு, உணவுச் சத்துத் தொடர்பாக நடைபெற்ற ஐக்கிய தேச மகாநாட்டில் ஒவ்வொருவரும் சராசரி 21 பவுண்டு பாலையாவது நாஸ்தோறும் உட்கொண்டால்தான் நல்லுடல் பெற்றவராக மனிதர்கள் வாழமுடியும் என்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். டாக்டர் அக்ராயிட் கணக்கிட்டிருக்கிறபடி, ஒவ்வொரு இந்தியனும் குறைந்தது 15 அவுன்சு பால், பாலாகவேனும் பாலில் செய்த பொருள்களாகவேனும் உட்கொள்ளவேண்டும்; வளரும் குழந்தைகள் நாஸ்தோறும் 8 அவுன்சு பாலையேனும் குடிக்கவேண்டும். ஆனால் வேறு பஞ்சங்களைப்போல் பால் பஞ்சமும் நம் நாட்டிலே காணப்படுகிறது. இந்தியாவில் சராசரி ஒவ்வொருவரும் உட்கொள்ளும் பாலின் அளவு ஏறக்குறைய 4½ அல்லது 5 அவுன்சுகளே. அந்த 4½ அல்லது 5 அவுன்சுகளிலும் ஏறத்தாழ நூற்றுக்கு 27 பங்குதான் பாலாக உட்கொள்ளப்படுகிறது. பாக்கிப்பகுதி நெய், வெண்ணெய், கோவா, தயிர் முதலிய உருவங்களில் உட்கொள்ளப்படுகிறது. மற்ற மாகாணங்களைவிடச் சென்னை மாகாணத்தில் உட்கொள்ளப்படும் பாலின் அளவு மிகக் குறைவு. டாக்டர் அக்ராய்டும் பி. ஜி. கிருஷ்ணனும் 1937-ஆம் ஆண்டு எடுத்த கணக்குப்படி, நம் மாகாண மக்களில் ஒவ்வொருவரும் ஏறக்குறைய 2 அவுன்சு பாலையே உட்கொள்ளுகிறார்கள். சென்னை நகரத்திலே 1935-ஆம் ஆண்டு எடுத்த கணக்கின்படி, பாலாக 2.3 அவுன்சும், பால் பொருளாக 4.6 அவுன்சுமாக மொத்தம் சராசரி 6.9 அவுன்சுதான் ஒருவர் உண்கிறார். சிறப்புள்ள சில அயல் நாடுகளில் ஒவ்வொருவரும் உட்கொள்ளும் பால் அளவைவிட நாம் உட்கொள்ளும் அளவு மிகக் குறைவானது. உதாரணமாக, ஆஸ்திரேலியாவில் உட்கொள்ளும் பாலின் அளவு 44 அவுன்சு; கானடாவில் 56 அவுன்சு; நியூஜிலாந்தில் 55½

அவுன்ஸ்; டென்மார்க்கில் 40 அவுன்ஸ்; இங்கிலாந்தில் 40 அவுன்ஸ்; ஸ்வீட்ஸர்லாந்தில் 49 அவுன்ஸ்; அமெரிக்காவில் 35½ அவுன்ஸ்; இந்தியாவிலோ 9 அவுன்ஸுதான்.

சரியான சத்துள்ள உணவில் தலைக்கு நாள் ஒன்றுக்கு 8 அவுன்ஸ் பால், பாலாகவே சேர வேண்டும். அந்தக் கணக்கின்படி நம் நாட்டு மக்களுக்கு ஆண்டில் 320 லக்ஷம் டன் பாலாவது தேவைப்படும். 230 லட்சம் டன் பால்தான் இப்போது கிடைக்கிறது. அதிலும் கன்றுகள் குடித்தது போக, எஞ்சியதில் நூற்றுக்கு 27 பங்குதான் பாலாகப் பருகப்படுகிறது. அப்படியில்லாமல் கிடைக்கும் மொத்தப் பாலில் பாதி யளவு பாலாக உட்கொள்ளப்பட்டாலும், 320 லட்சம் டன் பாலை மக்கள் குடிக்கவேண்டுமாயின், பால் உற்பத்தியை மூன்று மடங்காகப் பெருக்கவேண்டும். அப்போதுதான் மக்கள் நோயின்றித் திடமாக வாழமுடியும்.

பால்பண்ணை என்பது, தக்க நில இடவசதிகளுடனும், சரியான கட்டிட ஏற்பாட்டுடனும், இலாப முறையில் பால் தொழில் செய்வதற்கு வசதியாகச் சுமார் 75 மாடுகளுடன் நடத்தப்பெறுவது ஆகும். அப்படிப் பார்த்தால், இவ்வகையான பால் பண்ணைகள் இந்த நாடு முழுவதிலும் 75, 80-க்கு மேல் இல்லை என்று கூறலாம். அதிலும் ஏறக்குறையப் பன்னிரண்டு பண்ணைகள்தாம் தனிப்பட்டவர்களால் நடத்தப்படுபவை. மற்றவை இராணுவம், சிவில் முதலிய அரசாங்கப் பிரிவுகட்கும் சுதேச சமஸ்தானங்களுக்கும் உரிமையானவை. எனவே, நல்ல ஏற்பாட்டுடன், மாடுகளுக்கு வேண்டிய தீனிகளை உண்டாக்கிக்கொண்டு, பால் பொருள்களை உண்டாக்கும் பால் பண்ணைகள் மிகக் குறைவாகவே இருக்கின்றன.

நம் நாட்டுப் பயிர்த்தொழிலாளருட் பெரும்பாலோர் பொருள் வசதியிற் குறைந்தவராவர். அவர்களால் சிக்கன முறையில் பால் பண்ணைகளை நடத்துவது முடியவில்லை. கிராமங்களில் கூட்டுறவு முறையில் பால் பண்ணைகளை நம் குடியானவர்கள் நடத்துவார்களாயின், நல்ல முறையில் இலாபத்துடனும் நடத்த முடியும். கூட்டுறவுப் பால் பண்ணைகளின் உதவியால் மாட்டுத் தீனிகளைக் குடியானவர் குறைந்த

விலைக்குப் பெறலாம்; பாலைத் தக்க முறையில் விற்கலாம்; சிறந்த முறையில் செய்மையிலுள்ள நகரங்களுக்கும் அனுப்பலாம். இவ்வகையான பால் பண்ணைகள் டென்மார்க் நாட்டில் மிகச் சிறப்பாக மிக்க இலாபத்துடன் நடைபெறுகின்றன. ஆகையால், பால் பண்ணைகளை வளர்ச்சி செய்வதில் அரசாங்கத்தாரும் மக்களும் சிறப்புக் கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

பொதுவாக, பால் தொழிலை வளமுறச் செய்தல் வேண்டும்; மாடுகளுக்குத் தீனிப் பொருள்கள் எளிதில் கிடைக்கச் செய்யவேண்டும். இத் துறையில் அரசாங்கத்தார் பெரிதும் உதவி செய்யவேண்டும்; மாடுகளின் தீனிப் பொருள்கள் உண்டாதலைப் பெருக்கவேண்டும்; நல்ல இனங்களைப் பெருக்கவேண்டும்; அவை பலவகை நோய்களால் வாடி நலியாமல் நோய்களை முன் எச்சரிக்கையாகத் தடுக்கும் முறைகளை அறியவேண்டும்; அந்த அறிவைப் பரப்பவேண்டும்; நோய்களைத் தடுக்கவேண்டும்.

இப்போது நகரங்களில் போதிய அளவு பால் கிடைப்பதில்லை. அக்குறையைத் தீர்க்க நகர்ப் புறங்களில் பால் பண்ணைகளை ஏற்படுத்தவேண்டும். அவைகளைக் கூட்டுமுறையில் அமைக்கலாம்; அது முடியாவிடின், தனிப்பட்டவர்களே அந்தப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்தும்படி ஊக்கம் அளிக்கலாம். அரசாங்கம் அவர்களுக்குப் பலவகையிலும் உதவி புரியலாம். நகராண்மைக் கழகங்களும் பால் பண்ணைகளை நடத்தலாம். நியூ ஜீலாந்தில் வெலிங்டன் நகராண்மைக் கழகம் நடத்தும் பால் பண்ணையில் ஓர் ஆண்டில் கிடைத்த இலாபம் 7,053 பவுன். இலண்டன் முதலிய பட்டணங்களில் மிகப் பெரிய பால் பண்ணைகள் இருக்கின்றன. சான்ருக, 'இலண்டன் யூனிடெட் டெய்ரீஸ் லிமிடெட்' நாள்தோறும் 50,000 மணங்கு பாலைக் கையாளுகிறது. அதன் முதற் பொருள் 7 கோடி ரூபாய். அந்தக் கம்பெனியின் ஆட்கள் 10 இலட்சம் வீடுகளுக்கு நாள்தோறும் பாலைக் கொண்டுபோய்க் கொடுக்கிறார்கள். அமெரிக்காவிலுள்ள நியூயார்க் நகரில் 'ஷெப்பீல்டு பார்ம்ஸ் கம்பெனி' நாள்தோறும் 42,300 மணங்கு பாலைக் கையாளுகிறது.

ஆதலால், நகராண்மைக் கழகங்களாவது, வேறு நிலையங்களாவது பெரிய நகரங்களுக்குக்கூட நல்ல முறையில் முட்டிநிறிப் பால் தருவதற்கு ஏற்றபடி பெரிய பால் பண்ணைகளை வைத்து நடத்தி, இந்நாட்டு மக்களின் உடலையும் உயிரையும் வளர்க்கவேண்டும்.

பால்பண்ணைகளை வளர்த்துக் குறைந்த விலையில் எளிதில் நல்ல பால் எல்லோருக்கும் கிடைக்கும்படி செய்தால்தான், இந்நாட்டு மக்கள் வீரர்களாயும், உடல் உரம் பெற்றவராயும், அறிஞராயும் உரிமை வாழ்க்கை படைத்து, அதைச் சிறப்பாக நடத்தமுடியும் என்பது உறுதியாகும்.

17. இந்தியாவில் புதைபொருள் ஆராய்ச்சி

(வித்துவான் மா. இராசமாணிக்கம் அவர்கள், M. O. L., L. T.)

நாகரிக வளர்ச்சி: முதல் மனிதன் வீடுகூட்ட அறியாது மலைக்குகைகளில் வாழ்ந்தான். அவன் அப்பருவத்தில் இயல்பாகக் கிடைத்த கற்களையே தனக்குரிய கருவிகளாகக் கொண்டான்; பின்னர் அறிவும் ஆராட்ச்சியும் பெருகப் பெருக ஆற்றங்கரைகளிலும் சமவெளிகளிலும் கிடைத்த களிமண்ணைக் கொண்டு வீடுகளை அமைத்தான்; தனக்கு வேண்டிய பாண்டங்களைச் செய்துகொண்டான்; தன் பேச்சைப் புலப்படுத்தச் சித்திர எழுத்துகளைப் பயன்படுத்தினான். அவ்வெழுத்துகளை மட்பாண்டங்களிலும் பிறவற்றின்மீதும் பொறித்தான்; மண்ணை அறுத்துக் கற்களாக்கிச் சுட்டு அச்செங்கற்களைக் கொண்டு வீடுகளை அமைத்தான்; சுடாத கற்களையும் பயன்படுத்தினான். மனிதர் இவ்வாறு படிப்படியாக மலைநாடு, காடு, ஆற்றுவெளி, கடற்கரை என்னும் இடங்களிற் பரவி, அங்கங்குக் கிடைத்த சாதனங்களைக் கொண்டு, வாழலாயினர். நாள்டைவில் இப்பல இடத்து மக்கட்குள் வாணிகம் பற்றிக் கூட்டுறவு உண்டாயிற்று.

பலவகைக் காலங்கள்: முதல் மனிதன் காலத்தில் பதப்படுத்தப்படாத கற்களே கருவிகளாக அமைந்திருந்தன; அடுத்த காலத்தில் பதப்படுத்தப்பட்ட கற்கருவிகள் விளக்க முற்றன இவ்விரு காலங்களும் கற்காலம் எனப்படும். அறிவுபெற்ற

மனிதர் மண்ணில் இயற்கையாகக் கிடைத்த செம்பு, வெண்கலம், பித்தளை, இரும்பு ஆகிய உலோகங்களைப் படிப்படியாகக் கண்டறிந்து பயன்படுத்தத் தொடங்கினர். அக்காலங்கள் முறையே செம்புக் காலம், வெண்கலக் காலம், பித்தளைக் காலம், இரும்புக் காலம் எனப்படும். இக்காலங்கள் மனிதனுடைய அறிவு வளர்ச்சியையும், நாகரிக வளர்ச்சியையும் உணர்த்துவனவாகும்.

துறக்கப்பட்ட இடங்கள்: முதலிற் கற்கருவிகளைப் பயன்படுத்திய மனிதன் உலோகங்களைக் கொண்டு கருவிகள் செய்ய அறிந்ததும் கற்கருவிகளைப் புறக்கணித்தான்; பயனற்ற மட்பாண்டங்களைப் போகவிட்டான். இவை நாளடைவில் கவலிப்பார் அற்று மண்ணிற் புதையுண்டன. இறந்தவரைப் பெரிய மட்பாத்திரங்களில் (தாழிகளில்) இருத்திப் புதைத்தல் பண்டையோர் மரபு. அத்தாழிகள் எண்ணிறந்தன பண்டை மக்கள் வாழ்ந்த இடங்களில் புதைந்து கிடக்கின்றன.

பழைய மக்கள் செழிப்புள்ள இடங்களைத் தேடி அடிக்கடி அலைந்து திரிந்தனர் ஆதலின், அங்கங்கே பயனற்ற பொருள்களைப் போட்டுவிட்டுப் போயினர். அவை நாளடைவில் மண்ணில் மறைந்தன. ஆற்று ஓரங்களில் அழகிய நகரங்களை அமைத்துக்கொண்டு ஓரளவு நாகரிகத்துடன் வாழ்ந்த மக்கள், ஆற்று வெள்ளத்தால் நகரம் அழியக் கண்டு, வேறு இடம் புகுந்தனர். இங்ஙனமே கடற்கரை ஓரமாக வாழ்ந்த மக்கள் அமைத்த நகரங்களும் கடலுக்கு இரையாயின. சில நகரங்கள் எரிமலைக்கு இலக்காகி அழிந்தன. வேற்று நாட்டு மக்கள் படை யெடுப்பால் பாழான நகரங்கள் பல. இங்ஙனம் பல்வேறு காரணங்களால் பண்டைக்கால முதலே பல நகரங்களும் சிற்றுார்களும் அழிந்து, நாளடைவில் பூமியிற் புதையுண்டன; சில மண் மேட்டிட்டுக் கிடக்கின்றன.

பழைய நூல் குறிப்புகள்: “இப்பொழுதுள்ள சன்னியாசுமரி முனைக்குத் தெற்கே ‘சுமரி நாடு’ என்ற பெயருடன் பெருநாடு ஒன்று இருந்தது; அந்நாட்டில் சுமரி மலைத் தொடர், குமரியாறு, பஹுளியாறு, பழைய மதுரை என்பன

இருந்தன; அவை அழிந்த பிறகு கிழக்குக் கடற்கரையில் அலைவாய் (கபாடபுரம்) என்பதைப் பாண்டியன் தலை நகரமாகக் கொண்டான். அதுவும் கடலுள் ஆழ்ந்தது; பழைய கொற்கை நகரமும் கடலுக்கு இரையாயது; சிறந்த துறைமுகப் பட்டினங்களாகிய காவிரிப்பூம்பட்டினம் முதலியன கடல் கொந்தளிப்பால் அழிந்தன” என்பன போன்ற செய்திகளைத் தமிழ் நூல்களில் நாம் காண்கின்றோம்; அவற்றின் பழைய வரலாறுகளை அறிய, அவ்விடங்களை இயலும்வரை அகழ்ந்து காண ஆவல்கொள்கிறோம் அல்லவா?

இங்ஙனமே ஏசுநாதர் வாழ்ந்த காலத்தில் இருந்த பாலஸ்தீன நகரங்கள் பல இன்று காணாமற் போயின. ஹோமர் எழுதிய ‘இலியட்’ நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ‘ட்ராய்’ நகரம் காணப்படவில்லை. “அவை மண்ணுள் மறைப்புண்டு மண்மேடிட்டுக் கிடத்தல்வேண்டும். அவற்றைக் கண்டறிந்து அகழ்ந்து ஆராயவேண்டும்” என்னும் அவா அறிஞர் உள்ளத்தில் தோன்றுதல் இயல்பன்றோ? இங்ஙனம் வேதங்களிலும் இதிகாசங்களிலும், புராணங்களிலும் பௌத்த சமண நூல்களிலும் சிறப்பாகப் பேசப்பட்ட நாலந்தா, தக்ஷிலம், கோசாம்பி, பாடலிபுரம் முதலிய வடநாட்டுப் பழைய நகரங்களைக் கண்டறிய இந்தியர் விரும்புதல் இயல்புதானே!

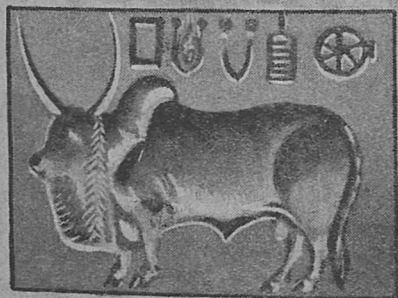
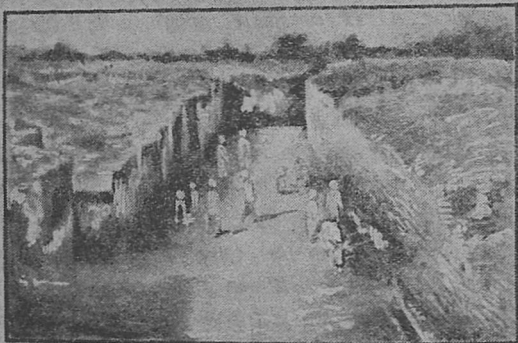
புதைபொருள் ஆராய்ச்சி: இவ்வாறு நூல்களில் கூறப்படும் கூறப்படாமலும் உள்ள - பண்டை மக்கள் வாழ்ந்த - பலதிறப்பட்ட இடங்களை அறிந்து, அகழ்ந்து பார்த்து, அவ்விடங்களிற் காணப்படும் பொருள்களை ஆராய்ந்து, அவற்றைப் பற்றித் தோன்றும் செய்திகளையும், அவற்றைப் பயன்படுத்திய மக்களைப் பற்றிய விவரங்களையும் அறியும் முயற்சியே புதைபொருள் ஆராய்ச்சி என்பது. இவ்வாராய்ச்சிக்குத் துணையாக இருப்பவை மண்டை ஓட்டைச் சோதிக்கும் கலை, பிற உயிர்களின் எலும்புகளை ஆராயும் கலை, நில நூல் அறிவு முதலியனவாகும்.

ஆராய்ச்சி நடைபெற்ற வெளி இடங்கள்: ஒவ்வொரு கண்டத்திலும் புதை பொருள் ஆராய்ச்சி நடந்துவருகிறது. மேனாட்டாரே இவ்வாராய்ச்சியிற் சிறந்து விளங்குகின்றனர். மத்திய

தரைக் கடலில் உள்ள 'மால்ட்டா' தீவு, எகிப்து, பாலஸ்தீனம், அசிரியா, பாபிலோனியா, ஏலம், பாரசீகம் என்பன குறிப்பிடத்தக்க இடங்கள் ஆகும். உலகத்துப் பண்டை நாகரிக நாடுகளில் எகிப்து தலைசிறந்தது என்பது இந்த ஆராய்ச்சியாற் புலனாயிற்று. அங்குக் கி. மு. 4000 ஆண்டு கட்டு முன்னும் பின்னும் வாழ்ந்த எகிப்திய அரசர்கள் தமக்கெனக் கட்டிய கல்லறைகளே பிரமிட் கோபுரங்கள் என்பன. அவை ஏறக்குறைய 80 ஆகும். அவற்றுள் மிகப்பெரியது 761 சதுர அடிப் பரப்பும் 480 அடி உயரமும் கொண்டது. அதில் உள்ள கற்களைக் கொண்டு ஒரு நகரத்தை அமைக்கலாம் என்று ஆராய்ச்சியாளர் கூறுகின்றனர். அறிஞர் அந்தக் கல்லறைகளை ஆராய்ந்து மதிப்பிடத்தக்க பல பொருள்களை எடுத்தனர்; அங்குக் காணப்பட்ட சித்திர எழுத்துகளை ஆராய்ந்தனர்; படித்துப் பொருள் கண்டனர்; எகிப்திய நாகரிகம் மிக்க பழமையானது என்னும் முடிவுக்கு வந்தனர்.

இங்ஙனமே மேலூர் அறிஞர் டைக்ரிஸ், யூப்ரடிஸ் ஆறுகட்கு இடைப்பட்ட நிலப் பகுதியையும் அவற்றை அடுத்துள்ள இடங்களையும் அகழ்ந்து ஆராய்ந்தனர். "சுமேரியர், பாபிலோனியர், அசிரியர் முதலிய பலதிறப்பட்ட இனத்தவர் அவ்விடங்களில் தனித்தனி நாகரிகத்தை வளர்த்து மறைந்தனர்; அவர்கள் வழிபட்ட சூரியன், சந்திரன், சிவன், தூர்க்கை முதலியவர்கோவில்கள் அகழ்ந்து எடுக்கப்பட்டன. அவர்கள் சித்திர எழுத்துகளைப் பயன்படுத்தின மக்களாவர், சுமேரியர் பேசிய மொழி துருக்கி, நயிழ் போன்ற ஓட்டு மொழியாகும்" என்று ஆராய்ச்சியாளர் அறிவித்தனர்.

இந்திய ஆராய்ச்சிக் கழகம்: இந்தியா ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக வரலாற்றுப் புகழ்பெற்றது; அதலின், புதைபொருள் ஆராய்ச்சிக்கு ஏற்ற இடமாகும் என்பது அரசாங்கத்தார் கருத்து; அதனால் 'இந்தியப் புதைபொருள் ஆராய்ச்சிக் கழகம்' ஒன்றை நிறுவினர். அக்கழகத்தில் சிறந்த ஆராய்ச்சியாளராக இருந்தவர் ஸர் அலெக்சாண்டர் கன்வீங்ஹாம் என்பவர். அவர் வட இந்தியாவில் பல இடங்களில் ஆராய்ச்சி நிகழ்த்தினார். அவரது பேருழைப்பின் பயனாய் நாலந்தா, தக்ஷிலம்,

மொஸேஞ்சோ - தரோ : இடமும் புதை பொருள்களும்

பாடலீபுரம், கோசாம்பி முதலிய பழைய நகரங்களைப் பற்றிய விவரங்கள் ஓரளவு வெளிப்பட்டன; தென் இந்தியாவில் அமராவதி என்னும் இடத்தில் வியக்கத்தக்க சிற்பங்களும் கல்வெட்டுகளும் கட்டடச் சிதைவுகளும் கிடைத்தன.

சிந்துமாகாணப் புதையல்: சிந்து மாகாணம் புதைபொருள் ஆராய்ச்சிக்கு வளமான இடமாக இருக்கின்றது. சிந்து நதி பாயப் பெறும் சமவெளியில் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட பழைய நகரங்களும் சிற்றூர்களும் புதையுண்டு கிடக்கின்றன. அவற்றுள் சான்ஹூ-தரோ, மொஹஞ்சோ-தரோ, தகஞ்ச-தரோ. அலிமுராத், பாண்டிவாஹி முதலிய இடங்கள் குறிப்பிடத் தக்கவை. அவ்விடங்களில் ஆராய்ச்சி நடைபெற்றுவருகிறது. அங்குப் பலவகைப்பட்ட பழைய கட்டடங்கள், மட்பாண்டங்கள், நுண்ணிய துளையுடைய மிகச் சிறிய மணிகள், வழவழப் பான களிமண் பொம்மைகள், பலவகைக் கற்களால் செய்யப்பட்ட விளையாட்டுப் பொருள்கள், சித்திர எழுத்துக்களைக் கொண்ட பாத்திரச் சிதைவுகள், முத்திரைகள் முதலியன கிடைத்தன. இவை அனைத்தினும் மிக்க பயன் தரத்தக்க இடம் மொஹஞ்சோ-தரோ என்பது. அது 1922-இலிருந்து அகழ்ந்து ஆராயப்பட்டு வருகின்றது. இதுவரை பத்தில் ஒரு பங்கே அகழப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் அதுபற்றி வந்துள்ள ஆராய்ச்சி நூல்கள் பலவாகும்.

மொஹஞ்சோ - தரோ: இந்நகரம் அமைந்துள்ள இடத்தில் பல மண்மேடுகள் இருக்கின்றன. அவற்றுள் பெரியது 1300 கெஜம் நீளமும் 670 கெஜம் அகலமும் உடையது. மற்றொன்று 440 கெஜம் நீளமும் 330 கெஜம் அகலமும் கொண்டது. மற்றவை சிறிய அளவின. தோண்டப்பட்ட இடத்தில் தெருக்கள் கிழக்கு மேற்காகவும், தெற்கு வடக்காகவும் அமைந்துள்ளன. பெரிய தெருக்களின் அகலம் 33 அடி. பல கட்டடங்கள் மேல் மாடங்களைக் கொண்டவை. எல்லாத் தெருக்களிலும் கால்வாய்கள் நன்னிலையில் அமைந்துள்ளன. வீட்டுக் கால்வாய் தெருக் கால்வாயுடன் கலக்கிறது. தெருக் கால்வாய் பெரிய தெருக் கால்வாயுடன் பெரிய சதுரக் குழியில் கலக்கிறது. எல்லாக் கால்வாய்களும் பெரிய செங்கற்களால் செவ்வையாக மூடப்பட்டுள்ளன. வீட்டு மேல் மாடத்தி

விருந்து கழிவு நீர் மண்குழை வழியே கீழே இறங்கிக் கீழ்க் கால்வாயில் கலக்கிறது. மண்குழை சுவர்க்குள் பதிக்கப் பட்டுள்ளது. அகன்ற தெருக்களின் அமைப்பையும் கழிநீர்ப் பாதைகள் அமைப்பையும் கண்டு ஆராய்ச்சியாளர், “இந்நகர மக்கள் சிறந்த சுகாதார முறையில் வாழ்ந்த நாகரிக மக்கள்” என்று கூறி வியக்கின்றனர்.

இக்காலப் பங்களாக்களைப் போன்ற பெரிய வீடுதிகளும் சாதாரண மக்கள் வசிக்கத்தக்க வீடுகளும் அங்கு இருக்கின்றன. எல்லா வீடுகளும் செங்கற் கட்டடங்களே ஆகும். வீடுகளின் உட்புறம் சுடாத செங்கற்களும் வெளிப்புறம் சுட்ட செங்கற்களும் காண்கின்றன. சிறிய வீடாயினும் நான்கு அல்லது ஐந்து அறைகளைக் கொண்டதாக இருக்கிறது. சில பங்களாக்களில் மேல் மாடத்திற்குச் செல்ல இரண்டு படிக்கட்டுகள் உள்ளன. மேல் மாடத்திலேயே நீராடும். அறை இருத்தல் வியக்கத்தக்கது. சமையல் அறைகள் தமக்குரிய இலக்கணப்படி அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்நகரத்தில் கிடைத்துள்ள பொருள்கள் கணக்கில. சித்திர எழுத்துகள் பொறிக்கப்பட்ட முத்திரைகள் நூற்றுக் கணக்கில் கிடைத்துள்ளன. அவற்றையும் எழுத்துகளையும் ஆராய்ந்த ஆராய்ச்சியாளர் கீழ் வருமாறு கூறுகின்றனர் :

“இப்பொருள்களைப் பயன்படுத்திய மக்கள் ஏறத்தாழக் கி. மு. 3000 ஆண்டுகட்கு முற்பட்டவர் ஆவர். இவர்கள் நிலம் கடந்தும் கடல் கடந்தும் வாணிகம் செய்து பொருளிட்டியவர்; பல தெய்வ வழிபாடு கொண்டவர்; உயர்ந்த ஆடை அணிகளைப் பயன்படுத்தினவர்; கைத்தொழில்களிற் சிறந்தவர்; இடுதலும் சுடுதலும் கையாண்டவர்; உயரிய நாகரிக வாழ்க்கை வாழ்ந்தவர்; நாகரிகக் கலைகளாகிய இசை, ஓவியம், நடனம், மருத்துவம் முதலியவற்றை நன்கறிந்தவர்; பாரசீகம் முதல் எகிப்துவரை நாகரிக நாடுகளுடன் வாணிகம் நடத்தினவர். இவர்கள் தம் காலத்து நாகரிக மக்களுள் உயர்ந்தவர் ஆவர். இவர்கள் இந்தியாவிற்கு குடிபுகுந்த ஆரியர்க்கு முற்பட்ட மக்கள் என்பதில் ஐயமில்லை; ஆயின், ‘திராவிடரா? பிறரா?’ என்பது இன்றுள்ள ஆராய்ச்சி கொண்டு திட்டமாகக் கூறுதற்கில்லை.”

இந்திய வரலாற்றில் புதுமை : பத்தாண்டுகட்கு முன்வரை இந்திய வரலாற்றுப் பாட நூல்களில், 'ஆரியர் வருகைக்குமுன் இந்தியாவில் அநாகரிக மக்கள் வாழ்ந்திருந்தனர்' என்ற வாக்கியம் சிறப்பிடம் பெற்றிருந்தது. ஆனால், இன்றைய நூல்களில் 'சிந்துவெளி நாகரிகம்' ஒரு பாடமாக இடம் பெற்றுப் பழைய எண்ணத்தை மாற்றிவிட்டது. இப்பாடத்திற்குப் பிறகே 'ஆரியர்' பற்றிய பாடம் புத்தகங்களில் எழுதப்படுகின்றது. இதனால், 'புதைபொருள் ஆராய்ச்சி' புரியும் திருவினையாடலை நன்குணரலாம். அஃது ஒரு நாட்டு வரலாற்றில் மாறுதல்களை உண்டாக்கிக்கொண்டே செல்ல வல்லது ; நாட்டு மக்கட்கு அடிக்கடி புத்துணர்ச்சி ஊட்ட வல்லது.

பழைய கொள்கையில் மாற்றம் : உலகத்துப் பழைய நாகரிகங்களில் எகிப்திய நாகரிகமே சிறந்தது என்பதும் காலத்தால் முற்பட்டது என்பதும் பழைய கொள்கையாக இருந்தது. மொஹெஞ்சொ-தரோவில் ஆராய்ச்சி தொடங்கியது முதல் அந்தக் கொள்கை மாறுதல் அடைந்துவிட்டது. அதற்குப் பதிலாகச் சிந்துவெளி நாகரிகமே பழமையும் சிறப்பும் உடையது என்னும் புதிய கொள்கை வலுத்துவருகின்றது. இத்தகைய வரலாற்று மாறுதல்களைச் செய்யும் வன்மை புதை பொருள் ஆராய்ச்சிக்கு உண்டு என்பது இதுகாறும் கூறியவற்றால் தெரிகிறதன்றோ ? இது நிற்க.

சென்னை மாகாணத்தில் புதைபொருள் ஆராய்ச்சி : பல்லாரி ஜில்லாவில் பெருங்கற்களை அடுக்கிக் கட்டப்பட்ட பலவகைச் சமாதிகள் இருக்கின்றன. அவற்றுள் ஏறத்தாழ இரண்டாயிரம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. அனந்தப்பூர் ஜில்லாவில் கற்கால மக்கள் புறக்கணித்துவிட்ட கல் உளிகள், கல் எந்திரங்கள், கத்திகள் முதலியன அகப்பட்டன. ஃடப்பை ஜில்லாவில் புதிய கற்காலப் பெண்கள் பயன்படுத்திய மரச் சீப்புகள், மதிப்புக்குரிய வேலைப்பாடு கொண்ட மட்பாண்டங்கள் முதலியன தோண்டி எடுக்கப்பட்டன. கிருஷ்ண ஜில்லாவில் வர்ண வேலைப்பாடு கொண்ட களிமண் காப்புகள், நெல் கொட்டப் பயன்பட்ட குதிர முதலிய பொருள்கள் கிடைத்தன. செங்கற்பட்டு ஜில்லாவில் (பல்லாவரத்தில்) சவக் குழிகள்

பல ஆராயப்பட்டன. அவற்றில் மண் பெட்டிகள், தாழிகள், எலும்புகள் முதலியன கிடைத்தன. இவற்றைப் போன்றே திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் ஆதிச்ச நல்லூரில் பல ஏக்கர் பரப்புள்ள இடங்களில் ஏராளமான தாழிகள் அகழ்ந்து எடுக்கப்பட்டன. சேலம் ஜில்லாவில் குடிசைகள் வடிவில் அமைந்த பிணப் பெட்டிகள் தோண்டி எடுக்கப்பட்டன.

கோவன் புத்துர் ஜில்லாவில் (பல்லடம் தாலுகா) பல மண் மேடுகள் இருக்கின்றன. செட்டிபாளையம் என்னும் சிற்றூருக்கு அருகில் உள்ள மண்மேடு பதினைந்து ஆண்டுக்கு முன் சோதிக்கப்பட்டது. அதன் நீளம் 85 அடி; அகலம் 71 அடி; உயரம் 10 அடி. அதன் அருகில் மட்பாண்டச் சிதைவுகளும் பலவகை உலோகப் பொருள்களும் எலும்புகளும் கிடக்கின்றன. அது கல்லால் ஆன பிணக்கோவிலை 5டுவே கொண்டுள்ளது. அதன் உட்புறத்தில் பலவகைப் பழைய பொருள்கள் இருந்தன. மழமழப்பான கறுப்புநிற மட்பாண்டங்கள், கோப்பைகள், மான் அல்லது ஆடு மேலே நிற்பது போலச் செய்யப்பட்ட மூடிகளைக் கொண்ட கோப்பைகள் முதலியன அகப்பட்டன. இத்தகைய வேலைப்பாடு கொண்ட மூடிகள் பாரதீகத்தில் கிடைத்தனவாம்.

புதுக்கோட்டை: புதுக்கோட்டைச் சிமை புதை பொருள் ஆராய்ச்சிக்கு ஏற்ற இடம் ஆகும். அங்குப் புதிய கற்கால மக்கள் பிணம் புதைத்த முறைகளைக் காணலாம்; (1) இறந்தவன் உடல் உட்கார்ந்த நிலையில் தாழியில் வைக்கப்பட்டுள்ளது; அதன்மேல் பாதியளவு மணல் பரப்பப்பட்டுள்ளது; அதன்மீது அரிசி முதலிய தானிய வகைகளைக் கொண்ட தட்டொன்று வைக்கப்பட்டுள்ளது. இவை அனைத்தும் வைத்து புதைக்கப்பட்ட தாழியின் பக்கங்களில் இறந்தவன் உபயோகித்த கற் கருவிகளும் பிறவும் வைக்கப்பட்டுள்ளன. தாழி, மணல் பரப்பப்பட்டு மூடி இடப்பட்டுள்ளது. தாழியைப் புதைத்த குழி, மணல் இடப்பட்டுப் பாரையால் மூடப்பட்டிருக்கிறது. அப்பாறைமீது மணல் கொட்டிப் பாதி முட்டை வடிவம் போன்றுள்ள பாறை ஒன்றால் மூடப்பட்டிருக்கிறது. இப்பாறையைச் சுற்றி ஒரு முழம் உயரமுடைய கற்கள் புதைக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு

தாழிகள் - புதைக்கப் பெற்றுள்ள இடங்கள் பல மைல் நீளமுடையனவாக இருக்கின்றன. இவ்விடங்கள், சுற்றிலும் உள்ள நிலத்தைவிடச் சிறிது உயர்ந்துள்ளன. இவ்விடங்களை மேலாகத் தட்டினால் ஓசை நன்றாகக் கேட்கும். தாழிகள் பல வடிவின்: பல அளவின். இரும்புக் காலத்துப் பிணப் பெட்டிகள் இரு பகுதிகள் கொண்டவை; ஒன்றில் பிணமும் மற்றதில் அவ்விற்றந்தவர் பயன்படுத்தின பொருள்களும் வைக்கப்பட்டன. இவ்விடங்களை முற்றும் அகழ்ந்து பொறுமையோடு ஆராய்ச்சி செய்யின், கற்கால இரும்புக் கால மக்களைப் பற்றிய பல செய்திகளை நன்கறியலாம்.

அரிக்கமேடு: இங்ஙனம் புதை பொருள் ஆராய்ச்சிக் குரிய இடங்கள் மிகப் பலவாகச் சென்னை மாகாணத்தில் இருக்கின்றன. அவற்றுள் பிரஞ்சுக்காரர்க்குரிய புதுச்சேரியும் அதனைச் சூழவுள்ள நிலப்பகுதியும் சிறந்த முறையில் ஆராய்ச்சி செய்யத்தக்கவை ஆகும். புதுவையை அடுத்த அரியாங் (அரையன்?) குப்பம் என்னும் பகுதியில் செஞ்சியாற்றங்கரை ஓரமாக ஒரு மேடு இருக்கிறது. அஃது அரிக்கமேடு எனப் பெயர் பெற்றது. செஞ்சியாற்று வெள்ளத்தால் பல நூற்றாண்டுகளாக அம்மேடு கரைக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. அம்மேட்டின்மீது மாந்தோப்பும் தென்னந் தோப்பும் இருக்கின்றன. 1941-இல் தென்னம்பிள்ளை வைக்கக் குழிகள் எடுத்த பொழுது அவற்றிலிருந்து சில நாணயங்களும் மட்பாண்டங்களும் அரிய வேலைப்பாடு கொண்ட மணிகளும் அகப்பட்டன. இதனை அறிந்த புதுவை ஆராய்ச்சி நிபுணரான பேராசிரியர் துபுயில் துரை அவர்கள் அங்குச் சென்று ஆராய்ச்சி நடத்தினார்; அங்குச் சங்கு மணிகள் முதலிய பொருள்களைக் கொண்ட தொழிற்சாலை இருந்தது என்றும், அத் தொழிற்சாலையைத் தன் அகத்தே பெற்ற நகரம் மேட்டிற்குள் இருக்கின்ற தென்றும், அத்தொன்னகரின் காலம் ஏறத்தாழ 2000 ஆண்டு கட்டு முற்பட்டதாகலாம் என்றும், அதனைத் தென்னிந்திய தகவலம் என்று கூறலாம் என்றும் ஹிந்துப் பத்திரிகையில் கட்டுரை ஒன்று வரைந்தார். அக் கட்டுரையைக் கண்டு ஆராய்ச்சியாளர் பலர் அரிக்க மேட்டைக் காணச் சென்றனர்; அங்குக் கிடைத்த மணிகள், மட்பாண்டச் சிதைவுகள் முதலிய

வற்றைக் கண்டு மீண்டனர். இறுதியாக அண்மையில் பிரிட்டிஷ்-பிரஞ்சு அரசாங்கங்கள் இணைந்து முயன்றதன் பயனாக, அரிக்கமேட்டின் சில பகுதிகள் தோண்டப்பட்டன.

நம்மவர்க்கு வேண்டுகோள்: இத்தகைய ஆராய்ச்சி மிக்க பயன் உடையது. ஆயின், நம் நாட்டுச் செல்வர் இத் துறைகளில் ஊக்கம் காட்டுவதில்லை. மேனாட்டுச் செல்வர் இத் துறைகட்குப் பெரும்பொருள் உதவுகின்றனர். அவருள் புதுமைகளைக் காண்பதில் ஒரு சாரார் ஈடுபடின், பழைய செய்திகளை அறியப் பிறிதொரு சாரார் முன்வருகின்றனர்; உலகின் பல பகுதிகட்குச் சென்று ஆராய்ச்சி செய்கின்றனர்; அவ்வப்போது ஆராய்ந்தவற்றைப் பத்திரிகைகள் வாயிலாக உலகத்தார்க்கு அறிவிக்கின்றனர்; மலைகள்மீது ஏறி ஆராய்கின்றனர்; கடலுக்கடியிலும் சென்று ஆராய்ச்சி புரிகின்றனர்; வானத்திற் பறந்தும் உண்மைகள் பல காண்கின்றனர். சுருங்கக் கூறின், உலக வரலாற்றையும் பிறவற்றையும் அறிய அரும் பாடு படுகின்றனர்; உழைப்பதிலே கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கின்றனர். அம்மேனாட்டாரைப் போல நம் நாட்டுச் செல்வரும் அறிஞரும் இத்தகைய ஆராய்ச்சித் துறைகளில் ஆர்வம் காட்டிப் பொருள் உதவி செய்து உழைப்பின், இயல்பாகவே பழம்பெருமை கொண்ட நம் நாடு பல வகையான அற்புத விவரங்களை உலகத்தார்க்கு அறிவிக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை அல்லவா?

குறிப்புரை

I. வாழ்த்து

1. கடவுள் வாழ்த்து

'கடவுள் வாழ்த்து' என்பது 'கடவுளை வாழ்த்துதல்' என்று பொருள்படும். வாழ்த்து - முதலிலைத் தொழிற் பெயர்.

1. 'வானுகி மண்ணுகி' என்னும் செய்யுள் திருவாசகச் செய்யுள். இதனைப் பாடிய மாணிக்கவாசகர் கி. பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டினர். இவர் சைவ சமய குரவர் நால்வருள் ஒருவர்.

வளி - காற்று. ஊன் - உடல்.

2. நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தம் என்பது ஆழ்வார் பன்னிருவர் பாடிய 4000 பாக்களைக் கொண்ட நூல். நம்மாழ்வார் கி. பி. எட்டு அல்லது ஒன்பதாம் நூற்றாண்டினராவர். அவர் பாடல்கள் 'திருவாய் மொழி' எனப்படும்.

தோய்வின் - பொருந்தியிராதவன். ஐம்புலன் - ஊறு, சுவை, ஒளி, ஒசை, நாற்றம். ஐம்பொழி - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி. உணர்வின் மூர்த்தி - உணர்வினால் அறியப்படும் தலைவன். ஆசையற்ற மனநிலையில் இறைவனை எய்தலாம்.

3. அருட்பா என்பது ஆரூயிரத்துக்கு மேற்பட்ட பாடல்களையுடைய நூல். இதனைச் செய்தவர் இராமலிங்க சுவாமிகள். இவர் ஏறத்தாழ 70 ஆண்டுகட்கு முன் இருந்தவர்; சிறந்த சிவ பக்தர். இவர் பாக்கள் இனிமையும் உணர்ச்சியும் கொண்டவை. அலங்கல் - மாலை.

4. இதனைப் பாடியவர் தாயுமானவர். இவர் 400 ஆண்டுகட்கு முற்பட்டவர். இவர் துறவறத்தினர். இவர் பாடியன 'தாயுமானவர் பாடல்கள்' எனப்படும். பரம் - மேலானது.

2. தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து

மனோம்மனியம் என்பது செய்யுள் நடையில் அமைந்த நாடக நூல். இதனைச் செய்தவர் திருவணந்தபுரம் சுந்தரம் பிள்ளை எம். ஏ. ஆவர். இவர் பெளதிக சாத்திரப் பேராசிரியராக இருந்தவர்; சிறந்த தமிழ்ப்புலவர்; ஆராய்ச்சியாளர்; சென்ற நூற்றாண்டினர்.

1. சீர் - சிறப்பு. ஆரும் - பொருந்திய. நில மடந்தைக்கு வதனம் - பரதகண்டம்; நுதல் - தெக்கணம்; திரவிட நாடு - திலகம்; தமிழ் - திலகவாசனை என்று உருவகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அணங்கு - தெய்வப்பெண்.

2. பழைய தமிழிலிருந்து கன்னடம், தெலுங்கு, மலையாளம், துளுவம் முதலிய மொழிகள் பிறந்தன என்பது கருத்து. ஆரியம்-வடமொழி

II. இயற்கை அழகு

1. மீனாள் அம்மை குறம்

இதன் ஆசிரியர் குமர குருபர சுவாமிகள். இவர் திருநெல்வேலி ஜில்லாவைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ வைகுண்டத்தில் பிறந்தவர்; சைவ வேளாளர்; முருகன் திருவருளால் பேசும் ஆற்றல் பெற்றவர். இவர் பல பிரபந்தங்களைப் பாடியுள்ளார்; சைவ சமயத்தைப் பரப்பியவர். இவர் ஏறக்குறைய 300 ஆண்டுகட்கு முற்பட்டவர்.

1. தமிழ் முனிவன் - அகத்தியன். தூங்கும் - பாயும்.
2. வடகலை - சம்ஸ்கிருதம். கணகம் - பொன். தென்கலை - தமிழ். கந்தவேள் - முருகன்.
3. கவிகை - குடை, பிணை - பெண் மான். மரை - ஒருவகைமான்.
4. தேறல் - தேன். பாயல் - படுக்கை. பசந்தழை - தழையால் ஆகிய உடை. அடுத்த - ஏற்ற.
5. புல்வாய் - மான். விடர் - குகை. கடமான் - காட்டுப்பசு. கருமலையில் ஷெள்ளருவி - முரண் தொடை.

2. மழைத்தாரையும் அருவியும்

வடம் - கயிறு. வெள்ளி நீர் தொடர் - நீண்ட வெள்ளிச் சங்கிலி. வான் - ஆகாயம்.

3. கானகம்

இச்செய்யுளைப் பாடியவர் புரட்சிக் கவிஞர் பாரதி தாசன் அவர்கள்.

2. கிட்டி - நெருங்கி, 3. எயிறு - பல். 4. தூளி - புழுதி.
5. ஊளை - நரியின் சப்தம். 6. காலி - கால்களையுடையது; இங்குக் கன்று முதலியன.

4. செங்கதிர் மறைவு

வையம் - உலகம். பைய - மெல்ல. வெவ்வாய் - வெம்மை ஆகிய வாய். வெற்பு - அஸ்தமனகிரி.

5. சேரநாட்டு வளம்

அள்ளல் - சேறு. பழனம் - வயல். பார்ப்பு - குஞ்சு. கோக் கோதை - அரசனாகிய சேரன்.

6. ஆற்று வளம்

மாண்ட - பெருமை பெற்ற. இறுத்தது - முடிந்தது.

7. மருத வளம்

மால் உண்ட - பெருமை பொருந்திய. நளினம் - தாமரை. நளினப் பள்ளி - உருவகம். பண்ணை - வயல்.

III. நீதி

1. சிறுபஞ்ச மூலம்

இது பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று. இதனைப் பாடியவர் காரியாசான் என்பவர்; கி. பி. ஏழு அல்லது எட்டாம் நூற்றாண்டினர். செவ்வியம், சித்திர மூலம், கண்டுபறங்கி, பேரத்தை, சுக்கு ஆகிய ஐந்தும் கொண்டு இறக்கிய கஷாயம் போல இந்நூலில் ஒவ்வொரு பாட்டிலும் கூறப்படும் ஐந்து பொருள்களும் நன்மை செய்வன ஆதலின் இந்நூல் இப்பெயர் பெற்றது.

1. பூநர் - பூத பைசாசங்கள். ஆதரே - அறிவில்லாதவர். என்பார் - என்று தற்பெருமை பேசுபவர்.

2. வான்குருவி - தூக்கணங்குருவி. அரக்கு - செம்மெழு கு. வால் - வெண்மை. உலண்டு - புழுக்கள் நூற்ற நூல். கோல்தருதல் - கோல் புழுவால் செய்யும் கூடு, வாய்ப்பன - செய்ய முடிவன. ஒல்காது - குறைவுபடாமல்.

3. வருவாய் - பொருள் வரும்வழி. வீழ்ந்து - விரும்பித்தழுவி. தெய்வதையும் - தெய்வத்தையும்.

4. இல் - குடிச் சிறப்பு. தன்னை - தன் கொள்கையை. கருதற் பாடு - மதிக்கப்படுதல். வாழான் - வாழாதவனாய்.

5. மூவார் - எதிர்மறைப் பலர்பால் வினைமுற்று. மூ-பகுதி.

2. ஆசாரக்கோவை

இது பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று. இதன் ஆசிரியர் பேருவாயின் முள்வியார்; கி. பி. ஆறு அல்லது ஏழாம் நூற்றாண்டினர். ஆசாரக் கோவை - நல்லொழுக்க முறைகளைத் திரட்டிக் கோத்துவைக்கப் பெற்றுள்ள நூல்.

1. வைகறை - விடியல். ஒண்மை - ஒளிர்மை. வாய்வது - பொருந்துவது.

2. நெறிப்பட்டார் - நல்ல ஒழுக்கம் உடையவர். காய்தல் - எண்ணெய் பெறுது தலைவற்றுதல்.

3. கிடவார் - துயில் கொள்ளார். அல்கு - சுருங்கு.

4. சுடர் இடை - விளக்கிற்கும் அதன்முன் இருப்பவர்க்கும் இடையில். மாசணி - (மாசு + உணி) - அழுக்குடைய உடை. காட்சி - அறிவு, போகார் - போ + கு + ஆ + ஆர் - கு - சாரியை, ஆ - எதிர்மறை இடைநிலை.

5. நடை - நடத்தை. குடிமை - குடிப்பிறப்பு.

6. ஏவாமை - கட்டளையீடுமுன், சொல் - பாடம் சொல்லல்.

7. பரந்து உரைத்தல் - மிக்குச் சொல்லுதல். பாரித்து உரை யார் - மிகைப்படக் கூறார். செவ்வி - சமயம்.

8. அன்பிற் செறப்பட்டார் - அன்பு நீங்கினவர். துன்புற்று - துன்புறு + உ.

பகுதி ஒற்று இரட்டித்து } உ—வினையெச்ச விகுதி
இறந்த காலம் காட்டியது. } புணர்ந்து கெட்டது.

9. அடைக்கலம் - அடைக்கலப் பொருள். மன்னிய ஏதம் - நிலைத்த துன்பம். நான்கும் - முற்றுமை.

10. நந்துறல் - ஆக்கம் உண்டாக ஊக்கத்தின் மிகுதல். படுதல் - சிறப்பு உண்டாதல். ஏறும்பு மழைக்காலத்துக்கு உரிய தானியத் தைக் கோடையிலே சேர்த்து வைக்கும்; தாக்கணங் குருவி குளிரிலும் காற்றிலும் துன்புறு வகையில் கூடுகட்டிக்கொள்ளும்; காக்கை இரை கிடைத்த போது தன் இனத்தை அழைத்து உண்ணும்.

3. ஏலாதி

ஏலாதி என்பது பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் ஒன்று. இதன் ஆசிரியர் கனிமேலையார்; காலம் கி. பி. ஆறு அல்லது ஏழாம் நூற் றாண்டு. ஏலாதி - ஏலம், இலவங்கம், சிறுநாவற்பூ. மினகு, திப்பிலி, சுக்கு முதலியவற்றால் ஆகிய குரணம் உடம்பிற்கு நன்மை செய்தல் போல, இந்நூற்பா ஒவ்வொன்றும் இம்மை மறுமைக்குரிய நலன் தருதலால், இந்நூல் 'ஏலாதி' எனப் பெயர் பெற்றது. ஒவ்வொரு பாவினும் சுமார் ஆறு அல்லது ஏழு செய்திகள் கூறப்பட்டிருக்கும்.

1. இயையும் - வந்து சேரும். வளமை - செல்வம். வலி - வன்மை. பாடே, வீடே - 'ஏ' பிரிநிலை. பால் போலும் சொல்லினாய் - மகடுஉ முன்னிலை.

2. லன்கண்மை - கண்ணோட்டம் இன்மை. பாலின் நூல் - அருள் தன்மை பொருந்திய அறிவு நூல்.

3. சாதல் - (நண்பர் இறந்தால்) தாமும் இறத்தல், இப்படியே ஒவ்வொன்றுக்கும் கொள்க. புணர்வு - சேர்க்கை. கோதல் - வருத்தல்.

4. களியான் - கர்வம் கொள்ளானாய். களிப்பார் - கள் உண்டு களிப்பவர். ஏதம் - குற்றம். மண் - நாடு. குடி - குடும்பம்.

5. தலை - கணவன், ஆகு பெயர். வாய் இழந்த வாழ்வினர் - ஊமைகள், வாய் - ஆகு பெயர். கைத்து ஊண் பொருள் - உணவுப் பொருளுக்கு ஆதாரமான செல்வம். பெண்டு + ஆட்டி—பெண்மையை ஆள்பவள்.

4. நாலடியார்

இது பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் ஒன்று. நான்கு அடிகளை உடைய வெண்பாக்களால் ஆக்கப்பட்டு உள்ளமையால் இது நாலடியார் என்னும் பெயர் பெற்றது. ஆர் - விகுதி உயர்வு பற்றி வந்தது. இப்

பாடல்கள் சமணர் பலரால் பாடப்பட்டவையாம். இதனைத் தொகுத் தவர் பதுமனார். இந்நூலை ஜி. யு. போப் என்பவர் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். இதன் காலம் கி. பி. 5 அல்லது 6-ஆம் நூற்றாண்டு என்னலாம்.

1. ஒளி - நன்மதிப்பு. கேளிர் - உறவினர்; இழந்தான் - துணிவு பற்றி எதிர் காலம் இறந்த காலமாக வந்த கால வழி அமைதி.

2. கைத்து - செல்வம். தீவளி - குறாவளி.

3. நின்றான், இருந்தான், கிடந்தான், சென்றான் - ஆண்பால் வினை முற்றுக்கள்.

4. உறக்கும் துணையது - கிள்ளி எடுக்கும் அளவுள்ளது, மிகச் சிறியது என்றபடி. இஹப்ப - மிகுதியாக. பயந்தாங்கு - வழங்குதல் போல, ஆஅ செய்யுள் இசை அளபெடை.

5. அஞ்சுவது - அஞ்சத் தக்க பழிபாவங்கள். உலகு-உலகத்தார், இடவாகு பெயர்.

6. குழக்கன்று - இளங்கன்று, உரிச் சொல் தொடர். கிழவன் - தலைவன். கிழவன் X கிழத்தி.

7. உணர்வார், கல்லாதார் - வினையாலணையும் பெயர்கள். சே தனம் - அறிவு. சேறு - சாரம். வீயவும் - இறப்பவும்.

8. கால் ஆடு போழ்தில் - செல்வம் உள்ள காலத்தில். ஆடு போழ்து - வினைத்தொகை.

9. உருவின - நிறமுடையன. பயந்த - தந்த.

10. கேண்மை - கேள் + மை - நட்பு. நந்தும் - வளரும். வரிசை வரிசை - அடுக்குத் தொடர். வளர்பிறை - பெரியவர் நட்பு. தேய்பிறை - சிறியார் தொடர்பு.

5. பழமொழி

பழமொழி பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் ஒன்று. ஒவ்வொரு பழமொழியை இறுதியில் பெற்ற நானூறு வெண்பாக்களை உடைய நூல் பழமொழி என்று பெயர் பெற்றது.

இதன் ஆசிரியர் முன்றுறை அரையனார். இவர் பாண்டிய நாட்டின் முன்றுறை என்னும் பதியின் அரசர்; சமண சமயத்தினர். இவர் காலம் கி. பி. 6 அல்லது 7-ஆம் நூற்றாண்டு என்னலாம்.

1. உரை முடிவு காணான் இளமையோன் - (உரைத்துக் கொண்ட வழக்கின்) வார்த்தை முடிவைக் காண முடியாத இளைஞன் (கரிகாற் சோழன்). நரைமுது மக்கள் - கிழவர் இருவர். முறை - நியாயத் தீர்ப்பு. விச்சை - வீத்தை, போலி. கரிகாற் சோழன் கிழ வேடம் பூண்டு நீதி வழங்கிய செய்தி இதற்கு உட்பட்டொன்றுளது வேற்றுப் பொருள் வைப்பணி.

2. கட்டுரை - உறுதிச் சொல். நல்லாய் - மகடுஉ முன்னிலை.
3. அகலமுடைய - விரிந்து அகன்ற. இகல் - மாறுபாடு. பாண் சேரி - பாணர் சேரி. பாணர் - பாட வல்ல வகுப்பார்.
4. துயர்ப்படுக்கும் - துன்பத்தில் அகப்படுவான்.
5. முட்டு - குறைவு. உடைய - செல்வம் உள்ள. நட்டார் - நண்பர்; நன் + ட் + ஆர், நன் - பகுதி.
6. தெரிதல் - தேடல், ஆராய்தல். வேண்டி - எதிர்மறை வினைமுற்று, வேண்டிம் என்று எழுதுதல் தவறு என்பதை உணர்க.
7. நாடு - உலகத்தார். திரங்கி - சுருங்கி.
8. மறு - குற்றம். மா - பெரிய. தொக்கால் - திரண்டெழுந்தால்.
9. உடைப் பெரும் - உடைமை மிக்க. உள்ளத்தன், ஒள்ளியன் - வினையாலணியும் பெயர்கள்.
10. வன் - வலியவரை. பெய்து - உண்டாக்குவித்து. மஞ்சு - மேகம். அரண் - பாதுகாவல். மஞ்சு.....மலைநாட - ஆடுஉ முன்னிலை.

6. திருக்குறள்

இதன் ஆசிரியர் திருவள்ளுவர். இவர் இன்ன மரபைச் சேர்ந்தவர் என்பது உறுதியாகக் கூறக் கூடவில்லை. வள்ளுவர் என்னும் பெயர் குலம்பற்றி வந்ததென்றும், தொழில்பற்றி வந்ததென்றும் பலர் பல வாறு கூறுவர். இவர் காலம் கடைச்சங்கத்திற்கு முற்பட்டது என்றும் கடைச்சங்க காலமென்றும் கூறுவர். இவர் மதுரையினரென்றும் மயிலாப்பூரினர் என்றும், மயிலாப்பூரிற் பிறந்து மதுரையில் வாழ்ந்தவர் என்றும் கூறுவர். இவர் வரலாறு இன்னதுதான் என்று உறுதியாக அறுதியிட்டுக் கூறத் தக்க சான்றுகள் கிடைத்தில.

ஆயினும், இவரது திருக்குறள் நூலால், இவர் (1) மனம் ஒன்று பட்ட மனைவியொடு வாழ்க்கை நடத்தியவர்; (2) நற்குணங்கள் யாவும் நன்கு அமையப் பெற்றவர்; (3) அரசியலை நன்கறிந்தவர்; (4) உலகியல் அறிவு சிறக்கப் பெற்றவர் என்பன போன்ற பல செய்திகளை அறியலாம்.

திருக்குறள் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் ஒன்று. நான்கு வகைப் பேறுகளையும் கொண்ட வெண்பாக்கள் 40-க்குக் குறையாமலும் 1500-க்கு மிகாமலும் உள்ளது கீழ்க்கணக்கு நூலாகும். திருக்குறள் ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு, ஜெர்மன், பாரசீகம், வங்காளம், ஹிந்தி, தெலுங்கு முதலிய பல மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இதைக் கொண்டே இதன் தனிச் சிறப்பை நன்குணரலாம்.

திருக்குறள் அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என்னும் மூன்று பிரிவுகளை உடையது; 1330 குறட்பாக்களைக் கொண்டது; 133 அதிகாரங்களை உடையது. இங்குள்ள பாடல்கள் பொருட்பாலைச் சேர்ந்தன.

குறள்வெண்பா என்பது வெண்பாவகையுள் ஒன்று. அவ்வகைப் பாடல்களால் ஆகிய நூலும் குறள் என்றே பெயர் பெற்றது கருவி ஆகுபெயர். சிறப்பு நோக்கித் திரு என்னும் அடைமொழி சேர்க்கப் பெற்றது. எனவே திருக்குறள் என்பது குறள் வெண்பாக்களா லாகிய சிறப்புடைய நூல் எனப்பொருள்படும்.

1. இந்நூலின் சிறப்பை விளக்குவது திருவள்ளுவமலை: திருக் குறள் - அடையடுத்த கருவியாகு பெயர்.

கல்வி

1. கல்வி - கற்றல். எண் - கணிதம். எழுத்து - இலக்கணம். வாழும் உயிர் - வாழ்வதற்குரிய சிறப்புடைய மக்கள். என்னும் எழுத்தும் நான்கு பேறுகளையும் கண்டு உணர்தற்குக் காரணமாக இருத்தலால் 'கண்' எனப்பட்டன.

எண் என்ப ஏனை எழுத்து என்ப - அஃறிணைப் பன்மைப் பெயர். கண் என்ப - பலர்பால் வினைமுற்று.

2. கேணி - கிணறு, இங்கு நீருக்கு ஆகி வருதலால், இட ஆகு பெயர். தொடுதல் - தோண்டுதல்.

கேள்வி

3. கேள்வி - பயனுடைய நூற்பொருள்களைக் கற்றவர் சொல்லக் கேட்டல். கேள்வி - கேட்டல், தொழிற் பெயர்; கேள்+வி.

செவிச் செல்வம் = செவி (ஆல் + வரும்) செல்வம்; பிற செல்வங் கள் நிலையற்றவை; மேலும் துன்பம் தருபவை; ஆதலால் செவிச் செல்வம் தலையாயிற்று.

4. நுணங்கிய-நுட்பமான, பெயரெச்சம்; கேட்கப்படும் பொருளி னது நுட்பம்; வணங்கியவாய் - வணக்கத்தைக் காட்டும் சொல்.

அறிவுடைமை

5. மெய்ப்பொருள் - மெய்யாகிய பயன். காண்பது - காண வல்லது.

6. எல்லாம் உடையார் - செல்வங்கள் எல்லாம் அறிவினால் ஆக்க வும் காக்கவும் படுதலால் அவ்வறிவினை யுடையார் 'எல்லாம் உடை யார்' எனப்பட்டார்.

என் உடையரேனும் இலர் - செல்வத்தைக் காப்பதற்கும் அஃது அழிந்த இடத்து மீட்டும் சேர்த்ததற்கும் கருவியாகிய அறிவு இல்லாத வர், 'என் உடையரேனும் இலர்' எனப்பட்டார்.

(எல்லாம்) உடையார்—பலர்பால் வினைமுற்று

இலர்—பலர்பால் எதிர்மறை வினைமுற்று.

சிற்றினம் சேரமை

சிற்றினம் - சிற் மக்கள். சிறுமை + இனம். இனம் - இனத்தவர்.
சேரமை - சேராதிருத்தல்.

7. திரிந்து - வேறுபட்டு, அற்றும் - அத்தன்மைத்தாகும்.

8. உணர்ச்சி - இயற்கை அறிவு. மனத்தான் ஆம்-மனம் காரணமாக உண்டாகும்.

அன்புடைமை

9. என்பும் - இழிவுசிறப்பு உம்மை. அன்பிலார்.....அன்புடையார் - இங்ஙனம் நீராற்சீர் கொண்ட ஓரே அடியில் முரண்பட்ட பொருள்கொண்ட சொற்கள் வருதல் முரண் தொடை எனப்படும். என்பு - ஆகு பெயர். ததிசி, சிபி வரலாறுகளை நோக்குக.

10. அறியார் - அறத்தின் தன்மை அறியாதவர். சார்பு - துணை. மறம் - திமை. அறம் X மறம்.

தேரிந்துசெயல் வகை

11. ஆக்கம் - இலாபம். ஊக்கார் - மேற்கொள்ளார்.

12. எண்ணுவம் (யாம்) - தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று.

ஆள்வினை உடைமை

13. ஆள்வினை - முயற்சி. உடைமை - பெற்றிருத்தல். தாளாண்மை - முயற்சி. வேளாண்மை - உதவி. செருக்கு - மேம்பாடு.

14. முயற்சின்மை - முயற்சியில்லாமை. இன்மை - வறுமை.

சொல் வன்மை

15. நிரந்து - ஒழுங்குபடக் கோத்து. ஞாலம் - உலகம்.

16. இணர் - கொத்து. ஊழ்த்தும் - மலர்ந்திருத்தும்.

வினைத் தீட்பம்

தொழிலின்கண் மனவுறுதி. தீட்பம் - (மன) உறுதி, திண்மை + பம்.

17. வண்ணம் - விதம். எளிய, அரிய - பலவின்பால் வினைமுற்றுகள்; முரண்தொடை.

18. எண்ணிய எண்ணியாங்கு (கு) எய்துப எண்ணியார் - இவ்வடியில் உள்ள நான்கு சீர்களிலும் முதல் எழுத்து ஒன்றாகவே (ஏகாரமாகவே) வருதல் காண்க. இங்ஙனம் வருதல் முற்றுமோனை எனப்படும்.

ஆடக்கம் உடைமை

19. ஆர் இருள் - மிகுந்த இருள், நரகம். அமரர் உள் - தேவருலகத்தில்.

20. யா—எ தனை. காக்க..... காவாக்கால் - முரண்தொடை. சோகாப்பர் - தாமே தன்புறுவர். பட்டு - படு+உ, படு - பகுதி ஒற்று இரட்டித்து இறந்த காலம் காட்டியது. காப்பர் X காவார்.

IV. கதை

1. புத்தரும் ஏழைச் சிறுவனும்

இஃது 'ஆசிய ஜோதி' என்னும் நூலில் ஒரு பகுதி. இதனைப் பாடியவர் நாஞ்சில் நாட்டுத் தமிழ்ப் புலவர் கவிமணி. தேதிக விநாயகம் பிள்ளை அவர்கள். இப்பெரியார் ஆராய்ச்சியாளர்; தமிழ் அறிஞர்; எழுத்தாளர்; வளமான எளிய நடையில் பல அரிய பாக்களைப் பாடுபவர்.

மதிமுகம் - மதிபோன்ற முகம், உவமைத் தொகை. நீத்து - விலக்கி. வெளிறி - வெளுத்து. விதானம் - மேற்கூரை. அலகு இல் - எல்லை இல்லாத. உண்டே - உண்டோ? இல்லை என்றபடி.

பிறப்பினால்.....வாராதப்பா--" பிறப்பொக்கும் எல்லா வுயிர்க்கும் சிறப்பொவ்வா செய்தொழில் வேற்றுமையால்" என்னும் குறளின் கருத்தைக் காண்க.

நன்மை X தின்மை (திமை). ஞானி - அறிஞன்.

2. பாஞ்சாலி சபதம்

இதனைப் பாடிய வரகவி. சுப்பிரமணிய பாரதியார்; இந்த நூற்றாண்டில் வாழ்ந்து மறைந்தவர்; சிறந்த நாட்டுப் பற்றும் சமூக சிந்திருத்தத்தில் ஆர்வமும் கொண்டவர். அவருடைய பாக்கள் எளிமையும் உணர்ச்சியும் கொண்டவை. பாரதியார் உரைகடை எழுதுவதிலும் வல்லவர்.

ஏறு திறல் - ஆண் சிங்கம் போன்ற வலிமை. குன்று - சுறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். வெஞ்சினம் - கடுங்கோபம். புல் - அற்பம். புன்மதியான் - துச்சாதனன். இரைந்து - ஓசையிட்டு. மின் செய் கதிர் - மின்னலைப் போன்ற ஒளி பொருந்திய. வீட்டுமன் - பிஷ்மன், பாண்டவர்க்கும் கவுரவர்க்கும் பாட்டன். நீதம் - பொருத்தம் X அநீதம் - பொருத்தமற்றது. பேணி - பாதுகாத்து. வீடுமன், முன்புக தருமத்தையும் பின்புக தருமத்தையும் கூறுதல் கவனிக்கத்தக்கது.

3. மனோமனீயம்

இதனை இயற்றியவர் திருவனந்தபுரம்—பேராசிரியர்—சுந்தரம் பிள்ளை எம். ஏ. என்பவர். இவர் சிறந்த ஆராய்ச்சியாளர்; கவிஞர்; பெளதிக சாத்திரப் பேராசிரியர். இவர் சென்ற நூற்றாண்டின் இறுதியில் வாழ்ந்து மறைந்தவர். மனோமனீயம் என்னும் நூல் தமிழ் நாட்டுப் பாத்திரங்களைக் கொண்டு செய்யப்பட்ட நாடக நூல். ஜீவக வழுதி என்ற பாண்டிய மன்னன், குழ்ச்சிக்காரனான குடிலன் என்னும் கொடிய அமைச்சனை முழுவதும் நம்பித் தவறான முறைகளில் தனக்குக் கேடு சூழ்ந்துகொள்கிறான். குடிலன் தன் மகன் பலதேவனுக்கு அரசன்

மகளான மனோன்மணியை மணம் செய்வித்து அரசனைக் கொன்று ஆட்சியைக் கைக்கொள்ளச் சூழ்ச்சி செய்கிறான். அரசன் அதனை உணராதது அவனை நம்பி அவன் மகனைச் சேர மன்னனான புருடோத்தமனிடம் மணப்பேச்சுப் பேசுவர அனுப்புகின்றான். அவன், தந்தை கூறிய நியயோசனைப்படி சேரனுக்குச் சினத்தை உண்டாக்கிப் பாண்டிய நாட்டின்மீது போருக்கு வரச் செய்துவிட்டான். இஃது, அச் செய்தியைக் கூறும் பகுதி. நீங்கள் மனோன்மணியத்தை முழுவதும் படித்து மகிழவேண்டும்.

வரி—5. கயவன் - கீழ்மகன். கைதவன் - வஞ்சகன், பாண்டியன்.
6. போன்மே - போலுமே.

8—13. பொங்குகின்ற அலையையுடைய கடலாற் சூழப்பட்ட பூயி (எங்கோன்) கீர்த்தியைச் சமக்க, குறுநில மன்னர்கள் தங்கள் குடங்கையில் தலை சாய்த்துத் தங்கும்படி இடம் பார்க்கும் விசாலம் பொருந்திய முற்றத்தினை உடைய மேன்மை பொருந்திய திருகெல் வேலி. ஒன்றி - பகைவர். திகிரி - சக்கரம். குடங்கை - உள்ளங்கை. குறும்பர் - குறுநில மன்னர்.

10—14. எத்திசையினும் உள்ள மாற்றரசர் தலையை வெட்டிச் சாய்த்தும் சக்கர ஆக்ஞையை எங்கும் செல்லும்படி செலுத்தியும்.

20—28. புல்லார் - பகைவர். சட்டம் - கூட்டம். அரசின் அரசு - ஆதி சேடன். நெரேல் - ஒலிக்குறிப்பு. வறிதா - ஒன்றும் இல்லையாம்படி. ஆணவம் - மும்மலங்களில் ஒன்று. உரம் - பலம். ஆணவ மலத்தினது ஆழமும் கூட நானும்படி அகழி யொன்று பலமாய்த் தோண்டி அஞ்ஞானத் தொடர்பினும் அதிக பலமுள்ளதாய்க் கட்டிய மதில் கூட்டங்களைக் காக்கும்படி விஷயப் பொருள்களிலே பாய்ந்து அமிழ்த்தி சர்க்கின்ற பஞ்சப்புலன்களைப்போல எண்ணிலாதனவாகிய இயந்திரப் படைகளை அமைத்து.

32. ஆசாரம் - ஒழுக்கம். 33. சாக்கியம் - சாட்சியம்.

38. இறுத்து - தங்கி. சதி - வஞ்சனை.

41. வல்லை - விரைவு. 42. சண்டினன் - நெருங்கினன்.

45—51. அப்படி எதிர்ப்பட்டவர் வேறு இடம் செல்லாது அந்தப் படியே நிற்பாராயின் இருளும்படி மூடிக்கொள்ளும் தன்மை போல நீங்கள் இருவரும் போர் செய்வீராயின் இவ்வுலகம் தாங்கமாட்டாது என்று கருதி இச்சபைக்கு என்னை ஏவி.

67—68. மலர் - மனோன்மணி. விரை - வாசனை. அளி - வண்டு— புருடோத்தமன்.

72—76. வண்டைக் கொண்டு போய்ப் பூவில் விடுவானென். குற்ற மற்ற காதலானது தலைவன் தலைவியர்க்குத் தானே உண்டானால் எங்கள் நாட்டில் நிருமணம் செய்வதே தவிர வேறுவிதம் ஒன்றும் இல்லை. அன்றியும் நமது அரியணை இரண்டு பேர்க்கு இடம் கொடாது.

- 74—75. கோது - குற்றம். அறு - அற்ற. வேட்டல் - மணத்தல்.
 84—85. அடி இறை-அடியில் இறையாக: புரவலர் - அரசர். அவாவிய மங்கல நாண் - விரும்பிய தாலிக் கயிறு.
 86. நாணம் - பெண்களுக்குரிய நாற்குணங்களில் ஒன்று.
 97. அரி - சிங்கம். நேர் - ஒப்பு.

4. குசேல உபாக்கியானம்

இதன் ஆசிரியர் வல்லூர்—நேவராசப் பிள்ளை. இவர் ஏறக்குறைய 100 ஆண்டுகட்கு முன் வாழ்ந்தவர். குசேலனின் இயற்பெயர் சுதாமா என்பது. கந்தை ஆடையை அணிந்திருந்த காரணத்தால் குசேலன் என்பது காரணப் பெயராய் அமைந்தது. மனைவி பெயர், சுசீலை. குழந்தைகள், இருபத்தேழு.

கதைச் சுருக்கம்: குசேலன் மனைவி மக்களுடன் வாழும் நாளில் அவர்களை வறுமை வாட்டத் தொடங்கிற்று. அப்பொழுது சுசீலையின் தூண்டுதலினால், குசேலன் தன் இளமைக் காலப் பள்ளி நண்பனாகிய கண்ணனைக் கண்டு எல்லா நன்மையும் பெற்றான் என்பது. உபாக்கியானம் - பெருங்கதையில் வரும் கிளைக்கதை.

1. எண் அனை - எல்லோரும் எண்ணுகின்ற தாயாகிய திருமகள்.
 2. கால் - காற்று. நீத்தம் - வெள்ளம். 'அனை.....போல்'— உவமையணி. பொன்னடி - உவமைத் தொகை.

3. திலகம் - நெற்றிச் சாந்து. ஐயன் - குசேலன். புளகம் - உடல் சிலிர்த்தல். மலர்தலை - அகன்ற இடம். உலகம் - உலகத்தவர்—இடவாகு பெயர்.

4. பாக்கியம் - முன் செய்த நல்வினைப் பேறு. யோக்கியம் - தகுதி. தேக்கிய - நிறைந்த; தேங்கிய என்பது எதுகை நோக்கித் தேக்கிய என வலித்தல் விகாரமாயிற்று. (சிலைவலோய்—வில் வித்தையில் வல்லவனே என்று சுகன் பரீட்சித்தை விளிக்கின்றார்.)

6. ஐயன் - கண்ணன்.

7. வரவு + அனைத்தும் - வரவனைத்தும்—'உயிர்.....முற்றும் அற்றெரோ வழி,' என்பதனால் ஆயிற்று. அன்னவன் - குசேலன்.

9. இருந்தவர் - இரும் + தவர் - மிகுந்த தவமுடையவர்.

10. எண்மையில் - எளிதில்.

12. நீர்மை - தன்மை. இப்பாடலை, 'மனைத்தக்க.....துணை' தற் காத்து.....பெண்' என்ற குறள்களோடு ஒப்பிட்டுணர்சு.

13. சிறுகல் - குறைவு.

14. நோற்றல் - தவம் செய்தல்.

15. இருவேம் - தன்மைப் பன்மை. ஆரா - இல்லாத. ஆரா - ஈறு கெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்.

16. பந்தனை - பற்று.
 17. அளித்தி - அளிப்பாய். அவற்கொடை - அவல் கொடுத்தல், கொடு - பகுதி.
 18. நடலை - கபடம். மின்னனார் - பெண்கள். தெய்வம் - சுசீலை.
 19. வலி தரும் அவற்றுள் - உடலுக்கு வலிமை தருவனவற்றுள்.
 20. 'அரிய.....சிறந்ததேனும்' என்பதை, 'ஒப்புடன்.....தானே' என்ற அவ்வையார் பாடலுடன் ஒப்பிட்டறிக.

5. நளவெண்பா

இதன் ஆசிரியர் 'வெண்பாவிற் புகழேந்தி' என்று புகழப்பெற்ற புகழேந்திப் புலவர். இவர் தொண்டை நாட்டிலுள்ள பொன் விளைந்த களத்தூரில் வேளாளர் மரபில் பிறந்தவர். இவர் சுமார் 750 ஆண்டு கட்டு முற்பட்டவர்.

நளவெண்பா வழிநூல். இதற்கு முதல் நூல் வியாசபாரதத்தில் வரும் நள உபாக்கியானம் ஆகும். இது (1) சுயம்வர காண்டம், (2) கவி தொடர் காண்டம், (3) கவி நீங்கு காண்டம் என்னும் மூன்று காண்டங்களை உடையது.

சுயம் வர காண்டம் - சீடத நாட்டில் மாவிந்த நகரில் இருந்த நளன், விதர்ப்ப நாட்டு அரசனாகிய வீமன் மகள் தமயந்தியைச் சுயம் வரத்தில் மணந்ததைக் கூறும் பகுதி.

1. காமர் - அழகு. காவி - நீலோற்பல மலர், தனை - கட்டு.
2. தலிக் காத்தான் - பொது நீக்கித் தனக்கே உரியதாகக்கிக் காத்தான். பசுமை + கிளி = பைங்கிளி. 3. மாண் நிறத்தான் - மாட்சிமை பொருந்திய ஒளியையுடைய மார்பினை உடைய நளன். நிறம் - மார்பு. முளரி (முள் + அரி) - தாமரை. 4. குழாம்-கூட்டம். வல்லியர் - வல்லிக் கொடி போன்ற பெண்கள். கோ - அரசன்.
5. அஞ்சல் - பயப்படாதே. வஞ்சி அணையார் - வஞ்சிக் கொடி போன்ற பெண்கள். களிவண்டு - வினைத்தொகை.
6. செய்ய - சிவந்த, செம்மை - அ. தடுமாற்றம் - கலக்கம்.
7. எழு - தூண். 8. நாற்குணம் - அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு. இச்செய்யுள் உருவக அணி பெற்று வந்துள்ளது.
9. கொல்லயானை - வினைத் தொகை. 10. நாடல் - விரும்பி வந்த காரணம். 11. மறம் - வீரம். அறம் x மறம். 12. ஆதி - ஆவாய். 13. மன்றல் - வாசனை. முன்றில் - வீட்டுவாசல். 14. இச்செய்யுள் உவமை, உருவக அணிகள் பொருந்தியுள்ளது, சேர்வை அணி. 15. பரிசு - விதம். இயல் அணங்கு - அழகிய தெய்வப்பெண் போன்ற தோழி. 16. காணு - கண்டு. 17. கடி மாலை - மணமாலை. 18. காசினி - பூமி; தரை. நறுந்.....நன்னுதல் - திருமகள். 19. வெள்கி - வெட்கம் அடைந்து. 20. வேற்கண் - உவமைத் தொகை.

6. வில்லி பாரதம்

கன்னவது கடைநாள்

வில்லி என்பது வில்லிபுத்தூர் என்பவரைக் குறிக்கும். வில்லி புத்தூரர் என்பது இயற்பெயர். இவர் (நடுநாடு) தென் ஆர்க்காடு ஜில்லாவில் சனியூரிற் பிறந்தவர்; வைணவப் பிராமணர்; சிறந்த கவிஞர்; நடுநாட்டில் வக்கபாகை என்னும் பகுதிக்கு அரசனாக இருந்த வரபதியாட்கொண்டான் என்பவன் விரும்பியபடி பாரதத்தைப் பாடினார்.

இவர் பாடிய நூல் 4440 பாக்களைக் கொண்டது; முதல் பத்துப் பருவங்களைக் கொண்டது. இற்றைக்கு 180 ஆண்டுக்கு முன் வாழ்ந்த நல்லாப் பிள்ளை என்ற கவிஞர் வில்லுபுத்தூரர் பாடாதுவிட்ட பருவங்களையும் கதைகளையும் விரித்துப் பாடி வில்லி பாரதத்துடன் சேர்த்துப் பதினையாயிரம் பாடல்களாக வெளியிட்டார். அந்நூல் நல்லாப் பிள்ளை பாரதம் என வழங்குகின்றது.

நமது பாடப் பகுதி கன்ன பருவத்தைச் சேர்ந்தது. பதினேழாம் நாட் போரில் கன்னன் இறத்தலைக் கூறுவது.

1. அத்த வெற்பு - சூரியன் மறையும் மலை. விற்கிடை - வில் தூரம். ஆதவன் - சூரியன். சித்திர - அழகிய. படிவம் - வேடம். வேதியன் - வேதங்களில் வல்லவன்; பிராமணன்.

2. தரங்கம் - அலை. கருங்கடல் - ஆழமுள்ள கடல். தருதி - தருகிறாய். ஈண்டிய - மிகுந்த. இயைந்தது - பொருந்துவது, உன்னால் தரத் தருவது. துரகம் - குதிரை. சுடர் - சூரியன்.

3. நவில்ச - சொல்லுவாயாக, வியங்கோள் வினைமுற்று. ஒன்றிய படி - சேர்ந்துள்ளபடி. 4. ஓவிலாது - குறைவின்றி.

5. முன் மொழிந்து - உபசாரங் கூறி. இறைஞ்சலர் - வணங்காதவர். ஏறு - ஆண் சிங்கம். உவகை மகிழ்ச்சி. கைப்புனலுடன் தருக - தாரை வார்த்துத் தருக. முன்னமோர்.....கவர்ந்தோன் - மஹாபலிச் சக்கரவர்த்தியிடம் மூன்றடி மண் கேட்டு உலகம் கவர்ந்த திருமால்.

6. மல்லல் - வளப்பம். சூரன் - சூரியன். உற்பவம் - பிறப்பு.

7. ஐயன் - பெரியோன், கண்ணன். குந்தி கண்ணனுக்கு அத்தை. கன்னன் அவன் மகனாதலின் 'மைத்துனன்' என்றார். மனமலர், கைத்தலமலர், கண்மலர் - உருவகம்.

8. பல அரிய தவம் பூசை முதலியன செய்தும் காண அரிதாகிய கடவுள் தன் முன் காட்சி தருதலைக் கண்ட கன்னன் மகிழ்தல்.

9. தருமன் - யமதருமன். தறுகண் - அஞ்சாமை. தேவர்கோ இந்திரன். உரைபெறு - புகழ்பெற்ற. பேறு - பாக்கியம். தமிழன் ஏழை, அடக்கச் சொல்.

10. வான் பெற்ற நதி - ஆகாய கங்கை. மதி - மதிப்பு. அலங்கல் - மாலை. களப மார்பு - களபச் சாந்து பூசப்பெற்ற மார்பு. தைவந்து - தடவி. பகழி - அம்பு.

7. தேம்பாவணி

தேம்பா அணி - வாடாத மலர்மாலை. இயேசுப் பெருமான் வரலாற்றைக் கூறும் இக்காவியம் ஜோசப் பேஸி என்ற வீரமாமுனிவர் பாடியது. இவர் இத்தாலியர்; 1714-இல் தமிழ் நாட்டில் தங்கிச் சமயப் பிரசாரம் செய்தவர்; தமிழைப் பல ஆண்டுகள் கற்றுக் கவி பாடும் ஆற்றல் பெற்றவர்.

இவர் இயற்றிய நூல்கள்: (1) செய்யுள் - திருக்காவலூர்க் கலம்பகம், அடைக்கல நாயகி கலம்பகம், அன்னை அமுங்கல் அந்தாதி; (2) உரைநடை - வேதியர் ஒழுக்கம், பரமார்த்த குரு கதை முதலியன; (3) இலக்கணம் - தொன்னூல் விளக்கம், கொடுத்தமிழ் (4) சதுர் அகராதி.

1. ஊங்கு - மிகவும். புகைந்த - சுக்கின. 2. சேடனை-பாலனை. பொன்ற - சாக. எவன் என்றான் - எம்மாத்திரம் என்றான். 3. ஏந்தல் - அரசன். பவம் - பாவம். படை - ஆயுதம். 4. உளியம் - கரடி. வல்லியம் - புலி. கறங்கு - காற்றாடி. 5. ஐஞ்சிலை - ஐந்துகல். இரிந்த - சிதறி ஓடிய. வேதியர் - குருக்கள். 6. குறுக - கிட்ட. 7. கரி - யானை. மேல் - எதிர்த்து. மறுகி - சுழன்று. 8. மிடலது - வல்லமை. எல்லை - சமயம். ஒல் - பொருந்த. உடை - தன்னுடைய. 9. நுதல் - கண்ணுதல். எல் - சூரியனை. 10. புடையகத்தினில் - இடையில். புணர்ந்த - கட்டித் தூங்கிய.

V. சிறுநூல்கள்

1. நூல்வர் நான்மணிமாலை

இந்நூலைப் பாடியவர் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்; 17-ஆம் நூற்றாண்டினர். இவர் பாடிய பிரபந்தங்கள் பல. இவர் சொற்கவை பொருட்சுவை அமையப் பாடுவதில் பெயர் பெற்றவர்.

1. இது நீருஞான சம்பந்தரைப் பற்றியது. சம்பந்தர் திருப்பதிகம் பாடும் பொழுது சிவபெருமானைவிட உமா தேவியார்க்கு மிக்க மகிழ்ச்சி உண்டாயிற்று என்று இச் செய்யுள் கூறுகிறது.

2. இது நீருநாவுக்கரசரைப் பற்றியது. தாயிலி - கடவுள் பிறப்பற்றவர் என்பது பொருள். சொல் இறை - சொல்லுக்குத் தலைவன் - அதாவது நாவுக்கரசன் என்பது பொருள்.

3. இது சுந்தரரைக் குறிப்பது. நூற்பகவு - நூலின் பிளவு (அவ்வளவு மெல்லிய). பார்க்க நன்மதி முகம் - பார்ப்பதற்கு நல்லதாகிய சந்திரனைப் போன்ற முகம். புலவி - சிறு பிணக்கம். மாற்றுவான் - மாற்ற, வினையெச்சம்; வான் - விசுதி. கலிக்காமன் - ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனர், அறுபத்து மூவரும் ஒருவர். இவர் சுந்தரரைப் பார்ப்பதைவிட இறப்பதே மேலென்று கத்தியைத் தம் வயிற்றிற் குத்திக்கொண்டவர். மதலை - பிள்ளை. முதலை உண்ட பாலனைச் சுந்தரர் மீட்டுத் தந்த வரலாறு. கான்றிட - கக்க.

4. இது மாணிக்கவாசகரைப் பற்றியது. மழு - நெருப்பு. ஆசிரியர் திருவாசகத்தின் சிறப்பை அழகுபடக் கூறியிருத்தல் காண்க.

2. அற்புதத் திருவந்தாதி

இதனைப் பாடியவர் காரைக்கால் அம்மையாள் என்ற சிவனடியார். இவர் ஏறத்தாழ கி. பி. 5 அல்லது 6-ஆம் நூற்றாண்டினராவர். இவர் காரைக்காலில் வணிக மரபிற் பிறந்தவர். இவர் பாடிய நூல்கள் 11-ஆம் (சைவத்) திரு முறையிற் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

இந்த அந்தாதி நூல் இறைவனது அற்புதகுணங்களைப் பாராட்டிப் பாடியது. அந்தாதி என்பது ஒரு செய்யுளின் இறுதி (அந்தம்) அடுத்த செய்யுளின் முதலாக (ஆதியாக) வரப்பாடிய 100 செய்யுட்களைக் கொண்ட நூல் ஆகும்.

1. உம்பர்கோன் தானம் - இந்திரன் உலகம். கண்டம் - கழுத்து.
2. கை + மா - துதிக்கையுடைய யானை. உரி - உரித்த தோல். அம்மான் - தலைவன். 3. ஆயினேன் - அடிமை ஆயினேன். அனல், கங்கை இரண்டையும் ஏற்றான். பொன்வரை - மேருமலை. 4. உலகத்தை ஆள்விப்பது அருளே. ஈசன் அருள் பிறப்பு அறுப்பது.

5. மனக்கு - மனத்திற்கு. உண்டே - உண்டோ? ஏ - வினா. பிரான் தலைவன் X பிராட்டி - தலைவி.

3. பாரத தேசம் (தேசிய கீதங்கள்)

மிடி - வறுமை. இப்பாவில் பல தொழில்கள் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. வாணை அளத்தல் - வான சாத்திரத்தில் வல்லுநராதல். கடல் மீனை அளத்தல் - கடல் ஆராய்ச்சி செய்தல்.

4. வரிப் புலியே, தமிழ் காக்க எழுந்திரு!

இப்பாடல் - புதுவை புரட்சிக் கவிஞர் - பாரதிதாசன் அவர்கள் இயற்றிய தமிழியக்கம் என்னும் நூலிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது. அவருடைய பாக்கள் எளிமையும் உணர்ச்சியும் கொண்டவை.

1. ஒண்டமிழ்-ஒளி (சிறப்பு) பெருந்திய தமிழ். பண்டை நலம்-பழந்தமிழர் நலங்கள், வாணிபம், உழவு, கல்வி முதலியவற்றில் உயர்ந்திருந்த நிலை.

2. பழ நாட்டானே - பழைய தமிழ் நாட்டார் மரபில் வந்தவனே!

VI. பலகவைப் பாக்கள்

1. கலைசைச் சிலேடை வெண்பா

கலைசை என்னும் ஊரைப் பற்றிச் சிலேடை வெண்பாக்களால் சிறப்பித்துக் கூறும் நூல்; கலைசைச் சிலேடை வெண்பா எனப்படும். கலைசை - தொட்டிக்கலை யென்பதின் மரூஉ. சிலேடை - பல பொருள் படுவது.

இதனை இயற்றியவர் தொட்டிக் கலைச் சுப்பிரமணிய முனிவர் என்பவர். இவர் தொண்டை மண்டலத்திலுள்ள தொட்டிக்கலை என்னும் ஊரில் பிறந்தவர்; சைவ சமயத்தவர்; கவிபாடுவதில் வல்லமை உள் ளவர். இவரது காலம் ஏறக்குறைய 140 ஆண்டுகளுக்கு முன் என்பது தெரிகிறது.

1. பாவலர் புலவர். காவலர் - அரசர், காஅலர் - சோலையிலுள்ள பூக்கள். அரி - திருமால். வை - கூர்மை. அம்பு - பாணம். அரண் ஒரு முன்று - முப்புரம். அரிவை - உமாதேவி. அம் - அழகிய. பாகத்தான் - இடப்பக்கத்திலுடைய சிவன்.

2. ஆய்ச்சிறார் - இடைச்சிறுவர்கள். படம் - காற்றாடி. ஆர்க்கும் - ஒலிக்கும். கடாசலம் (கடம் + அசலம்) - யானை, காயத்து இரியும் - ஆகாயத்தில் பறக்கும். காய திரியும் - (பகைவரைக்) கொல்ல அலையும்.

பதஞ்சலியார் - ஓர் முனிவர்.

சலியார் - சலிக்காதவர்.

2. சீட்டுக் கவி

வாணர் - கவி வாணர். கருணிகர் - கணக்கர் மரபினர். நாற் கவிதை - நால்வகைக் கவிகள், ஆசு கவி, மதுர கவி, வித்தார கவி, சித்திர கவி. எண்வகைச் சோதனைகளை ஒரே காலத்தில் வென்றவன் 'அட்டாவதானி' எனப்படுவான். நம் புலவர் அட்டாவதானி எனப் பெயர் பெற்றதை இச் செய்யுளில் நன்கு விளக்குதல் காண்க. அட்டாவதானத்தைக் குமார பாரதி, மதுர கவி, வீரபத்திர கவி என்ற புலவர்கள் பாராட்டினர். பார காவியம் - பெருங் காவியங்கள். பஞ்ச லட்சணம் - எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என்னும் ஐவகை இலக்கணங்கள். அகத்தியன் தமிழ்ப் பெரும் புலவன். இவரது நூல்கள் கூறும் செய்தி.

R99
1150

★
WRAPPER PRINTED AT
THE B. N. K. PRESS
MADRAS